

סֵפֶר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

שְׁנַת - ה'תשע"ה

כָּרֶךְ - רע"א

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר
חֲכָמָה יִסְדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרָרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִכָּל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יִהְיֶה מִי שִׁיְהֶיּהּ.

*

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצִּפּוֹן

בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיה

רַבִּי נֵתָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמְשַׁלְכִים בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבֵא לְדַפּוּס עַל-יְדֵי חֲסִידֵי בְרֶסְלַב יִבְנָאֵל

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהרא"ש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

להזמנות ספר זה וספרים נוספים

עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח

תוך 48 שעות

* * *

לתרומות והשתתפות בזיכוי הרבים
"הצדקה בעבור הדפסת הספרים שמגלים את האמונה
היא הפדיון נפש הגדול ביותר שהצדיק עושה עושה"

בנק מזרחי טפחות

בנק: 20 / סניף: 462 / מס' חשבון: 477625

שם ניצני הקודש הוצאה לאור

ניתן לשלוח את האסמכתא

למייל או לוצאפ - 054-2287882

לתרומה בביט - 0545848878

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (יִשְׁעִיָּה סג ז) "חֲסִדֵי הַיְוָ"ה אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְוָ"ה כְּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְוָ"ה וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם פְּרַחֲמָיו וּכְרַב חֲסִדָּיו", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (הוֹבֵא בְּכַתְּבֵי מִדְרָשׁוֹת ב' מַח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו וְתַבְרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מַלְכִים שֵׁי", וּמֵהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסִדִּים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֱמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלְאַבְיוֹנִים, לְדִלִּים וְלַרְשִׁים וְלַדְּכִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךְ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחִזְזֶה פָּנֶיךָ", מֵה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעֶצְמוֹ וּמְסַדֵּיר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂפִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנֵי כֹּסֵא הַכְּבוֹד,

הקדמה

ונותן להן שכר טוב על כל אחד ואחד, שנאמר (ישעיה סג, ז)
”ורב טוב לבית ישראל”, ואפילו על כל אמירה ואמירה
שאדם אומר בין חברו לחברו, עד שתכלה מריבה מביניהם,
נוטל אדם עליהן שכר טוב, כנגד צדקה וגמילות חסדים.

ומה שכר נוטל עליהם מלמד שאורו זרח פאור
השמש בחשך ואפלה ממראה פניו, שנאמר (ישעיה נח, י)
”ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע זרח בחשך אורך
ואפלתך פצהרים”, ואף מחשבה טובה שאדם מחשב בעולם
הזה ואינו יכול לעשותה נוטל שכר טוב עליה לעולם הבא,
שנאמר (מלאכי ג, טז) ”ליראי הוי”ה ולחשבי שמו”, וממה
שכרו שהוא נוטל מלמד שפותבין אותו בספר זכרון לפניו
עם הצדיקים לזכות ולירש חיי עולם הבא, שנאמר (שם)
”ויפתב ספר זכרון לפניו ליראי הוי”ה ולחשבי שמו”, למה
פדי שיאכל וישבע מטובו של עולם הבא, שנאמר (ישעיה
נח, יא) ”ונחה הוי”ה תמיד והשביע בצחצחות נפשך”, ונחה
הוי”ה תמיד” זו מנוחת עולם הבא, ”והשביע בצחצחות
נפשך” זו מעדני עולם הבא שמהן שובעין כל צדיקי עולם.

הקדמה

והנה זפני הקדוש ברוך הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים פרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הפולילים מפל מיני נושאים שפעולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם פמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקם בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שי", ומהו שי שזהו מביאין לפניו, אלו שי של צדקה, שי של גמילות חסדים, שי של משרים, שי של אמונה, שי של רחמים, שי של שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשים ולנדפאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש

הַקְדָּמָה

כִּי כָּל אֱלוֹהֵי הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ עַל יְדֵי גִדְלֵי הַרְצוּנוֹת וְהַפְסוּפִים
שֶׁל הַנִּפְשוֹת הַשְּׂבוּרִים שֶׁהֲרִיצוּ אֶת מִכְתָּבֵיהֶם אֵלַי, וְכָל אֱלוֹ
הַמִּכְתָּבִי הֵם תְּשׁוּבוֹת לְשִׂאלוֹתֵיהֶם.

וּמַחֲמַת שְׁעֵדִין אוֹחֲזִים בְּאִמְצַע הַדְּפוּס מִכְתָּבִים
מִשְׁנַת תַּשְׁמ"ה תִּאֲרִיכִים שֶׁל לְמַעַלָּה מֵעֶשְׂרִים שָׁנָה, וְעַד
שֶׁיִּגְיֵעוּ לְשָׁנִים אֱלוֹ מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה זְמַן יִקַּח, וְיַעַן שֶׁנֶּאֱבְדוּ כַּמָּה
אֲלֵפֵי מִכְתָּבִים אֲמַרְתִּי וַיְהִי מָה אֲדַפִּיס שְׁתַּיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה
טוֹפְסִים עַל כָּל פָּנִים מִכָּל שָׁנָה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִלֶּךְ חֶסֶד וְשְׁלוֹם
לְאֲבוֹד, כִּי רַבּוֹת יִגְעָתִי וְטִרְחַתִּי וּבִטְלַתִּי מִזְמַנִּי הַיְקָר, וְחָבַל
שֶׁיִּלְךְ לְאֲבוֹד, וּמִהֲקֵדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבַקֵּשׁ אֱלֹקֵי אָבִי יִהְיֶה
בְּעֵזְרִי שֶׁאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֹהִים כְּכֹר
מִדְּפֻסִים בְּסִדְרַת חֻלְקֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", עַד שֶׁנֶּזְכֶּה
לְגִאֲלָה שְׁלֵמָה, עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שְׁבֵא יָבוֹא וַיִּגְאֹלֵנוּ
גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְהִתְעַנֵּג בְּזֵיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְפָּרֵךְ, אֲשֶׁר
יִתְגַּלֶּה אֵז לְעֵינַי כָּל כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

סֵפֶר

אֲשֶׁר בַּנַּחַל

כֶּרֶךְ רַע"א

א' ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טַבַּת הַיְתַשְׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּמִיד אֲנִי אוֹמֵר כְּדַאי לְהִיּוֹת עֲצֻמָּאִי מִלְּעַבְד אֲצֶל
הַזּוֹלַת, אֶלֶּא שְׂכָדִי לְהִיּוֹת עֲצֻמָּאִי צְרִיכִים בְּטַחֲוֹן עֲצֻמִּי,
וּכְשֶׁאֲדָם הוּא עֲצֻמָּאִי אֲזִי הוּא עֶבֶד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּכְשֶׁעוֹבֵד אֲצֶל הַזּוֹלַת אֲזִי הוּא עֶבֶד לְעַבְדִּים וְכוּ', תּוֹצִיאִי אֶת
הַמַּסְקִנּוֹת בְּשִׁבְלֶךְ וְכוּ'.

ח אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

בִּוֹדָאֵי כְּדָאֵי לָךְ לְהִיּוֹת יוֹתֵר עִם הַיְלָדִים, כִּי הָאִשָּׁה
נִקְרָאת עֲקָרַת הַבַּיִת שֶׁהִיא עֹקֵר הַבַּיִת, וְהַיְלָדִים צְרִיכִים אִמָּא
בַּבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחִי וְתַצְּאֵנִי
מִקְטָנוֹת הַמּוֹחִזִּין, וְאֵל תִּפְחָדֵי מִשׁוֹם דְּבָר כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שְׁכָל שְׂדוּךְ לִוְקַח קִצַּת זְמַן, לֹא בְּכָל
פְּעַם יְכוּלִים לְהַחֲלִיט עַל הַרְגַע, וְלִכֵּן אֲסוּר לָךְ לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם
דְּבָר, אִם הַבְּחוּר מוֹצֵא חַן בְּעֵינֶיךָ תִּמְשִׁיכִי בַּפְּגִישׁוֹת וּדְבוּרִים,
וְלֹאט לֹאט הַזְמַן יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, כִּי מֵה שִׁיעֲשֶׂה הַזְמַן לֹא יַעֲשֶׂה
הַשְּׂכָל, וְלִכֵּן אֵל תִּכְנְסִי בְּלַחֲץ, לֹא כָּל בְּחוּר וְלֹא כָּל בַּחוּרָה
יְכוּלִים לַעֲנוֹת תְּשׁוּבָה תַּכְּף וּמִיָּד, וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת
בְּזֶה הָעוֹלָם, וְתַמִּיד תִּזְכְּרִי אֶת הַכָּלָל הַזֶּה "הַסְּבָלָן הוּא
הַמְּנַצֵּחַ", וְאָמַר הַחֲכָם "אֵין דְּבָר שֶׁמַּחֲסֵר מִן הַרְעָה כְּמוֹ

ט אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֵל

הַסֵּבֶל", כִּי הַסֵּבֶלֶן הוּא הַמְנַצֵּחַ בְּכָל תַּחֲוֹם, וְאָמַר הַחֶכֶם
"הַסֵּבֶל מַעֲלָה גְדוֹלָה, וְהִיא תַחֲבוּלָה לְמִי שֶׁאֵין לוֹ תַחֲבוּלָה".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מִלְמַד אוֹ רֵאשׁ יְשִׁיבָה אוֹ מִי שֶׁעוֹסֵק עִם הַצְּבוּר צָרִיךְ
לְהִיּוֹת לְשֵׁם שָׁמַיִם, וּמָה זֶה לְשֵׁם שָׁמַיִם? שְׁלֵא יִצְפֶּה לְשׁוֹם
גְּמוּל כָּלֵל מֵאַף אַחַד, וְאֲדַרְבֵּה מִי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה יוֹתֵר טוֹבוֹת
וְכוֹ, וּמְשַׁקֵּעַ בָּהֶם יוֹתֵר וְכוֹ, צָרִיךְ לְצַפּוֹת שֶׁהוּא יִקְבַּל חֲזָרָה
אֶכְזָבוֹת גְּדוֹלוֹת.

וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת רַק לְשֵׁם שָׁמַיִם, הֵן בְּלִמְדָא אֶת
הַתְּלִמִּידִים אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהֵן לַעֲסֵק בְּמַצּוֹת גְּמִילוֹת
חֲסִדִּים וְכוֹ, הַכֵּל צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּלִי קוּוֵי שְׂכַר כָּלֵל, לֹא גִשְׁמִי
וְלֹא רוּחָנִי, אֲלֵא לַעֲסֵק בְּצִרְכֵי צְבוּר לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְתִזְכֹּר מָה

י אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ירושלמי ברכות פֶּרֶק ה' הַלְכָה א') הַעוֹסֵק
בְּצַרְכֵי צְבוּר כְּעוֹסֵק בַּתוֹרָה.

וְלִכֵּן שְׁלֵא יִהְיֶה לָךְ אֵיזוּה חֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׁאַתָּה מְשַׁמֵּשׁ
אֶת הַצְּבוּר, אֲדַרְבֵּה אֲצִלוּ יַחְבְּרֵךְ זֶה חָשׁוּב כְּאִלוּ לְמַדוֹ תוֹרָה,
וְאִף שְׂזָה בָּא בְּעַמְל גְּדוּל, כְּכֹר אָמַר הַתְּנָא (אֲבוֹת פֶּרֶק ב') וְכָל
עַמְלִים עִם הַצְּבוּר יִהְיוּ עַמְלִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם, וּמְכַל שְׁכָן
אֲתָה שְׁאַתָּה לּוֹמֵד תוֹרָה עִם תְּלַמִּידִים וּמְשַׁקִּיעַ בָּהֶם, בְּוֹדָאֵי
אֲתָה צְרִיף לְהִיּוֹת שְׁמִיחַ שְׁאַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַעֲבוּדָה שְׁלָךְ
בְּהַתְּלַמִּידִים, וּבְוֹדָאֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם לָךְ חֲזָרָה.

אֲתָה צְרִיף לְזַכֵּר מַה שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲרוּבִין
נ"ד): רַבִּי פְּרִידָא הוּוֹה לִיָּה הֵהוּא תְּלַמִּידָא דִּיהוּוֹה תְּנִי לִיָּה אַרְבַּע
מָאָה זִמְנֵי וְגַמֵּר. יוֹמָא חַד בְּעִיּוּה לְמִלְתָּא דְּמִצְוָה, תְּנָא לִיָּה וְלֵא
גַּמֵּר. אָמַר לִיָּה: הָאֵיִדְנָא מַאי שְׁנָא? אָמַר לִיָּה מִדֵּהֵהִיא שְׁעֵתָא
דְּאָמְרוּ לִיָּה לְמַר אֵיכָּא מִלְתָּא דְּמִצְוָה אִסְחָאֵי לְדַעַתָּאֵי, וְכָל
שְׁעֵתָא אָמִינָא הִשְׁתָּא קָאֵי מַר הִשְׁתָּא קָאֵי מַר. אָמַר לִיָּה: הַב
דַּעַתִּיךְ וְאַתְּנִי לִיךְ, הִדְר תְּנָא לִיָּה אַרְבַּע מָאָה זִמְנֵי [אַחְרִינִי].
נִפְקָא בֵּת קָלָא וְאַמְרָה לִיָּה: נִיחָא לִיךְ דְּלִיסְפּוּ לָךְ אַרְבַּע מָאָה
שְׁנֵי אוּ דַתִּיזְכוּ אֶתְּ וְדָרְךְ לְעֵלְמָא דְּאֲתִי? אָמַר דְּנִיזְכוּ אָנָּא וְדַרְיֵי
לְעֵלְמָא דְּאֲתִי. אָמַר לְהֵן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: תְּנּוּ לוּ זוּ וְזוּ; שְׂרַבִּי
פְּרִידָא חֲזוֹר עַל הַלְמוּד עִם הַתְּלַמִּיד אַרְבַּע מָאוֹת פְּעָמִים,
וְלְבִסוּף שְׂכַח הַתְּלַמִּיד מַה שְׁלָמַד, וְחֲזוֹר רַבִּי פְּרִידָא וְלָמַד אֶתּוֹ
עוֹד פְּעַם אַרְבַּע מָאוֹת פְּעָמִים, וְזָכָה בְּשִׁבְלִי זֶה לְאַרְיִכוֹת יָמִים
וְשָׁנִים שְׁחֵי אַרְבַּע מָאוֹת שָׁנָה, וְגַם יִרְשׁ אֶת הָעוֹלָם הַבָּא.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֲל יֵא

הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ אֵיךְ שֶׁצְּרִיכִים סְבִלְנוֹת כְּמוֹ בְּרֹזֶל עִם
הַתְּלַמִּידִים, אַחֲרַת לֹא כְּדַאי לְהִיּוֹת רֹאשׁ יְשִׁיבָה בְּשׁוּם פְּנִים
וְאֶפֶן.

אַקְנָה שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ וְתִמְשִׁיךְ לְלַמֵּד עִם
תְּלַמִּידִים לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְשִׁכְרָךְ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִיּוֹנֵי אֹפְנִים וְאֵל תְּכַנֵּס בְּשׁוּם
לְחִץ זֶה הַדְּחָק, הַדְּבִק עֲצָמֶךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְצָרִיךְ שֶׁתִּגְדַּע
כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְלִכְן כָּכֵל
שֶׁתְּבַטֵּל עֲצָמֶךָ יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, יוֹתֵר יְאִיר עָלֶיךָ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד
וַיִּשְׁמֵר אוֹתְךָ.

זְכוּר גַּם זְכוּר אֲשֶׁר אָסוּר לְהֶאֱמִין לְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם,
וְזְכוּר מֵה שֶׁאִמַּר הַחֶכֶם מְכָל אָדָם (מְשַׁלִּי ו') "נֹוֹקֶשֶׁת בְּאִמְרֵי פִיךָ
נִלְכְּדֶת בְּאִמְרֵי פִיךָ", צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוּר עִם מִי אֶתָּה
מְדַבֵּר, וְאֵיךְ אֶתָּה מְדַבֵּר, וּמֵה אֶתָּה מְדַבֵּר, אֵל תֵּאֱמִין בְּאֶף
אֶחָד, אֶפְלוֹ מִי שֶׁאֶתָּה חוֹשֵׁב שֶׁהוּא קְרוֹב אֵלֶיךָ וְכוּ', אֵין דְּבַר

יב אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל

כֹּזֶה, אֲסוּר לְהֵאֱמִין בְּאֵף אֶחָד, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְבִמוֹת כ"ה): אָדָם קָרוֹב לְעַצְמוֹ, וַיֵּשׁ לוֹמַר בְּפִשְׁיטוֹת רַק הָאָדָם הוּא הַקָּרוֹב לְעַצְמוֹ, וְהוּא יוֹדֵעַ נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמְכַאוּבָיו, וְהַזּוֹלָת רַק רוֹצֵה לְעֵבוֹד עָלֶיךָ, וְלִכֵּן שָׁמֹר אִיךָ אֶתְּהָ מְדַבֵּר וּמָה אֶתְּהָ מְדַבֵּר וְכו', אַל תֵּאֱמִין לְאֵף אֶחָד, וְאֵל כָּל זֶה תִּזְכֶּה רַק אִם תִּדְבַק עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִתְחַדֵּיר בְּדַעְתְּךָ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז רַק אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ תִּתְחַבֵּא וְתִסְתִּיר עֲצֻמְךָ, וְאֵז אֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְעַשׂוֹת לְךָ כְּלוּם, וְאֲדַרְבֵּה כָּל מָה שְׂיִרְצוּ לְעַשׂוֹת לְךָ, יְפוּל עַל רֹאשׁ שׁוֹנְאֶיךָ.

רַק אֶתְּהָ תִּתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמְיֵד תִּבְטֵל עֲצֻמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֵז אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, כִּי כְּפִי שְׂאָדָם מְבִטֵל עֲצֻמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן הוּא יִתְבָּרֵךְ מִשְׁרָה שְׂכִינַת עֲזוֹ עָלָיו, כִּי רוּחַנִיּוֹת לֹא שׁוֹרָה אֲלֵא בְּאָדָם שְׂמִבְטֵל עֲצֻמוֹ לְגַבְיָהּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרַ וַיְחִי, ו' טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָשֶׁר שֵׁנַת תְּשׁוּעָה - חֵלֶק רַע"א בְּנִחַל יג

הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם אָמַר (משלי כ"א, כ"ג) "שֹׁמֵר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שֹׁמֵר מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ" וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ח) שְׁכַל הַצָּרוֹת שֶׁבָּאִים לְאָדָם זֶה רַק מִחֻמַּת שֶׁהוּא מִפְקִיר אֶת דְּבוּרָיו, שְׂזֵה (תהלים קמ"ח) "רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ" עַקֵּר הָרוּחַ סַעֲרָה שְׂנַעֲשֵׂה בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם הוּא הַדְּבוּר, וְכִבֵּר אָמַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אבות פֶּרֶק ג') סִיג לַחֲכָמָה, שְׁתִּיקָה; וְאָמְרוּ (פסחים צ"ט.) יְפֵה שְׁתִּיקָה לַחֲכָמִים קַל וְחֹמֵר לְטַפְשִׁים, שְׂנַאֲמַר (משלי י"ז כ"ח) "אִוִּיל מִחֲרִישׁ חֶכֶם יִחְשַׁב";

וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁאָדָם צָרִיף לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ הוּא לְשִׁתְּקָה, וְכִכֵּל שְׁיִשְׁתַּק לֹא יִתְחַרֵּט, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מגלה י"ח.) מֵאֵי דְכִתִּיב (תהלים ס"ה) "לֵךְ דְּמִיָּה תִהְלֶה" סָמָא דְכּוֹלָה מִשְׁתּוֹקָא, וְנִפְרַשׁ רַש"י מִבְּחַר כָּל הַסְּמָמִינִין הִיא הַשְׁתִּיקָה, שְׁלֹא לְהַרְבּוֹת דְּבָרִים, וְהֵינּוּ לֵךְ דְּמִיָּה תִהְלֶה: [כִּי אֲתָא רַב דִּימֵי אָמַר אָמְרֵי בְּמַעֲרָבָא מְלָה בְּסַלַע מִשְׁתּוֹקָא בְּתַרִּין [פֶּרַשׁ רַש"י אִם תִּרְצֶה לַקְּנוֹת הַדְּבוּר בְּסַלַע, תִּקְנֶה הַשְׁתִּיקָה בְּשִׁתִּים];

הָרִי שֶׁלֵּךְ לְפָנֶיךָ שֶׁהַשְׁתִּיקָה מֵרְאָה אֶת חֲכַמַת הַחֶכֶם, כִּי הַחֶכֶם תָּמִיד שׁוֹתֵק. וּמוֹבָא בְּסִפְרֵי אַרְחוֹת צְדִיקִים (שְׁעַר הָעֲשָׂרִים וְאַחַד - שְׁעַר הַשְׁתִּיקָה) אִם תִּשָּׁב בְּחַבּוּרָה, טוֹב שְׁיֵאמְרוּ לֵךְ "דְּבַר! מַה אַתָּה שׁוֹתֵק כָּל כֶּךָ"? מִמָּה שֶׁתִּהְיֶה מְדַבֵּר וְיִהְיוּ דְבָרֶיךָ לָהֶם לְמִשָּׂא, וְיֵאמְרוּ לֵךְ "שְׁתֵּק"; וְכֵן אָמַר הַחֶכֶם "טוֹב שֶׁתִּהְיֶה שׁוֹתֵק וּמִשְׁכִּיל - מִשֶּׁתִּהְיֶה דוֹבֵר וְכִסִּיל" כִּי רַבּוּי הַדְּבוּר מֵרְאָה אֶת מִיעוּט שְׁכָלוֹ, וְכֵן אָמַר הַחֶכֶם "הַמְּעַט דְּבָרֶיךָ - וְיִמְעָטוּ

יד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

שגיא אותיך" ועל כן עליך לדעת שהבחירה חפשית, וזה תלוי בך, אם לדבר או לא לדבר.

ולכן אתה צריך לדעת אם אתה רוצה שיכבדו וייקרו אותך, הרגל את עצמך לשחק, כי אין עוד מדה טובה כמו השתיקה, שעל ידי זה הוא מונע מעצמו רעות רבות, כמוכא (ארחות צדיקים - שם) מי שהוא רגיל בשתיקה, נצול מכמה עברות: מחניפות וליצנות, מלשון הרע, משקרים וגדופים. כי כשאדם מתחרף ומגדף אותו, אם יענה לו יוסיף לדבר לו כפלים. וכן אמר החכם: אני שומע דבר הרע ואני שותק. אמרו לו: ולמה? אמר להם: אם אשיב ואענה להם למחרפי, אני ירא שאשמע חרופים אחרים יותר קשים מן הראשונים. ואמר, כשכסיל חולק עם החכם והחכם שותק, תשובה גדולה היא לכסיל. ואמר: הכסיל מצטער בשתיקת החכם יותר משאם היה משיב לו. ועל זה נאמר (משלי כ"ו ד'): "אל תען כסיל כאולתו". ועוד, אדם יכול לגלות לו סודות, כיון שאינו רגיל ברב דברים, לא יגלה. ועוד, אינו רגיל ברכילות. ועל זה נאמר (משלי י"ח כ"א): "מות וחיים ביד לשון", כי אדם עושה בלשונו יותר ממה שעושה בתרבו. כי אדם עומד כאן ומוסר את חברו הרחוק ממנו למיתה, אבל התרבו אינה ממיתה אלא בסמוך. לכך נבראו לאדם שתי עינים ושתי אזנים ושני נחירים ופה אחד, לומר שימעט בדבורו.

הרי שלך לפניך את מעלת האדם הזוכה להגיע אל המדה היקרה של שתיקה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ל"ה) מי שהוא עצור במליץ לא יוכל אותו שום אדם.

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל טו

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֻכְנִים אֶת דְּבָרִים אֵלּוּ לְתוֹךְ לְבוֹ, וְאִזּוּ יַעֲבֹר
אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, כִּי רַב הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׂאָדָם סוֹבֵל
בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה רַק מִחֲמַת רַבּוּי הַדְּבֹר, כְּמוֹכָא בְּזֵהר (שְׁמִינִי מ"ב.)
עַל הַפְּסוּק (קֹהֶלֶת ו' ז') "כָּל עֵמֶל הָאָדָם לְפִיהוּ", בְּגִין פִּיהוּ דְּלֹא
נָטִיר לִיָּה; (כָּל הַצָּרוֹת שְׂאָדָם סוֹבֵל זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַפָּה שְׁלוֹ
שְׁלֹא שׁוֹמֵר עָלָיו).

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְעַל כָּל
פָּנִים מַעֲכָשׁוּ תַּגְּדִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְשִׁתְּךָ.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וִיחִי, ו' טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂרַבָּנִים גְּדוֹלִים יִרְאִי הַשֵּׁם אָסְרוּ
לְאִשָּׁה לְצֵאת רְעוּלָה וְכוּ', זֹאת אוֹמְרַת לְכַסּוֹת כָּל הַפָּנִים עַד
שְׁלֹא יֵרְאוּ רַק אֶת שְׁתֵּי הָעֵינַיִם, וְכֵן לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים עַד
הַרְצָפָה, וְלֹא אֲנִי אִמְרַתִּי אֶת זֶה, אֲלֵא גְדוּלֵי הַרְבָּנִים יִרְאִי הַשֵּׁם
אָמְרוּ אֶת זֶה, כִּי עַקֵּר הַצְּנִיעוּת שְׁלֹא תִהְיֶה בּוֹלְטָת בְּעֵינַי
הַבְּרִיּוֹת וְכוּ', וְאֵלּוּ שְׁהוֹלְכוֹת רְעוּלוֹת וְכוּ', וְכַשְׁעוֹבְרוֹת בְּרַחוּב,
זֶה כְּבָר מוֹשֵׁךְ אֶת הָעֵינַי שִׁיסְתְּכֵלּוּ עָלֶיָּה וְכוּ', וְאִיפֹה הַצְּנִיעוּת

שְׂיִוִּצָא מִזֶּה? אֲדַרְבֵּה זֶה מִמְשִׁיךְ עֵינֵי גְבָרִים לְהִסְתַּכַּל עָלֶיהָ, וְכַנְרָאָה שְׁזֵה מַה שְּׁרוּצוֹת הַנְּשִׁים הָאֵלוֹ וְכוּ', וְהֵן פְּרוּצוֹת גְּדוּלוֹת, וְיִדְוֶעַ שְׁכָל הָעֵנִין שֶׁל רַעְלָה בָּא מֵעֲרַבִּיּוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין מ"ט): עֲשֶׂרָה קָבִים זְנוּת יִרְדוּ לְעוֹלָם תִּשְׁעָה נְטִלָה עֲרַבִּיא וְכוּ'; אִף שֶׁהוֹלְכוֹת וּמְלַבְּשׁוֹת עִם עֲשֶׂרָה סְמֵרְטוּטִים עַל הָרֹאשׁ וְעַל הַגּוּף וְרַעֲיוֹלוֹת וְכוּ', עַד שֶׁלֹּא רוֹאִים רַק אֶת שְׁתֵּי הָעֵינַיִם שְׁלֶהֶן, אִף עַל פִּי כֵן הֵן מְלֵאוֹת נְאוּף וְכוּ', וְכִמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י בַּהֲקָאֵת הַבְּכוֹרִים (שְׁמוֹת י"ב ל') מְצַרִּיּוֹת מְזֻנּוֹת תַּחַת בְּעַלְיָהֶן, וְיִוִּלְדוֹת מְרוֹקִים פְּנוּיִים, וְהָיוּ לֵהֵן בְּכוֹרוֹת הַרְבֵּה וְכוּ', הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שֶׁהֵן כְּלֵן נוֹאֲפוֹת זֻזְנוֹת וְכוּ', וְכִמוֹ נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל צְרִיכוֹת לְלַמַּד אֵיךְ לְהִתְנַהֵג? וְאֵיךְ לְהִתְלַבֵּשׁ?

הָרִי כָל הָעֵנִין שֶׁל נְשִׁים רַעֲיוֹלוֹת רַק לְמִשׁוֹךְ אֶת הָעֵין שֶׁל הַגְּבָרִים וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְלַכֵּת בְּלְבוּשׁ רַעְלָה, שְׁזֵה לְבוּשׁ שֶׁל נְאוּף, וְלֹא שֶׁל צְנִיעוּת כְּלָל, וְכָל אֵלוֹ שֶׁהוֹלְכוֹת כְּכֹה, הֵן מְכַסּוֹת אֶת טְנוּף מֵעֲשִׂיָהֶן וְכוּ', וּמְרַאֲיִן כְּמוֹ הַחֲזִיר שֶׁמְרָאָה אֶת טְלָפִיו רְאוּ כְּשֶׁר אָנִי וְכוּ', וְלִכֵּן בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֲסוּר לְאִשָּׁה לְלַכֵּת בְּלְבוּשׁ שֶׁל רַעְלָה, שְׁזֵה דִיקָא לְבוּשׁ פְּרִיצוֹת, כִּידְוֶעַ בְּכָל הַדּוֹרוֹת שְׁדִיקָא אֵלוֹ הַנוֹאֲפוֹת וְכוּ', הֵלְכוּ רַעֲיוֹלוֹת פָּנִים וְכוּ', לְהִסְתִּיר אֶת זְהוּתָן מִפְּנֵי מִשְׁפַּחְתָּן וְכוּ', וְלִכֵּן אִשָּׁה צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל דְּבַר שְׁזֵה יוֹצֵא דַּפֵּן זֶה כְּבָר עֵנִין שֶׁל פְּרִיצוֹת, וּבְזֵה מוֹשְׁכַת אֶת עֵינֵי הַגְּבָרִים אֵלֶיהָ, וְרַק אֵל זֶה הַפְּרוּצָה מִתְכוּנָת שְׂיִסְתַּכְלוּ עָלֶיהָ, וְלִכֵּן זֶה לֹא בְּגַד שֶׁל צְנִיעוּת אֲלֹא אֲדַרְבֵּה שֶׁל פְּרִיצוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁהוֹלְכַת בְּצְנִיעוּת

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֵל יו

הַלְבוּשׁ, אָבֵל לֹא בְּדֶרֶךְ קִיצוֹנִית וְכוּ', שְׁזָה בְּעֶצְמוֹ פְּרִיצוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה לְמִשְׁךְ עֵינֵי הַגְּבָרִים אֲלֵיהָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְחִי, ו' טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂכָךְ אִמֵּר הָאָרִיז"ל (עֵין שַׁעַר הַגְּלִגּוּלִים הַקְּדָמָה כ') הַטַּעַם שֶׁנִּשְׁוֹתִיהֶם מוֹשְׁלוֹת עֲלֵיהֶם לְפִי שְׁבִימִיהֶם עָשׂוּ הָעָרֵב רַב אֶת הָעֶגְל וְלֹא מִחוּ בָהֶם, אָבֵל הַנָּשִׁים לֹא רָצוּ לְתַת נְזָמֵי הַזֶּהָב לְעֶגֶל, וְלִכְךָ הֵם מוֹשְׁלוֹת עֵתָה עֲלֵיהֶם נִשְׂיָהֶם; הֵינּוּ שְׂאֵלוֹ הַנָּשִׁים הַשׁוֹלְטוֹת עַל בְּעֲלֵיהֶן וְכוּ', זֶה עֲנֵשׁ לְהַגְּבָרִים שֶׁהֵם הָיוּ בְּזִמְן הָעֶגֶל וְהוֹרִידוּ בַּעַל כְּרַחֵן מִנִּשְׁוֹתֵיהֶם אֶת הַזֶּהָב לְעִשׂוֹת מְזָה אֶת הָעֶגֶל, וְלִכֵּן כָּשֶׁמְתַגְּלִים אֲזִי הַנָּשִׁים נוֹקְמוֹת בָּהֶם, כִּי בְּאִמַּת הַנָּשִׁים לֹא הָיוּ שְׁתַּפּוֹת בְּמַעֲשֵׂה הָעֶגֶל, אֲלֵא אֲדַרְבָּה הֵן מִנְעוּ מִבְּעֲלֵיהֶן, אָבֵל הַבְּעֵלִים לְקַחוּ אֶת הַזֶּהָב מִהֵן בְּכַח, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שְׁמוֹת ל"ב ג') "וַיִּתְּפָרְקוּ כָּל הָעַם אֶת נְזָמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּאֶזְנוֹתֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל אֱהֲרֹן", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלֻקוֹט בַּמִּדְבָּר רַמְזוֹ תְּשַׁע"ג) שְׂכָן אֲתָה מוֹצֵא שְׂאִמֵּר לָהֵן אֱהֲרֹן פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזֶּהָב וְגו', וְלֹא רָצוּ הַנָּשִׁים וּמִיָּחוּד בְּבַעֲלֵיהֶן, שֶׁנֶּאֱמַר "וַיִּתְּפָרְקוּ כָּל הָעַם אֶת נְזָמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר

יח אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

בְּאֲזִנְיָהֶם וְהַנְּשִׁים לֹא נִשְׁתַּתְּפוּ בְּמַעֲשֵׂה הָעֶגְלָה ; וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ הֵן
נוֹקְמוֹת בְּבַעֲלֵיהֶן שֶׁבָאוּ בְּכַח לִקְחַת מֵהֶם אֶת הַזֶּהָב לְעֶגְלָה.

וְלִכֵּן הִדְבָּר הָרִאשׁוֹן אֶתָּה צְרִיף לְחֹזֵר בְּתוֹכָהּ שְׁלֵמָה,
כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת ס"ג.) עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ב'
י"ח) "אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנַגְדּוֹ", זָכָה עוֹזְרָתוֹ לֹא זָכָה כְּנַגְדּוֹ, הַיְנוּ
אִם אָדָם זָכָה וּמְקִיָּם אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה אֲשֶׁתוֹ עוֹזֶרֶת
לוֹ בְּכָל, וְאִם הוּא לֹא זָכָה אֲזִי הִיא נַעֲשֶׂת כְּנַגְדּוֹ שֶׁמִּתְנַגֶּדֶת לוֹ
בְּכָל דְּרָכָיו, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ט') כִּפִּי
שְׂזוּכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַפְלָה, שְׂזָה זְוֹג וַיִּחַוֵּד עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן זָכָה שְׂאֲשֶׁתוֹ עוֹזֶרֶת לוֹ, כִּי הִכַּל תְּלוּי בְּאָדָם
עֲצָמוֹ, כִּפִּי שֶׁהוּא מִתְנַהֵג עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּף אֲשֶׁתוֹ
מִתְנַהֶגֶת עִמּוֹ, וְהִדְבָּר הַשְּׁנִי אֶתָּה מְכַרְח לְדַבֵּר עִם אֲשֶׁתְּךָ שְׂזָה
לֹא יָכוֹל לְהַמְשִׁךְ כֶּכָּה, כִּי גַם הִיא לֹא הִיְתָה רוֹצֶה שְׂאֲתָהּ תִּהְיֶה
הַשׁוֹטֵר שְׁלָהּ וְלַחֲקֹר אוֹתָהּ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט וְכוּ', וְלַחֲשׂוֹד
אוֹתָהּ עִם כָּל מִינֵי חֲשָׁדוֹת וְכוּ', וְאִי אֶפְשָׁר לְחִיוֹת כֶּכָּה, יְכוּלִים
לְהִשְׁתַּגֵּעַ מֵרַב בַּקֶּרֶת, וְלִכֵּן תִּפְתַּח אֶת הַפֶּה שְׁלֶךְ וְתַגִּיד אֶת זֶה
חַד מִשְׁמַעֲיִת לְאֲשֶׁתְּךָ שְׂזָה לֹא הוֹלֵךְ כֶּכָּה.

יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית שְׂזָה
שְׁלֵמוֹת שְׁלוֹם בֵּית שְׂאֲחָד יָבִין אֶת הַשְּׁנִי, וְאֲחָד לֹא יוֹרֵד לְחֵי
הַשְּׁנִי, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂשִׁמּוֹ שְׁלוֹם יְשִׁים שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויחי, ו' טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

היה טוב מאד אם היית לומד את הפרוש "שפת הנחל" על התורה זו, ואז היית רואה נפלאות מה שיוצא מהתורה שאתה מדבר ממנה.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') 'צריך כל אדם למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום', ובאמת זה תלוי בזה, כפי שאדם מבטל את עצמו לגמרי יודע שהוא כלום, על ידי זה בעצמו נתרבה כבוד המקום ברוך הוא, כי תכף ומיד כשאדם הוא בטל ומבטל בעיני עצמו, על ידי זה מאיר עליו האור הגנוז בעצמו, וזה נקרא כבוד אלקי, שאף אחד לא יודע באיזו דרגה האדם אוהז וכו', כי מי שפלט לגמרי בעיני עצמו, ומאיר עליו אורו של הקדוש ברוך הוא בקביעות עצומה, אף אחד בעולם לא יודע את זה, ועל זה נאמר (משלי כ"ה) "כבוד אלקים הסתר דבר" כי הוא יושב בסתר עליון, ואף אחד לא יודע איך שהוא בטל ומבטל באין סוף ברוך הוא, ואדרבה על איש כזה שהוא תמיד בטל אל הקדוש ברוך הוא, חושבים עליו שהוא מלא ישות וגאות, ולהפך אדם שהולך כפוף חושבים שהוא ענו גדול מאד,

כ אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֲל

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן חֶלֶק א' סִימָן קצ"ז) כִּי בּוֹדָאי אֵין זֶה מַעֲלַת עֲנוּה לְהִרְאוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּכַפִּיפַת רֹאשׁ בְּדֶרֶךְ שְׁטוֹת כְּאֵלוֹ הוּא עָנוּ, כִּי זוֹ עֲנוּה פְּסוּלָה וְכוּ', כִּי הֶעֱקַר הוּא שְׂאָדָם יִהְיֶה בְּטֵל וּמִבְטָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא לְגַמְרֵי, וְעַל יְדֵי זֶה שֶׁהוּא מִמַּעַט בְּכַבוֹד עֲצָמוֹ, מִמִּילָא נִתְרַבָּה כְּבוֹד הַמָּקוֹם, וְדָבָר זֶה נֶעְלָם מֵעֵינֵי כָּל, כִּי מִי יוֹדֵעַ בְּאִזּוֹ מְדֻרְגָה הוּא נִמְצָא עֲכָשׁוּ שְׂכָל רִגַע מוֹכֵן לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְדָבָר זֶה נֶעְלָם מֵעֵינֵי כָּל, כִּי מִי יוֹדֵעַ מֶה בְּלָבוֹ?

וְזֶה נִקְרָא כְּבֹד אֱלֹקִים הַסֵּתֵר דְּבָר, שֶׁהוּא זוֹכָה לְכַבוֹד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמַאִיר עָלָיו כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלָא מְאֹד, וְאַף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מְדָה, וּכְבֹר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁחוֹת הַר"ן סִימָן קל"ו) שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל כָּל מְדָה וּמְדָה מִמְדוֹת הָרַעוּת שֶׁנִּדְבַק בּוֹ וְכוּ', עַד שִׁיתְּבַטֵּל לְגַמְרֵי כְּאֵין וְאִפְסֵי. כִּי בַתְּחִלָּה צָרִיךְ לְבַטֵּל מְדָה זֹאת עַד שֶׁתִּהְיֶה כְּלֵא מְמֵשׁ, וְאַחַר כֵּךְ מְדָה אַחֲרֵת עַד שֶׁתִּהְיֶה גַם כֵּן לֹא, וְכֵן כָּל הַמְדוֹת עַד שִׁיְהִיוּ כְּלָם כְּלֵא הִיוּ.

וְכַפִּי מֶה שֶׁמִּבְטָלִין כָּל מְדָה וּמְדָה, כְּמוֹ כֵּן מַאִיר וּמִתְגַּלֶּה עָלָיו כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי עֶקֶר הָאוֹר הוּא כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁפֶתוּב (יְחִזְקֵאל מ"ג ב') "וְהָאֶרֶץ הָאִירָה מִכְּבוֹדוֹ", אֵךְ כְּשֶׁמַּעֲמִידִין דְּבָר גִּשְׁמִי כְּנֶגֶד דְּבָר רוּחָנִי, עוֹשֶׂה צֵל. וְכַפִּי גִשְׁמִיּוֹת וְגִדְל הַדְּבָר שְׁעוֹמֵד כְּנֶגֶד הַדְּבָר, כְּמוֹ כֵּן נַעֲשֶׂה צֵל, כְּגוֹן כְּשֶׁמַּעֲמִידִין מִקַּל נֶגֶד אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ, עוֹשֶׂה צֵל קָטָן כְּפִי מִדַּת הַמִּקַּל, אֲבָל כְּשֶׁמַּעֲמִידִין דְּבָר גְּדוֹל יוֹתֵר נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ, עוֹשֶׂה צֵל גְּדוֹל בְּיוֹתֵר. וְכֵן כְּשֶׁמַּעֲמִידִין בֵּית גְּדוֹל עוֹשֶׂה צֵל

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחֵל כַּא

גָּדוֹל יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְהֵצֵל הוּא הַסְּתֵרֶת וְהַעֲלָמֶת הָאוֹר כִּידוּעַ. וְעַל כֵּן כְּפִי מַה שֶּׁהָאָדָם מִשְׁקַע בְּאִיזָה מְדָה וְתֵאוּהָ רָעָה וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן עוֹשֶׂה צֶל כְּנֶגֶד אוֹר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכְמוֹ כֵּן נֶעְלָם מִמֶּנּוּ אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, אָבֵל כְּשֶׁמִּבְטֵל הַמַּדּוֹת וְהַתְּאוּוֹת רְעוֹת וְכוּ', כְּפִי הַבְּטוּל כֵּן נִתְבְּטֵל הַצֵּל, וְכְמוֹ כֵּן נִתְגַּלֶּה אוֹר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ. עַד שְׁזוֹכָה שִׁיתְבְּטֵל הַצֵּל לְגַמְרִי, עַד שִׁיְהִיָּה הַכֹּל לֹא וְאִין וְאַפְסִי. וְאֵז יִתְגַּלֶּה כְּבוֹדוֹ בְּכֹל הָאָרֶץ. כִּי לֹא יִהְיֶה שׁוּם דְּבַר שִׁיסְתִּיר הָאוֹר וְשִׁיעֵשֶׂה צֵל, וְזֶהוּ "מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ". הֵינּוּ עַל יְדֵי שְׁמַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ כְּלֵא עַל יְדֵי זֶה נִתְגַּלֶּה כְּבוֹדוֹ בְּכֹל הָאָרֶץ, כִּי אִין דְּבַר שִׁיסְתִּיר אוֹר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ וַיַּעֲשֶׂה צֵל.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֵלֶקְךָ שְׁאַתָּה לּוֹמֵד תּוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיּוֹן רַב, שְׁכַךְ תְּטַעַם וְתִרְגִּישׁ אֶת טַעַם רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וִיחִי, ו' טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרְכִים הַיְקָרִים ... גַּרְם יְאִיר וְיִזְרַח.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים לְשָׁבוּעַ חֲדָשׁ, שְׁבוּעַ שְׁעָדִין לֹא הָיָה בְּעוֹלָם, כֹּל שְׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ, זֶה עוֹלָם אַחַר לְגַמְרִי, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה יוֹתֵר מִכֹּל הַשְּׁבוּעוֹת, הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וּבִשְׁבַע נַח.

כְּבִיכּוֹל אֵצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא שִׁיף דָּבָר כְּזֶה נַח, אֲבָל כְּדֵי לְשַׁבֵּר אֶת הָאֵזֶן, וְנִכֵּין שְׁבֻשָּׁה יָמִים בְּשָׁבוּעַ מִתֵּר לָנוּ לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, לַעֲבֹד, וּבִיּוֹם הַשְּׂבִיעִי שִׁבְתָּ, אֲזַעְלִינוּ לְנוֹחַ וְלִהְיוֹת דְּבוּקִים בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שֶׁצָּרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת קִדְשַׁת הַשִּׁבְתָּ עַל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל. שִׁבְתָּ זֶה נִיחָא, נִיחָא לַעֲיִלָּא וְנִיחָא לְתַתָּא, בְּשִׁבְתָּ אָסוּר לַעֲבֹד, אָסוּר לְדַבֵּר אֶפְלוּ מִכֶּסֶף אוֹ מִמַּשָּׂא וּמִתֵּן, וְכַתוּב בְּזֶהר, שֶׁאֶפְלוּ לְחֹשֶׁב בְּשִׁבְתָּ מִכֶּסֶף אוֹ מִדְּבָרִים שֶׁל מְקַצֶּה אָסוּר, זֹאת אוֹמֶרֶת שִׁבְתָּ עָלֵינוּ לְנוֹחַ לְגַמְרֵי, מִחֻשְׁבָּה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, וְלֹא לַעֲשׂוֹת כְּלוּם רַק לְחֹשֶׁב מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הִכַל מִתְקַן, אֵין בְּנִקִּים, אֵין חוֹבוֹת, אֵין כְּלוּם, יֵשׁ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִךְ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, מִתֵּר לָנוּ לַעֲבֹד, מִתֵּר לָנוּ לַעֲסֹק בְּעֶסְקִים, וּמֵה לֹא; בָּא רַבְּנוּ ז"ל וְאוֹמֵר: תִּמְשִׁיךְ אֶת קִדְשַׁת הַשִּׁבְתָּ לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, מִי אוֹמֵר שְׂאִתָּה צָרִיךְ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה לְהַתִּיגֵעַ, וְלִהְכַנֵּס בְּחוֹבוֹת, וְלִהְסַתְּבֵךְ בְּסִבּוּכִים, מִי אוֹמֵר שֶׁצָּרִיךְ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל לָרִיב עִם בְּנֵי-אָדָם, עִם הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, עִם הַשְּׂכָנִים, אֲלֵא תִנְהַג כְּמוֹ בְּשִׁבְתָּ — נִיחָא, תְּנוּחָא, תִּמְשִׁיךְ אֶת הַמְּנוּחָה בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, וְאִיךְ זֹכִים לָזֶה? אִם אָדָם אֵינוֹ שׁוֹכַח מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּרַגַע, אִם אָדָם זֹכֵה לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֵרִית בְּמַגִּין, מְנַחֶה בְּמַגִּין, עֲרַבִית בְּמַגִּין, הוּא כְּבָר נִמְצָא בְּמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'): בְּרַגַע שְׂאִדָם מִקְפִיד לְהַתְּפַלֵּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, כְּבָר מוֹחֲלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, בְּרַגַע שְׂיִהוּדֵי נִכְנָס לְבֵית-הַכְּנָסֶת וְאוֹמֵר: "אִמֵּן יְהֵא שְׂמִיהַ רַבָּא", אֶפְלוּ שְׁנַגְזוּ עָלָיו גְּזוּר דִּין שֶׁל שְׂבָעִים שָׁנָה, פּוֹדִים לוֹ אֶת זֹאת, אָדָם אֵינוֹ יְכוֹל לְצִיר

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל כַּג

מֵה זֶה לְהַכְנִס לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט בְּלַק תּשׁע"א): מֵה נְחָלִים הֵלְלוּ אָדָם טָמֵא נִכְנָס וְטוֹבֵל וְיוֹצֵא טְהוֹר, כִּי בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת, אָדָם טָמֵא מְלֵא עוֹנוֹת, כִּיּוֹן שְׁנִכְנָס לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית־הַמִּדְרָשׁ, יוֹצֵא טְהוֹר, שְׁנִמְחְלוּ כָּל עוֹנוֹתָיו, וְעוֹנָה אָמֵן, אָמֵן יֵהָא שְׁמִיָּה רַבָּה, קְדוּשָׁה וּבְרָכּוֹ, כַּמָּה מְצוֹת יֵשׁ לְאָדָם שְׁנִכְנָס לְבֵית־הַכְּנֶסֶת? ! כְּתוּב בְּזֵהָר, כְּשִׁיְהוּדֵי הוֹלֵךְ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת מְלוּיִם אוֹתוֹ רַבּוֹת מְלֵאכִים וּמְכַרְיָזִים לְפָנָיו: אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁהוֹלֵךְ לְבֵית הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁרִי הַבֵּן שֶׁהוֹלֵךְ אֶל הַמֶּלֶךְ.

תְּתַאֲרוּ לְעַצְמְכֶם רוֹאִים נְשִׂיא מְדִינָה, רֹאשׁ מְמִשְׁלָה שֶׁל מְדִינָה, יֵשׁ לוֹ פְּמִלְיָה, לוֹוֵי שֶׁל חַיִּלִּים, צָבָא, שְׂרִים, נוֹתְנִים לוֹ כְּבוֹד גָּדוֹל מְאֹד, אָדָם מְקַנָּא: גַּם אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת נְשִׂיא וְכוּ', הוּי טַפֵּשׁ כָּל בְּקָר, כָּל אַחַר הַצְּהָרִים, כָּל עָרֵב, יֵשׁ לָךְ הַזְדַּמְנוֹת פֶּז נְצִחִית, שִׁילּוֹ אוֹתָךְ רַבּוֹת מְלֵאכִים, אֲתָה הוֹלֵךְ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא, מוֹחֲלִים לָךְ עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ.

אָדָם שְׂזוּכָה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, אָז הוּא רוֹאֵה — לָמָּה לִי לְהַסְתּוֹבֵב בְּחוֹבוֹת, בְּתַסְבּוּכוֹת, הוּא יָכוֹל לְחִיּוֹת כְּמוֹ בְּשִׁבְתָּ, נִיחָא לְעִילָה נִיחָא לְתַתָּא, מִי אוֹמֵר שְׂאֲתָה צְרִיךְ לְעַבֵּד כָּל־כֵּךְ קִשָּׁה, מִי אוֹמֵר שְׂאֲתָה צְרִיךְ לְרוּץ כָּל־כֵּךְ לְכָל הַרוּחוֹת.

הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי לוֹי יִצְחָק מְבַרְדֵיטְשׁוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, רֹאֵה אָדָם רָץ, עָצַר אוֹתוֹ וּשְׂאָלוֹ: ר' מִשָּׂה, לְהִיכֵן אֲתָה רָץ? וְעוֹנָה: רַבִּי, אֲנִי רָץ לְפָרְנֶסָה שְׁלִי, שְׂאֵל אוֹתוֹ

כד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

הצדיק: מי אומר שאתה רץ אל הפרנסה שלך, אולי אתה בורח מהפרנסה?! מי אומר שזה במזרח, אולי הפרנסה במערב. זו הסתכלות של צדיק, כמו שכתוב (תהלים לד, טז): "עיני הוי"ה אל צדיקים", צדיקים יש להם עיני הקדוש-ברוך-הוא, ברגע שמסתכלים אל הקדוש-ברוך-הוא, לא נכנסים בלחץ, כל החיים הולכים בצורה אחרת.

הבה ונתקן עתה את השבוע הזה, שבוע אחרון של ספר בראשית, פרשת ויחי, שהיא פרשה אחרונה בספר בראשית, באו נתחיל השבוע להפנס שלש פעמים ביום לבית-הכנסת ולקיים מצוות: ציצית, תפלין, מזוזה, כשרות, לברך ברפת-המזון בשמחה עצומה, שזו סגלה לפרנסה, לקרא קר"ש שעל המטה מתוך הסדור, שזה מחילת עוונות, יש ליהודי כל-כך הרבה מצוות, הוא כל-כך שבור ומדכא, שאינו חש בטוב שיש לו, ולכן הוא מבהל ומבלבל, ולזה כספים מזה לזה וכו', בשעה שיש לנו את הקדוש-ברוך-הוא! איפה אתה?! רבנו ז"ל מספר לנו (ספורי-מעשיות, מעשה א), מבן מלך ובן שפחה, שהבן מלך רץ אחר שתי בהמות, עד שבא איש היער, שזה הצדיק האמת, ואמר לו: תפסיק לרוץ אחר העוונות שלך, אדם רץ ומתרוצץ כל היום, ויגע וטורח מאד מאד, וחושב שעוסק לפרנסה, ואינו יודע שעוסק בשביל העוונות שלו, כמו שאמר רבנו ז"ל: פרנסה נותן הקדוש-ברוך-הוא, ואתה עובד בשביל העוונות שלך.

ולכן עלינו להתחזק ולקבל את השבוע הזה בשמחה עצומה, ואז נהיה הכי מאשרים בחיינו.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל כַּה

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' יא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאֶה לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵךְ
שָׂאת וּבִיתֵךְ עוֹ, שָׂרָק בְּזֶה תְלוּיָה הַגְּאֵלָה כְּפִי שְׁעַם יִשְׂרָאֵל
יִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמֶם בְּיַחַד, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה
רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ח סִימָן ו') דוֹר הַפְּלִגָּה עַל יְדֵי שְׁהִיו אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה,
לְפִיכֵךְ נִשְׁתִּיר מֵהֶם פְּלִיטָה, רוֹאִים אֶפְלוּ רְשָׁעִים כָּאֵלוּ אֲבָל
הִיָּה בִּינֵיהֶם אַחְדוּת, נִשְׁאָר מֵהֶם פְּלִיטָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה
מִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה כְּשִׁיהוּדִים מְאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מִתְאַחֲדִים
יַחַד, בְּזֶה מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֵלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה
צ"ח סִימָן ב') נַעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶגּוּדָה אַחַת, הַתְּקִינוּ עֲצָמֵן לְגֵאֵלָה,
עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה אֲנַחְנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב צְרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת
עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (תַּי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם
רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמֵן עַל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ;

וְכֵן יְדוּעַ מַה שְׁפָתַב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (תַּי מוֹהֲר"ן סִימָן קפ"ז)
קוֹדֵם שִׁיָּצָא רַבֵּנוּ ז"ל מִבְּרִסְלָב לְאוּמָן לְהַסְתַּלֵּק שָׁם לְעֵילָא
וְלְעֵילָא וְכוּ' וְכוּ', בְּעֵת שִׁיָּצָא מִפֶּתַח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הָעֵגְלוֹה,
עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבּוֹר
שְׁהִיו שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וְלְהַתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ
בְּכּוֹנָה, תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן;

רואים מכל זה איך שרצונו של רבנו ז"ל היה שנחזיק את עצמנו ביחד, נתפלל יחד, ונלמוד יחד, וזה היה רצונו חזק שנחזיק את עצמנו ביחד, ואמרו אנשי שלומנו שראו את זה בחוש, שבכל קבוץ של אנשי שלומנו היקרים שהחזיקו את עצמם ביחד, ותמיד דברו ביניהם רק את דברי רבנו ז"ל, על ידי זה גדלו והצליחו, ולכן תשתדל מאד מאד להתפלל תמיד בין אנשי שלומנו חסידי ברסלב, ולהחזיק את עצמנו ביחד, ואמר מוהרנ"ת ז"ל על מה שפרש רש"י (בפרשת השבוע) שיעקב אבינו קודם שהסתלק אמר לבניו "האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים", ופרש רש"י בקש לגלות את הקץ ונסתלק ממנו שכונה, והתחיל אומר דברים אחרים, שהסוד הזה גלה להם יעקב אבינו, אם תתאספו יחד הינו שתחזיקו את עצמכם יחד באחדות אחת, אז אגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, זה יקרב את הקץ והגאולה, ובין כך התחיל לדבר דבורים אחרים, כי האמת צריכים שיהיה בחירה לאדם וכו', כי אם אין בחירה אזי לא שייך כבר שום דבר, ולכן רמז להם העקר תחזיקו את עצמכם ביחד אז אני יכול להגיד לכם מה יקרה אתכם באחרית הימים ואיך יהיה הגאולה, ובין כך התחיל לדבר אתם דברים אחרים, הינו שברוך את כל אחד מבניו בברכות השכיכות אל כל אחד דיקא. אבל הכלל הוא שהקץ תלוי רק כשמחזיקים את עצמם ביחד.

ואמר המגיד הגדול ממעזריטש זכותו יגן עלינו בשם רבו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, אם ישבו יחד עשרה יהודים אפלו שלא ידברו ביניהם, אלא ישבו יחד בלב

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל כּו

אָחַד וּבְרָצוֹן אָחַד, אָזִי יוֹצֵא מֵהֶם אוֹר כְּזֶה שְׁאֶפְלוּ מִיכָאֵל שְׁמֵלֶמֶד זְכוּת עַל עַם יִשְׂרָאֵל לֹא יִכּוֹל לְעַמּוֹד שְׁמָה מֵרַב אוֹר שְׁיוֹצֵא מֵהֶם, וּמִכָּל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן כְּשֶׁעֲשָׂרָה הָאֱלוֹ, מְדַבְּרִים דְּבַרֵי תוֹרָה, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשִׁישׁ עֲשִׁירִיּוֹת מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֵתֵאֱחָדִים יַחַד, וְלוֹמְדִים תוֹרָה יַחַד, אוֹ מִתְּפַלְּלִים יַחַד, יוֹצֵא מֵהֶם שְׂבָחִים כְּאֵלוֹ שְׁמֵלֵאכִי מַעֲלָה אוֹפְנִים וּשְׂרָפִים וְכוּ' וְכוּ', לֹא יִכּוֹלִים לְעַמּוֹד שָׁם, וְלִכֵּן בְּכָל הַדּוֹרוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב הִקְפִּידוּ מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּיַחַד עִם אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּיקָא וּבְבִית הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם הַצַּדִּיק, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֲסוּר לְהַזְנִיחַ אֶת זֶה.

מָה אוֹמֵר לָךְ, אֵין עוֹד שְׁמַחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה לְנִשְׁמַתוֹ שֶׁל אָדָם שֶׁהִיא חֶלֶק אֱלוֹךְ מִמַּעַל, כְּשׁוֹזֵכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הִלְכָה וְאִגְדָּה, כִּי אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁעָקֵר שְׁלֵמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְהִרְבּוֹת בְּלִמּוּד תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְכֵן מוֹבָא בְּזֵהר (וְאַתְחַנּוּן ר"ס). תָּא חֲזִי, כַּמָּה הוּא חֵילָא תְּקִיפָא דְאֹרִייתָא, וְכַמָּה הוּא עֲלָאָה עַל כָּלָא. דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדֵּל בְּאֹרִייתָא, לֹא דְחִיל מַעֲלָאֵי וְתַתָּאֵי. וְלֹא דְחִיל מַעְרַעוֹרִין בִּישִׁין דְּעֲלָמָא. בְּגִין דְּאִיהוּ אֶחָיד בְּאִילְנָא דְחַיִּי, וְאֶכִּיל מִנִּיהּ בְּכָל יוֹמָא. דְּהָא אוֹרִיתָא תוֹלִיף לְבַר נֶשׁ לְמִיזֵל בְּאַרְחָ קְשׁוּט, תוֹלִיף לִיָּה עֵיטָא הֵיךְ יְתוּב קָמִי מְאָרִיָּה לְבַטְלָא הֵהִיא גְּזָרָה, דְּאֶפִּילוּ אַתְגּוֹר עָלֶיהָ דְּלֹא יְתַבְטַל הֵיא גְּזָרָה, מִיַּד אַתְבְּטֵל וְאַסְתַּלֵּק מִנִּיהּ, וְלֹא שְׂרִיא עָלֶיהָ דְּבַר נֶשׁ בְּהֵאִי עֲלָמָא, וּבְגִין כֵּן בְּעֵי לִיָּה לְבַר נֶשׁ לֹא שְׁתַּדְלָא בְּאֹרִייתָא יְמָמָא וְלִילֵי וְלֹא יְתַעֲדֵי מִינָהּ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (יְהוֹשֻׁעַ א' ח')

כח אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

"והגית בו יומם ולילה", ואי אתעדי מינה דאורייתא, או אתפרש מינה, כאלו אתפרש מאילנא דחיי.

[בוא וראה כמה הוא חזק כח התורה, וכמה הוא עליון על הכל, שכל מי שמשתדל בתורה אינו פוחד מעליונים ותחתונים, ולא פוחד ממקרים רעים שבְעוֹלָם, מפני שהוא אוֹחַז בְּעֵץ הַחַיִּים ואוכל ממנו בכל יום, שְהֵרִי הַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אֶת הָאָדָם לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, מְלַמֶּדֶת אוֹתוֹ עֲצָה כִּיֻּצַּד יָשׁוּב לְפָנָי רְבוּנוֹ, וְאֶפִּילוּ יִגְזֹר עָלָיו מִיָּתֵהּ, הַכֹּל יִתְבַּטֵּל וְיִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ, וְלֹא שׁוֹרָה עָלָיו, וְעַל כֵּן צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה וְלֹא יִסּוּר מִמֶּנָּה, זֶהוּ שְׂכָתוֹב (יהושע א') "והגית בו יומם ולילה", ואם מסיר ממנו את התורה או פורש ממנה, כאלו פורש מן החיים].

אשרי מי ששמכניס את הדבר הזה בלבו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' יב.

בעזרת השם ותפריך, יום שני לסדר ויחי, ז' טבת ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני שמח שגשגות אנשי שלומנו מתאחדות יחד, ומקבלות על עצמן קבלות טובות הן בצניעות והן

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחַל כַּט

בְּשִׂמְחָה וְהֵן בְּשָׁלוֹם בֵּין אִשָּׁה לְרַעוּתָהּ, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה גֹרֵם נַחַת רִיחַ גָּדוֹל בְּשָׂמִים, וְלָכֵן תִּמְשִׁיכוּ לַעְזוֹר אַחַת לַשְּׁנִיָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיכֶן שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיכֶן, כִּי מֵה שְׂאֵדָם עוֹשֶׂה בְּזֶה הָעוֹלָם לְזוּלָת, עַל יְדֵי זֶה מְקַבֵּל חֲזָרָה מְלַמְעָלָה, כְּמוֹ שֶׁגִּלְיָה הַמַּגִּיד מִמַּעֲזְרִיטֶשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, עַל דְּבָרֵי הַתְּנָא (אָבוֹת פָּרָק ב') 'דַּע מָה לְמַעְלָה מִמֶּךָ' אִם אַתָּה רוֹצֵה לְדַעַת מָה קוֹרָה לְמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, תִּסְתַּכַּל עַל עֲצָמֶךָ, כִּי כִפִּי שְׂאֵתָה תִתְנַהֵג, כֵּן מִתְנַהֵגִים אִתָּךְ לְמַעְלָה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק וְלִחְזֹק אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה, וְלֹא לְזַרֵּק אֶת הָאִשָּׁמָה עַל הַזּוּלָת שֶׁהִיא חֵיבַת וְכוּ', אוֹ הִיא חֵיבַת וְכוּ', כִּי כְּלָנוּ צְרִיכִים לְחַזֹּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְכָלֵנוּ צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהָעוֹוֹן תְּלוּי רַק בָּנוּ וְלֹא בְּזוּלָת וְכוּ', וְדִיקָא אִם כָּל אַחַת תִּסְתַּכַּל רַק עַל עֲצָמָהּ, אֲזִי יִהְיֶה לָנוּ עוֹלָם מִתְקַן מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁעֲצָבוֹת זֶה אָבִי אָבוֹת הַטְּמָאָה, וּמִבִּיא אֶת הָאָדָם לְכָל הַצָּרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִתְרַחֵק מִעֲצָבוֹת שֶׁזֶה עֲצַת הַסֵּמ"ךְ מ"ם לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם בְּעֲצָבוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימֵן קפ"ט) צְרִיךְ לְהִזְהֵר מְאֹד מִעֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, כִּי עַקֵּר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעִיָּה ס"ה) "וְנִחַשׁ עֲפָר לְחִמּוֹ", עֲפָר הִיא בַּחֲיִנַת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת שֶׁהֵם בָּאִים מִסוּד הָעֲפָר; וְאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן סִימֵן פ"ט) הָעֲצָבוֹת מִפְּסִיד הַפְּרָנְסָה; וְלָכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעָלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת

ל אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

בְּשִׁמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצוּבוֹת סִימָן כ') מִי שֶׁאֵין לוֹ עֲצוּבוֹת וְהוּא תָּמִיד בְּשִׁמְחָה בּוֹדֵאי יִתְנַשֵּׂא;

וְלִכֵּן רָאִי לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה שְׂזָה יִתֵּן לְךָ דַּעַת וְתִתְחִילִי לְלַכֵּת רַק בְּצַנִּיעוּת, וְתִשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים צְמוּדִים מְאֹד וְכוּ', שְׁקוּפִים וְכוּ', צְאוּרוֹן פְּתוּחַ וְכוּ', מִמֶּשׁ גַּעַל נֶפֶשׁ, וְעַל כָּלֵם עִם פֶּאֶה אַרוּכָה לְמִטָּה מִהַכְּתָפִים שְׂזָה אֶסוּר חֲמוּר מְאֹד וּפְרִיצוֹת גְּדוּלָּה, וְכֵן אֶפּוֹר בְּאִפְּן מְאֹד מִשְׁנָה וְכוּ', שְׁלֵא מִתְּאִים לְבַת יִשְׂרָאֵל, וּבִכְפֹּרֵט אֶפּוֹר בְּעֵינַיִם שְׁנִקְרָאִים אֶפּוֹר עֵינַיִם מְעֻשָּׁן עִם כָּל מִינֵי צְבָעִים וְכוּ', שְׂזָה אֶסוּר חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וּמִלְבָּד זֹאת יֵשׁ בְּזֶה אֶסוּר חֲמוּר שֶׁל חֲצִיצָה לְעֵגֶן טְבִילָה וְכוּ', וְכֵן נָשִׁים צְעִירוֹת הַתְּחִילוּ לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים קְצָרִים לְמַעַלָּה מִהַבְּרֶךְ וְכוּ', שְׂזָה מְכַנִּיס בְּאִשָּׁה עֲצוּבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, בְּהַתְּחִלָּה הִיא חוֹשֶׁבֶת שֶׁהִיא נִרְאִית הִכִּי יָפָה וְכוּ', וְהִכִּי נִרְאִית בְּעֵינַי פֶּלֶן וְכוּ', אֲבָל לְבִסוּף הִיא נִכְנָסֶת בְּדִכְאוֹן וְעֲצוּבוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא יוֹדַעַת מִמֶּה זֶה, וְכָל זֶה מִהַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרָאָה מִהַפְּרִיצוֹת וְהַפְּקָרוֹת שֶׁהִיא הוֹלֶכֶת, כִּי אִשָּׁה כְּשֶׁהִיא מְכַשִּׁילָה גְּבָרִים וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא בּוֹרֵאת קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים וּמְזִיקִים וְכוּ', שְׁנִכְנַס לָהּ אַחַר כֵּךְ מְרִירוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרִי עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

וְזִכְרִי הֵיטֵב מֶה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן מ"א) לֵב נִשְׁבֵּר וְעֲצוּבוֹת אֵינּוּ עֵנִין אַחַד כָּלָל. כִּי לֵב נִשְׁבֵּר הוּא בְּלִב, אֲבָל עֲצוּבוֹת הוּא בָּא מִן הַטְּחוּל, וְעֲצוּבוֹת שֶׁהוּא מִהַטְּחוּל הִיא סֵטְרָא אַחֲרָא וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנֵא אוֹתָהּ, אֲבָל לֵב נִשְׁבֵּר הוּא חִבִּיב לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי לֵב נִשְׁבֵּר יִקָּר מְאֹד מְאֹד בְּעֵינָיו

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנִחַל לַא

יְתַבְרַךְ, וְהָיָה טוֹב שְׂיִהְיֶה לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר כָּל הַיּוֹם, אֶךְ אֲנָשִׁים כְּעֶרְפָּכֶם יִכּוֹלִין לְבּוֹא מִלֵּב נִשְׁבֵּר לְעֻצְבוֹת, עַל כֵּן צְרִיכִין לִיְחַד אִיזָה שְׁעָה בְּיוֹם שְׂיִהְיֶה לוֹ לֵב נִשְׁבֵּר דִּהְיִנּוּ לְהִתְבּוֹדֵד וְלִשְׁבֵּר לְבוֹ לְפָנָיו יְתַבְרַךְ, אָבֵל שְׁאָר כָּל הַיּוֹם כִּלּוֹ יִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, וְעַל זֶה הִזְהִיר אוֹתָנוּ כְּמָה פְּעָמִים. לְהִתְאַמֵּץ וּלְהִתְגַּבֵּר שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ לֵב נִשְׁבֵּר רַק אִיזָה שְׁעָה בְּיוֹם, וְעֻצְבוֹת כָּלֵל לֹא, וְשְׁאָר כָּל הַיּוֹם יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה ;

הֵינּוּ שְׂאֵת צְרִיכָה לְדַעַת בְּשְׁעָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אִיזָה מִשְׁבֵּר וְאֵת נִכְנָסֵת בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְכוּ', אֲזִי טוֹב מְאֹד שֶׁתִּשְׁפָּכִי אֵת הַלֵּב רַק אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ מְאֹד מְאֹד לְהִתְרַחֵב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי כְּשֹׂאשָׁה מְלֹאָה שְׁכָרוֹן לֵב וְעִגְמַת נִפְשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְאֲזִי דִּיקָא בְּאֵה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדַבֵּר אֵלָיו, וּמִסְפֵּר לוֹ מַה מִּפְרִיעַ לָהּ, אֲזִי דִּיקָא מִתְרַחֵב לָהּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יְחַד.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִדְבּוּרִים הָאֵלּוּ יִכְנָסוּ בְּלִבְךָ וְיַעֲשׂוּ אֵת הַפְּעֻלוֹת הַנִּצְרָכוֹת, וְתַעֲשִׂי נַחַת רוּחַ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הַצְּנִיעוֹת שְׁלֶךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' יג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרְכִים

לב אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֵל

הַיְקָרִים ... גַּרְם יְאִיר וַיִּזְרַח.

הַיּוֹם זֶה יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל ר' צְבִי הֶבֶן שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, הָיָה לַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ שְׁנֵי יָלְדִים: בֶּן וּבַת. הַבַּת הִיְתָה אֲדֵל, הַיְתָה הַסְּבֵתָא שֶׁל רַבְּנֵי נַחְמָן מִבְּרֶסְלָב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. אֲדֵל הָיָה לָּהּ שְׁלֹשָׁה יָלְדִים: שְׁנֵי בָּנִים וּבַת. הַבָּנִים: הַצְּדִיק ר' בְּרוּךְ מִמְּעַז'בוֹד' זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְהַצְּדִיק ר' אֶפְרַיִם מִסְּדִילְקוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְהַבַּת הִיְתָה פֵּיגָא, הָאֵמָא שֶׁל רַבְּנֵי נַחְמָן מִבְּרֶסְלָב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְכֵן הָיָה לוֹ בֶּן בְּשֵׁם ר' צְבִי. הֶבֶן הָזֶה הָיָה צְדִיק נֶסְתָּר, הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הַזֶּהִירוּ: אֵתָה תִּהְיֶה נַעֲלָם לְגַמְרֵי מִהַעוֹלָם, שְׁלֵא יִדְעוּ מִמֶּךָ. אַחַר הַהֶסְתַּלְקוּת שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, כָּל הַתְּלַמִּידִים רָצוּ שֶׁהוּא יִקַּח אֶת הַהֲנַהֲגָה אַחַר הָאָבָא. אִךְ הָיִיתׁ שְׁלֵא רָצָה, הַכְּרִיחוּהוּ. שָׁנָה אַחַת הָיָה מְנַהֵיג אַחַר הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. וּבְחֶג הַשְּׁבוּעוֹת, שְׁאָז יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, בְּשָׁנָה הָרִאשׁוֹנָה אַחַר הַהֶסְתַּלְקוּת, בָּא אֵלָיו אָבִיו, וְאָמַר לוֹ לְמַסַּר אֶת הַהֲנַהֲגָה לְתַלְמִיד הַגָּדוֹל שְׁלוֹ: הַמַּגִּיד מִמְּעַזְרִיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְכֵן עָשָׂה תַכְּף-וּמִיד אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הָאָבָא. וְהַמַּגִּיד הַגָּדוֹל מִמְּעַזְרִיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ נַעֲשָׂה הַמְּנַהֵיג, וְהוּא טַפֵּל בְּכָל הַתְּלַמִּידִים, וְשָׁלַח כָּל תְּלַמִּיד לְכוּוֹן אַחַר, שִׁיְהִי מְנַהֵיג בְּמָקוֹם אַחַר, וְר' צְבִי נַעֲלָם מִהָאֶפֶק.

בֵּין כֶּף הַגִּיעַ לְעִיר פֵּינֶסְק, וְשָׁם יָשַׁב וְלָמַד וְהַתְּבוּדָה,

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחַל לַג

וְעַבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִף אֶחָד לֹא יָדַע מִמֶּנּוּ, יֵשׁ אוֹמְרִים, שְׁחַמְיוּ הִיָּה גֵר שָׁם, וְהוּא הָיָה עָשִׂיר, וְהַעֲמִיד בְּעִבּוּרוֹ מַכְלֵת וּמִכָּר. וַיֵּשׁ אוֹמְרִים, שְׁסַתֵּם הִיָּה גֵר שָׁם בְּפִינְסֵק, שֶׁהִיָּתָה עֵירָה שֶׁל מַתְנַגְּדִים גְּדוּלִים נֶגֶד חֲסִידוֹת, וְרָצָה שְׁלֹא יָדַעוּ מִמֶּנּוּ, וַיּוּכַל לְבַלּוֹת זְמַנּוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, תּוֹרָה וְתַפְלָה, וַיִּנְיַחוּהוּ לְנַפְשׁוֹ. וְהָיָה שְׁלֹא הִיָּתָה לוֹ פְּרִנְסָה, אֲזִי הָיוּ תַלְמִידֵי הַמַּגִּיד שֶׁדָּאָגוּ לַעֲשׂוֹת לוֹ מַכְלֵת, אֱלוֹ הַשְּׁתֵי גִרְסָאוֹת מִמֶּה הַתְּפִרְנִס. אִךְ הֵבֵן שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, הַמְּשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם שְׁלוֹ. תַּתְּאָרוּ לְעַצְמְכֶם, אָדָם אֵין לוֹ בַחַיִּים כְּלוּם רַק תַּפְלָה, מִהַרְגַע שֶׁקָּם עַד הַרְגַע שֶׁהוֹלֵךְ לִישָׁן רַק מַתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מַתְמִיד בַּתּוֹרָה: מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרַשׁ, הִלְכָה, אַגְדָּה, בְּרִיּוֹת וְתוֹסְפּוֹת, זֶהר וְתַקּוּנִים, הַכֵּל לּוֹמֵד, הָרֹאשׁ שְׁלוֹ דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִיךָ זֶה מַתְיָשֵׁב יַחַד עִם חֲנוּת מַכְלֵת? אֵלֶּא פְתָאם נִכְנַס אֵיזָה עֲנִי לְחֲנוּת, וְשׂוֹאֵל: אוּלַי אַתֶּם יְכוּלִים לְהַבִּיא לִי לֶחֶם? אֵין לִי מַה לָּתֵת לְיִלְדִים לְאֵכֶל, בְּכֵן, מַה עֲשֶׂה? עֲנָה וְאָמַר: הַיִּלְדִים שְׁלָכֶם לֹא יְכוּלִים לְאֵכֶל סֵתֶם לֶחֶם, תַּקְחוּ גַם שְׁמֶנֶת, גְּבִינָה וְכוּ', וְחַלְכוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, וְכַךְ עֲשֶׂה לְעוֹד אֶחָד וְעוֹד אֶחָד, וְהִרְבֵּה בְּמִדַּת הַחֶסֶד. לֹא הִיָּה אֶכְפֵּת לוֹ שׁוּם דְּבָר, כְּמוֹכֵן בְּצוּרָה כְּזוֹ לֹא יְכוּלִים לְהַעֲמִיד חֲנוּת, וְלֹא אַרְךָ זְמַן וּפְשֻׁט רַגֵּל, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִתְבַּלְּבַל מִשׁוּם דְּבָר. זֶה הִיָּה הֵבֵן שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ ר' צְבִי, שֶׁהוּא הִיָּה נִסְתָּר מֵעֵינַי כָּל הַבְּרִיּוֹת, פְּלֵא עַל גְּבִי פְלֵא בֵּן שֶׁל צְדִיק קְדוֹשׁ, שֶׁהֵאִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ עִם אֱלָקוֹת, שִׁיְהִיָּה כָּל-כָּךְ נִעְלָם וְנִסְתָּר.

בְּפִינְסֵק לֹא הִיָּה מִקּוּהָ לְגַבְרִים, לֹא רְחוּק מִפִּינְסֵק

לד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

היתה העיר קרלין, והיה גר שם התלמיד הגדול של המגיד רבי אהרן מקרלין, מפעם לפעם הלך ר' צבי למקוה, ובקר אצל התלמיד של המגיד רבי אהרן, ונתן לו כדי קיומו, וכן הוה זמן ממשך.

מה לומדים מספור זה? אף שאדם יהיה כל-כך גדול בתורה, בתפלה, בשמות ויחודים, רק רואה, כביכול, את השמות של הקדוש-ברוך-הוא, אף-על-פי-כן לא התבלבל משום דבר, וממי למד זאת? מאביו הבעל-שם-טוב הקדוש זכותו יגן עלינו.

ידוע, שהתלמידים של הבעל-שם-טוב הקדוש זכותו יגן עלינו אמרו: אם הרבי שלנו לא היה אומר שהוא לוד אשה, היו אומרים שזה מלאך, הבעל-שם-טוב הקדוש זכותו יגן עלינו היה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ולא הסיח דעת כרגע מהקדוש-ברוך-הוא, כל המח שלו היה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ואף-על-פי-כן באו אליו כל מיני סוגי אנשים: עניים, חולים, שבורים ורצוצים, כל 'עמך' הגיעו אליו. והוריד עצמו לכלם, היתה לו שפה לכל אחד ואחד, ודבר עם כל אחד ואחד מה שצריך, וחזקו ועודדו, והדריכו, וכך החיה מאות אלפי אנשים, ומרב הדבקות שהיה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ראו אצלו נסים ונפלאות, כמו אצל רבי חנינא בן דוסא, שאומרים חכמינו הקדושים, שהיה יחיד בדורו לעשות נסים. כך היה הבעל-שם-טוב הקדוש זכותו יגן עלינו; מצד אחד היה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ולא הסיח דעת כרגע ממנו יתברך, ומצד שני היה יכול להוריד עצמו לכל אחד ואחד, לחזקו ולעודדו ולשמחו.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל לַה

וְכִּף אֹמֵר הַבְּעַל-שִׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ: הַדְּבָקוֹת, שְׁאָדָם דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה בָּא מִצַּד הָאֱמוּנָה, אִם אָדָם מֵאֲמִין שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת מִבְּלַעֲדֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַדְּבָקוֹת, אֱמוּנָה זֶה הַדְּבָקוֹת, וְהַדְּבָקוֹת זֶה הָאֱמוּנָה, אִם יְהוּדֵי מְכַנִּים עֲצָמוֹ שֶׁהַכֹּל זֶה מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל הַצַּעַר וְהַדְּחָקוֹת, הָעֲנִיּוֹת וְהַמְרִירוֹת, זֶה מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי מַחֲיָה עֲצָמוֹ, אֲבָל אֵיךְ זֶה הוֹלֵךְ בְּיַחַד, לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִצַּד שְׁנֵי לְהוֹרִיד עֲצָמוֹ לְכָל אָדָם, וְלִהְתַּעַנֵּן בְּכָל סִבּוּף שְׂאִיזָה יְהוּדֵי הַסִּתְפָּךְ. אֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סח), שְׁזוֹ גְדֻלַּת הַצַּדִּיק, שְׂיִכּוֹל לְהִיּוֹת לְמַעְלָה וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת לְמַטָּה, וְכִשֶּׁהוּא לְמַטָּה יִכּוֹל לְהִיּוֹת גַּם לְמַעְלָה, זֹאת אוֹמְרֵת, אַף שְׂמִצַּד אֶחָד הוּא דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי יִכּוֹל לְהוֹרִיד עֲצָמוֹ לְכָל־ם, וְאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע מֶה הוּא חוֹשֵׁב.

מִסְפָּר שֶׁהַבְּעַל-שִׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ פַּעַם הַתְּפִלָּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעָבְרוּ שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת, וְלֹא זֶה מִהַמְקוֹם, וְהָיָה רַק דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַתְּלִמִּידִים דְּבָרוּ בִּינֵיהֶם, שְׂזָה לֹא בֶן-אָדָם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְעֲשׂוֹת דְּבָר כְּזֶה, אָדָם שְׂיִהְיֶה כָּל-כֶּף דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאִינְנוּ זֶה כָּל־ל, וּפְחָדוֹ מְאֹד מְאֹד, אוֹלֵי הוּא כָּבֵד נִסְתַּלֵּק, כִּי יֵשֵׁב כֶּף עַל הַכֶּסֶף בְּלִי שׁוּם נִפְנוּף עֵין, בְּלִי שׁוּם תְּנוּעָה וְתוֹזוּזָה. וְכֵּן ר' צְבִי הָיָה אֲזִי יֵלֵד קֶטָן. וְהִלְכוּ הַתְּלִמִּידִים לְרַבְנֵית וְאָמְרוּ: הָרַבִּי יוֹשֵׁב כֶּף מְעַלְף, וְהוֹשִׁיבָה הָרַבְנֵית אֶת הַבֶּן ר' צְבִי עַל בְּרַפֵּי אֲבִיו, וְהֵילֵד הַחַל לְנִגְעַ לְאֲבִיו בְּזָקֵן, וְתַכְּף-וּמִיד הַתְּעוֹרֵר הַבְּעַל-שִׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. וְאָמְרוּ צַדִּיקִים, שְׂהֵזָקֵן זֶה י"ג תִּיקְנָא

לו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

קדישא כף כתוב בזהר, שזה נגד י"ג מדות הרחמים. מזה לומדים, שהצדיק עקר השלמות שלו שיהיה רחמן, כמאמר רבנו ז"ל (לקויט"מורן, חלק ב', סימן ז'), מי יכול להיות מנהיג? מי שהוא רחמן, כמו שכתוב: "כי מרחמם ינהגם", אומר רבנו ז"ל: מה הוא צריך לדעת, ומה צריך להשתמש ברחמנות שלו? לדעת ולרחם על כל אלו שנפלו, על כל אלו שנכשלו, וכל אלו שנתרחקו, שיוכל להבין אותם, ולרדת אליהם, ויוכל להגביה אותם. נמצא, שהצדיק צריך לרדת מכל המדרגות שלו, עד עמק הקלפות, היכן שאדם זה מסכן נמצא, וכך להעלות אותו.

ולכן עלינו לשמח שיש לנו רבי כזה, שיכול להראות את זאת, אף שמצד אחד כל-כך דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ואינו מסיח דעת מהקדוש-ברוך-הוא כרגע, מצד שני צריך להיות מסבך בכל מיני סבוכים ולרדת לכל אחד ואחד כפי מדרגתו, ולדבר עם כלם כפי השכל והדעת שלו, כמו שמשה רבנו בקש את הקדוש-ברוך-הוא: "יפקד אלקי הרוחות", אומרים חכמינו הקדושים, שמשה רבנו בקש את הקדוש-ברוך-הוא, אני הולך להסתלק מזה העולם, תביא לעם ישראל מנהיג שיודע להלך כנגד רוחו של כל אחד ואחד, עם כלם צריכים לשחק משחק אחר, לדבר בצורה אחרת, ובאמת בגדלת הצדיק אין לנו משג. וזהו משה רבנו, שרחם על עם ישראל והלך לו בחיים שכל אחד יהיה צדיק, וכתוב בזהר, מה היתה מדרגת משה רבנו? שתמיד צפה וקנה, הלאו שכל עם ישראל יהיו צדיקים כמוני, ויתקיים אצל כלם: "פה אל פה אדבר בו", שכל אחד יוכל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, והקדוש-ברוך-הוא ידבר בו.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחַל לֹז

עֲלֵיכֶם לִידַע, שְׂרַבְנוּ ז"ל הַדְּגִישׁ מְאֹד עַל הַעֲנִיָּן לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צְרִיכִים לְהִתְחַבֵּא בְּמִקּוֹם שְׂאִין בְּנֵי-אָדָם, וְלִשְׁיַח בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ כָּל מָה שְׂצָרִיכִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַפֶּה שְׁנַעֲשֶׂה אֶת זֶה, אֲךָ הָרֹאשׁ שְׁלָנוּ בְּשִׁטּוֹת, זֶה בְּכֶסֶף, זֶה בְּגִנְבוֹת וּגְזֵלוֹת, זֶה בְּכַבּוּד, זֶה הוֹלֵךְ לְסֹדֵר בְּנֵי אָדָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹשֵׁב וְצוֹחֵק, בְּשִׁבִיל זֶה שְׁלַחְתִּי אֲתֶכֶם לְזֶה הָעוֹלָם? "יוֹשֵׁב בְּשָׂמַיִם יִשְׁחָק", אֹמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ: בְּשִׁבִיל זֶה בְּאַתֶּם לְעוֹלָם? זֶה צָרִיךְ כְּבוֹד, זֶה כֶּסֶף, זֶה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת עוֹלוֹת וְכוּ' וְכוּ', הֲרִי הַתְּכַלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם תְּכַלִּית אַחַת: לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחַ, וְלָמָּה צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים? שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי, וְאָנוּ יְהוּדִים, זְכִינוּ לְהִבְרֹא מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים אִם הֵינּוּ תְּאִילֵנְדִים? אִם סִינִים?! בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנוּ יְהוּדִים, קִבְּלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, וּמִי אֹמֵר, שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבִּי כְּזֶה, שְׂמַחְזֵק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ, בְּוֵדַאי אָנוּ צְרִיכִים לְרַקֵּד, וְלָכֵן לֹא בְּחִנָּם אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", שְׂאַחַר כָּל תְּפִלָּה שְׂחֲרִית, מְנַחֵה, עֲרַבִית, הוֹלְכִים רַקוּד, וְלָמָּה? אַתֶּם יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יְתִבְרַךְ שְׂחֲרִית, מְנַחֵה, עֲרַבִית, וּמִי שְׂמַתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּמַגִּין, מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל הָעוֹנוֹת, וְהֵאֵם לֹא כְּדַאי לְרַקֵּד?! כְּלָנוּ מְלֹאֵי עוֹנוֹת.

רַבְנוּ ז"ל הַכְּנִיס בְּנוֹ חֲשֵׁק לְלַמֵּד תּוֹרָה. פְּרַשְׁתַּ הַשְּׁבוּעַ פְּרַשְׁתַּ וַיַּחֲזֵק, פְּרַשְׁתַּ אַחֲרוֹנָה בְּחֻמָּשׁ בְּרֵאשִׁית, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִתְמַיֵּד בְּחֻמָּשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׂעַד יוֹם שְׂשֵׁי יְסִימוֹ, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ט.) : לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרַשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׂכָל הַמְּשָׁלִים פְּרַשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו; מִי שְׂלוֹמֵד שְׁנִים מִקְּרֹא וְאֶחָד

לח אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

תרגום, זוכה לאריכות ימים, וכן ראוי ללמד משניות, כל אחד צועק שאין לו פרנסה, האם אינכם יודעים שמשנת"ה זה מספר שלש מאות תשעים וחמש, בדיוק כמנין פרנס"ה, אם אדם היה גורס כל יום כמה וכמה פרקים משניות, היתה לו פרנסה בשפע, מה עושה הסמ"ך-מ"ם? לא יתן לאדם ללמד משניות, ומשלה אותו לחשב: לא, כשאיהי זקן אז אלמד.

אך אל תהיו בטלנים! תראו ותנסו ותוכחו, תלמדו הרבה פרקים משניות, ולא יחסר לכם כסף. אבל צריכים על זה אמונה, שמי שלומד משניות כסיו מלאים כסף. ועל כלם — אם אדם זוכה ולומד כל יום גמרא, הוא ממשיך על עצמו ארבעה מלאכים ששומרים אותו: ג'בריאל, מ'כאל, ר'פאל, א'וריאל, זה ראשי תבות: ג'מ'ר'א'. ולכן אשרי אדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, מכל שכן שזוכה ללמד הרבה דפים גמרא, וכן הלכה, שאומרים חכמינו הקדושים (נדה עג): כל השונה הלכות בכל יום, מבטח לו שהוא בן עולם הבא, רבנו ז"ל הקפיד מאד, ואמר (שיחות הר"ן, סימן כט), שכל יהודי צריך ללמד בכל יום הלכה.

ולכן הנה אנו בשבוע חדש, שבוע של פרשת ויחי, אני יודע שעובר על כל אחד ואחד מה שעובר, זה מפני ששוכחים את הקדוש-ברוך-הוא, אם היו זוכרים את הקדוש-ברוך-הוא, כל החיים היו הולכים אחרת, לא היו ממרמרים, רוקים, רוקות בקלות היו יכולים להתחתן, אם רק לא היו עוזבים את הקדוש-ברוך-הוא, ובאים ואומרים לפנינו: רבנו של עולם, אני רוצה להתחתן, אתה אמרת בן

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל לַט

עֲשָׂרִים וְלֹא נִשָּׂא אִשָּׁה תַּפַּח רֹחוֹ, אֶז רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זִוְגִי. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְשָׁמַע אֶת הַתְּפִלוֹת שֶׁלְכֶם, הַתְּחַנּוּתֶם וְאֵין לְכֶם יְלָדִים, תִּבְקְשׁוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי זְקוּק לִילָדִים, וְכֵן לְגַבִּי שְׁלוֹם-בֵּית, לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבִקְאֻמַּת לְמָה אֵין לְאָדָם שְׁלוֹם-בֵּית? כִּי הוּא עֲצָבָנִי. מִיֵּלֵא אִם אֶתָּה עֲצָבָנִי, תִּקַּח אֶת הָרֹאשׁ שֶׁלְךָ וְתַגֵּשׁ אֶל הַקִּיר, וְתִדְפַק אֶת הָרֹאשׁ בַּקִּיר, וְכֵן יִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינְךָ לְבֵין הָרֹאשׁ שֶׁלְךָ, אִךְ דָּא עָקָא, שְׁבַמְקוֹם שְׂאָדָם יִדְפַק רֹאשׁוֹ בַּקִּיר, הוּא מִתְחִיל לְרִיב עִם אִשְׁתּוֹ, וְעוֹד רוֹצֵה אַחֲרֶיךָ שְׁלוֹם-בֵּית, וְאוֹמֵר שְׂאִשְׁתּוֹ אִשְׁמָה, אִךְ הָאִשָּׁה אֵינָה חַיִּבַת כְּלוּם. הָאִשָּׁה, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת ג.), הִיא עֹזֵר לְבַעֲלָהּ, זָכָה — אִם הוּא זוֹכָה, שְׂיֵשׁ לוֹ שְׂכָל, אֶז עוֹזְרָתוֹ, אִךְ אִם לֹא זוֹכָה — שְׂאֵין לוֹ שְׂכָל, אֶז כְּנַגְדּוֹ, וְרַבִּים בִּינֵיהֶם כְּחַתּוּל וְעַכְבָּר; וְלִכֵּן הִבְעֵל צָרִיף שְׂיִהְיֶה לוֹ שְׂכָל, וַיִּפְסִיק לְעַרְףֵי בַקֶּרֶת עַל אִשְׁתּוֹ, תִּתְחִיל לְמַצֵּא אֶת הַטּוֹב בְּאִשְׁתּוֹ, וְלִדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת. רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם נוֹתְנִים צְדָקָה: מֵאָה שְׁקָל, חֲמֵשׁ-מֵאוֹת, אֶלְף שְׁקָל, זוֹרְקִים כֶּסֶף לִימֵינוּ וּשְׂמָאלוֹ, וּמַגִּיעַ לְבֵית, וְאוֹמֵר: מַה פְּתָאִם שְׂאִתָּן לָךְ, לְכִי לְעַבֵּד וְכוּ'. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּתוּבוֹת נ.): עוֹשֶׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת, זֶה הֵזֵן וּמְפָרְנֵס אֶת אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו, זֶה הַצְּדָקָה הָרֹאשׁוֹנָה, אֵל תִּזְרַק כֶּסֶפִּים יְמִין וּשְׂמָאל, קִדְּם תִּתֵּן לְאִשָּׁה וְלִילָדִים. רוֹאִים יְלָדִים נוֹשְׂרִים, בְּנוֹת נוֹשְׂרוֹת, מִמָּה זֶה נוֹבֵעַ? מִפְּנֵי שְׂלֵאֲבָא אֵין סְכָלְנוֹת, הוּא עֲצָבָנִי, וּמוֹצִיא עֲצָבָיו עַל יְלָדָיו. רַבּוֹנוֹ ז"ל אוֹמֵר (סְפָרֵי-הַמִּדּוֹת): הַבְּנִים שׁוֹטִים כְּשִׂאֲבֵיהֶם כַּעֲסָן; אֲבָא צָרִיף לְהוֹרִיד עֲצָמוֹ לִילָדִים, יֵלֵד שׁוֹאֵל: מַה זֶה? צָרִיף

מ אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

להסביר לו, לעזור לו, להוריד עצמו לילד, להבהיר לו כל דבר, תגלה לו שיש אלקים חיים ומלך עולם, לכן התחנתה — להביא ילדים, לגלות להם את הקדוש-ברוך-הוא, ובמקום זה אדם עצבני ומגרש את הילדים ממנו. ואז הילדים מסתלקים וגדלים כמו צמח פראי בשדה מלא חטים. ולכן אדם צריך להגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה יביא לו ישוב הדעת ושכל לדעת איך להנהיג בית, ואיך לגדל ילדים, ואם יש לו שכל יש לו כפר הכל, אף אם אין לו שכל, אין לו כלום. חכמינו הקדושים אומרים (נדרים מא:): דעת קניית מה חסרת, יש לה שכל, אין חסר לה כלום, דעת חסרת מה קניית, אין לה שכל, אין לה כלום, אבל עדין לא נברא בית-חרשת שמיצר שכל, ואין קניון שמוכרים בו שכל, וצריכים על שכל לעבד הרבה.

ואיך באמת עובדים על שכל? אלא ש'כל' זה ראשי תבות: "ש'פכי פ'מים ל'בך נכח פני ה'", ירמיהו הנביא אומר: אדם צריך לשפך לבו להקדוש-ברוך-הוא; ולכן אם יהיה לכם שכל, ובמקום לריב עם בני-אדם תתחילו להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז תראו שכל חייכם ישתנו לגמרי, בודאי עוברים על כל אחד משברים וגלים, אין אדם שלא יהיו לו צרות, אין דבר כזה, הבעיה היא שכל אחד מקנא בזולת, וחושב שלזולת עובר יותר טוב, אף זו טעות! כי על כל אחד עוברת צרה.

ואיך מתגברים על הצרות? חוזרים אל הקדוש-ברוך-הוא, לחזור בתשובה אל הקדוש-ברוך-הוא, לא לחזור אל בשר ודם, בשר ודם הוא רמאי, צבוע, שקרן, בני-אדם

אָשׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל מַא

עוֹבְדִים עֲלֵיכֶם, וְרוֹצִים לְהוֹצִיא אֶת הַכֶּסֶף מִכֶּם, מְנַצְּלִים אֶתְכֶם, וְלָכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), שֶׁהַעֲצָה שֶׁל הַצַּדִּיק זֶה עֲצָה מֵעוֹלָם הַבָּא, וְעֲצָה שֶׁל הַרְשָׁעִים זֶה מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, מֵהִי הַמְשַׁמְעוֹת? אֲלֵא אָדָם נִמְצָא פֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, עוֹבֵד עֲלֵיךָ טוֹב טוֹב, אֶתָּה חוֹשֵׁב שֶׁהוּא צַדִּיק, וְלִבְסוּף אֵין לָךְ כְּלוּם מִמֶּנּוּ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), אַחַד רֵץ עִם יַד סְגוּרָה, כָּלֶם רָצִים אַחֲרָיו, וְחוֹשְׁבִים: אֵיזָה סוּד יֵשׁ לוֹ, וּמִי יוֹדֵעַ אֵיזָה צַדִּיק הוּא זֶה, הוּא קוֹפֵץ וּמִשְׁתַּלְּל, זוֹרֵק עֲצָמוֹ כְּמוֹ לֹלֵב, יְמִין וּשְׂמָאל, מְזַרֵחַ, מְעַרֵב, וְחוֹשְׁבִים: אוֹהוּ, אֵיזָה צַדִּיק, תִּרְאֶה אֵילוֹ אוֹרוֹת הוּא רוֹאֶה, אֵילוֹ מְלֹאכִים הוּא תוֹפֵס, וְרָצִים אַחֲרָיו, וְלִבְסוּף פּוֹתְחִים אֶת הַיָּד, וְרוֹאִים שְׂאִין לוֹ כְּלוּם, וְנוֹכְחִים לְפָתַע: "הִנֵּה אֲנִי רָצִיתִי אַחַר הָאָדָם הַזֶּה, חִשְׁבֹּתִי שֶׁזֶה צַדִּיק, וְלִבְסוּף אֵין לִי כְּלוּם בְּיָדִי" — זֶה עֲצַת רְשָׁעִים.

אֲבָל עֲצַת צַדִּיקִים זֶה עֲצָה מֵהָעוֹלָם הַבָּא, הַצַּדִּיק רַק עִם הָרַגְלִים נִמְצָא לְמַטָּה, אֲבָל כָּל הָרֹאשׁ שֶׁלוֹ זֶה רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל הָרֹאשׁ שֶׁלוֹ כָּבֵד בְּעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, הוּא כָּבֵד נִסְתַּלֵּק מִזֶּה הָעוֹלָם, וְהוּא כָּבֵד קְבוּר וְשׁוֹכֵב בְּקֶבֶר, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן הָרַגְלִים שֶׁלוֹ פֹה, כָּל הָרֹאשׁ שֶׁלוֹ מִנְחָה בְּמַחְשָׁבָה אֵיךְ הַגּוֹף שׁוֹכֵב בְּקֶבֶר, וְהָרֹאשׁ שֶׁלוֹ נִמְצָא בְּמָה קוֹרָה בְּשָׁמַיִם, זֶה צַדִּיק, וְהוּא יוֹדֵעַ שְׁשֵׁם לְמַעַלָּה חָשׁוּב כָּל מִצְוָה: נְשִׁיקָה לְמִזְוִזָּה, אָדָם יוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ, נִכְנָס לְבֵיתוֹ מִנְשָׁק אֶת הַמִּזְוִזָּה, הוֹלֵךְ עִם צִיצִית, מְנִיחַ תְּפִלִּין, אוֹכֵל כֶּשֶׁר, הוּא רַק שְׂמַח שְׂמֵאָמִין בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא מְכַנְּסֵי בְּאַנְשִׁים — אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֶתָּה יוֹדֵעַ מָה חָשׁוּב לְמַעַלָּה? מִקְרָא — אִם זוֹכִים לְלַמַּד חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה,

מב אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

משנה — זה חשוב למעלה, ש"ס גמרא בבלי ירושלמי תוספתא, זה חשוב למעלה, מדרש רבה, מדרש תנחומא, זהר ותקונים, זה חשוב למעלה, והוא מכניס את זה בנו, ואנו מציתים אותו, ואז כשבא היום האחרון, ברוך השם, יש לי ספריה שלמה שאני מוליך עמי, כל החיים הייתי רק שמח, ולמדתי הרבה תורה, והתפללתי הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, אז אין לי כבר מה לפחד, זו עצת הצדיקים, וזה מה שמקבלים מהצדיקים, ואם לא מקבלים את זה מהצדיק — זה שקרן.

ואם יאמרו לכם: למה תגיד כך? הרי זה אורות, קופצים שם וצוהלים, ואנשים מתפעלים: איזה צדיק זה, איזה חכם זה! אבל טפש, אין לך כלום, אתה ערום, אין לך שום מצוה, אתה רעב — לא למדת תורה, אתה צמא, רבנו ז"ל אומר: באות נשמות בעולם העליון רעבות וצמאות, ורוצים לתת להם אכל, ואמרות: לא ולא! אנו צריכות אכילה של תורה, ושתיה של תפלה, ולבוש של עבודת השם, אף מה שלא מכינים עצמם פה, אין את הצדה למעלה. רבנו ז"ל אומר (ספורי-מעשיות, מעשה י"ג מהיום הראשון), שבא הנשר הגדול, והחל לצעק במגדל: תפסיקו להיות עניים, הנשר זה הצדיק שצועק לאדם: תפסיק להיות עני, יש לך אוצרות ואוצרי אוצרות, אתה יכול ללכת שלש פעמים ביום להתפלל ולרקד אחר כל תפלה, אתה יכול ללמד בכל יום מקרא, משנה, ש"ס בבלי ירושלמי תוספתא, ולסים את זה פעמים אין מספר, ואתה בונה לך בי"ת נצחי, בלי משכנתא, אדם עובד קשה, יגע ביום ובלילה עד שצובר מעות הרבה, ואחר-כך קונה בית, וצריך

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל מַג

לְשֵׁלִם הוּן וְכוּ', וְלִנְה וְלִנְה, אֲבָל לְבֵית נִצְחִי אֵין צְרִיכִים אֶת
זֹאת, תִּלְוֶה לְלַמֵּד דָּף גַּמְרָא בְּבֵלִי יְרוּשְׁלָמִי ת'וֹסֵפְתָא.

הַיּוֹם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ מִהֲדוּרוֹת עִם אוֹתוֹת גְּדוּלוֹת
מְאֹד, וְלוֹמְדִים אֶת זֹאת בְּכָל יוֹם, וְזֶה רְאִישֵׁי תְבוּת: בִּי"ת
נִצְחִי, וְלִנְה לֹא צְרִיכִים מִשְׁכַּנְתָּא וְלֹא לְלוֹת כְּסָפִים, רַק
צְרִיכִים קֶצֶת שְׂכָל, תְּרוּץ לְתוּךְ הַגְּמָרָא, תְּפָסִיק לְהִיּוֹת עֲנִי,
תְּפָסִיק עִם הַשְׁטִיּוֹת שְׁלָךְ, הַלּוֹאִי וְהַלּוֹאִי שֶׁתְּכַנְסוּ אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלוּ בְּתוּךְ לְבָכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' יד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וִיחִי, ז' טֵבֵת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִיק וְחַפִּים ... נְרוּ יְאִיר תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת

”בֵּית מִנְחָם”

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחִיל לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְתִקַּח מִסְכַּת וְתַחזֹר עַל זֶה מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַד
וְתַרְגִּישׁ אַחֲרָת, וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ כִּי פֹה אֲצַלְנּוּ כָּל בַּחזֹר
כְּבָר זָכָה לְגַמְר, זֶה שְׁתִּי מִסְכַּתוֹת מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַד, וְזֶה
שְׁלוֹשׁ מִסְכַּתוֹת מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַד, וְיֵשׁ לִי בַּחזֹר שְׁכַבְר סִים
שְׁמוֹנֶה מִסְכַּתוֹת מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַד, וְאֲנִי מְבַטֵּיח לְךָ אִם
תִּתְנַהֵג בְּדָרֶךְ אֲרָץ וְתִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְהַעֲקֹר
שְׁלֹא תִפְרִיעַ לְאַף אַחַד רַק שֶׁתְּהִיָּה בַעַל דְּרֶךְ אֲרָץ, עַל יְדֵי זֶה
אֲנִי אֶקַּח אוֹתְךָ לְפֹה, אֲבָל אֶתָּה צְרִיךְ לְהַבְטִיח לִי שֶׁתִּתְנַהֵג

מד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

ככה, כי רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות בנים סימן ס"ד) צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו, כי ככל שהאדם עוד צעיר הוא יכול לגדל בעל דרך ארץ גדול ובעל מדות וחבל מאד שלא תבלה את הזמן שלך בעבודת השם יתברך ושתהיה עובד השם רציני, כי עכשו זה הזמן שלך, ולכן אל תתחבר עם חברים מקלקלים שבקלות יוליכו אותך שולל עד שתגמר בבית הסהר כמו שהם גמרו.

וזכר תזכור מה שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן ה') מי שהוא מבטל את חברו מהלמוד בידוע שהוא סר מדרך השם, ולכן אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ותתחיל להתמיד בלמוד שנים מקרא ואחד תרגום מפרשת שבוע, ולמוד משניות, וכן לחזור על מסכת אחת מאה פעמים ואחד, ותרום את זה בסוף המסכת וזה ידרכך אותך ויתן לך חשק ללמד עוד פעם ועוד פעם, ומלבד זה תצית את השעור שלומדים בישיבה ותחזור על זה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' טו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, ז' טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... נרו יאיר

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחֲל מַה

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ יֵשׁ קוֹנֵה עוֹלָמוֹ בְּשַׁעָה אַחַת,
אֲנִי נִמְצָא עֹשֶׂה בְּמַצָּב כְּזֶה שְׁכָל הַמַּעֲרֻכַת שֶׁל הַקְּהֵלָה הַיְּהוּדִית
לְקָרֵס, כִּי אֲנִי חָיֵב קְרוֹב לְמַלְיוֹן שְׁקָל, וְלָכֵן אִם אַתָּה יְכוּל לְגַיֵּס
לִי הַלְּוֹאוֹת שֶׁאֲנִי אֶשְׁלַם לָךְ אֶת זֶה, בְּזֶה אַתָּה מְצִיל אוֹתִי וְאֵת
כָּל הַקְּהֵלָה, כִּי הַשְּׁקָעֵתִי חָצִי יוֹבֵל שְׁנַיִם עָם דָּם, וְאֶהְיֶה לָךְ
אֲסִיר תּוֹדָה בְּשָׁבִיל זֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' טז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְרִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי זְקוּק עֹשֶׂה לְהַלְּוֹאוֹת מְאֹד מְאֹד דְּחֻפּוֹת לְמִשְׁךָ זְמַן
קָצֵר, אִם אַתָּה יְכוּל לְעֹזֵר לִי לְגַיֵּס מִכַּמָּה אַנְשִׁים, וּבְזֶה אַתָּה
מְצִיל אוֹתִי וּשְׁכָרְךָ גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' יז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מו אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחֲל

אני מאד מבקש אותך אם אתה יכול לגייס לי איזו הלואה דחופה מאד, מה שאני צריך עכשיו כדי שלא אקרוס חס ושלום, ואהיה לך אסיר תודה מאד, וחכמינו הקדושים אמרו שגדול גמילות חסד יותר מהצדקה, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להלוות לי עכשיו סכום כפי שהאברך ... נ"י יגיד לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' ית.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, ז' טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר

האברך ... גרו יאיר! יתן לך עכשיו כסף, ותראה מה שצריך לגמר עם המקוה נשים, והולך לי בחיים לגמר עם זה מה שיותר מהר, כי זה ממש ענין של פקוח נפש, וזכר כי טהרת המשפחה זה עולה על הכל, ובזכות שתגייס לי כמה אנשים שיעזרו לך ליפות ולשפץ את המקוה נשים, הקדוש ברוך הוא ירחיב לך בפרנסה והעקר שיהיה לך נחת מהילדים ואף אחד מהילדים שלך לא יצאו לתרבות רעה אלא יהיו צדיקים וצדיקות.

אני מאד מקוה שתעשה את רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' יט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מֵעֲרִיךְ אוֹתְךָ וְאֵת עֲבוֹדָתְךָ אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שֶׁאֲנִי מְכַרְח לְטִהַר אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מְכַל מִיַּנִּי הַפְּקָרוֹת וּפְרִיצוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי מְקַפֵּיד מְאֹד שֶׁלֹּא יִלְכוּ בְּקֵהֶלָה שְׁלָנוּ עִם פְּאוֹת אֲרָכוֹת כְּמוֹ שְׁדוֹת וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה אֶפְסוֹר עֲשׂוֹן וְכוּ', עִם צְבָעִים וְכוּ', שְׁזֵה חֲצִיצָה לְגַבִּי טְבִילָה וְכוּ', שֶׁאִז אֲשֶׁה לֹא יֵצֵאָה יָדֵי חוֹבְתָהּ בְּטְבִילָה וְהִיא נִשְׁאֶרֶת נְדָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׁזֵהוּ זֶה, אֲנִי עוֹמֵד חֶזֶק לֹא לְמַכּוֹר יוֹתֵר פְּאוֹת אֲרָכוֹת בְּקֵהֶלָה, וְלֹא אֶפְסוֹר עֲשׂוֹן וְצְבָעִים וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ יְפֶה מְאֹד שֶׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי, כִּי אֲנִי תוֹלֵה שְׂאֵשְׁתִּי תַּחֲיָה חוֹלָה בְּמַחֲלַת סֵרְטֵן רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, וְזֶה רַק בְּגִלְלוֹךְ כָּל הַהַפְּקָרוֹת שֶׁנַּעֲשֶׂה לְאַחֲרוֹנָה בְּקֵהֶלָה שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן אִם תַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים וְאִם לֹא אֲזִי אֶת יְכוּלָה לַעֲזוֹב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין כִּי הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ זֶה הָעֵינָיִם שְׁלִי, וְכְמוֹ שֶׁהָאָדָם שׁוֹמֵר עַל הָעֵינָיִם שְׁלוֹ פְּכָה אֲנִי שׁוֹמֵר עַל הַקְּהֵלָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ חַד מִשְׁמַעִית לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנִי.

וְאִם יֵשׁ לְךָ עוֹד לְהַעִיר לִי, לְמִי לְכַתֵּב תְּכַתְּבִי לִי, וְאֵהִיָּה לְךָ אֶסִיר תוֹדָה.

מח אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' כ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, ז' טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... תחיה

אני מאד מאד נחרד ממה שקורה לאחרונה בקהלה שלנו בעניני צניעות ואני אעקר את זה לגמרי, כי אשה שלא הולכת בצניעות אני לא צריך אותה בקהלה שלנו שהיא חממה של אמונה ולא בשביל זה חזרנו בתשובה כדי שיהיה לנו פה מערה של פריצים ופריצות וכו'.

אני מאד מבקש אותך אישית לא להאשים אף אשה אלא כל אשה שתאשים את עצמה ולא לחפש ולחטט אחר עברות וחטאים וכו', אצל הזולת וכו', אני מאד מקנה שתשתפי פעלה ונוכל לנקות את הקהלה שלנו מהזבל הזה של אפור מעשן על העינים וכל מיני צבעים שזה חציצה לגבי טבילה שהיא נשארת נדה שזה כריתות, ועוד פעם לא להאשים שום אשה, אלא כל אשה תאשים את עצמה.

אקנה שתעשי את רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל מַט

א' כא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּתְּחִילִי לֶאֱכוֹל, אֶתְמוּל קָרָה אֶצְלָנוּ מְקָרָה מְזַעְזַע שְׁאִשָּׁה צְעִירָה נִפְטָרָה וְהַשְׁאִירָה שְׁלֹשָׁה יְתוּמִים, רַק מִפְּנֵי שֶׁנִּכְנַס בָּהּ שְׁגֵעוֹן לְהַפְסִיק לֶאֱכוֹל, כִּי הִיא פְּחָדָה שֶׁהִיא מִשְׁמִינָה וְכוּ', וּבְאֵמֶת זוֹ מַחְלַת אֲנוֹרָקְסִיָּה ל"ע, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּשְׁמְרֵי עַל עֲצֻמְךָ, תַּתְּחִילִי לֶאֱכוֹל נוֹרְמָלִי, כִּי חֲבַל לָךְ מָאד מָאד לְקַלְקֵל אֶת הַבְּרִיאוֹת שֶׁלָּךְ.

אָנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּצִּיֵּתֵנִי וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' כב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה, הַטְּלַפְּנִית שֶׁל קְהֵלְתָנוּ.

הִנֵּה אָנִי מִכְרָח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַעֲמוּתָה שֶׁלָנוּ נִקְלָעָה בְּחֻבוֹת עֲצוּמִים וְאָנִי לֹא אֶתֵּן שֶׁכָּל הַמְעַרְכֵת תִּקְרַס, וְלִכֵּן אָנִי מִכְרָח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁאָנִי לֹא אֶתֵּן לְהֵרֵס מֵה שְׁבִנִיתִי בְּיַעַז וּבְדָם

נ אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֵל

חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד תִּרְאֵי בְּיָמַי הַקְּרוּבִים לְהִשְׁתַּדֵּל בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, לְהַתְרִים נְדִיבִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לְהַפְעִיל אֶת כָּל הַמְעַרְכָּת, כִּי אַחֲרַת אֲנִי מִכְרַח לְסִגּוּר אֶת הַמְשָׁרְד לְחִלוּטִין, תַּעֲשֵׂי כָּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים שְׁבַעֵוֹלָם לְעֹזֵר לִי כְּדֵי שְׁלֹא נִקְרוּס אֲנִי לֹא אֶתֶן שְׁהַעֲבֹדָה שֶׁל חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים תִּלְךָ לְאִבּוֹד.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ אִישִׁית תַּעֲזָרִי לִי כְּדֵי שְׁאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם כָּל מַפְעָלֵי הַחֶסֶד שֶׁל קְהֵלְתֵּנוּ הַקְּדוּשָׁה הֵן לְהַפְעִיל אֶת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל "אֵהֵל אֲבָרְהָם" שִׁיְהִיָּה אוֹכֵל לְעַנְיִים, הֵן לְהַפְעִיל אֶת כָּל הַמְעַרְכָּת שֶׁל הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ, הַגַּעֲנוּ כִּכָּר לְמַצֵּב כְּזֶה שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשִׁלֵּם לְסַפְקִים וּכְכָר לֹא רוֹצִים לְמַכּוֹר לָנוּ שׁוֹם דָּבָר, לִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ חֵד מִשְׁמָעִית, אִם תַּעֲזָרִי לִי לְהַכְנִיס מַה שְׁיִוְתֵר הוֹרְאוֹת קִבַּע כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהַזִּיז עַנְיָנִים וּלְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת, אֲנִי אַחֲזִיק אֶת הַמְשָׁרְד הַלְּאָה, וְאִם לֹא, אֲנִי מִכְרַח לְסִגּוּר אֶת הַמְשָׁרְד, אֲנִי אוֹמֵר לָךְ אֶת זֶה חֵד מִשְׁמָעִית שְׁלֹא תְּבוֹאֵי אַחֵר כֶּךָ בְּטַעֲנוֹת, אֲנִי לֹא יְכוּל שִׁיְהִיָּה פַּה הַפְּקָרוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ חוּסִי וְחַמְלֵי עָלַי כְּדֵי שְׁלֹא אֲגִיעַ לְמַצֵּב שֶׁל קְרִיסָה, מִסְפִּיק סְבֻלָּתִי בַּחַיִּי וְכוּ', וְעַד כָּאֵן זֶה הַבְּקֵשָׁה אַחֲרוֹנָה שְׂאֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׁתַּעֲזָרִי לִי לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבֹדַת הַקִּדְשׁ.

אֲנִי מְאֹד מִקְוֶה שְׁהַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִין יְכַנֵּס בְּלִבְךָ.

הַמְּאֵחַל לָךְ הַצִּלְחָה מְכַל הַלֵּב

א' כג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אָנִי אַחַר שֶׁעֲבַרְתִּי עַל כָּל הַחֲשִׁבוֹנוֹת, אָנִי רוֹאֶה שְׁאַנְחֵנוּ
בְּמַצֵּב שֶׁל קְרִיסָה וְכו', וְאֵת מְבִינָה שְׁאַנִּי לֹא אֶתֵּן שֶׁיַּחְרִיבוּ לִי
אֵת כָּל הַמַּעֲרַכַת שֶׁהִקְמַתִי בַּיָּזַע וּבַדָּם, וְלִכֵּן אִם תּוֹךְ שְׁבוּעַ זֶה
לֹא יִשְׁתַּנֶּה, (שְׁלֹא יִכְנִיסוּ הַטְּלַפְּנִיּוֹת יוֹתֵר הוֹרָאוֹת קִבֵּעַ
וּתְרוֹמוֹת), אָנִי מְכַרַח לְסַגּוֹר אֵת כָּל הַמְּשָׁרֵד, אָנִי לֹא אֶתֵּן
שֶׁעֲבוּדָה שֶׁל חֲצֵי יוֹבֵל שָׁנִים שִׁילָךְ לְאַבוּד, אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּדַרְבְּנִי אֵת הַטְּלַפְּנִיּוֹת וּלְעוֹרֵר אוֹתָן עַל
דְּבַר זֶה, וְכֵן לְהַזְהִיר אוֹתָן שְׁאַנִּי סוּגֵר אֵת הַמְּשָׁרֵד אִם לֹא אוּכַל
לְשַׁלֵּם אֵת הַחֻבוֹת, מִסְּפִיק צְרוֹת סְבֻלָּתִי עַד עַכְשָׁו וְכו', וְזֶהוּ
זֶה אֶקְוֶה שֶׁתְּבִינִי וְתַעֲשִׂי לְמַעַן הַקְּהֵלָה, לְדַרְבֵּן אֵת הַטְּלַפְּנִיּוֹת
שֶׁיִּכְנִיסוּ מֵה שְׁיוֹתֵר, כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֵת כָּל הַחֻבוֹת שְׁרוּבָצוֹת עָלַי
קְרוּב לְמַלְיוֹן ש"ח.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' כד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל אִישׁ חַי רַב פְּעֻלִים עוֹסֵק בְּצִרְכֵי צְבוּר
בְּאֵמוּנָה יְדִידִי וַיְדִיד כָּל יִשְׂרָאֵל הַיְקָר לִי מְאֹד ר' ... גְּרוּ יֵאִיר

נב אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל

שְׁמַעְתִּי וּתְרַגְזוּ בְּטִנִּי אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְךָ בְּזִיווֹנוֹת וְשָׁפְכוּ אֶת דְּמִיךָ וְכוּ', וְהַחֲלִטְתָּ לְעִזּוֹב אֶת מַפְלַגַת הַתּוֹרָה שֶׁהָקִים מֶרֶן רֹאשׁ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ... זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְהַחֲזִיר אֶת הָעֵצְרָה לְיוֹשְׁנָה, וְאֵתָה עוֹמֵד בְּרֹאשָׁהּ זֶה רַבּוֹת בְּשָׁנִים, וְעַכְשָׁו הַחֲלִטְתָּ מֵהַ שֶׁהַחֲלִטְתָּ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ בְּכָל מִינֵי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל בְּקֵשָׁה שְׁבִשּׁוּם פָּנִים וְאִפְּן אֵל תְּעִזּוּב אֶת מְקוֹמְךָ, כִּי בְּלִעְדֶּיךָ מַפְלַגַת ... מִתְּפָרֶקֶת לְגַמְרִי, וְלִכֵּן שְׁלֵא יַעֲלֶה עַל דַּעְתְּךָ דְּבַר זֶה.

וּמָה שֶׁאֵתָה סוֹבֵל עַכְשָׁו בְּזִיווֹנוֹת וְשָׁפִיכוֹת דְּמִים שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, זְכוּר גַּם זְכוּר מֵהַ שְׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ר') עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיווֹנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁלֵא תִגִּיב וְלֹא תַעֲנֶה וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר, רַק לְשַׁתַּק, וְאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ע"ז) כְּשֶׁתִּשְׁמַע חֲרַפְתָּךְ וְתִשְׁתַּק תִּזְכָּה שִׁיעֲנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִשְׁתְּךָ; וְאֵמַר (שֵׁם אוֹת מְרִיבָה סִימָן פ"ו) מִי שֶׁשׁוּמַעַת חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַטֵּל מִמֶּנּוּ רַבּוֹת רַעוּת שֶׁהָיָה רְאוּיָיִן לְבוֹא עָלָיו; וְאֵמַר (שֵׁם סִימָן כ"ט) מִי שֶׁשׁוּמַעַת חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק נִקְרָא חֲסִיד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת נַפְשׁוֹ; וְאֵמַר (שֵׁם אוֹת הַמִּתְקַת דִּין סִימָן פ"ד) עַל יְדֵי שֶׁתִּיקָה נִמְתַּק הַדִּין. וְאֵמַר (שֵׁם אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ט"ז) כְּשֶׁמְחַרְפִּין אוֹתְךָ וְאֵתָה שׁוֹתֵק תִּזְכָּה לְהִכִּין תְּרוּץ עַל קִשְׁיוֹתֶיךָ, וְתִזְכָּה לְרוּחַ בִּינָה.

אֵתָה יוֹדַע שֶׁאֲנִי מְלֹה אוֹתְךָ בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים שֶׁסְבַלְתָּ וְאֵתָה סוֹבֵל וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן שְׁמַע בְּקוֹלִי וּבְשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן אֵל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֲל נַג

תַּעֲזֹב אֶת רֵאשׁוֹת מַפְלָגַת ... , וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' כה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּפִרוּשׁ רַש"י הַקְּדוֹשׁ, וְאָמַר
לְאַחַד שֶׁהִפְלִיג וְשִׁבַּח אֶת פִּרוּשׁ רַש"י וְשָׂאִין לְלַמֵּד חֲדוּשִׁים
אַחֲרֵים, אָמַר עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן רכ"ג) זֶה אֵינְךָ יוֹדֵעַ,
שֶׁרַש"י ז"ל הוּא כְּמוֹ אַחִיָּה שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי כָּל
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבִּן וְכָל יִשְׂרָאֵל כָּלָם לוֹמְדִים אֶת הַתּוֹרָה
שֶׁבִּכְתָּב וְשֶׁבְּעַל פֶּה עִם פִּרוּשׁ רַש"י. וּמִזֶּה מוּבָן עוֹצֵם גְּדֻלַּת
רַש"י ז"ל, וַיְדוּעַ מֵה שֶׁכָּתְבוּ הַקְּדוּמוֹנִים מְלִיצָה "שֶׁעַל כָּל טַפַּת
דִּיּוֹ שֶׁל רַש"י הַקְּדוֹשׁ יֵשֵׁב שְׁבַעַת נְקִיִּים", וְהַיּוֹם יֵשׁ כְּמָה מְאוֹת
פִּרוּשִׁים רַק עַל פִּרוּשׁ רַש"י לְהַבִּין וְלְהַשְׁכִּיל אֶת דְּבָרֵי רַש"י
הַקְּדוֹשׁ שֶׁנֶּאֱמָרוּ עַל פִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַכִּי גְבוּהָה שָׂרַק יְכוּלָה
לְהִיוֹת, וְאַפִּילוּ אוֹת אַחַד שֶׁכָּתַב אֵינָה מִיְתָרַת, וּמִתִּיגְעִים
בִּגְיָעָה עֲצוּמָה לְהַבִּין אֶת דְּבָרֵי רַש"י הַקְּדוֹשׁ, וְלִכֵּן עָקַר לַמּוֹד
פִּרוּשׁ רַש"י כְּדִי לְהַבִּין פְּשׁוּטָן שֶׁל מְקָרָא, וְהַיּוֹם כְּבָר יֵשׁ
סִפְרִים שֶׁמְפָרְשִׁים אֶת הַלְע"ז מֵה שֶׁמוּבָא בְּדְבָרֵי רַש"י ז"ל.

נד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' כו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, ז' טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי זה כואב מאוד מאוד כששולחים חבר ותיק וגם קרוב למשפחה מעבודתו וכו', והוא נשאר בעבודה וכו', זה מובן מאליו שיש צער ועגמת נפש על זה, אך מה יכולים לעשות במצב כזה? כבר יש מאמר החכם "ההכרח אם לא ישבח לא יגנה", הרי הבעל הבית שלח אותו, ומה הוא יכול לעשות? הרי הוא לא יכול להפקיר את פרנסתו וכו', ואף שזה לא נעים בכלל, אין מה לעשות אף שזה צער גדול מאוד.

הקדוש ברוך הוא הזן ומפרנס את כל בריה יתן לכל עם ישראל שפע ברכה והצלחה וכל אחד יהיה לו פרנסה, ולא יצטרכו עם ישראל זה לזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' כז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לִהְיוֹת
וּתְרֹן בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאֵינָן, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַחְזִיק בֵּית אֱלֹא כְּשֶׁהִבְעֵל
וְהָאִשָּׁה מוֹתְרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל כָּל זוּג
שֶׁאֶחָד מוֹתֵר לְהַשְׁנִי, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן פ')

שֶׁעֵקֶר הַשְּׁלוֹם כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִתְאַחֲדִים יַחַד, הֵינּוּ אֶחָד יֵשׁ בּוֹ
מֵדַת הַחֶסֶד, וְאֶחָד יֵשׁ בּוֹ מֵדַת הַגְּבוּרָה, שֶׁהֵם שְׁנֵיהֶם הַפְּכִים
אֵשׁ וּמַיִם, אֲבָל אִם הֵם מִתְאַחֲדִים זֶה הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל שְׁלוֹם, וְלִכְן
כָּל זוּג שְׂרוּצִים שֶׁהַשְׁכִּינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, עֲלֵיהֶם לְהַרְגִיל
אֶת עֲצָמָם לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִסְבֹּל אֶחָד אֶת הַשְׁנִי, וְאָמַר
הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מְשַׁלֵּי י"ב) "שְׁנֹאָה תַעֲרַר מְדַנִּים וְעַל כָּל
פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אַהֲבָה", אִם יֵשׁ אַהֲבָה אֲמִתִּית בֵּין הַזּוּג, אֶפְלוּ
שִׁיקְרָה מִשְׁהוּ וְכוּ', אֲזִי "עַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אַהֲבָה", אֲבָל
אִם מֵאֲבָדִים אֶת הַשְּׁכָל וְנִכְנָסִים בְּלַחֲץ וְלֹא מוֹתְרִים אֶחָד
לְהַשְׁנִי, עַל יְדֵי זֶה מְכַל דְּבַר קָטָן עוֹשִׂים דְּבַר גְּדוֹל וְכוּ', אֲזִי
"שְׁנֹאָה תַעֲרַר מְדַנִּים", וְלִכְן הַסְּגָלָה הַבְּטוּחָה לְשְׁלוֹם בֵּית,
לִהְיוֹת וּתְרֹן אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִדְעַת אִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁדָּרָךְ
בֵּינֵינוּ, זֶה סִימָן שֶׁאֲנַחְנוּ נִשְׁמָה אַחַת, וְעַלֵּינוּ לְהִסְתַּדֵּר יַחַד.

בְּעֵינַי לְהַכְנִיס בְּבֵית אֵיפוֹן שְׁמֶקֶשׁ אֶל אֵינְטֵרְנֵט שְׁבוּ
 יְכוּלִים לְרֹאוֹת אֶת כָּל הַזְּבֵל וְהַלְכֵלּוּף, וְכֵן לְהַתְּפֹת בַּפֵּי־סִבּוּק,
 אֲזִי אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ כִּי הַיּוֹם הַזֶּה יֵשׁ קֶלֶפָה עֲצוּמָה
 שְׁכּוֹבֶשֶׁת כָּל חֵלֶקָה טוֹבָה, וּמְקַרֶרֶת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הִירָאֵת
 שְׁמַיִם מִבֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנֵּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא
 הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחְשָׁב (מְכַשֶּׁף) הַמְּחַבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט, אוֹ
 אֵיפֵד, אוֹ בְּלֶקְבְּרֵי וְכו', שְׁבֹזָה יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ
 תְּעוּב עֵרוֹם וְזֵהוּם, וּמְאֲמֵלִים אֶת עֲצָמָם וְכו', כִּי עַל יְדֵי
 שְׁמִסְתַּכְּלִים בְּהַזְּבֵל וְהַלְכֵלּוּף הַזֶּה וְכו', נִדְבַק בּוֹ כָּל הַזֵּהמָא שֶׁל
 הָעֵרוֹם וְהַתְּעוּב וְכו' וְכו', עַד שְׁנַעֲשִׂים מְכוּרִים לָזֶה וְקָשָׁה מְאֹד
 מְאֹד לְצִאת מִזֶּה, כִּי זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ שְׁאֶחָד מְכוּר לְסַמֵּים וְכו',
 אוֹ אֶחָד מְכוּר לְשִׁתִּית אֶלְכוּהוּל וְכו', כְּמוֹ כֵּן מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ מַחְשָׁב
 הַמְּחַבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט אוֹ שְׁאֵר כְּלֵי מִשְׁחִית שִׁיכוּלִים לְרֹאוֹת בְּזֵה
 כָּל מִינֵי עֵרוֹם וְזֵהוּם וְכו' וְכו', אָדָם נַעֲשֶׂה מְכוּר לָזֶה וְקָשָׁה לוֹ
 לְצִאת מִזֶּה וְכו', וְזֶה שׁוֹרֵף לוֹ אֶת כָּל הַמַּח וּבוֹעֵר בּוֹ כָּל
 הַתְּאֻוֹת רְעוֹת, וְהָרָאשׁ וְהַמַּח שֶׁלוֹ נַעֲשִׂים מְטֻמְטָמִים לְגַמְרֵי
 מֵרֵב הַנְּאוּף וְהַלְכֵלּוּף שְׁמִסְתַּכְּלִים בְּזֵה, וְהַלֵּב מִתְּעַקֵּם
 בְּעַקְמוּמִיּוֹת עַד שְׁנִכְנַס בּוֹ סִפְקוֹת בְּאֲמוּנָה, וְנַעֲקֵר מִמֶּנּוּ
 יְתִבְרֵךְ.

וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְזֶרֶק מִהַבֵּית מַחְשָׁב שְׁמֶחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט
 אוֹ אֵיפֵד אוֹ בְּלֶקְבְּרֵי וְכו' וְכו', כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (סִנְהֶדְרִין מֵה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמָה שְׁעֵינִיּוֹ רֹאוֹת; וְאָמַר
 הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין
 לָךְ אֶבֶר בְּאֶבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מְכַשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל נו

מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהֲרֵבָה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שְׁהִיָּה לָהֶם מַחֲשָׁב שְׁמַחְבֵּר אֶל אֵינְטֶרְנֵט בְּבִית, וְהַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה הִתְחִילוּ לְהִתְפַּתֵּחַ דְּרָךְ הַפִּיִּסְבּוּק וְכו', וְכֵן נִפְלוּ בַּפֶּח, וְלִבְסוֹף אוֹ הַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה בְּרַחוּ מִהַבֵּית וְכו', וְדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד מִצּוּי בְּעֵתִים הַלָּלוּ, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכו', אָבֵל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוֹף הִתְגַּרְשׁוּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שְׁהִיָּה בְּבִית מַחֲשָׁב שְׁמַחְבֵּר לְאֵינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס כָּל חֶלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשָּׁאוּל תַּחֲתִית רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַּם שְׁמַאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד אוֹ יֵלְדָה שְׁלוֹקָחִים כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יְדֵיהֶם וְכו', הֵם כְּבָר נוֹפְלִים בְּשָׁאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַבְעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִזּוֹ הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' כח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

נח אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

זו מחלה מאד מאד רצינית אשר יש היום הרבה שסובלים מהמחלה הזו שנקראת סכיזופרניה, פרנואידית, אובססיה וכו', שכל אחת מהן זו מחלה רצינית, ומכל שכן מי שסובל משלשתם יחד, על פי רב הוא סגור בתוך עצמו, ולא רוצה להתערב עם אנשים וכו', שומע קולות מדברים אליו וכו', תמיד הוא במתח ובכעס וכו', נדמה לו שכלם רוצים רק להזיק לו וכו', וזו מחלה שמאד מאד קשה לרפאות, כי עדין לא מצאו על זה תרופה, וכל הבית סובל מאחד או אחת שעוברים את הסבל הזה וכו', כי הם בעצמם סובלים, ומה גם שמוציאים את הסבל על כל הבית וכו', ובפרט ההורים סובלים מזה סבל שלא יאמן כי יספר.

מה לעשות אשר לצערנו הרב צריכים לחיות עם המציאות הזו, שזו מחלה רצינית שעדין לא מצאו לזה תרופה, וצריכים להתמודד עם זה, אף שזה בא קשה מאד מאד, כי כל הבית נעשה כמו טרור אחד, כי הכל צריך להסתובב סביב זה שסובל, וההורים מאבדים את הסבלנות לגמרי, כי משתגעים ממנו, כי הוא מכתוב מה פן ומה לא וכו', וכן כל הילדים צריכים לסבל ממנו וכו', וזו באמת מחלה שקשה להתמודד עמה.

עם כל זאת בכל בית שיש דבר כזה צריכים לחיות עם המציאות שזהו, וצריכים לקנות לעצמו את מדת הסבלנות, ולא להפנע אל השגיונות וכו', של זה שסובל מזה וכו', כי אם נכנעים אזי נשברים לגמרי, וכל הבית נשבר, ואין יום ואין לילה, והכל הולך הפוך וכו', וכו', והיסוד של המחלה הזו

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל נֹט

שֶׁהַחֹלָה לֹא רוֹצֵה לְעֹזֵר לְעֶצְמוֹ, וְהוּא לֹא רוֹצֵה לְקַחַת טְפוּלִים וְכו', וְאִם אוֹמְרִים לוֹ לֶךְ לְטְפוּלִים, אֲזִי הוּא לֹא יוֹדֵעַ מַה שְׂרוֹצִים מִמֶּנּוּ, וְזֶה עֵקֶר הַמַּחְלָה, אֲדַרְבֵּה הוּא אוֹמֵר אֶתְּהָ תֵלֶךְ לְקַבֵּל טְפוּלִים וְכו', וְלִכֵּן אִם הַהוֹרִים הָיוּ יְכוּלִים לְשַׁלַּח אוֹתוֹ לְאִיזָה מְקוֹם מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אָבֵל לְעֶצְרָנוּ הָרַב הֵם לֹא רוֹצִים לְצַאת מִהַבַּיִת כִּי זֶה הַשְּׁגָעוֹן וְהַמַּחְלָה שְׁלָהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְפָּא אֶת חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' כַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן שְׁצָרִיכִים לְבַדּוֹק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית שְׁל הָאָמָא אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, כִּי בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁנֶּעֱשֶׂה אִיזוֹ בְּעֵינָה בְּבֵית, הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן לְבַדּוֹק אֶת הַמְּזוּזוֹת, כִּי כְּשֵׁי שׁ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת בְּבֵית אֵין מַה לְפַחֵד כְּלָל, כִּי כֵךְ מוֹבָא בְּתַקוּנַי זֶהָר (תַּקוּן י') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ו' ט') "וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ", מְזוּזוֹת כְּתִיב זֶה מוֹת, [הֵינּוּ מְזוּזוֹת הֵם שְׁתֵּי מַלִּים זֶה מוֹת, בְּבֵית שְׁיֵשׁ מְזוּזָה שְׁמָה לֹא יִקְרָה מוֹת, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד לְבַדּוֹק אֶת

ס אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל

הַמְזוּזוֹת שֶׁל הַבַּיִת], וְכֵן לְשֹׁמֵר עַל כְּשָׁרוֹת הַבַּיִת, לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְעַרְבֵב בְּשׂוֹר וְחֶלֶב וְכוּ', וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׂלֵא לְקִנּוּת בְּשׂוֹר אֲלֵא עִם הַכְּשֹׁר בֵּית דִּין רְצִינֵי מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַרּוֹפֵא יִשְׂרָאֵל יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְהָאָמָא, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נ"י

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּדַרְךָ כָּלֵל נוּטְלִים אֶת הַיָּדִים תַּכְּף וּמִיָּד כְּשֶׁקָּמִים מִהַשְׁנָה, וּמְכִינִים עַל יַד הַמָּטָה נִטְלָה עִם סִפְל מַיִם וְזֶה סִגְלָה לְיִרְאֵת שָׁמַיִם, אֲבָל אִם יִשְׁנִים בְּמִטַּת קוֹמְתִים, אֲזִי הַהֶכְרַח זֶה שְׁיִוֶּשֶׁן מִלְּמַעְלָה לְרֹדֵת לְמָטָה וְאַחַר כֵּן לְטוֹל יָדַיִם.

הַעֲקֹר לְהַחְדִּיר בְּהַיְלָדִים אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְלְהַקְפִּיד עַל כָּל הַלְכָה שְׁכַתּוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, וְכֵן לְקַיֵּם אֶת מִנְהַגֵי יִשְׂרָאֵל, וְזֶה מִחְדִּיר בְּהַיְלָדִים יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, כִּי זֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלָּהֶם טַבַּע שְׁנֵי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' לא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְחַקּוֹר חֲקִירוֹת שֶׁל הַבֵּל וְכוּ', מַה יִּהְיֶה אַחֵר כֵּן וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַעֲקָר בְּזֵה הָעוֹלָם הִיא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְכִמוּ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ב) שֶׁעֲקָר הַיְהוּדוֹת הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְאָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן ט"ו) שֶׁהוּא חֲכָמָה וּמְלָאכָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת כְּמוֹ בְּהֵמָה. וְזֶה בַּחֲיִנַּת (שְׁמוֹת ל"ו א') "כָּל אֲשֶׁר נָתַן הוֹי"ה חֲכָמָה בְּהֵמָה", הֵינּוּ שֶׁהוּא חֲכָמָה לַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ כְּבְּהֵמָה, וְכִמוּ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ה'): עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ל"ו ז): "אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ הוֹי"ה" - אֱלֹהֵי בְנֵי אָדָם שֶׁעֲרוֹמִים בְּדַעַת וּמְשִׁימִין עֲצָמָן כְּבְּהֵמָה. וְכִמוּ שְׁאָמַר אֶסְפָּר (תְּהִלִּים ע"ג כ"ב) "וְאֲנִי בְּעַר וְלֹא אֲדַע בְּהֵמוֹת הַיִּתִּי עֲמֻךְ"; אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַתְּמִימוֹת. וְכִבֵּר סִפְרָ לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיֹת מַעֲשֵׂה ט' מִהַחֲכָם וְתָם) אֶל מַה זָכָה הַתָּם וְכוּ' שֶׁנַּעֲשֶׂה מִיְנִיטָר עַל כָּל הַמִּינִיטְסָאָרִין צְדִיק עַל כָּל הַצְּדִיקִים עֵין שָׁם, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְשַׁלֵּךְ אֶת חֲכָמָתוֹ הַמְדָּמָה וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא יוֹדֵעַ שׁוֹם דָּבָר, רַק מְצִיַּת אֶת הַשְּׁלַחַן עָרוּךְ, וּמְקִים אֶת הַהֶלְכוֹת שֶׁקַּבְּלָנוּ, אֲשֶׁר הַחֲזוֹן אִישׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ קָרָא אֶת הַשְּׁלַחַן עָרוּךְ "הָאוּרִים וְתוֹמִים" שֶׁלָּנוּ.

עלינו להתנהג כמו יהודי פשוט בלי שום חכמות והשכלות כלל, ולא לחקור על העתיד ועל העבר, ואפילו לא על ההווה, רק לקיים את רצונו יתברך להיות בשמחה עצומה שזכינו להבראות מזרע ישראל ולא עשנו גוי כגויי הארצות, ותהלה לאל אנחנו מלאים מצוות פרמון, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ה') תני בשם רבי מאיר אין לך אחד מישראל שאינו עושה מאה מצוות בכל יום. קורא את שמע ומברך לפניה ולאחריה, ואוכל את פתו ומברך לפניה ולאחריה, ומתפלל שלשה פעמים של שמונה עשרה, וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר אין לך אדם בישראל שאין המצוות מקיפות אותו. תפלין בראשו ותפלין בזרועו, ומזוזה בפתחו, מילה בבשרו, ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר (תהלים לד') "חנה מלאך הוי"ה סביב ליראיו ויחלצים"; וצריכים לשמח מאד מאד לקיים את כל זה, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו, כי שמחת המצוה מראה את טהר הלב של האדם, שכוונתו לעשות רצונו יתברך באמת בלי שום השבונות פרטיים, ולכן מה לך לחקור מה שיהיה וכו', ומה שיהיה וכו', אדם לא שם לב שאנחנו כמו דגים בים, וכמו שאמר החכם מכל אדם (קהלת ט') "כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפירים האחזות בפח פהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם" וחכמינו הקדושים דרשו על זה (סנהדרין פ"א:; מאי דכתיב (קהלת ט') "כי גם

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל סג

לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כַּדָּגִים שֶׁנֶּאֱחָזִים בְּמִצּוֹדָה רָעָה" מֵאִי מִצּוֹדָה רָעָה? אָמַר רִישׁ לְקִישׁ חֲכָה. וּפְרַשׁ רַש"י שֶׁהוּא רַע וְחֵלֶשׁ וְקִטְוֹן וְאוֹחֲזוּ בּוֹ דָּגִים גְּדוֹלִים פְּתָאוּם וְאִינוּ רוֹאֵה, וְאִינוּ דוֹמֵה לְנֶאֱחָזוּ בְּרִשְׁתוֹת עַל יְדֵי מֵאֲרֵב וְתַחֲבוּלוֹת; הֵינּוּ אָדָם נִמְצָא בְּתוֹךְ הַיָּם הַסּוֹעֵר שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה וְכִמוֹ דָּגִים שֶׁנִּמְצָאִים בְּתוֹךְ הַיָּם בְּכָל עֵת בְּאִים דְּיָגִים וּמוֹרִידִים רִשְׁתוֹת לְתוֹךְ הַיָּם וּמוֹצִיאִים מִשָּׁם דָּגִים, כֵּן הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכָל פֶּעַם פְּתָאוּם מוֹצִיאִים כַּמָּה בְּנֵי אָדָם מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וְאֵף אֶחָד לֹא לוֹמֵד מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל מִזֶּה, שֶׁזֶה יְכוּל גַּם לוֹ לְקַרְוֹת יוֹם אֶחָד וְכוּ', תְּמִיד נִדְמָה שֶׁרַק לְהַזְוִילֵת זֶה קוֹרָה, אֲבָל לִי זֶה אֵף פֶּעַם לֹא יִקְרָה וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת יְהוּדִי פְּשוּט, הוֹלֵךְ לְהַתְּפַלֵּל שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁחֲרִית מִנְחָה עֶרְבִית, וְכֵן קוֹבֵעַ עֲתִים לְתוֹרָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, קֶצֶת הַלְּכָה, וְעוֹסֵק בְּצַדִּיקָה וְחֹסֵד עִם כָּל בְּרִיָּה וְכוּ', מֵה צְרִיכִים יוֹתֵר מִזֶּה?

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ל.ב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

סד אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל

רב השאלות שבינו לבינה וכו', אי אפשר לרשם על הכתב מפני טעמי הצניעות, ואף שלצערנו הרב כל הגרושין שקורה וכו' מפני שלא הדריכו אותם נכון וכו', עם כל זאת אני לא יכול לרשם את זה על הכתב, כי תהלה לאל כל מה שאני מדבר כותבים, וכל מה שכותבים מדפיסים, וזה נדפס ברכבות טפסים וכו', ונתפרסם בעולם, ויד כל אחד ממשמש בהם, בפרט בני הנעורים, ולכן אינם מן הצניעות להעלותם על הכתב, ובפרט שיש כבר המון קונטרסים שמדברים פתוח בענייני שלום בית, ומי שבאמת רוצה יכול לקחת את זה משם.

העקר שבכל העקרים הוא לעסוק בשיחה בינו לבין קונו והתבודדות, שעל ידי זה יזכה לישוב הדעת, וידע איך להתנהג בכל דבר, כי על ידי שיחה בינו לבין קונו והתבודדות זוכים לישוב הדעת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' לג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויחי, ז' טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל רצה מאד מאד שנפתח בכל עיר בית הכנסת על שמו כידוע, כי אנשי שלומנו שהיו גרים בעיר נעמרו

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל סה

פְּתַחוּ בַּיִת הַכְּנֶסֶת עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל וְאַחַר כֵּן מִפְּנֵי חֶסֶד כֶּסֶף וְכו', נִסְגֵּר, וְהַתְּאוּנָן רַבְּנוּ ז"ל עַל שְׁנִסְגָּר, וְאָמַר אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מַה עֲשִׂיתֶם? הֲרֵי הַמְּנִין שְׁלָכֶם הִיָּה בּוֹקֵעַ רְקִיעִים, וְכֵן עַד הַיּוֹם אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִקְפִּידִים מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל דִּיקָא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ט) שֶׁהַצְּדִיק בּוֹנֵה 'הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ' שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא מְקָרֵב אֶת כָּל הָרְחוּקִים.

וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים בָּאֵם שְׁגַם בְּעִירְכֶם 'הַרְצִלְיָה' תִּפְתָּחוּ שֵׁם בַּיִת הַכְּנֶסֶת 'הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ' וְתִזְכּוּ לְקָרֵב הַמּוֹן בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְיִדְוֵעַ מַה שְּׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תִּי מוֹהֲר"ן סִימָן קפ"ז) קוֹדֵם שְׂיִצָּא מִבְּרִסְלָב לְאוּמָן לְהַסְתַּלֵּק שֵׁם לְעִילָא וּלְעִילָא וְכו', וְכו', בְּעַת שְׂיִצָּא מִפְּתַח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הַעֲגָלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְּבוּר שֶׁהָיוּ שָׁם, תְּרָאוּ לְהַתְּקַבֵּץ יַחַד וּלְהַתְּפַלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְּפַלְּלוּ בְּכּוֹנֵה, תּוֹכְלוּ לְהַמְּשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן;

רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שְׂרַצוֹנוּ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, נִתְּפַלֵּל יַחַד, וְנִלְמֹד יַחַד, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ תִּזְקֵן שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, וְאָמְרוּ אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂרָאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שְׁבִכָּל קְבוּץ שֶׁל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִקְרִים שְׁהַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, וְתִמִּיד דְּבָרוֹ בִּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוֹ וְהַצְּלִיחוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּזְכּוּ לַפֶּתַח הַיִּכַל הַקְדָּשׁ
בְּעִיר הַרְצֵלְיָהּ וְכֵן בְּכָל עִיר וְעִיר יִפְתָּחוּ בֵּית הַכְּנֶסֶת עַל שֵׁם
רַבְּנּוּ ז"ל שְׁבוּנָה הַיִּכַל הַקְדָּשׁ, וְזֶה דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' לַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְחִי, ז' טֵבֶת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... יְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מַה טוֹב וּמַה נָּעִים בָּאֵם הָיִיתָ זֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת
הַמֵּאֲמָר בְּלִקְוֹטֵי מוֹהֲרֵי חֶלֶק א' סִימָן ע"ב, הַמְדַבֵּר הַרְבֵּה
מִצַּעַר שֶׁל בְּלִבּוֹל מִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת, שְׁמִבְלִבֵּל מְאֹד אֶת הָאָדָם,
וְתֹאמַר עָלֶיךָ אֶת הַתְּפִלָּה בְּלִקְוֹטֵי תְּפִלוֹת 'תְּפִלָּה ע"ב' וְזֶה
בְּוֹדָאֵי יוֹעֵיל לָךְ הַרְבֵּה מְאֹד. כִּי שֵׁם רַבְּנּוּ ז"ל מְרַבֵּה לְדַבֵּר
מִעֲנִינֵי מִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת שְׁמַעְנִים אֶת הָאָדָם.

וְכַתֵּב מוֹהֲרַנְיָת ז"ל שֶׁשָּׁמַע מְרַבְּנּוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן
ע"ב) שֶׁאֵין לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל פְּנִיּוֹת וּמִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וּבְלִבּוֹלִים
שֶׁבַתְּפִלָּה. רַק לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ לִילָךְ בַּתְּפִלָּתוֹ כְּסֵדֶר, וְלֹא
יִשְׁגִּיחַ עַל שׁוֹם בְּלִבּוֹל וּמִחֲשָׁבָה זָרָה כָּלֵל רַק הוּא יַעֲשֶׂה אֶת
שְׁלוֹ וְלֹא יַחְזִיר פְּנָיו לְהַבִּיט עַל אֵלוֹ הַמִּחֲשָׁבוֹת כָּלֵל. גַּם אָמַר
שֶׁזֶה טוֹבָה גְּדוֹלָה מַה שְּׁבָאִים עָלָיו מִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וּפְנִיּוֹת כִּי

בלא זה אם היה האדם מתפלל התפלה כראוי לא היה אפשר לסבל כלל את גדל עוצם הקטרוגים שיש על התפלה שהיא כראוי. אבל על ידי שהתפלה מלבשת במחשבות זרות על ידי זה אין החיצונים מסתכלין עליה כל כך ואין הקטרוג גדול כל כך ועל ידי זה יכול התפלה לעלות. ובוזחן לבבות הוא יודע האמת לאמתו שאף על פי שיש להאדם פניות ומחשבות זרות, אף על פי כן פנימיות מחשבתו הוא להשם יתברך לבדו, כי פנימיות כוננתו בתפלה הוא באמת להשם יתברך. והשם יתברך בוזחן לבבות ומסתכל על פנימיות כוננתו ורצונו ומקבל תפלתו באהבה אף על פי שהיא מלבשת במה שמלבשת כי פנימיות רצונו וכוננתו הוא טוב:

וזהו פרוש (משלי י"ט כא) "רבות מחשבות בלב איש ועצת הוי"ה היא תקום". הינו שיש מחשבות הרבה בלב איש בשעת התפלה כי אז באין עליו בלבולים גדולים ומחשבות רבות. אבל "עצת הוי"ה היא תקום". הינו פנימיות הנקדה שבלב מה שבפנימיות המחשבה מתכונן להתפלל להשם יתברך לבד, שזה בחינות 'עצת הוי"ה' שמתכונן להשם יתברך לבד בפנימיות מחשבתו זה נשאר קים בחינת 'עצת ה' היא תקום'. על כן אין להסתכל על שום מחשבות חוץ ופניות רק להתפלל בסדר ולא להתבלבל כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' לה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, ז' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַסְתַּדֵּר לְבַד, כִּי תַמִּיד הַחֲמוֹת מִתְעַרְבֶת בֵּין הַזּוּג, פַּעַם זֶה הָאִמָּא שְׁלָה, וּפַעַם זֶה הָאִמָּא שָׁלוּ, וַיְדוּעַ שְׁכָלָה וַחֲמוּתָהּ אִף פַּעַם לֹא יִשְׁתּוּוּ בְשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, וְזֶה בָּא לָהֶם מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַדַּעַת וּקְטָנוֹת הַשְּׁכָל וְכו', עַל פִּי רַב הָאִמָּא שֶׁל הַחֲתָן נִכְנָס לָהּ בְּדַמְיוֹן כְּאִלוֹ הַכֶּלֶה גִּנְבָה אֶת הַבֵּן שְׁלָה וְכו', אֲנִי הוֹלְדֹתִי אוֹתוֹ וְכו', גִּדְלֹתִי אוֹתוֹ וְכו', וְעַכְשָׁיו בָּאָה בַּחֲזוֹרָה צְעִירָה וְגוֹנֵבֶת לִי אֶת הַבֵּן וְכו', אוֹ לְהַפְּךָ הָאִמָּא שֶׁל הַכֶּלֶה נִכְנָס לָהּ בְּדַמְיוֹן כְּאִלוֹ הַחֲתָן גִּנְבָה אֶת הַבֵּת שְׁלָה וְכו', אֲנִי הוֹלְדֹתִי אוֹתָהּ וְכו', גִּדְלֹתִי אוֹתָהּ וְכו', וְעַכְשָׁיו בָּא בַּחֲזוֹר צְעִיר וְגוֹנֵב לִי אֶת הַבֵּת וְכו', אֲשֶׁר כְּמוֹבֵן זֶה בָּא מִקְטָנוֹת וַחֲסֵרוֹן הַדַּעַת שְׁיֵשׁ בְּנָשִׁים וְכו', וְכַךְ הֵטְבַע הָרַע שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְשַׁנוֹת אֶת זֶה, וְלִכֵּן זוּג צְרִיכִים לְהִיּוֹת פְּקָחִים כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים, לֹא לַעֲרַב אֶת הַהוֹרִים בְּעֶסֶק נְשׂוֹאֵיהֶם וְכו', כִּי הֵם רַק יִסְבְּלוּ מִזֶּה, הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לְאַהֲבָה אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְלְהִבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְלְדַאֵג מְאֹד שְׁלֹא יִתְעַרְבוּ הַהוֹרִים בֵּין הַנְּשׂוֹאִיִן, וְזֶה נְשׂוֹאִיִן מְצֻלְחִים.

וְצְרִיכִים לִידַע אֲשֶׁר כָּלָה וַחֲמוּתָהּ אִף פַּעַם לֹא יִשְׁתּוּוּ בְיַחַד, כִּי זֶה טַבַּע רָעָה שְׁנוֹצֵר בֵּינֵיהֶם וְכו', וְכִמוֹ שְׂאִמְרוּ

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת כו.) הֵיחָא חֲמַתָּא דִּהְוֹת סְנִיָּאָה לָּהּ לְכַלְתָּהּ אַמְרָה לָּהּ זִיל אִיקְשִׁיט בְּמִשְׁחָא דְאַפְרִסְמָא אַזְלָא אִיקְשִׁיט כִּי אַתָּת אַמְרָה לָּהּ זִיל אִיתְלִי שְׂרָגָא אַזְלָא אַתְלָא שְׂרָגָא אִינְפַח בְּהָ נּוֹרָא וְאַכְלָתָהּ; [הֵיחָתָה חֲמוֹת שְׁשֻׁנָּאָה אַתְּ כְּלָתָהּ וְקִנְתָּהּ לָּהּ מִתְּנָה שְׁמֵן אַפְרִסְמוֹן (מִין בְּשֵׁם) וְהִלְכָה הַכְּלָה וְקִשְׂטָה אֶת עֲצָמָה עִם הַבְּשֵׁם הַזֶּה אַבְל זֶה הִיָּה מִחֲמַר דְּלִיק וְכִשְׁבָּאָה אֶל חֲמוֹתָהּ אַמְרָה לָּהּ בְּבִקְשָׁה כְּלָתִי הַדְּלִיק לִי אַתְּ הַנּוֹרוֹת, וְתַכְף וּמִיד כְּשֶׁהַדְּלִיקָה אִישׁ הָאִישׁ נֹאחֲזָה בְּהָ וְנִשְׂרָפָה כְּלִיל].

וְלִכְן אִשָּׁה חֲכָמָה צְרִיכָה לְהַשְׁלִים עִם חֲמוֹתָהּ בְּכָל מַחֲזִיר וְכו', כִּי לֹא כְּדַאי לְהִיֹּת צוֹדְקָת, צְרִיכִים לְהִיֹּת חֲכָמָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּית בֵּינֵיהֶם בְּשִׁלְמוֹת וְכו', כִּי צְרִיכִים לְדַעַת וְלַחְזוֹר אֶת זֶה טוֹב טוֹב אֲשֶׁר כְּלָה וְחֲמוֹתָהּ אֵף פַּעַם לֹא יִשְׁתַּוּוּ וְכו' וְכו', וְזֶה טָבַע רַע שְׁנַכְנַס בְּדַמְיוֹן שֶׁל חֲמוֹת כְּאֵלוֹ הַכְּלָה גְּנַבָה אֶת הַבֶּן שְׁלָהּ וְכו', וְאִם הַכְּלָה פִּיקַחִית וְלֹא מְשִׁיבָה שׁוֹם דְּבַר לְחֲמוֹתָהּ וְכו', עַל יְדֵי זֶה תְּמִיד יִשְׁרָה הַשְׁלוֹם בֵּינָה לְבֵין בַּעֲלָהּ וְכו', כִּי סוֹף כָּל סוֹף זֶה הָאִמָּא שְׁלוֹ וְכוֹאֵב לוֹ אִם הָאִשָּׁה מְדַבְּרַת עָלֶיהָ וְכו', וְלִכְן הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיֹּת פִּיקַחִית וְלֹא לְדַבֵּר לְפָנֶיהָ בַּעֲלָהּ נִגְדַּת הָאִמָּא שְׁלוֹ וְכו', עָלֶיהָ לְשַׁחַק אֶת הַמְּשַׁחֵק וְכו', וְכֵן הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵתֶם מְבִינִים אֶל מָה אֲנִי מְתַכּוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' לו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בֵּיתְךָ
שָׂאת וּבִיָּתֶךָ עַד וְרַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה לְכָל
בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן
כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הָרוּפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים
בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְהִנֵּה כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא
בוֹרֵא קְלָפוֹת וּמְשַׁחֲתִים שְׁמִסְבָּבִים אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ו.) תִּגְיָא אַבָּא בְּנִימִין אוֹמֵר אֶלְמְלִי
נִתְנָה רְשׁוֹת לְעֵינַי לְרֵאוֹת אֵינן כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעַמּוֹד מִפְּנֵי
הַמְּזִיקִין, אָמַר אַבְיִי אֵינְהוּ נְפִישִׁי מִיֵּן וְקִימִי עֲלֵן כִּי כִּסְלָא
לְאוּגֵיָא, אָמַר רַב הוֹנָא כָּל חַד וְחַד מִיֵּן אֶלְפָא מְשֻׁמְאֵלִיָּה
וְרַבְבְּתָא מִימִינִיָּה ;

אָדָם שֶׁחָטָא בְּחָטָא שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא בְּרָא
קְלָפוֹת וּמְשַׁחֲתִים לְאֶלְפִים וְלְרַבְבּוֹת שְׁמִסְבָּבִים אוֹתוֹ לְיִמִּין
וְלְשֻׁמְאֵל וְכוּ' וְכוּ', וְאֵינן הָעֵינַי שֶׁל הָאָדָם רוֹאֶה אוֹתָן וְכוּ',
וּבְאֵמַת בְּנֵי אָדָם מְזַלְזְלִים בְּזֵה וְאוּמְרִים: לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת שִׂישׁ
הַיּוֹם שְׂדִים וְרוּחוֹת קְלָפוֹת וּמְשַׁחֲתִים וְכוּ', אַזִּי עֲלִינוּ לְזַכֵּר מַה
שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה י"ב סִימָן ג') מַה הֵם
רוּחוֹת וְשְׂדִים? יֵשׁ שֶׁד הַנִּקְרָא קְטָב מְרִירִי, שֶׁמְמַרְר חַיֵּי הָאָדָם ;

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל עַא

הֵינּוּ רוֹאִים בֶּן אָדָם קָם בְּבִקְרָא, אִף שֵׁישׁ לוֹ תוֹכְנִיּוֹת מֵה יַעֲשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה, וְהוּא אִישׁ מִצְּלִיחַ בַּעֲסָקָיו, וְיוֹדֵעַ לְהִכָּן מוֹעֲדוֹת פָּנָיו וְכוּ', אִף עַל פִּי בֶן נִכְנָסֵת בּו פְּתָאוּם אִיזו מְרִירוֹת, אִיזָה דְכָאוֹן, נוֹפֵל בִּיאֹוֶשׁ, וְאִינוּ יוֹדֵעַ מְדוּעַ, מִחֲמַת מַה? אִף הַכֹּל בָּא מִשְׂדִּים וְרוּחוֹת שֶׁבָּרָא עַל יְדֵי פֶגֶם הַבְּרִית. כָּלֵל הַמְרִירוֹת וְהַדִּיכָאוֹן שֶׁנִּכְנָסִים בָּאָדָם, עַד שֶׁהוּא מִתְּסַכֵּל לִפְתָּע פְּתָאוּם, כָּל זֶה מִחֲמַת עֲוֹנוֹת פֶּגֶם הַבְּרִית, שֶׁהֵם מְמַרְרִים אֶת חַיָּיו. וְזֶה עֲלוֹל לְקִרוֹת אֲצֵל כָּל אֶחָד, אֲפֹלוּ אֲצֵל אָדָם חָכֵם, בַּעַל הַשְּׂכֵלָה, מְכַשֵּׁר וּמְצַלַּח, שְׁאִינוּ חָסֵר דְּבָר. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אָדָם שְׁאִין לוֹ כְּלוּם, רַק צָרוֹת וְיִסוּרִים מִנֵּת חֵלְקוֹ, פְּרִנְסָתוֹ בְּדַחֵק, לֹא יִצְלַח, וְהִנֵּה קָם בְּבִקְרָא, וְאִין לוֹ חֶשֶׁק וְרִצּוֹן לְכָלוּם, הוּא שְׂרוּי בְּדְכָאוֹן, וְאִינוּ יוֹדֵעַ מִפְּנֵי מַה כָּל הַהִרְגָּשָׁה הַזֹּאת, וּמִחֲמַת מַה כָּל מִצַּב הַרוּחַ הַיְרֹוד הַזֶּה, וְרָץ לִפְסִיכּוֹלוֹגִים, פְּסִיכִיאָטְרִים וְכַדוּמָה, שִׁיּוּצִיאָוֶהוּ מֵהַדְּכָאוֹן וּמֵהַדְּדוֹן הַנִּפְשִׁי וְכוּ'; וּבְאֵמַת כֶּכֶר הַקְּדִים רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר שְׁאָדָם מְכָרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְהַשְּׂמִיחָה שְׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה בּו יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְכַלֵּה אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבָּרָא מֵעֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, שְׂזָה מַה שֶׁדוֹד הַמְּלַךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי אֶשְׂמַח בְּהוֹי"ה יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עוֹד אֵינָם".

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּגִּיחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן אֲצִלְךָ כְּרַגַע, כִּי זֶה אָבִי אָבוֹת הַטְּמָאָה וְכוּ', וְכִכֵּל שְׂאֵתָה תִּהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, אֶתָּה מִמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת

עב אָשר שַׁנַּת תּשׁע"ה - חֶלֶק רע"א בנחל

וּדְבָקוֹת הַאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁשֻׁמְחָה זֹו
הַמְדֻרְגָה הַכִּי עֲלִיוְנָה שְׁאָדָם צָרִיךְ לְזָכוֹת אֵלֶיהָ, כִּי כִּךְ אָמַר
רַבְנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמֻחָה סִימָן א') כְּשֻׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהָ
בְּשֻׁמְחָה בִּידוּעַ שְׁלָבוֹ שְׁלָם עִם אֱלֹקָיו; וְאַצְלוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁרוּי רַק
הַשְׁמֻחָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֹז וְחֶדְוָה בְּמִקְוֹמוֹ",
וּמוֹבָא בְּזֵהָר (תְּצַוָּה קפ"ד): תָּא חֲזִי, עֲלָמָא תַתְּאָה, קַיִימָא לְקַבְּלָא
תְּדִיר [בָּא וְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמֵד לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי
אַבְן טְבָא, [וְהִיא נִקְרָאת אַבְן טוֹב כְּמוֹ אַבְן מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָאת
מִגְּנֹט] וְעֲלָמָא עֲלָאָה לָא יְהִיב לִיה, אֶלָּא כְּגוֹנָא דְאִיהוּ קַיִימָא.
[וְהָעוֹלָם הַבָּא לָא נוֹתֵן אֶלָּא כְּמוֹ שְׁמֻכִּינִים אֶת עֲצָמוֹ מִלְּמַטָּה]
אִי אִיהוּ קַיִימָא בְּנִהִירוֹ דְאֶנְפִּין מִתְּתָא, [אִם נִמְצְאִים תְּמִיד
בְּפָנִים שְׁמֻחִים מִלְּמַטָּה] כְּדִין הַכִּי נִהְרִין לִיה מְלַעֲיָלָא. [כִּךְ
מְאִירִים לוֹ מִלְּמַעְלָה אוֹר וְזִיו וְחִיּוֹת וְדְבָקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ
קַיִימָא בְּעֲצִיבוֹ, [אַבָּל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרָה שְׁחוּרָה]
יְהִיבֵן לִיה דִּינָא בְּקַבְּלִיה. [אַזִּי מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כְּגוֹנָא
דָּא (תְּהִלִּים ק' ב') "עֲבָדוּ אֶת הַיְי"ה בְּשֻׁמְחָה", חֶדְוָה דְּבַר נֶשׁ,
מְשִׁיךְ לְגַבִּיָּה חֶדְוָה אַחְרָא עֲלָאָה. [הַשְׁמֻחָה שֶׁל הָאָדָם בְּזֵה
הָעוֹלָם, מְמַשְׁכַּת עָלָיו שְׁמֻחָה מִעוֹלָם הַבָּא] הַכִּי נְמִי הָאִי עֲלָמָא
תַתְּאָה, כְּגוֹנָא דְאִיהִי אַתְעַטְרַת, הַכִּי אִמְשִׁיךְ מְלַעֲיָלָא. [כִּךְ הוּא
הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׁאָדָם מִתְּנַהֵג בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּךְ מְמַשִּׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ מִעוֹלָם הַבָּא].

וְלָכֵן כְּשֻׁאָדָם רַק בְּשֻׁמְחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ כֹּל הַכּחוֹת
לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שְׁמֻחָה
מִעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, וְאֶף שְׁאַנִּי יוֹדַעַ

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחֵל עַג

שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר צְרוֹת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוֹבִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כָּל הַכַּחוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שְׂכָל מִזְלֶךְ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַלְוִאי שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּלִבְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' לז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לְהַחְזִיק מֵעַמְד לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַעֲקֹר מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק הוּא בְּצַנִּיעוֹת שְׂזָה הַכֶּתֶר שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים צְנוּעִים כְּרֵאוּי לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מָאד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשִׂי לְמַעַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְלַכֵּת בְּצַנִּיעוֹת כְּמוֹ שְׂרָאוּי לְבַתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תִּקְפִּידִי מָאד לְלַכֵּת עִם כְּסוּי רֹאשׁ שְׂזָה הַיְפִי וְהַחֲזָן שֶׁל אִשָּׁה יְהוּדִית, וְאֲפִילוּ אִם אַתְּ הוֹלְכַת עִם פָּאָה, תִּקְפִּידִי מָאד מָאד שֶׁהַפָּאָה תִּהְיֶה פָּאָה צְנוּעָה וְכוּ', לֹא אַרוּכָה כְּמוֹ שְׂדָה וְכוּ', וְלֹא עִם צְמוֹת וְכוּ', שְׂזָה בְּאֵמַת לֹא צְנוּעַ, וְרֵאוּי לְבַת יִשְׂרָאֵל לְהִתְרַחֵק מִזֶּה, וְאֲנִי מָאד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמְרִי עַל דְּבַר זֶה מָאד מָאד, וְדַעֵי לְךָ שֶׁהַסֵּמ"ק (מִצְוָה ג"ז) כּוֹתֵב שֶׁהַצְּנִיעוֹת בְּהַאֲשָׁה הִיא מִצְוָה דְּאוֹרֵייתָא, וְזֶה לֹא רַק חוּמְרָא, וְכֵן תִּשְׁמְרִי מָאד מָאד לֹא לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים קְצָרִים מֵעַל הַכֶּרֶךְ, אוֹ בְּגָדִים צְמוּדִים, אוֹ שְׂקוּפִים וְכוּ' וְכוּ', שְׂזָה מְגַעִיל מָאד וּמְגַרֵּשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה מִסְּבִיבוֹתֶיךָ

עד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

וכו' וכו', ואשה שלא מקפידה על זה אזי היא מסבכת עם אלפים ורכבות קלפות ומשחיתים וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך תהיי אשה צנועה כמו שראוי לבת ישראל, ועל ידי זה תמשיכי על עצמך חן וחסד, ולא יחסר לך שום דבר, וכן לשמר לא לעשות שטיות בעניני אפור וכו', כגון אפור בעינים שנקראים אפור עינים מעשן עם כל מיני צבעים וכו', שזה אסור חמור מאד מאד, ומלבד זאת יש בזה אסור חמור של חציצה לענין טבילה וכו'.

את צריכה לדעת שאשה צריכה מאד מאד לשמר על מדת הצניעות שרק בזכותה נגאל, כמאמרם ז"ל (מדרש זוטא רות פ"ה ד' סימן י"א) אמר רבי אחא כל הנושא אשה כשרה כאלו קים כל התורה כלה, מראש ועד סוף, ועליו הוא אומר (תהלים קכ"ח ג') "אשתך כגפן פריה וגו', ולפיכך נכתבה "אשת חיל" מאל"ף ועד תי"ו, ואין הדורות נגאלים אלא בזכות נשים צדקניות שבדור, שנאמר (תהלים צ"ה ט') "זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל", לבני ישראל לא נאמר אלא לבית ישראל, שזה סוכב על הנשים, שבזכות הצניעות והתמימות שלהן הן נקראות "אשת חיל", השירה ששר שלמה המלך, והוא על סדר הא' ב', ומי שזוכה להתחתן עם אשה כשרה כזו שהיא צנועה ותמימה, כאלו קים את כל התורה כלה, כי אשה שיש לה את התמימות והצניעות, זה החן והיפי שלה, והקדוש ברוך הוא מתפאר עמה, שזה כל השבח ששלמה המלך משבח את האשה (משלי ל"א) "אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה, בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר" וכו' וכו', ואת לא יודעת

אָשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל עַה

אֶת הַכַּחוֹת שֵׁישׁ לָךְ, כִּי אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת בְּלִתי מַגְבָּלִים, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׁמַצִּינוּ שְׂלֵא זָכוּ עִם יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק מְעַמָּד בְּגִלוֹת מִצָּרִים אֲלֵא עַל יְדֵי הַנָּשִׁים, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה י"א): בְּשֹׂכֵר נָשִׁים צְדָקָנִיּוֹת שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בְּשַׁעַה שֶׁהוֹלְכוֹת לְשֹׂאֵב מִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לָהֶם דְּגִים קְטָנִים בְּכַדִּיהֶן וְשׂוֹאֲבוֹת מִחֻצָּה מִים וּמְחֻצָּה דְּגִים, וּבָאוֹת וְשׂוֹפְתוֹת שְׁתֵּי קְדוּרוֹת אַחַת שֶׁל חֲמִין וְאַחַת שֶׁל דְּגִים וּמוֹלִיכוֹת אֶצֶל בְּעֲלִיהֶן לְשֻׁדָּה, וּמְרַחְצוֹת אוֹתָן וְסָכוֹת אוֹתָן וּמְאָכִילוֹת אוֹתָן וּמְשַׁקּוֹת אוֹתָן וְנוֹקְקוֹת לָהֶן בֵּין שְׂפָתַיִם ;

כִּי לְאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתי מַגְבָּלִים, וְהִיא יְכוּלָּה לְהַפְךָ אֶת בְּעֲלָהּ בְּקִלוֹת מְאֹד אִם רַק תִּדַּע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג עִמוֹ, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ אַגְדָּה הוֹבָא בְּרַשִׁי שְׁמוֹת ל"ח ח) בְּמִרְאֵת הַצְּבָאָה, בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הָיוּ בִּידָן מִרְאוֹת שְׂרוֹאוֹת בָּהֶן כְּשֶׁהָיוּ מִתְקַשְׁטוֹת וְאַף אוֹתָן לֹא עִכְבוּ מִלְּהִבִּיא לְנִדְבַת הַמִּשְׁכָּן וְהָיָה מוֹאֵס מֹשֶׁה בָּהֶן מִפְּנֵי שְׁעֲשׂוּיִים לִיִּצֵר הָרַע, אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, קִבַּל כִּי אֵלוֹ חֲבִיבִין עָלַי מִן הַכֹּל, שְׁעַל יְדֵיהֶם הֶעֱמִידוּ הַנָּשִׁים צְבָאוֹת רַבּוֹת בְּמִצְרַיִם, כְּשֶׁהָיוּ בְּעֲלִיהֶם יִגְעִים בְּעִבּוֹדַת פָּרֶךְ, הָיוּ הוֹלְכוֹת וּמוֹלִיכוֹת לָהֶם מֵאֶכֶל וּמִשְׁתֵּהוּ וּמְאָכִילוֹת אוֹתָם וְנוֹטְלוֹת הַמִּרְאוֹת וְכָל אַחַת רוֹאָה עֲצָמָה עִם בְּעֲלָהּ בְּמִרְאָה וּמְשַׁדְּלָתוֹ בְּדִבְרִים לוֹמַר אֲנִי נָאָה מִמֶּךָ וּמִתּוֹךְ כֶּךָ מְבִיאֹת לְבַעֲלִיהֶן לִידֵי תַאֲוָה וְנוֹקְקוֹת לָהֶם וּמִתְעַבְּרוֹת וְיוֹלְדוֹת שָׁם, שְׁנֹאֲמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ח) "תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרְרִתִּיךְ".

הָרִי שֶׁלָךְ לְפָנֶיךָ שָׂרָק בְּזָכוֹת זֶה נִגְאָלוּ עִם יִשְׂרָאֵל
מִמְצָרִים שֶׁהַנָּשִׁים קָרְבוּ וְשִׁמְחוּ אֶת בְּעֻלֵיהֶן, וְאִם הָיוּ הַנָּשִׁים
יּוֹדְעוֹת אֶת הַכַּח שֵׁישׁ בִּידֵיהֶן, אֲזִי אַף פֶּעַם לֹא הָיוּ בָּאִים לִידֵי
מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת, אֲלֵא הָיָה הַשְּׁלוֹם וְהָאֲהָבָה וְהַבְּנָה הַדָּדִית
מִצּוּיָהּ בֵּינֵיהֶם, כִּי לְנָשִׁים יֵשׁ כַּחוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר מִגְּבָרִים, אֲבָל
הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַצְּנִיעוּת שֵׁישׁ בְּכַת יִשְׂרָאֵל.

אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁמְכַנִּיסָה אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָהּ,
וְאִז טוֹב לָהּ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' לַת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי, ז' טֵבַת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ וְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָךְ שְׂאֵתָה
עוֹזֵר לִי בְּתַקּוֹן וְשִׁפּוּץ הַמְּקוּוֹה טְהָרָה שֶׁל הַנָּשִׁים שְׂאֵין לְמַעְלָה
מִזֶּה, כִּי טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי בְּלִי יְסוּד אֵין
בְּנִין, וְלִכֵּן מְקוּוֹה שֶׁל נָשִׁים זֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת בֵּיהֶדוּת, וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ כָּל מָה שְׂאֵתָה יְכוּל לְשַׁפֵּר וְלִיפּוֹת אֶת
הַמְּקוּוֹה שֶׁל הַנָּשִׁים, אֲנִי אֶעְזֹר לָךְ בְּמָה שְׂאֲנִי רַק יְכוּל לְעֹזֵר לָךְ,

אָשֶׁר שָׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל עו

אַתָּה אֵל תִּקְמָץ וְתַעֲשֶׂה אֶת זֶה מְאֹד מְאֹד יָפֵה עִם כָּל הַקְּשׁוּטִים
שֶׁרַק יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת.

בְּעֵינַי אִשָּׁה שֶׁפְּטוּרָה בְּתַפְלוֹת הַקְּבוּעוֹת וְכו', אָמַת כָּךְ
אֶצְלָנוּ נוֹהֲגִים שֶׁאִשָּׁה אוֹמֶרֶת בְּרַכַּת הַשַּׁחַר וְקִרְיַאת שְׁמַע וְזֵהוּ,
אָבֵל אִם מֶרֶן הַגֵּר"ע זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ פּוֹסֵק לְהַסְפִּידִים אַחֲרָת,
אֲזִי שְׂיִלְכוּ כְּפִי הַפֶּסֶק שָׁלוֹ.

בְּעֵינַי הֶרְבֵּנִית שֶׁתְּבוֹא לְהַדְרִיךְ אֶת הַבְּלַנִּיּוֹת וְכו', מֵה
טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה הַכִּי טוֹב וְהַכִּי מְכַשֵּׁר וְכו'
וְכו'.

בְּעֵינַי כְּנֶס הַנְּשִׁים וְכו', מֵה שֶׁאַתָּה יְכוּל לְתַקֵּן מֵה טוֹב
וּמֵה נְעִים.

בְּעֵינַי הַקּוֹרֵס לְמִשְׁגִּיחֵי כְּשֵׁרוֹת וְכו', אֲנִי מְאֹד מְאֹד
שֶׁמַּח, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכֻּלָּם יִצְלִיחוּ וַיִּתְקַדְּשׁ שֵׁם
שָׁמַיִם עַל יְדֵינוּ.

בְּעֵינַי לְהַתְרִים עֲבוּר שְׁפוּץ הַמְּקוּה דָּרָךְ עֲלוֹן "הַלִּיכוֹת
עוֹלָם" תְּבוֹא עָלֶיךָ בְּרַכָּה, הַעֲקֹר תַּעֲזֹר לִי לְשַׁפֵּץ וּלְיַפּוֹת אֶת
הַמְּקוּה וְהִיָּה זֶה שְׂכָרְךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' לט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תַּשְׁעָה

עח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם בְּאֵמֶת יוֹצִיא אֶת הַהַשְׁגָּחָה מֵהַסֵּמ"ךְ מ"ם וְכו', אֲזִי
אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְחַדֵּשׁ אֶתְּךָ, כִּי עִם הַרְשָׁע הַזֶּה אֲנִי לֹא רוֹצֵה
לִהְיוֹת בְּשׁוֹם קָשֶׁר וְכו' וְכו'.

בְּעֵינַי לְבַדּוֹק אֶת הַמְשַׁחֵטָה שֶׁל הָרֵב ... נ"י אֲדַרְבֶּה אִם
כָּל מוֹרֵי הַצֶּדֶק שֶׁל הַבַּיִת הוֹרָאָה שֶׁלָּנוּ יִלְכוּ וְיִרְאוּ שֶׁהַכֹּל עַל
צֶדֶק הַכִּי טוֹב, מִה טוֹב וְיֵמָּה נְעִים, אֲבָל צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְבַדּוֹק
עִם הַבַּד"ץ שֶׁהַכֹּל בְּסֹדֶר.

אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה
עוֹשֶׂה אֶתִּי בְּזֶה שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי, וְאַתָּה מְהַוְּעֵד שְׂבוּדֶךָ אֶת
הַעֲמוּתוֹת אֲצִלָּנוּ וְכו', כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרֵב מְגַלִּים לִי בְּכָל יוֹם
שֶׁחִיתוֹת וְכו', שְׁלֹא הָאֲמִנְתִּי שִׁישׁ דָּבָר כֵּזֶה.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂבוּזְכוֹת זֶה שֶׁאַתָּה שׁוֹמֵר עָלַי,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר עָלֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחֲל עַט

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אם אתה יכול להלוות לי איזה סכום הגון פשוט תציל אותי, תהיה בקשר עם האברך ... נרו יאיר.

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרידות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

מהרשימה ששלחת לי תשיג לי את אלו הספרים:

- 1 חכמת הנפש 2 כלי חמדה על התורה 3 גבולות בנימין
- 4 הליכות שביעית 5 ר' זלמן 6 בן איש חי המבאר, ותשואת חן לך על זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' מא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אם תוכל להשיג לי ולהפקיד היום שבעים אָלף ש"ח
למען 'כָּלֵל בַּטּוֹחַ' שְׁמִכְרָחִים כָּבֵר לְשֵׁלֶם, וְתִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם
הַעוֹרֵף דִּין ... נ"י וְהוּא יִסְבִּיר לָךְ מַה זֶה, וְאֵת זֶה אֲנִי צָרִיךְ הַיּוֹם
לְהַפְקִיד, אָבֵל אֵין לִי מוֹשָׁג אִיפֹה וּמַה וְכוּ', וְלִכֵּן תִּהְיֶה
אֵתוֹ בְּקֶשֶׁר.

וּמִי שְׁאֹמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֹאמֵר לְצָרוֹתַי דִּי.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' מב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תִּחְיֶה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁכַל הַמִּידַע שְׂאֵת יוֹדַעַת,
תְּמַסְרֵי לְגַב' ... תִּחְיֶה, כִּי שְׁמַתִּי אוֹתָהּ בּוֹעֵד לְבַדִּיקַת מַה
שְׁקוֹרָה בְּעִמּוֹתַת "יִשְׁמַח צְדִיק", וְכֹל פֶּרֶט שְׂאֵת יוֹדַעַת אֲנִי
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתְּמַסְרֵי לָהּ כֹּל פֶּרֶט וּפְרֵט, כִּי אֲנִי בְּגִרְעוֹן
שֶׁל קְרוֹב לְמִלְיוֹן ש"ח, וְאִם לֹא תְּמַסְרֵי לָהּ אֵת הַמִּידַע אֲנִי

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֲל פֶּא

אֲצַטְרֹךְ לְסַגּוֹר אֶת הַמְשָׁרָד לְגַמְרִי, וְאִז כֻּלָּם יִפְסְדוּ כִּי יִצְטָרְכוּ
לְצֵאת לְחַפֵּשׂ עֲבוּדָה אַחֶרֶת.

הַמְאֻחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טֵבֶת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

עֵקֶב שְׂאֵנִי עוֹשֶׂה עֲכָשׁוּ קִצּוֹן גָּדוֹל בְּעוֹבְדִים בְּמִשְׁרָד,
אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאֵין לִי כֹּכֵר עֲכָשׁוּ עֲבוּדָה בְּשִׁבְלֶךָ, אֲנִי
מְאֹד מְצֻטָּעֵר אֲבָל זֹו עֲבָדָה, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִינוֹס גָּדוֹל
מְאֹד.

הַמְאֻחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' מַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טֵבֶת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ

אֲנִי מִכְרַח עוֹד פַּעַם לְבַקֵּשׁ וּלְהַזְהִיר אוֹתְךָ שֶׁתִּדְרֹבְנִי אֶת
הַטְּלָפְנִיּוֹת שְׂאֵם בְּמִשְׁךָ כַּמָּה יָמִים הֵן לֹא יִבִּיאוּ סְכוּמִים הַגּוֹנִים
כְּדִי שְׂאוּכַל לְחַסֵּל אֶת הַחֻבוֹת הַגְּדוֹלִים הָרוֹבְצִים עָלַי שְׁזָה
מִסְתַּכֶּם בְּקִרּוֹב לְמַלְיוֹן ש"ח, אֲזִי אֲנִי אֲצַטְרֹךְ לְסַגּוֹר אֶת
הַמְשָׁרָד לְגַמְרִי, כִּי אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׂיִהְיֶה פֶה הַפֶּקֶר, אֲנִי מְאֹד

פב אָשֶׁר שְׁנַת תּשע"ה - חֶלֶק רע"א בְּנַחֵל

מְקוֹה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי, וְתִשְׁלַחֵי לִי דו"ח
עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט וְלֹא לִפְחָד לְכַתֵּב לִי אֶת הַכֵּל.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' מֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה, הַטְּלַפְנִית שֶׁל קְהֵלָתְנוּ

אֲנִי בָּא בְּהַתְרָאָה שְׁנִיָּה, כִּי אִם לֹא תֵרְאִי לְהַעֲלוֹת אֶת
הַהַכְּנָסוֹת לְעֻמּוֹתַת "יִשְׁמַח צְדִיק" שְׂאֲנִי שְׂרוּי בְּגִרְעוֹן שֶׁל קְרוֹב
לְמִלְיוֹן ש"ח, אֲזִי אֲנִי אֶצְטַרֵּךְ לְסִגּוֹר אֶת הַמְּשָׁרָד וְכֵלֶם יִלְכוּ
הַבֵּיתָה, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשִׂי כָּל מֵה
שְׁבִיכּוֹלְתָךְ וְלִהְיוּצִיא אֶת כָּל הַמְּרָץ וְהַחֲרִיצוֹת שֶׁלָּךְ לְמַעַן
לְהַעֲלוֹת אֶת הַהַכְּנָסוֹת כְּדֵי שְׂאֲזַכֶּה לְצִאֵת מִהַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת
שֶׁנִּקְלַעְתִּי בָּהֶן.

אֲקַנְהָ שְׂתַבְּיֵנִי אֶת נַחֲיִצוֹת הָעֵנִין.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' מֵה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אין מלים להודות לך על אשר נדבבת עבור שפור המקוה של נשים, הקדוש ברוך הוא יעזור לך שבוכות זה הבן שלך יחזור לחיק התורה והיראה, כי אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של האדם שזוכה לעזור לענייני טהרת המשפחה שזה יסוד היסודות של היהדות, ולכן אני מאד מודה לך על עזרתך, כי אני רוצה לשפר וליפות את המקוה כמה שרק יכולים, כי תהלה לאל באות המון נשים שעדין רחוקות מתורה ומצוות וכו', אבל הם מאד מקפידות על טהרת המשפחה, ועל כן ראוי שיהיה לנו מקוה מפאר בכל הבחינות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח) אשר מחנה ישראל הוא שלוש פרסאות, הינו שלוש תפלות, כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, על ידי זה הוא עדין נמצא במחנה ישראל, כיון שמתחיל לזלזל באיזה תפלה לא להתפלל במנין, או לא להתפלל בכלל את התפלה חס ושלום, על ידי זה הוא יוצא מכלל מחנה ישראל, ולאט לאט הוא מתדרדר וכו', עד שהוא עוזב את היהדות ורחמנא לישזכן, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י' רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקים את זה בתמימות ובפשטות גמורה, ואז טוב לו כל הימים.

פד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רע"א בַּנְּחָל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' מו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּרֻדְאֵי אֲנִי מְעַנֵּין שְׂיִבֵּא אֶחָד וַיְבַדֵּק אֶת הָעָרוֹב, כִּי אֵין
עוֹד דְּבַר חָשׁוֹב כְּמוֹ עָרוֹב, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְשִׁיל חֵס
וְשְׁלוֹם אֶת אֶף אֶחָד בְּחִלּוֹל שְׁבַת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְלִכְּן אִם אַתָּה
יְכוֹל לְהִבְיֵא מִיִּשְׁהוּ שְׂיִבַּדֵּק אֶת זֶה מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אֲנַחְנוּ
עֲכָשׁוּ בְּמִינוֹס קָרוֹב לְמַלְיוֹן ש"ח בְּעִמּוֹתַת "יִשְׁמַח צְדִיק" וַאֲיִן
לִי עֲצָה אַחֲרֵת אֲלֵא לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִמְלֵא לִי
אֶת כָּל הַחֲסָרוֹן.

בְּעֵינַי הַתְּשׁוּבָה לְעֵינַי תַּחֲנוּן בְּעָרֵב שְׁבַת וְכו', אַתָּה יְכוֹל
לְהַדְפִּיס אֶת זֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁקֵהֲלַתְנוּ הַקְדוּשָׁה תִּהְיֶה קִהְלָה
שֶׁל תּוֹרָה, וְשֶׁל צְנִיעוּת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל פֶּה

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' מִזֹּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טֵבַת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... ו... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

בְּדַרְךָ כָּלֵל כָּל הַחֲבָרוֹת בְּטוֹחַ יוֹדְעִים אִיךָ לְהִתְחַמֵּק וְכו', וַיֵּשׁ לָהֶם כָּל מִינֵי תַרְגִּילִים וְכו', וְלִכֵּן יֵשׁ כָּלֵל מֵהַ שְׁבִיד בְּטוֹחַ, כִּי אִם תִּלְחַמוּ וְתַעֲרַעְרוּ עַל הַהַחֲלָטָה שֶׁלָּהֶם, הֵם יְכוּלִים לְמַשׁוֹךְ אֶתְכֶם עוֹד כַּמָּה שָׁנִים, וְלִכֵּן מֵהַ שְׁבִטוֹחַ בְּטוֹחַ.

הַעֲקָר צְרִיכִים זוּג לְעִבוֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, שֶׁהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה תָּמִיד יִהְיוּ בְּשִׂמְחָה, וְאֲנִי מִכָּרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁזֶה הַדָּבָר הַכִּי קָשֶׁה, כִּי טֵבַע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ תָּמִיד אַחַר הַעֲצָלוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכו', וּבַפֶּרֶט שְׁעַד עֲכָשׂוּ לֹא הָיָה שְׁלוֹם בֵּית וְכו', זֶה מֵהַ שְׂמוֹנֶע אֶת הַשְּׂמִחָה מֵהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי הַזּוּג שְׂמִישְׁבִּים אֶת דַּעְתָּם כִּי חָבַל עַל הַמְרִיבוֹת, יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"א) שֶׁהַשְּׁבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רַבַּע שָׁעָה, וְכֵן אָמַר (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"ח) אָדָם בְּשִׁבְלִי תַעֲנוּג קָטָן שֶׁל רַבַּע שָׁעָה הוּא יְכוּל לְאַבֵּד אֶת כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה שִׁיךְ יוֹתֵר בְּמְרִיבוֹת בְּבֵית, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי הַזּוּג שְׂמִישְׁלִימִים בִּינֵיהֶם וּמְסַתְּכָלִים עַל הַתְּכָלִית הַנִּצְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' מִזַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מוֹדֶה לָךְ עַל הַהֲלוֹאָה, עַל סֵךְ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
אֶלֶף ש"ח, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבֻזְכוֹת גְּמִילוֹת חֶסֶד יַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֶסֶד, כִּי מֵה שְׁעוֹשִׁים לְהַזְוִילת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מַחֲזִיר, כְּמוֹ שִׁפְרֵשׁ הַמַּגִּיד הַגְּדוֹל מִמְעֻזְרִיטֵשׁ זְכוּתוֹ
יִגַּן עָלֵינוּ עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (אֲבוֹת פָּרָק ב') 'דַּע מֵה לְמַעְלָה 'מִמָּךְ',
אִם אַתָּה רוֹצֵה לְדַעַת מֵה קוֹרֶה לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם תִּסְתַּכֵּל עַל
עֲצָמְךָ, כִּי אָדָם הוּא כְּמוֹ צֶל, כְּמוֹ שִׁפְרֵשׁ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב
הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קכ"א ה') "הוֹי"ה
צִלָּךְ" מֵה שְׁאָדָם עוֹשֶׂה בְּזֵה הָעוֹלָם מְשַׁלְּמִים לוֹ חֲזָרָה לְמַעְלָה.

הַעֲקָר אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבָר, וְזָכֹר גַּם זָכוֹר
מֵה שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ב) כְּשִׁאָדָם הוֹלֵךְ
אֲחֵר שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, יוֹכֵל לְפוֹל בְּטַעוֹתִים וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים,
וְלָבוֹא לְיַדִּי רַעוֹת גְּדוֹלוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם. וַיֵּשׁ שִׁקְלָקְלוֹ הַרְבֵּה,
כְּגוֹן הַרְשָׁעִים הַגְּדוֹלִים מֵאֵד הַמְּפָרְסְמִים, שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם,
וְהַכֵּל הָיָה עַל יְדֵי חֻכְמָתָם וְשִׁכְלָם. וְעַקֵּר הַיְהוּדוֹת הוּא רַק לִילֵךְ
בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת, וְלִהְסַתְּכַל בְּכָל דְּבָר
שְׁעוֹשֶׂה, שְׂיִהְיֶה שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִבְלִי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל פּו

כְּבוֹד עֲצָמוֹ. רַק אִם יֵשׁ בְּזֶה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה, וְאִם לֹא לֹא, וְאִזִּי בּוֹדָאִי לֹא יִכָּשֶׁל לְעוֹלָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֵנִי מִבְּקוֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' מ.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפִּים ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שְׁאַתָּה זוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרֵא מִשְׁנָה גְּמָרָא וְזִכִּיתָ כְּבֹר לְסִיִּים חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם פְּעַם מִסְּכַת תַּעֲנִית, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה לְחִזּוֹר מִסְּכַת אַחַת מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַד, וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שְׁזִכִּיתָ כְּבֹר לְסִיִּים אַחַד עֶשְׂרֵה פְּעָמִים שְׁשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּתְּמִיד בְּלַמּוּד תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקֵר תִּשְׁמֹר לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם בַּחֲוָרִים מְקַלְקָלִים וְכוּ', כִּי בְּקָלוֹת יְכוּלִים לְמַשׁוֹךְ אוֹתָךְ לְשֵׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתְחַתִּיו, וְלִכֵּן הִרְחַק מֵהֶם כְּמִטְחֵוִי קִשְׁת.

פח אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תַּשְׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַחֲזוֹן אִישׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ עוֹרֵר לְסִים אֶת הַשֵּׁם
בְּגִירָסָא עַד הֵבַר מְצוּהָ, וְכֵן נִהַג גִּיסוֹ הַסְּטִיפְלָר זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,
וְהוּא הַנְּהִיג אֶת בְּנֵי רַבֵּי חַיִּים שְׁלִיט"א שְׁעַד הֵבַר מְצוּהָ יְסִים
אֶת כָּל הַשֵּׁם בְּגִירָסָא, וְהוּא הַנְּהִיג אֲשֶׁר כָּל בְּנָיו וְכָל נִכְדָּיו
מְסִימִים אֶת הַשֵּׁם בְּגִירָסָא עַד הֵבַר מְצוּהָ, וְיִדּוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל
אָמַר שְׁמִי שְׂזוּכָה לְסִים אֶת הַשֵּׁם נִמְשָׁךְ עָלָיו צֶלֶם אֱלֹקִים,
וְלִכֵּן אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֶךָ שְׂאֵתָה מְעוֹרֵר אֶת הַתְּלַמִּידִים לְסִים
אֶת הַשֵּׁם, וְאֵל תִּכְנַס בְּכּוֹחֵים עִם אֶף אֶחָד, הֶחְפֵּץ יִחְפֵּץ
וְהַחֲדַל יִחְדַּל.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רמ"ח) דַּע שְׁסַפּוּרֵי
מַעֲשִׂוֹת מַצְדִּיקִים, הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סַפּוּרִים
מַצְדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהַשֵּׁם

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל פֶּט

יְתַבְרַךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֵשָׂה אוֹתוֹ הַצְּדִיק שְׁמִסְפְּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרַרְת בְּעַת שְׁמִסְפְּרִין מֵהַצְּדִיק, וְהִיא מְעוֹרַרְת לְהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, וְלִכְּנָן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהִיּוֹת רְגִיל וְלִסְפֵּר סְפוּרִים לְהִתְלַמְּדִים, שְׂזֵה מוֹשֵׁךְ אֶת הַלֵּב אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וְהֵרַב הַקְּדוֹשׁ מִצְאֵנוּ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים", שְׂאֵל פְּעַם אֶת הַמְּלַמְּדִים שֶׁל בְּנֵי הָאֵם הֵם לוֹמְדִים אִתָּם מוֹסֵר? וְהַשִּׁיבּוּ כֵּן! וְכִשְׁשָׂאֵל אוֹתָם אֵיזָה סְפָרֵי מוֹסֵר? עֲנֵנוּ וְאָמְרוּ "חֹוֹכֵת הִלְכָּבוֹת". עֲנֵה וְאָמַר לָהֶם לֹא לָזֶה הִתְכַּוְּנָתִי, אֲלֵא תִסְפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים מֵהֶרְבֵי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֵק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ וּמֵהֶרְבֵי רַבִּי זוֹשָׁא מְאֲנִיפְאֵלִי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. רֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֹל הַכַּח שֶׁל סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׁמוֹשֵׁךְ אֶת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לְחַקוֹת אוֹתָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' נא.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

צ אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֵל

מה טוב ומה נעים ללמד בכל יום פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת לְעֵלוֹי
נְשֻׁמַת הָאָבָא, וְכֵן לְהִתְנַהֵג כָּל הַחַיִּים, הֵינּוּ לְלַמֵּד פֶּרֶק וְלוֹמַר
אֵת הַתְּפִלָּה שְׁאוּמְרִים עַל הַנְּשֻׁמָּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּמְסַר אֵת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין
עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם
שְׁנַמְשֵׁךְ אַחַר הָעוֹבְבֵיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֵל כֵּךְ חָבֵל כִּי הַנְּשֻׁמָּה
מוֹשְׁכַת רַק לְרוּחַנִּיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הַשְּׁמִחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב
וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן,
כְּמוֹ שְׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת
הַנְּחֻשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁיֵשׁ לוֹ שְׁכֵל
וְקוֹלֵט תְּכֵף וּמֵיֵד שְׂבֹו בְּרַגַע שְׁנַמְשֵׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת
וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשִׁיךְ אֵת עֲצָמוֹ
אֶל הַשְּׁמִחָה, וְלִפְקַח אֵת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְּדֻשָּׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה
מֵה לְפָנֶיךָ, תַּמְסַר אֵת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵז טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' נב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר וִיחִי, ח' טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל צֵא

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַהִזְמָנָה לְבַר מִצּוּהָ, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי
חֲלָצִיכֶם, וְכֵן ... נְרוּ יֵאִיר יְהִיָּה בְּרִיא בְּרַמ"ח אֵיבָרָיו וְשֵׁס"ה
גִּידָיו וְכָל טְפֵי דָמָיו, וְיִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה תְּמִיד בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' נג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... ו... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַסְתַּדֵּר לְבַד,
כִּי תְּמִיד הַחֲמוֹת מִתְעַרְבֶת בֵּין הַזּוּג, פַּעַם זֶה הָאִמָּא שְׁלָה,
וּפַעַם זֶה הָאִמָּא שְׁלוּ, וַיְדוּעַ שְׁכָלָה וְחֲמוֹתָהּ אִף פַּעַם לֹא יִשְׁתּוּוּ
בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְזֶה בָּא לָהֶם מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַדַּעַת וְקִטְנוֹת
הַשְּׂכָל וְכו', עַל פִּי רַב הָאִמָּא שֶׁל הַחֲתָן נִכְנָס לָהּ בְּדַמְיוֹן
כְּאֵלוֹ הַכְּלָה גְּנוּבָה אֶת הַבֵּן שְׁלָה וְכו', אֲנִי הוֹלְדָתִי אוֹתוֹ וְכו',
גִּדְלָתִי אוֹתוֹ וְכו', וְעַכְשָׁו בָּאָה בַּחֲזוֹרָה צְעִירָה וְגוֹנֵבַת לִי אֶת הַבֵּן
וְכו', אוֹ לְהַפִּךְ הָאִמָּא שֶׁל הַכְּלָה נִכְנָס לָהּ בְּדַמְיוֹן כְּאֵלוֹ הַחֲתָן
גְּנוּב אֶת הַבֵּת שְׁלָה וְכו', אֲנִי הוֹלְדָתִי אוֹתָהּ וְכו', גִּדְלָתִי אוֹתָהּ
וְכו', וְעַכְשָׁו בָּא בַּחֲזוֹר צְעִיר וְגוֹנֵב לִי אֶת הַבֵּת וְכו', אֲשֶׁר כְּמוֹבֵן

צב אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

זה בא מקטנות וחסרון הדעת שיש בנשים וכו', וכך הטבע הרע שאי אפשר לשנות את זה, ולכן זוג צריכים להיות פקחים כשמתחתנים, לא לערב את ההורים בעסק נשואיהם וכו', כי הם רק יסבלו מזה, הבעל והאשה צריכים לאהב אחד את השני, ולהבין אחד את השני, ולדאג מאד שלא יתערבו ההורים בין הנשואין, וזה נשואין מצליחים.

ולכן אתם צריכים להתחזק יחד, ולא להשבר משום

דבר.

העקר צריכים זוג לעבוד על נקדת השמחה, שהבעל והאשה תמיד יהיו בשמחה, ואני מכרח להגיד לכם שזה הדבר הכי קשה, כי טבע של אדם שנמשך תמיד אחר העצלות והמרירות והדכאון וכו', ובפרט שעד עכשו לא היה שלום בית וכו', זה מה שמונע את השמחה מהבעל והאשה, ולכן אשרי הזוג שמישיבים את דעתם כי חבל על המריבות, מינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן והנה אנחנו יוצאים מכאן, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, וכן אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ח) אדם בשביל תענוג קטן של רבע שעה הוא יכול לאבד את כל העולם הזה והעולם הבא, וזה שיך יותר במריבות בבית, ולכן אשרי הזוג שמשלימים ביניהם ומסתכלים על התכלית הנצחית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל צג

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

א' נד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, ח' טבת ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם נפגשתי כבר עם הבחור והוא מוצא חן בעיניך, מדוע שלא תמשיכי? כדאי לברר אצל הראש ישיבה שלו איך המדות שלו, כי העקר הוא המדות, ובשביל זה נתן לנו רבנו ז"ל "ספר המדות", כי העקר זה המדות ובלי מדות אין כלום.

חזקי ואמצי מאד, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ובודאי גם לך יש בן זוג, רק תהיי רגילה לומר בכל יום את התפלה הזו, והקדוש ברוך הוא בודאי ימציא לך בן זוגך ותתחתני מה שיותר מהר.

רבנו של עולם! חוס וחמל עלי וזכני למצא את בן זוגי. ואתה בעצמך יודע שאני מוכנה כבר להתחתן כדי להנצל מעברות חמורות, אך מפני מעשי המגנים והרעים שעשיתי עד עכשו נתעכבה מציאת זוגי, ואני נמצאת בצער גדול מאד, כי אתה גלית על ידי חכמינו הקדושים כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, ובלא תורה, ובלא חומה, ובלא שמירה. ולכן הנני מתחרטת על כל עוונותי שעשיתי עד עכשו, ואני מקבלת על עצמי לחזור בתשובה שלמה, וגלית

צד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

לנו על ידי התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי (תקוני זהר תקון י"ד) עם כל דא, דחזר בתשובה חזר ויחיבנא ליה בת זוגיה, והנני שבה בתשובה שלמה, ולכן תזמין לי את בן זוגי, ואזכה להקים בית נאמן בישראל, ולעשות רצונך ולגרם לך נחת רוח גדולה מאד, ואזכה לחיים טובים ונעימים, מעתה ועד עולם, אמן סלה.

העקר במציאת הזוג צריכים להקפיד להסתכל על המדות של הבחור, כי המדות הם עקר האדם, כי בלי מדות זה חיה בצורת אדם, הכל יכולים לתקן כגון אחד עם הארץ וכו', הוא יכול ללמד, אחד אין לו עבודה וכו', הוא יכול למצא עבודה, בכל תחום יכולים להשלים את זה, אבל לא מדות, הרבי רבי אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו אומר, עד גיל שמונה עשרה יכולים לתקן את המדות, אבל אחר כך קשה מאד מאד לשבר את המדות, כי אם אדם כעסן מאד מאד קשה להוציא ממנו את מדת הכעס, או אם אחד קמצן מאד, מאד קשה להוציא ממנו את מדת הקמצנות, או אם אחד הוא עז פנים, קשה מאד להוציא ממנו את מדת העזות שזו מדה מאד מגנה וכדומה, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל נתן לנו "ספר המדות", כי המדות הם עקר האדם, ובזה מפירים אדם טוב, ולכן אחר שתים או שלוש פגישות כבר יכולים להכיר את כל האדם, ולא צריכים למשוך עשר פגישות כדי שלא יהיה קשר רגשי ביניהם וכו', שאז קשה וכבד מאד להתחרט ולהתפרד.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל צֶה

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה
מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' נה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טֵבַת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שׁוֹמְחָה לְקִרְאָת הַמִּכְתָּב שֶׁכָּתַבְתָּ לִּי, שְׂאֵת
לֹא מוֹכֵרֶת לְנִשּׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ פְּאוֹת אַרְכּוֹת, אֲשֶׁר זֶה פְּרִיצוֹת
מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וְזֶה פָּגַם גְּדוֹל מְאֹד לְלַכֵּת עִם פְּאָה פְּרוּעָה
וְכוּ', בֵּת יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְלַכֵּת בְּצַנִּיעוּת, וְאֲדַרְבֶּה רְצִיטֵי
שֶׁתְּכַתְּבִי לִי מִי עוֹד מוֹכֵרֶת פְּאוֹת לֹא צְנוּעוֹת, וְכֵן מִי עוֹסֶקֶת
בְּאִפּוֹר בְּצוּרָה מְגַעִילָה וְכוּ' וְכוּ', שְׂזוֹן חֲצִיצָה לְגַבִּי טְבִילָה, וְזֶה
מְאֹד מְאֹד חֲמוּר.

רְאֵי לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק
מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשׁוֹמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד
לֹא לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁיִּתְפַּס אוֹתְךָ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם
רוּצָה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵירוֹת

צו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

ודכאון, כי זה כל כחו, ורבונו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שתזקה בזה בכל יום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' נו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויחי, ח' טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי לא כדאי עכשו למפור את הדירה כי עכשו משלמים מעט מאד על דירה יפה כמו שיש לך, וחבל מאד שתפסיד סכומים גדולים, כי הנדל"ן עכשו בשיא השפלות וכו' וכו'.

רק חזק ואמץ כי גדול אדונינו ורב להושיע, ויש ענין שהכל יתהפך לטובה.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֵל צו

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' נז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... ו... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

בְּאִתִּי לְבָרוּךְ אֲתַכֶּם בְּרֶכֶת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל
הוֹלָדָת הַבֵּן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה
מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְהַכְנִיסוֹ לְבְרִיאָתוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְשֵׁם הַצְּדִיק יִסְתַּוֵּב תָּמִיד
בְּבֵיתְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיחִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה
מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' נח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, ח' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה, מְנַהֶלֶת הַסְּמִינָר "בֵּית מַלְכָּה"

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

צח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֲל

בְּעֵינַי אֶפּוֹר הַעֵינַיִם וְכוּ' עֲדִיף שְׁלֵא יִרְגִילוּ אֶת זֶה, כִּי כְּשֶׁגּוֹדְלִים אַחַר כֵּךְ זֶה חֲצִיצָה לְעֵינַי טְבִילָה וְכוּ', וְשׁוֹמֵר נִפְשׁוֹ יִרְחַק מֵהֶם.

עֲדִיף לְלַמֵּד לָהֶם לְהִתְאַפֵּר בְּעֵדִינּוֹת וְעַם חַן יְהוּדִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁלֵא תֵצֵא שׁוֹם תִּקְלָה מִתַּחַת יְדֵינוּ, וְנִזְכָּה לְחַנּוּךְ בִּירְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' נט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וִיחִי, ח' טַבַּת ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצְחַת נְצָחִים.

אַתָּה צָרִיךְ לְרֵאוֹת לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׁאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הֵמוֹן הִתְחַזְּקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת ו.) אֲלֵמָּלָא הִיְתָה רְשׁוּת לְעֵין לְרֵאוֹת, לֹא הָיָה אָדָם מִתְקַים כְּרַגַּע כְּשֶׁהָיָה רוֹאֵה אֵיךְ שְׁמִימֵינוּ וּמִשְׁמָאלוֹ מִסְתּוֹכְבִּים רַבְבוֹת מִשְׁחִיתִים.

הַיּוֹם אֲנָשִׁים אוֹמְרִים, אֵינן רוּחוֹת וְשָׂדִים, וְצוֹחֲקִים מִזֶּה, וְאֵינן מְאֲמִינִים בְּזֶה, וְאֵף אֶחָד אֵינּוּ קוֹלֵט, שְׁכֶשֶׁאֲדָם חוּטָא, נִדְבָקִים בּוֹ שָׂדִים וְרוּחוֹת וּמִשְׁחִיתִים, וְאֵיךְ, הָרִי

אָשֶׁר שֵׁנַת תַּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל צַט

אֵינְנוּ רוֹאִים? עַל זֶה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: אֲלֵמָּלָא הָיִו
נֹתְנִים רְשׁוֹת לְאָדָם לְרֵאוֹת, הֲיֵה נִבְהַל מִכָּל הַשְּׂדִים
וְהַרוּחוֹת שְׁעוֹמְדִים סְבִיבוֹ, וְאֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת? אֵלָּא חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה פְּרָשָׁה י"ב סִימָן ג') הַשְּׂדִים
וְהַרוּחוֹת נִקְרָאִים קָטָב מְרִירִי, מַה זֶה מְרִירִי? שְׁמִמְרָר חָיִו
שֶׁל אָדָם, הִנֵּה אָדָם עִם מַצָּב רוּחַ טוֹב, וְעוֹשֶׂה תְּכַנִּיּוֹת:
"הַיּוֹם אַרְוִיחַ הַמוֹן כְּסָף", "הַיּוֹם אֶסַּע לְשֵׁם וּלְפָה, וְאֶהְיֶה
סוֹחֵר הַכִּי מִצְלַח", או שְׂקָם בְּבִקְרָה וְחוֹשֵׁב: "הַיּוֹם אֶתְפַּלֵּל
טוֹב", "הַיּוֹם אֶקְיָם מִצְוֹת כְּרֵאוּי" וְכוּ', וּפְתָאֵם נוֹפְלֵת עָלָיו
מְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ מַה קָרָה לוֹ! וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ מִמַּה
זֶה בָּא. אֵין זֹאת אֵלָּא מֵהַשְּׂדִים וְהַרוּחוֹת וְהַמְשַׁחִיתִים
שְׁמִסְבִּיבִים אֶת הָאָדָם.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּרְאֶה לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל
מִשׁוּם דְּבַר, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, הוּא
יִתְבָּרַךְ נִמְצָא, וְאֵין בְּלִעְדָיו נִמְצָא. מַה שְּׂאֵתָה הוֹלֵךְ, זֶה הַכַּחַ
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מַה שְּׂאֵתָה מִתְנוּעֵעַ זֶה הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, מַה שְּׂאֵתָה רוֹאֶה דְרָךְ הָעֵינַיִם זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, מַה שְּׂאֵתָה שׁוֹמֵעַ דְרָךְ הָאָזְנַיִם זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
מַה שְּׂאֵתָה נוֹשֵׂם זֶה מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן דַּע לָךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתְוֹךְ כָּל
עֲלָמִין, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, בְּלִי הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֵין לָנוּ חַיּוֹת, וְזֶה צְרִיכִים לְהַכְנִיס בְּעַצְמָנוּ הַיֵּטֵב
הַיֵּטֵב, וְאֵם אָדָם הוֹלֵךְ תְּמִיד בְּצוּרָה כְּזוֹ, שָׂרָק מִסְתַּכֵּל עַל
הַרוּחָנִיּוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר, וְשׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר
רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן מ"ב) שְׂמִכָּל הַדְּבָרִים צוּעֵק כְּבוֹד
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן

ק אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחֵל

נ"ד). שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמְצֵם עֲצָמוּ מֵאֵין סוֹף עַד אֵין תְּכָלִית, וּמְרַמֵּז לְאָדָם רְמִזִּים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וְאִם אָדָם יִזְכֹּר כָּל זֹאת, אָז לֹא יִתְבַלְבַּל מִשׁוּם דְּבָר, אֲבָל תָּמִיד בָּאִים קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, שְׂדִים וְרוּחוֹת שֶׁבָּרָא מְעוֹנוֹתָיו הַרְבִּים, כִּי כָּלֵנוּ מְלֵאִים חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, וְזֶה מְכַנֵּס אוֹתוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּבְדַכְאוֹן. וְלָכֵן עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, תִּרְקַד מְרַב שִׂמְחָה, וּבְזֶה תִּשְׁבֵּר אֶת הַקְּלָפוֹת וְהַמִּשְׁחִיתִים שֶׁמְסַכְּבִים אוֹתְךָ. וְאִם עֲדִין אֵינְךָ מְרַגֵּישׁ שִׁישׁ שְׂדִים וְרוּחוֹת, קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, תִּסְתַּכֵּל עַל עֲצָמְךָ לְמָה אִתָּה שְׁבוּר וּמְדַכְדָּךְ, אֵין זֹאת אֶלָּא שֶׁהַשְּׂדִים וְהַרוּחוֹת הַכְּנִיסוּ אוֹתְךָ בְּדַכְאוֹן, וְאֵינְךָ קוֹלֵט שְׂזֵה הַשְּׂדִים וְהַרוּחוֹת. וְלָכֵן מָה אִתְּךָ?! רְאֵה לְחִזּוֹר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָשׁוּב אֵלָיו, וְכִיצַד? תִּפְתַּח אֶת הַפֶּה, וּתְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת, וְזֶה יוֹצִיאֲךָ מֵהַפֶּחַ שֶׁנִּפְלְתָ בּוֹ.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּקַּח עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְאִז תִּרְאֶה שְׁסוּף כָּל סוֹף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

וְגַם אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, עֲתָה אָנוּ עוֹבְרִים עֵידֵן קִשָּׁה, אִישִׁי צְבוּר, רַבָּנִים, רֵאשֵׁי יִשִּׁיבוֹת, שׁוֹפְכִים דָּמָם עַל לֹא דְבָר, אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אַל תִּתְעַרֵּב בְּזֵה, וְלֹא יִהְיֶה לְךָ חֵלֶק בְּכָל זֶה, כִּי מִי שִׁישׁ לוֹ חֵלֶק לְשִׁפְךָ דָּם יְהוּדִי, שֶׁעָשָׂה כָּל-כָּף לִיְהִדוּת וּלְתוֹרָה, יִשְׁלַם מַחִיר כְּבֹד. וְלָכֵן בֹּא נַעֲמַד מִן הַצַּד, לֹא נִתְעַרֵּב בֵּין אֵלוֹ שִׁמְחָרְחֵרֵי רֵיב, בֵּין אֵלוֹ שִׁמְסִיתִים נִגְדֵי רַבָּנִים יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שָׁמוֹ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהֶאֱמִין רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת תְּלַמִּידֵי הַחֲכָמִים,

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַא

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יד): כְּפִי שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת יִרְאֵי ה', כֵּן יְדוּעַ שְׂמֻכְבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחַס וְשָׁלוֹם אִם אָדָם מְבִיזָה וּמְזַלְזֵל בִּירְאֵי ה', תִּדְעוּ לָכֵם, שְׂבִשְׂקֻט מְבִיזָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בַּר מִיָּנָן. וְלִכְּן הֵכִי טוֹב לֹא לְהִתְעַרֵּב, וְלִזְכּוֹר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מֵהַשְּׁהֲגָאוֹן מְרַן ... זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ עֲשֵׂה לְעֵדוֹת הַמְזַרְחָ, שֶׁהַקִּיָּם יִשִּׁיבוֹת, וּמוֹסְדוֹת חֲנוּךְ, מְדָן וְעַד בְּאֵר שְׂבַע, לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַכֹּל בְּזְכוּתוֹ, הוּא הַחֲזִיר עֲטָרָה לְיִשְׁנָה, הוּא עֲזַר לְעֵדוֹת הַמְזַרְחָ, שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ יוֹתֵר תַּלְמִידִים מְעֵדוֹת הַמְזַרְחָ, תַּלְמִידֵי יִשְׁיָבָה וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹמִידִים אֲמוּנָה וְתוֹרָה וְקִיָּים הַמְצֹוֹת הַרְּבִיָּה יוֹתֵר מֵהָאֲשֻׁכְנָזִים, וְלִכְּן בָּאוּ נִמְשִׁיךְ הַלְּאָה אֶת דְּרָף מְרַן ... זי"ע. וְאוֹי לוֹ לְמִי שְׂיִבְיָה אֶת שְׂמוֹ, יִשְׁלַם עַל כֶּךָ מְחִיר כְּבֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר לָנוּ, שְׂכַלְנוּ נִזְכָּה כְּבָר לְרֵאוֹת כְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלוֹי שְׂכִינָה, וְכֹל עִם יִשְׂרָאֵל יַחְזִירוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּנִקְבֵּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

היום בלילה זה ההלולא של מוהרנ"ת ז"ל, ידוע בין אנשי שלומנו שהוא תמיד עסק במצוה כזו שאין לו דורשין, יש מצוות שכלם עושים את זה ובשמחה גדולה מאד, אבל יש מצוות שאנשים מזניחים, לדגמא רואים עני קרוע בלוע, בגדים קרועים בלועים, מספן יוצא ממנו ריח רע וכו' וכו', אין לו מה לאכול, אין לו איפה לישון, אדם כזה כלם מתרחקים ממנו, לא פן מוהרנ"ת ז"ל אהב מצוות כאלו שאין להם דורשין, מצוות שכלם מזניחים, ולכן זכה למה שזכה, כשהוא התקרב אל רבנו ז"ל הוא כבר הבין שהמצוה הכי גדולה הוא לעזור להזולת, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ט) ככל שאדם לא מחזיק מעצמו כלום, אלא הוא יודע שהוא כלום, ממש כלום, אזי אצלו מאד חשוב נשמות ישראל, אומר רבנו ז"ל מי אחז בזה בשלמות? משה רבנו, שהתורה הקדושה מעידה (במדבר י"ב ג') "והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה", ולכן משה רבנו הכיר את גדלת ישראל, מסביר רבנו ז"ל ככל שאדם מבטל את עצמו לגמרי לגמרי בעיני עצמו, אז הוא מחזיק יקר את כל יהודי, וזה היה הסוד של מוהרנ"ת ז"ל כשהתקרב אל רבנו ז"ל הוא היה בעיני עצמו כחתיכת בוץ, כחתיכת אדמה, עד כדי כך פעם אמר רבנו ז"ל לבתו אדל ע"ה תסתכלי על נתן הוא בעיני עצמו כמו חתיכת אדמה זאת אומרת כלום, אף שהיה חכם גדול מאד, אבל זכה לסלק את דעתו לגמרי לגבי רבנו ז"ל, ולכן הוא הבין תכף ומיד שהעמק למוד של רבנו ז"ל הוא לחזק יהודים שזה מצוה שאין לזה דורשין, מחברים ספרים עם לומדות כל הכבוד, מחברים ספרים עם דרושים נפלאים כל הכבוד,

אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל קג

מחברים ספרים על פי קבלה כל הכבוד, אף אחד עדין לא חבר ספרים לחזק לעודד ולשמח נשמות שבורות ורצוצות עניים ואביונים, בעלי חובות וכו' וכו', רק מוהרנ"ת ז"ל זכה לחבר את הלקוטי הלכות שהם למודים עמוקים שקבל מרבנו ז"ל איך לחזק לעודד ולשמח את נשמות ישראל, מה היינו עושים בקלי מוהרנ"ת ז"ל?

זה אנחנו צריכים לזכר היום בלילה בהילולא של מוהרנ"ת ז"ל, שנהוג אצל כלל אנשי שלומנו חסידי ברסלב לעשות סעודה לכבוד ההילולא של מוהרנ"ת ז"ל, ומדברים מגדלתו של מוהרנ"ת ז"ל, ומהירושה שהוא הניח לנו, רבנו ז"ל אמר אם לא מוהרנ"ת ז"ל לא היה נשאר ממנו אפלו עלה אחד, זכינו שהתקרב אל רבנו ז"ל נשמה קדושה כמו מוהרנ"ת ז"ל, והוא כתב את הכל כל מה ששמע, כל מה שלמד אצל רבנו ז"ל, ועד היום יש לנו במה להחיות את עצמנו.

ולכן לחסידי ברסלב, זה דבר גדול מאד מאד להתאסף הלילה ולהתחלק עם הירושה שהניח לנו מוהרנ"ת ז"ל, אני כבר לא מדבר שכלנו חסידי ברסלב צריכים למסר את נפשנו לקיים את הצוואה שלו שהשאיר לנו יומים לפני ההסתלקות שלו, ואמר "העובדא שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", שנפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, שעוד יהודים ידעו מרבי כזה, רבי רחמן כזה, רבי שמחזק ומעודד ומשמח את נשמות ישראל, רבנו ז"ל שם את הדגש על שמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהשתדל להרחיק ממנו את העצבות עם כל הכחות, רבנו ז"ל לא נותן

קד אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחַל

לָנוּ עֵצָה אֶתָּה יוֹדֵעַ מָה, אֶתָּה שָׁבוּר? תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, לֹא לֹא לֹא, רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ שֶׁזוֹ מִצְוָה שְׂבִיחַ כְּלוּלוֹת כָּל הַמִּצְוּוֹת, זֶה שְׂמֵחָה, כִּי כִּף אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה סִימָן א') כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלִבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, עֵצָם הָעֲבֹדָה שִׁיְהוּדִי שְׂמֵחַ הוּא מְגַלֶּה שֶׁהוּא מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִשְׂמַתְעַטֵּף עִם הַצִּיצִית הוּא קוֹפֵץ וְצוֹהֵל וְשִׂמְחַ שְׂמַתְעַטֵּף עִם הַבְּגָד שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עֵצָם הָעֲבֹדָה שִׁיְהוּדִי שְׂמֵחַ וְהוּא קוֹפֵץ וְרוֹקֵד שְׂזוּכָה לְהִלְבִּישׁ אֶת כְּתֵר הַמֶּלֶךְ, שְׂזָה הַתְּפִלִּין, זֶה מְגַלֶּה אֶת טַהַר לְבָבוֹ שֶׁהוּא מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עֵצָם הָעֲבֹדָה שִׁיְהוּדִי שֶׁנִּכְנָס בְּבֵית וְכִשְׁיֹצֵא מִהַבַּיִת הוּא מְנַשֵּׁק אֶת הַמְּזוּזָה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, הוּא מְגַלֶּה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֵמֶן וְהוּא הַשׁוֹמֵר שֶׁלָּנוּ, כִּי עַל הַמְּזוּזָה חָרוּט שֵׁם שְׁד"י, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרָשׁ אֲגָדָה) שְׂזָה רָאשֵׁי תִבּוֹת שׁוֹמֵר דְּלִתּוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּפָּנִים וְהָעֲבָדִים שֶׁלּוֹ שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מִבְּחוּץ, לֹא כֵּן עִם יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים בַּפָּנִים וּמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב בְּפֶתַח הַדְּלֵת וְשׁוֹמֵר עָלֵינוּ, וְלִכֵּן כְּשִׁיְהוּדִי שֶׁשׁ וְשִׂמְחַ שֵׁישׁ לוֹ מְזוּזָה עַל פֶּתַחוֹ, וְיֵשׁ לוֹ צִיצִית וְתְּפִלִּין, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִנְחוֹת מ"ג:) כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ מְזוּזָה עַל פֶּתַחוֹ וְצִיצִית בְּבִגְדוֹ, וְתְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ וּבִזְרוּעוֹ, בְּחֻזּוֹק שֶׁלֹּא יִחָטָא, לָמָּה? כִּי הוּא כָּל כֶּף שְׂמֵחַ שְׂזוּכָה שֵׁישׁ לוֹ מְזוּזָה כְּשֶׁרָה עַל הַדְּלֵת, וְשִׂמְחַ שֵׁישׁ לוֹ בְּגַד הַמֶּלֶךְ, וּמַתְעַטֵּף עִם בְּגַד הַמֶּלֶךְ, וְהוּא שְׂמֵחַ שֵׁישׁ לוֹ אֶת כְּתֵר הַמֶּלֶךְ שְׂזָה הַתְּפִלִּין, זֶה כְּבָר שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל הָעֲבֵרוֹת.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַה

לָמָּה אָדָם עוֹבֵר עֲבֻרוֹת? לָמָּה אָדָם נִכְשֵׁל בְּמָה שֶׁנִּכְשֵׁל?
כִּי הוּא עֲצוּב וּמְמַרְמֵר וְהוּא בְּדַכְּאוֹן, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קפ"ט) שֶׁעֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ זֶה עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת,
הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׂרוּכָב עַל הַנְּחֹשׁ מְכַנֵּס בְּאָדָם עֲצָבוֹת וְדַכְּאוֹן,
וְזֶה מְבִיא אוֹתוֹ לְיֵאוּשׁ עַד שֶׁמִּתְיַאֵשׁ מֵהַחַיִּים שְׁלוֹ, וְכֹכֵר לֹא
רוֹצֵה לְחַיּוּת, אֲבָל תִּכְף וּמִיד כִּשְׁהַצְדִּיק בָּא וּמִשְׁמַח אוֹתוֹ
וְאוֹמֵר לָךְ מִצְוָה גְּדוּלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, אַתָּה יְהוּדִי בְּנוֹ
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים י"ד א') "בְּנִים אַתֶּם
לַיהוָה" אֲלַקִּיכֶם" אַתָּה בֶן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לָמָּה אַתָּה
שׁוֹכֵב עֲכָשׁוּ בְּמִטָּה בְּיֵאוּשׁ וּבְדַכְּאוֹן? לָמָּה אַתָּה עֲכָשׁוּ סָגוּר
בְּחֹדֶר שֶׁלְךָ אַתָּה לֹא רוֹצֵה לְצֵאת בַּחוּץ? לָמָּה אַתָּה עֲכָשׁוּ
בְּיֵאוּשׁ כְּזֶה שֶׁאַתָּה אוֹמֵר אֲנִי רוֹצֵה לָמוּת? כִּי הַנְּחֹשׁ נִתֵּן לָךְ
נְשִׁיכָה וְהַכְּנִיס בְּךָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, אֲבָל הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא
בְּחַיִּינַת מְשִׁיחַ הוּא לוֹחֵם עִם הַנְּחֹשׁ, וְלִכֵּן מְשִׁיחַ עוֹלָה בְּדִיוֹק
כְּמִסְפָּר נח"ש, כִּי הַצְדִּיק לוֹחֵם עִם הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׂרוּכָב עַל
הַנְּחֹשׁ שֶׁמְכַנֵּס יֵאוּשׁ וְדַכְּאוֹן בְּבִנְי אָדָם.

וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׂמַּח שְׂזִכְנוּ לְדַעַת
מְרַבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, וּמִתְלַמֵּד כְּזֶה, שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּמִצְוֹת שֶׁאֵינן לָהֶן
דוֹרְשִׁין, מִי הֵם? אֲנַחְנוּ, תִּתְאַרְוּ לְעֲצָמְכֶם אִם לֹא מוֹהֲרֵנִי ת"ז ל'
הִיָּה לָנוּ אֵת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל? וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְשַׂמַּח הַלֵּלָה וְלִקְבֵּל עַל עֲצָמָנוּ שֶׁמֵּהֲלִלָה הִזָּה אֲנַחְנוּ
מִתְחִילִים לְלַמֵּד שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בְּסִפְרוֹ "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" שֶׁהַסֵּפֶר
הִזָּה זֶה הֵגֵן עֲדָן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִי לֹא רוֹצֵה לֵהִיּוֹת בְּגֵן
עֲדָן? כְּלָנוּ רוֹצִים לֵהִיּוֹת בְּתוֹךְ הֵגֵן עֲדָן, וְלִכֵּן אִם רוֹצִים לְטַעַם

קו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

טעם גן עדן, כדאי ללמד את ספרי מוהרנ"ת ז"ל שהם ה"לקוטי הלכות" שמחזקים ומעודדים ומשמחים את נשמות ישראל.

הרגע שאדם שש ושמש אז הוא נח ויש לו סבלנות כמו ברזל, שום דבר בעולם לא יכול לשבר אותו, רב בני אדם נכנסים בלחץ כזה עד שמתאשים מהחיים שלהם, והכל בא מפזיזות כי אין לו זמן להתישב, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא מפני שאין להם ישוב הדעת, ולמה אין להם ישוב הדעת, מפני שהם לא בשמחה, נמצא כשיהודי בשמחה אז יש לו את המדה היקרה של סבלנות, והסבלנות זה הנצחון.

רואים בני אדם סובלים משכנים, אז יוצאים ורבים אתם, ומריבות זה לא טוב, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל' סימן י"ז) על הפסוק (שמות כ"א) "וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו" אין דבר טוב ואין שלום יוצא מתוך מריבה, קין לא נגע באחיו אלא מתוך מריבה; ולכן אומר החכם "מי שסובל הזק שכנו, יורישנו הבורא ביתו", כי הסבלן הוא המנצח, וכך אמר החכם "כל מי שהוא סבלן יהיה אדון" בזה העולם צריכים הרבה סבלנות לא להשבר משום דבר, אמת נקלעתי בצרות, אמת אני מלא חובות, אמת מדברים עלי כל דבר אסור מה שאפלו לא חלמתי בהחלום הכי שחור לעשות דברים כאלו וכו' וכו', ואף על פי כן מוציאים לעז עלי, מדברים לשון הרע ורכילות וכו' וכו', אז מה עלי לעשות, לענות להם? לא לא לא, החכם אומר "מי ששם הסבל

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קִז

תְּכַלִּיתוּ, יִגְיַעַהוּ הַסִּבָּל אֶל חֶפְצוֹ", כִּי הֶעֱקַר זֶה סִבְלָנוֹת, וְאֵל סִבְלָנוֹת מְגִיעִים רַק עַל יְדֵי שְׂמֻחָה, כִּי לְמָה אָדָם שְׂמַח? כִּי יֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נָתַן לוֹ אֶת הַמְצוּוֹת, הוּא מְתִיב וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד אוֹתָנוּ.

וְלָכֵן הִגִּיעַ הַזְמַן שֶׁנִּשְׂמַח מְאֹד שְׂזַכִּינוּ לְדַעַת מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה כְּמוֹ רַבְּנוּ ז"ל, וּמִתְלַמֵּיד כְּזֶה כְּמוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שֶׁהוּא לֶקַח עַל עַצְמוֹ מְצוּה שְׂאִין לָהּ דוֹרְשִׁין, אִם לֹא מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל מַה הָיָה אֲתָנוּ? בְּאֲמַת בּוֹאוּ נִחְשָׁב, הִינוּ מֵיֵאָשִׁים לְגַמְרֵי, הִינוּ חוֹשְׁבִים שֶׁזֶה סוּף הָעוֹלָם וְלֹא רוֹאִים כְּכֹר אוֹר בַּקְּצָה הַמְנַהֲרָה, וְהִינוּ מְתִיאֲשִׁים לְגַמְרֵי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָמַל עָלֵינוּ וְשָׁלַח לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, וְתַלְמִיד כְּזֶה, הָאֵם אֵין רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה וְלִרְקָד?

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן תִּצָּא מֵעַצְמָךְ, תִּתְחִיל לִרְקָד מְרַב שְׂמֻחָה, שִׂיְהִיָּה לָךְ סִבְלָנוֹת, אָמַר הַחֶכֶם "הַחַיִּים הַמְּאֻשְׁרִים הֵם בְּשְׂמֻחָה אָבֵל לֹא בְשַׁחוּק", זֹאת אוֹמְרַת כְּמוֹ שֶׁסִּפֵּר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סְפָרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֶׂה ט' מִהַחֶכֶם וְהַתָּם) שֶׁהַחֶכֶם הֵלֶךְ תָּמִיד בְּחֻכְמוֹת אֲזוֹ תָּמִיד הוּא הָיָה עֲצוּב וּמְמַרְמֵר, מַה שְׂאִין כֵּן הַתָּם הֵלֶךְ בְּלֵי חֻכְמוֹת רַק בְּתַמִּימוֹת הָיָה תָּמִיד שְׂמַח, אָבֵל שְׂמֻחָה אֲמַתִּית, כְּשֶׁבָאוּ לַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ צַחוּק וְכוּ', מַה הוּא אָמַר? "אָבֵל בְּלֵי לִיצְנוֹת", כִּי שְׂמֻחָה זֶה בְּדִיוֹק הַהַפֵּךְ מִשַּׁחוּק שֶׁל הַתּוֹל וְשֶׁל לִיצְנוֹת, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבֵּי כְּזֶה, וְאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מִתְלַמֵּיד כְּזֶה, וְנִתְחִיל לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְלַעֲשׂוֹת לְעַצְמָנוּ שַׁעוֹר ב' "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" כָּל יוֹם וְיוֹם, וְכֵן לְלַמֵּד כָּל יוֹם תּוֹרָה אַחַת מ' "לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן", וְלִהְיִיד עָלֶיָּה הַתְּפִלָּה ב' "לְקוּטֵי

קח אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנִחַל

תְּפִלוֹת", וְזֶה יִחֲזַק וְיַעֲזֹד וְיִשְׁמַח אוֹתָנוּ, וְיִקְרַב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, תִּצָּא מֵעֲצָמְךָ, מֵה סִגְרֶת אֶת עֲצָמְךָ כָּל כָּף? לָמָּה אֶתָּה כָּל כָּף מִיּוֹאֵשׁ? לָמָּה אֶתָּה כָּל כָּף שְׂבוּר? חֲטָאתְךָ, עֲשִׂיתָ עַד עַכְשָׁיו דְּבָרִים שְׁלֵא הָיִיתָ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֶת הַתְּשׁוּבָה כְּדִי שְׁנַחֲזֹר בַּתְּשׁוּבָה, אֲפִלּוּ אָדָם עָשָׂה מֵה שֶׁהוּא עָשָׂה, אָבֵל אִם הוּא חוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִקְּבֵל אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים ק"ט). יָדוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַּחַת כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת כְּדִי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה מִיַּד מִדַּת הַדִּין, כְּלָנוּ בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה, כְּלָנוּ חוֹזְרִים בַּתְּשׁוּבָה, כְּלָנוּ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן בִּזְהָרָה בְּעֲצָמוֹ עָלֵינוּ לִשְׁמַח, וְלָכֵן אִם רַבְנוּ ז"ל אוֹמֵר לָנוּ מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, זֶה לֹא רַק עֲצָה אֲלֵא זֶה הַמִּצְוָה שֶׁבָּהּ כְּלוּלָה כָּל הַמִּצְוֹת, כִּי כְּשִׂיהוּדֵי שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, אִז כָּבֵר אֵין לוֹ עֲבֵרוֹת, כְּמוֹ שְׁאוּמֵר דּוֹד הַמְּלֶךְ (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בְּהוֹי"ה יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עוֹד אֵינָם".

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשִׁי לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזִּכּוֹת שֵׁשׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲהָ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַט

שֶׁהַצְבוּר מִתְפַּלְלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיֵּס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מְצַלִּי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְב"ם (פְּרָק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים הַלָּכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כֵּן מִתְפַּלְלִין שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סֵעִיף י') טוֹב לִתֵּן צַדָּקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׁנֹזְהָר לִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיֵּס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׁאֵז נִכוּן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחֲזֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' סא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וִיחִי, ט' טֵבֵת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הַיּוֹם בְּלִילָה זֶה הַהִלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שְׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה וּמִתְלַמֵּיד כְּזֶה, שְׂמִחָזֵק וּמַעוֹדֵד וּמְשִׂמַּח אוֹתָנוּ, מֵהַ הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִעְדֵיהֶם? וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל לְלַמֵּד אֶת אֲשֶׁתוֹ וְכֵן אֶת הַבַּת הַיְחִידָה שְׁלוֹ חֲנָה צִירֵל ע"ה מֵהַ זֶה הֵיפִי שֶׁל בַּת

קי אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

ישראל? מה זה הצניעות? על אף שמוהרנ"ת ז"ל מסר את נפשו לגלות ולפרסם לכלם את אור רבנו ז"ל, לחזק ולעודד ולשמח את כל הנשמות השבורות והרצוצות והנפולות וכו', וכו', ה'יה לו גם זמן לדבר עם אשתו ועם הבת היחידה שלו, ולמד אותן איך אשה יהודית צריכה ללכת בצניעות.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך אני רוצה לטהר את הקהלה שלנו שלא ימצא שום אשה שהולכת עם בגדים צמודים ושקופים וקצרים וכו' וכו', ואפילו אלו שהולכות עם פאה שיהיה פאה צנועה, לא פאה מפזרת וארוכה כמו שדה וכו', וכן האפור שיהיה עם טעם יהודי לא כמו גויות וכו' וכו', ועל כלם שיעשו חסד אחת עם השניה, שזה מאד מאד חשוב שהקהלה שלנו תהיה בנויה רק על חסד, אשה תעזר לרעותה, ואני רוצה שיהיה כל מיני גמ"חים אצלנו להרבות במדת החסד, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים;

והחסד הכי גדול בקהלה שאשה לא תדבר על זולתה וכו', ולא תחקר על עברות וכו', ועל מעשים רעים וכו', של הזולת, רק תחטט בעצמה וכו', מה יש לה עדין לתקן? עדיף לתקן את עצמה קודם, לפני שמתקנים את הזולת, וכך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט"ו:) טול קיסם מבין שניך, אומר לו טול קורה מבין עיניך, הינו זה שרוצה לשפוט אותי אני שופט אותו, אתה אומר לי שאני יוציא את הקיסם מבין השנים

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֵל קִיא

שְׁלִי וְכוּ', אֲנִי אוֹמֵר תִּקַּח אֶת הַקּוֹרָה מִבֵּין הָעֵינַיִם שֶׁלְּךָ וְכוּ',
זֹאת אוֹמֵרֶת אַף פַּעַם שֶׁלֹּא יִחַטְטוּ בַּחֲטָאֵי הַזּוּלָּת, וְאִם נִדְאָג רַק
לְתַקֵּן אֶת עֲצָמָנוּ נִהְיָה הַכִּי מְאֻשְׁרִים בַּחַיִּינוּ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תַּכְנִיִּסִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ
לְבָבְךָ, וּמֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה תִּתְקַנִּי קוֹדֵם אֶת עֲצָמְךָ לְפָנַי שְׂאֵת אוֹמֵרֶת
מוֹסֵר וְתוֹכְחָה לְזוּלָּת, וְאִז תִּהְיֶי הָאִשָּׁה הַכְּשֻׁרָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' סב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מוֹדֶה לָךְ עַל הַתְּרוּמָה שֶׁתְּרַמְתְּ עִבּוּרֵי
חַמֶּשֶׁת אֲלָפִים ש"ח כְּדֵי שְׂאֲזֹכָה לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת שֶׁנִּקְלַעְתִּי
בָּהֶם, אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד הַזֶּה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
מַצְרִיךְ מֵה שֶׁעֲשִׂיתְּ בְּשִׁבְלִי.

יְעֻזֶר לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזָכוֹת זֶה שֶׁיִּתְרַחֵב לָךְ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְיִהְיֶה הַשְׂמָחָה בְּבִיתְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קִיב אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל

א' סג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶתָּה צְרִיךְ לְהַבִּין כִּי לְהַחֲזִיק תְּעוּדַת מַשְׁגִּיחַ כְּשֵׁרוֹת, זֶה כָּבֵר יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי מִי יוֹדֵעַ בְּאִיזָה יוֹם תִּצְטַרֵּךְ אֶת זֶה וְכו', עֲכָשׁוּ בְּשִׁבִיל סְכוּם פְּעוּט יְכוּלִים לְלַמֵּד מִקְצוּצָה, לְמָה לֹא לְקַחַת אֶת זֶה? וּבִפְרָט שִׁיחִיָּה לְךָ תְּעוּדָה רְשָׁמִית, זֶה אֵף פְּעַם לֹא הוֹלֵךְ לְאִבּוֹד.

תְּשׁוּאָת חַן עַל כָּל הַסְּפָרִים שֶׁהִשְׁגַּתְּ לִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תַּעֲמִד תַּעֲמִד לְעֶזְרִי.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתֶּךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּךָ חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְרֵירוֹת וּבְדַכְאֹן וְכו', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמִּכְנִיס בּוֹ וְכו' וְכו', כָּל אֶחָד כִּפִּי בַּחֲיִנְתּוֹ וְעַנְיָנוֹ, וְלִכֵּן אֶתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מָה שֶׁבִּנִּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֲסָרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלְמָה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֲסָר מִהַשְׁמָחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל קִיג

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' סד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ מֵה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל
הַמְקוּוֹה שֶׁל הַנָּשִׁים, וְאֲדַרְבֵּה תַגִּים עוֹד גְּבָרִים וְנָשִׁים שְׂיַעֲזְרוּ
לָנוּ לְפָאֵר וְלִיפּוֹת אֶת הַמְקוּוֹה שֶׁל הַנָּשִׁים שְׁזֵה יְסוּד הַיְהוּדוֹת,
וְכֹל מֵה שְׂיִכּוּלִים רַק לְקִנּוּת וְלִיפּוֹת אֶת הַמְקוּוֹה וְלִקְדֵם אוֹתָהּ,
צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּשִׁמְחָה וּבְזִרְיוֹת, וְאַתָּה יְכוּל לַעֲוֹרֵר
עוֹד כַּמָּה נָשִׁים שְׁגַם הֵן יִתְרַמוּ מִזְמַנָּן וּמִנְסִיוֹנָן אִיךָ יְכוּלִים
לְפָאֵר וְלִיפּוֹת אֶת הַמְקוּוֹה.

בְּעֵינַי הַלּוֹאוֹת כְּדֹאֵי כִּכָּר לְחֻכּוֹת עַד שְׁאַנִּי אָבוֹא.

תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂבִיכוּלְתֶךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסְּמִ"ךְ
מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּךָ חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְרֵרוֹת
וּבְדַכְּאוֹן וְכו', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמַכְנִים בּוֹ וְכו', כֹּו, כָּל
אֲחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֵינָיו, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַרְגַע שְׁתֵּהִיָּה בְּשִׁמְחָה,
זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וּכְמוֹ שְׁאַמֵּר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹתֵר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵה שְׂבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,

קיד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנַּחַל

זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשְּׂמֵחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לַגְּדֻלוֹת הַמּוֹחִין וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' סה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טֵבֵת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי עַל הַכוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר" שֶׁחֲדַשְׁתִּי, אֲבָל אֲנִי רוֹצֵה שֶׁיִּלְמְדוּ דִיקָא אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ בְּמִשְׁךָ הַשְּׁלֵשׁ שְׁעוֹת מַעֲשֵׂר עַד אַחַד, הֵינּוּ לַמּוֹד הָרִאשׁוֹן חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבִיעִי, לַמּוֹד הַשְּׁנַי לְגַרְסַת הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת וְלְכָל הַפְּחוֹת ח"י פְּרָקִים, לַמּוֹד הַשְּׁלִישִׁי לְגַרְסַת דְּפִים גְּמָרָא מֵהַתְּחִלַּת הַש"ס וְכָל הַמְּרַבֵּה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח, וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה שֶׁיִּשְׁנּוּ אֶת זֶה, כִּי אִם מְשֻׁנִים אֶת זֶה מְשֻׁנִים אֶת דַּעְתִּי, וְאִז לֹא לּוֹמְדִים בְּכוֹלָל הַזֶּה, וְשֵׁלָא יְבוֹאוּ אַחַר כֵּךְ בְּטַעֲנוֹת בְּסוֹף הַחֲדָשׁ, וְכַמוֹכֵן אֲנִי רוֹצֵה שֶׁיִּרְשָׁמוּ כָּל יוֹם מֵה לְמַדּוֹ, וְלִבְדֵּק אִם זֶה כִּכָּה וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לְךָ שְׂאֲתָה שׁוֹמֵר עַל זֶה, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּהַחַיִּים שֶׁיְהִיָּה כּוֹלָל שְׁלוֹמְדִים בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לַמּוֹדִים

אַשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי-הָ - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל קָטוּ

הָאֵלוּ אֶפְלוּ בְּגִירָסָא, שְׁזָה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד, וְזָה הָעֵשִׁירוֹת שֶׁל
אָדָם כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁבַת ק"כ) "וּבְבֵיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה"
שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; וְאָמְרוּ (תּוֹסֵפְתָא
קְדוּשִׁין פֶּרֶק א' י"א) כֹּל הָעוֹסֵק בְּשִׁלְשֻׁתָן בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּדֶרֶךְ
אֶרֶץ, עַל זֶה נֶאמַר (קֹהֶלֶת ד' י"ב) "וְהַחוּט הַמְּשֻׁלָּשׁ לֹא בְּמַהֲרָה
יִנְתָּק".

בְּעֵינֵי הָאֲחוּרִים אוֹ הַחֲסוּר שְׁמַחֲסָרִים וְכו', אֵת כֹּל זֶה
אֲנִי מִשְׁאִיר בְּיַדְךָ.

יֵצֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִצֵּא מִתַּחַת יְדֵינוּ קְדוּשׁ שֵׁם
שָׁמַיִם גְּדוּל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' סו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּמְשִׁיכִי לְזֵרוּז וּלְדַרְבֵּן אֵת
הַטְּלָפוֹנוֹת שְׂיִכְנִיסוּ סְכוּמִים חֲדָשִׁים כְּדֵי שְׁאוּכַל לְשַׁלֵּם אֵת
הַחֻבוֹת הַכְּבֵדִים שְׁרוּכְצִים עָלַי.

קטז אֲשֶׁר שָׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֲל

נא וְנֹא רֵאִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתַשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד
לֹא לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְפַּס אוֹתְךָ, כִּי הַסֶּמֶךְ מ"ם
רוֹצֵה רַק לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵי
וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת
הַשִּׂמְחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ
אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת
שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
מִי שֶׁמְכַרֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים,
וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין
טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת
וְרוּחַ לְמַעֲלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' סז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תַּשְׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַּח שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל אֶתָּה כְּכֹר עוֹמֵד לְגַמֵּר
מִשְׁפָּטִים וְכו', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּזֶה מְאֹד, כִּי
רַבְנוּ ז"ל אָמַר (תַּי"י מוֹהַר"ן סִימָן תַּק"א) שְׂחַפֵּץ מְאֹד שְׂיִהְיֶה לְנוּ
פְּרָנְסָה, אִף עַל פִּי שְׁבִטָחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אִף עַל פִּי כֵּן טוֹב

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחַל קִיז

מְאֹד כְּשִׁזְכוּיֵן שֵׁישׁ לֹו מְעַמֵּד פְּרָנְסָה, כִּי בַּמְקוֹם עֲבוֹדַת הַבְּטָחוֹן בַּמְקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָה אַחֲרַת, כְּלוֹמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לֹו מְעַמֵּד פְּרָנְסָה וְיִהְיֶה לֹו בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מֵהַפְּרָנְסָה, וְיִצְטָרֵךְ בְּכָל פַּעַם לְחִזֵּק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן, בַּמְקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוֹדָה אַחֲרַת וְהַתְּחִזְקוֹת אַחַר בְּשָׂאָר עֲנִינֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם.

עִם כָּל זֹאת תִּקְיָם מַה שְּׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ב') יָפָה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁפַּחַת עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלֹאכָה, סוּפָה בְּטִלָּה וְגוֹרֶרֶת עוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׂבִיכוֹלְתָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, שְׁזֶה סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצָּבוּר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצָּבוּר מְאֲרִיכִין לֹו יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, כִּי מִשְׁנָ"ה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן זוֹכִים עַל יָדֵי רַבּוּי לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת לְפְרָנְסָה בְּשִׁפְעַע, כִּי מִשְׁנָ"ה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרָנְסָ"ה, גְּמָרָא: לְהִיוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ שְׂתִלְמַד לְבַד אוֹ שְׂתִלְמַד עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ שְׂתִלְךָ לְשִׁמוּעַ שַׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּיָה כְּפִי שְׂאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לְךָ שְׂהַשְׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיָדֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא

קִיחַ אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנִחָל

מִשָּׁנָה וְלֹא תִלְמֹד; שָׁזָה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לֹוֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לַמוֹדִים הָאֵלֶּוּ.

וְכֵן כְּמוֹ שֶׁאֵתָה לֹוֹמֵד מִשְׁפָּטִים וְכו', תִּלְמַד גַּם לְשְׁפוֹט אֶת עַצְמְךָ בְּכֹל יוֹם מִחֻדָּשׁ, כְּמוֹ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ט"ו) שֶׁהַתְּבוּדָּוֹת הֵיִא בְּחִינַת מִשְׁפָּט שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְשְׁפוֹט אֶת עַצְמוֹ אִיךְ עֹבֵר לוֹ הַיּוֹם, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְדַאֵג גַּם עַל נַשְׁמָתוֹ.

בְּעֵינַי שְׂדוּךְ לְבַתְּךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיֵשׁ לִי בְּחֹזֶר מְצִיָן וְהוּא מִתְמִיד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' סת.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טֵבֶת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כּוֹאֵב לִי מְאֹד בְּכֹל פְּעַם שֶׁאֵת כּוֹתֶבֶת לִי שֶׁהֵיִא מְפַחֶדֶת מִבְּעֻלָּה וְכו', וְאִם כֵּן לְמָה הֵיִתָּה צָרִיכָה לְהַתְגַּרֵּשׁ וְלִשְׁבֹּר בֵּית, וְלִשְׁבֹּר אֶת הַיְלָדִים? לִי כָּל כֶּךָ כּוֹאֵב שֶׁהֵיִא עֲזוּבָה לִי לְמַעְלָה מִמָּאָה נָשִׁים צְעִירוֹת שֶׁצָּרִיכוֹת לְשִׁמוּעַ לְכֹל הַפְּחוֹת פְּעֻמִּים בְּשִׁבוּעַ שְׁעוֹר בִּירְאֵת שָׁמַיִם וּבְצַנִּיעוֹת.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל קִיט

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס בָּהּ שִׁכְל וְדַעַת וְתַתְּחִיל
לְהַתְּיָשֵׁב שְׁפַחַד צְרִיכִים לְפַחַד רַק מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא
מִבְּשׂוֹר וְדָם, חֶבֶל חֶבֶל חֶבֶל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' סט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַמְּלַמְדִים הַיְקָרִים שֶׁל תַּלְמוּד תּוֹרָה ...
תַּחַת הַשְּׁפָעָתוֹ שֶׁל הָרַב הַחֲסִיד ר' ... שְׁלִיט"א

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמוּעַ שְׂאֵתָם הוֹלְכִים לְנִסְעַ עֲכָשׁוּ
אֶל צִיּוֹן קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וְכֵן לְקִרְאָת
הַהִלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנ"ף ז"ל תְּהִיּוּ בְּצִיּוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ בְּעִיר בְּרִסְלָב,
שְׂאִין לְמַעְלָה מְזֵה, וַיְדוּעַ אֲשֶׁר מִימּוֹת הָאָרִיז"ל וְתַלְמִידוֹ רַבִּי
חַיִּים וַיְטָאֵל ז"ל, לֹא הָיוּ רַבִּי וְתַלְמִיד אַחֻדִים כְּמוֹ רַבְּנוּ ז"ל
וּמוֹהֲרַנ"ף ז"ל, וּפְלָא עַל גְּבִי פְּלָא, הָאָרִיז"ל חַי שְׁלוֹשִׁים
וּשְׁמוֹנֶה וְחֻצֵי שָׁנִים, וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל חַי שְׁלוֹשִׁים וּשְׁמוֹנֶה וְחֻצֵי
שָׁנִים, וְכֵן רַבִּי חַיִּים וַיְטָאֵל ז"ל חַי שְׁשִׁים וְחֻמֵּשׁ שָׁנִים, וְכִמוֹ כֵּן
חַי מוֹהֲרַנ"ף ז"ל שְׁשִׁים וְחֻמֵּשׁ שָׁנִים, וְכִמוֹ שֶׁרַבִּי חַיִּים וַיְטָאֵל
ז"ל הָיָה תַלְמִיד מְסוּר לְגַמְרֵי אֶל רַבּוֹ, וְחָקַר עַל כָּל מְנַהֵג שֶׁל
רַבּוֹ, וְרָשָׁם אֶת הַכֹּל עַל דְּפֵי הַסְּפָרִים שֶׁהֵם כְּלָל כְּתָבֵי הָאָרִיז"ל,
כְּמוֹ כֵּן הָיָה מוֹהֲרַנ"ף ז"ל תַלְמִיד מְסוּר לְרַבְּנוּ ז"ל, וְחָקַר עַל
כָּל מְנַהֵג שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁרַבְּנוּ ז"ל דְּבַר רָשָׁם
אֶת זֶה, עַד שֵׁישׁ לָנוּ הַיּוֹם שֶׁפָּעַע שֶׁל חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה וְהַתְּחִיבֵנוּ

קב אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל

לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ וּלְשַׁמַּח אֶת כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הַיְּרוּדוֹת וְהַנְּפוּלוֹת וְכוּ', וְתַהֲלֶה לְאֵל כְּפִי יְרִידַת הַדּוֹר וְכוּ' וְכוּ', רַק סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמִוֵּהַרְנֵנוּ ז"ל מְצִילִים אֶת הַדּוֹר וּמְחַזְּרִים בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁנוֹתָן יָד וְכַתְּף לְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְכֻלְכֶם הֵינּוּ לְכָל הַמְּלַמְּדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הַנִּפְלְאָה הַזֶּה ... שְׂאֵתֶם לֹא יוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוּל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָכֶם, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בִּבְבֵּא בְּתַרְא ח:): עַל הַפְּסוּק (דְּנִיאל י"ב) "וּמְצַדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֵלּוּ מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט הוּא, כְּמוֹ שְׁלֹא יוֹלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, כִּי הֵם לְאִין סֵפֶר, כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדוּל הַשָּׂכָר שֶׁל מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת שְׂמַחְדִּירִים בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִרְאֵת שְׂמִים שְׁלָמָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁהָעֵרַב רַב לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְעַקּוֹר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה מִנְעֲרֵי וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמְחַדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּזְכוּתוֹ גְּדוּל בְּשָׂמִים, עַד שְׂאִין יוֹלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכוּיּוֹת שְׁלוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, וְלִכֵּן חִזְקוּ וְאֲמְצוּ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁזֶה לֹא סֵתֶם עֲבוּדָה עֲבוּר פְּרֻנְסָה, אֲלֵא זֶה לְהִיּוֹת רְעוּעָה נְאֻמָּן עַל צֵאן קְדָשִׁים שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִזְזָה שְׂמַחְדִּירִים בִּילְדֵי יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְקִיּוּם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיוֹת, וְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּזֶה גּוֹרְמִים נַחַת רוּחַ גְּדוּל לְהַבּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה הַנְּסִיעָה שְׁלָכֶם בְּהַצְלָחָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וְתַכִּירוּ מְקָרוֹב אֶת חֲשִׁיבוֹת עֲבוּדַתְכֶם

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בְּנִחַל קַכּא

עֲבוּרַת הַקִּדּוּשׁ שְׁאַתֶּם עוֹסְקִים בָּזֶה, וְהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיד אֶתְכֶם עַל דְּרֹךְ הַנְּכוֹנָה, וְיִקְיִם אֶצְלָכֶם 'בְּרוּךְ אַתָּה בְּצִאתְךָ, וּבְרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֲךָ', שֶׁתִּסְעוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, וְתִחַזְרוּ שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ע.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טֵבֵת ה'תשע"ה

שָׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

שְׁאַלְתָּךְ כְּכֹר שָׁאל מוֹהֲרַנְי"ת ז"ל, פֶּעַם בָּא אֵלָיו תַּלְמִידוֹ רַבִּי נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֶר ז"ל וּמָצָא אוֹתוֹ לְבָכוֹת מְאֹד, וְעָמַד מִשְׁתוֹמֵם מַה זֶה וְעַל מַה זֶה הַבְּכִיּוֹת הָאֵלוֹ, וּמוֹהֲרַנְי"ת ז"ל לֹא יָכַל לְהִרְגִיעַ אֶת עֲצָמוֹ אֶלָּא הִמְשִׁיךְ לְבָכוֹת וְכוּ', וּלְבִסוּף הִפְלִיט מִפִּיו מַלִּים הָאֵלוֹ "לֵךְ תִּתְאַר לְעֲצָמְךָ אֵיזָה כַּחוֹת מְסֻרוֹ לְהַסְמִיךָ מִ"ם שְׂיַעֲלִים אֶת רַבְּנוֹ ז"ל".

עַם כָּל זֹאת הָיָה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְמַד אֶת הַמְּאָמֵר בְּ"לְקוּטֵי מוֹהֲרַנְי"ן" חֶלֶק א' סִימָן ע', וְלוֹמַר עָלֶיךָ הַתְּפִלָּה בְּ"לְקוּטֵי תְּפִלוֹת" תְּפִלָּה ע', וְאִם תּוּכַל גַּם לְלַמַּד עַל הַתּוֹרָה זוֹ בְּ"לְקוּטֵי הֶלְכוֹת" יוֹם טוֹב הֶלְכָה ה' וְחֻזְקַת מְטַלְטְלִין הֶלְכָה ד', וְאִזּוֹ

קכב אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֲל

יִתְבָּרַר לָךְ בְּדִיּוּק מֵה קוֹרָה סְבִיבוֹת רַבְּנוּ ז"ל, עֵינַי שָׁם הֵיטֵב
הִדָּק הִדָּק הֵיטֵב.

וְתִמְצִית הַדְּבָרִים כִּי הַצְדִּיק יֵשׁ לוֹ כַח הַמוֹשֵׁף שֶׁיִּכּוֹל
לְמוֹשֵׁף אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֱלֹיו, כִּי יֵשׁ לוֹ כַח מְגַנְטִי, אֲבָל זֶה
לְעֻמַּת זֶה יֵשׁ כַח הַמְּכַרֵּית וְכַח הַדּוֹחָה שֶׁמְּכַרֵּיחִים וְדוֹחִים אֶת
הָאָדָם לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ, כִּי בְּאֵמֶת כָּל הַלְמוּד שֶׁל הַצְדִּיק הוּא
לְגַלוּת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת וְלִהְגִּבִּיָּה
אֶת כָּלֵל נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְאֶפִּילוֹ לְאֲמוֹת הָעוֹלָם יֵשׁ
לוֹ כַחוֹת לְקַרְבָּם וְלִהְיוֹת סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל, אֵךְ יֵשׁ בְּנֵי אָדָם
שֶׁעַל יְדֵי דְבוּרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם הֵם מְכַרֵּיחִים אֶת בְּנֵי אָדָם
לְהַפְסִיקָם וְלִהְרַחֵקָם מֵהַצְדִּיק הַזֶּה.

זֶה כָּלֵל הַגְּלוּת שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹכְלִים שֶׁמַּעֲלִימִים וּמְסַתֵּירִים
אֶת הַחֵן וְהִיפֵי שֶׁל הָעוֹלָם, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן
חֶלֶק ב' סִימָן ס"ו) שֶׁהַצְדִּיק הוּא הַחֵן וְהִיפֵי וְהַפְּאָר שֶׁל הָעוֹלָם, וְאִם
הוּא הֵיךְ נִתְגַּדֵּל וְנִתְפָּרְסָם, הֵיךְ נִפְתָּחִים הָעֵינַיִם שֶׁל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד וְהֵיךְ רוֹאֵה אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהֵיךְ מְדַבֵּר עִמוֹ
יִתְבָּרַךְ, אֵךְ מִחַמַּת הָעוֹנוֹת אֲזִי מַעֲלִימִים וּמְסַתֵּירִים אֶת הַצְדִּיק
הַזֶּה מִן הָעוֹלָם, וְהַכֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וְכִבְרָא אָמַר רַבְּנוּ
ז"ל לְמוֹהַר"נַת ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ש') כָּל מֵה שֶׁאֲתָה רוֹאֵה
בְּעוֹלָם כָּל מֵה שֶׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם הַכֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן,
וְכֵן מוֹכָא (חֵי מוֹהַר"ן סִימָן תְּק"ט) שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל כָּל מֵה שֶׁאֲתָה
רוֹאֵה בְּעוֹלָם הוּא רַק בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה, כִּי כָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ
לֹא נִבְרָא רַק בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה, וְזֶה פְּשוּט מְאֹד, כִּי אִם לֹא הֵיךְ
בְּחִירָה, אֲזִי לֹא הֵיךְ שֶׁיֵּךְ בְּרִיאָה כָּלֵל, כִּי מִלְּאֵךְ אֵינִי לוֹ שׁוֹם

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַבֵּג

בְּחִירָה, הוּא רוֹאֵה רַק אֱלֻקוֹת, וְלִכֵּן הוּא נִקְרָא עוֹמֵד, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּרִי יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה, וּבְשִׁבִיל זֶה הוּא נִקְרָא מְהֻלָּךְ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (זְכַרְיָה ג' ז') "וְנִתְּתִי לָךְ מְהֻלְכִים בֵּין הָעַמֵּדִים הָאֵלֶּה", כִּי בְּרִי יִשְׂרָאֵל הוּא מְהֻלָּךְ, הוֹלֵךְ מַעְלָה מַעְלָה, וּבּוֹדֵאֵי בְּאִמְצַע יֵשׁ לוֹ יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וְכוּ', וְאִף עַל פִּי כֵּן הוּא קָם וְהוּא מִמְשִׁיךְ לְהַתְעַלּוֹת וּלְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַחַר כֵּן הוּא נוֹפֵל עוֹד פַּעַם, וְאַחַר כֵּן הוּא קָם וּמִמְשִׁיךְ לְלַכֵּת וְכוּ', מֵה שְׂאִין כֵּן מִלְּאֵךְ זֶה נִשְׁמָה בְּלֹא גּוֹף שְׂאֲצֵלוֹ אֵין דְּבַר כְּזֶה לְפּוֹל וְכוּ', וְלִכֵּן נִקְרָא עוֹמֵד.

זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת עֲבוֹדַתְנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֵת הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׂמַחְזֵק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ וּמַגְלֶה לָנוּ אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁפוֹתַח לָנוּ אֵת פִּינוּ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, אֵךְ לְצַעֲרָנוּ הָרַב הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַע עוֹלָם שְׁלֹא יִתְגַּלֶּה רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְכַמוֹבָא (סְפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֶׂה ז' מֵהַזְּכוּב וְהַעֲכָבִישׁ) שְׁקוֹדֵם שְׂרִירָדָה נִשְׁמַתוּ לְזֶה הָעוֹלָם, עָשָׂה הַסֵּמ"ךְ מ"ם רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אִם הִנְשַׁמָּה הַזֶּה תִּרְדּוּ, אֵין לִי כִּבֵּר מֵה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הוּא יִחְזִיר אֵת כְּלָם בְּתִשׁוּבָה, וְאִמְרוּ לוֹ הִנְשַׁמָּה הַזֶּה מְכַרַחַת לְרַדָּת, וְאַתָּה צֵא וְתִמְצָא לְעֲצֻמָּךְ עֵצָה וְכוּ', וְיִצָּא וְחִזֵּר עִם אֵיזָה זְקֵן וְצַחֲקוֹ, וְאִמְרָ אֲנִי כִּבֵּר לֹא מִפְּחַד מֵהִנְשַׁמָּה הַזֶּה כִּי יְכוּלָה לְרַדָּת וְכוּ' וְכוּ', וְאִמְרוּ עַל זֶה אֲנִישֵׁי שְׁלוּמֵנוּ שִׁזּוּ הָעֵצָה שְׂמִצָּא הַסֵּמ"ךְ מִם שְׂתַמִּיד יַעֲשׂוּ צַחוּק וְלַעֲג מַחְסִידֵי בְּרַסְלָב וְכוּ' וְכוּ'.

קכד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

ובאמת אנחנו צריכים לחזור בתשובה שלמה, כי אם היה בינינו אחדות אז ממילא היה מתגלה אורו הגנוז של רבנו ז"ל, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קמ"ח) הנהתנגדות על הצדיקים זה בא מההתנגדות שבין הצדיקים בעצמן; מחמת שאין אחדות בין אנשי שלומנו אלא כל הדיוט קופץ בראש וכו', מזה נעשה מחלקת וגורמים שגם אחרים לא יתקרבו, וכבר אמר רבנו ז"ל (ת"י מוה"ר"ן סימן קפ"ז) קודם שיצא מברסלב לאומן להסתלק שם לעילא ולעילא וכו', בעת שיצא מפתח הבית לעלות על העגלה, עמד אצל המזוזה והניח ידו על המזוזה, ענה ואמר להצבור שהיו שם, תראו להתקבץ יחד ולהתפלל יחד, כי אם תתפללו בכונה, תוכלו להמשיך אותי לכאן; רואים מכל זה איך שרצונו של רבנו ז"ל היה שנהזיק את עצמנו ביחד, נתפלל יחד, ונלמוד יחד, וזה היה רצונו חזק שנהזיק את עצמנו ביחד, ואמרו אנשי שלומנו שראו את זה בחוש, שבכל קבוץ של אנשי שלומנו היקרים שהחזיקו את עצמם ביחד, ותמיד דברו ביניהם רק את דברי רבנו ז"ל, על ידי זה גדלו והצליחו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה שיתגלה אורו הגנוז של רבנו ז"ל בכל העולם כלו, עד שיקים מה שאמר הנביא (יחזקאל ל"ח כ"ג) "והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני הויה".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַכָּה

א' עא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק עִם כָּל הַכּוּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָת מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ', כָּל אֶחָד כָּפִי בַּחֲנִינְתוֹ וְכַפִּי שָׂרְשׁוֹ וְכוּ', וְהַכֵּלֵל וְהַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר וְכוּ'.

מִיֵּלָא הַתְּגַרְשֵׁת כָּבֵר וְכוּ', לֹא בּוֹכִים עַל חֵלֶב שְׁנִשְׁפָּף וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף מִשְׁהוּ הֵיךְ חָסֵר לוֹ וְכוּ', הֵן שְׁהִתְעַלֵּל בְּךָ מִיְּלוּלִית וְהִשְׁפִּיל אוֹתְךָ בְּכָל יַעַת מִצָּא, וְהֵן שְׁהִיָּה לוֹ דַּעוֹת נַפְסָדוֹת שְׁלֹא רָצָה לְהַבִּיא יְלָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְשִׂמְחָה שְׁהִתְפַּטְרָת מִמֶּנּוּ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לְךָ זְווג מִשְׂרָשׁ נְשִׂמְתְּךָ, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק וְלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִצְאֵת מִהַדְּכָאוֹן, שְׁזֵה לֹא יִבִּיא אוֹתְךָ לְשׁוֹם מְקוֹם וְכוּ'.

בְּעֵינֵי הָאֵמָא שְׁחוּלָה וְכוּ', אֵינן עֲצָה אַחֲרֵת רַק תַּפְּלָה לְבַקֵּשׁ וְלְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַק זֶה מֵה שְׂיִישׁ לְנוּ, אָבֵל אֲסוּר לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם, וּמְכַל שְׂכָן צְרִיכִים לְשִׁמְרָ לֹא לְהַכְּנִס בְּדַכָּאוֹן וַיֵּאוּשׁ שְׁזֵה הַדְּבַר הַכִּי גְרוּעַ, כִּי אֵינן

קבו אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנַּחַל

עוד דְּבַר שֵׁיכוֹל לְהֵרֵס אֶת הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוֹחַנִּיּוֹת כְּמוֹ הַיְאוּשׁ וְהַדְּכָאוֹן, וְלִכְּנֹן אֶת צְרִיכָה לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד וְלֹא לְהִשָּׁכֵר.

הַעֲקָר תַּרְגִּילֵי אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל מַה שְּׂאֵת צְרִיכָה, וְלֹא לַעֲזוֹב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמֵלֵא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים בְּזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' עב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכוּן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מִתּוֹךְ דְּבַרְיֶךָ אֶת מַגְלָה אֶת הַבְּעֵיָה שְׁלֶךְ, שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת 'בְּנִשׁוּאִין מְאֹד קָשָׁה לִי לְהַבִּיעַ אֶהְבָּה', אַזִּי מַה אֶת רוֹצֵה מִבְּעֵלְךָ? לָמָּה שְׂלֵא יִתְרַחֵק מִמֶּךָ? וְלָמָּה שְׂלֵא יִתְרַחֵק מֵהִיֵּדוּת? שְׁהוֹרִיד אֶת הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת וְהַפְּסִיק לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, הֲרִי אֶת חִיבַת בְּזֶה, כִּי אִם אֲשֶׁה לֹא מְרָאָה אֶהְבָּה לְבַעֲלָה וְכו', אֵיךְ הוּא יְכוֹל לְחִיּוֹת אֶתָּה? וְאֵיךְ הוּא יְכוֹל לְהִשָּׁאֵר אֶתָּה? וְלִכְּנֹן עֲלִיךְ לְתַקֵּן אֶת הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת לְהִרְאוֹת לוֹ הַרְּבֵה אֶהְבָּה, וּלְקַרֵּב אוֹתוֹ, וְאִז תִּרְאִי שְׂגָם הוּא יִחְזֹר אֶל שְׂרִשׁוֹ וְכו', כִּי מִסְתַּמָּא מֵרַב שְׁעֵבֶרֶת בְּזֶה הָעוֹלָם וְכו', אַזִּי אֶת מוֹצִיָּאָה אֶת כָּל הַעֲצָבִים שְׁלֶךְ

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנֶחֱל קְצוֹ

וְהַרְגָּשׁוֹת שֶׁלְךָ וְכוּ', עַל בְּעֵלְךָ, וְאֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ אִיךָ יְכוּלִים לְחַיֹּת עִם אִשָּׁה כְּזוֹ?

לְדַעְתִּי עַל כָּל דָּבָר יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, וּבְזוֹה שֶׁהַחֲטָאֵת אֶת הָרַבִּים וְכוּ', גַּם כֵּן יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כָּךְ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט הַדּוּשָׁע רַמְזוֹ תַק"ל"ב) "שׂוֹבֵה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹ"ה אֱלֹקֵיךָ" אָדָם עוֹמֵד וּמְחַרְף וּמְגַדֵּף בְּשׂוֹק וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה תִשׁוּבָה בִּינִי לְבִינְךָ וְאֲנִי מְקַבֵּלְךָ; הֲיִישׁ עוֹד עֲוֹן כָּל כָּךְ חֲמוּר שְׂאָדָם מְחַרְף וּמְגַדֵּף כְּלַפֵּי מַעֲלָה? אֵף עַל פִּי כֵּן אוֹמֵר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בֵּא תַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה וְאֲנִי מוֹחֵל לְךָ, וְכֵן אָמְרוּ (מְדַרְשׁ תַּהֲלִים מִזְמוֹר י"ח) שֶׁכֵּל הָעוֹשֶׂה תִשׁוּבָה מַעֲבִירָה שְׁבִידוֹ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹסִיף לוֹ כְּבוֹד וְקוֹרָא לוֹ שֵׁם חַבִּיב; וְאָמְרוּ (פְּסָחִים קי"ט). יְדוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַּחַת כֹּנָפֵי הַחַיּוֹת כְּדֵי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תִשׁוּבָה מִיַּד מִדַּת הַדִּין;

וְלִכֵּן תִּקְחֵי עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ וְתַחֲזֹרֵי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עִם לֵב אֲמֵת לֵב נְכוֹן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה י"ט סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק (אִיּוֹב ל"א) "בַּחֲוִץ לֹא יִלִּין גֵּר" שְׂאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵל לְבָרִיָּה, אֲלֵא לְכֹל הוּא מְקַבֵּל, הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכֹל שְׁעָה וְכֹל מִי שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ לְכַנֵּס יְכַנֵּס, לְכֹךְ הוּא אוֹמֵר "בַּחֲוִץ לֹא יִלִּין גֵּר"; וְדִיקָא עִם הַבַּעַל הַזֶּה תִּרְאִי לְתַקֵּן אֶת מַה שֶׁקִּלְקַלְתָּ עִם אַחֲרִים רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּשְׁנִיכֶם תַּחֲזֹרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתַשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד שְׁיִהְיֶה בִּינֵיכֶם אַהֲבָה וְהַכְּנָה הַדְּדִית, וּבִיחַד תַּחֲזֹרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ הַבֵּית שְׁלָכֶם יִתְהַפֵּף לְהִיּוֹת גֵּן עֵדֶן מְמֵשׁ, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בְּיַדְךָ וְכוּ',

קכח אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֵל

אִם יִהְיֶה לָךְ רָצוֹן חֲזֵק לְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה, אָזִי הַכֵּל יָבוֹא עַל
מְקוֹמוֹ בְּשָׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' עג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קוֹדֵם כָּל הַכִּי טוֹב שֶׁתִּמְלֵא אֶת עֵצְמֶךָ בְּלִמּוּד מִקְרָא
מִשְׁנָה גְּמָרָא מְדַרְשׁ הַלְכָה וְאַגְדָּה זֵהָר וְתַקוּנִים וְכוּ' וְכוּ',
וְכַמוֹכֵן לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְאֵז תּוֹכֵל לְהַתְחִיל לְלַמֵּד
בְּעֵצְמֶךָ קַבְּלָה בְּלִי שׁוּם חֶבֶר שְׂיִכּוֹל מְאֹד לְהַטְעוֹת אוֹתְךָ וְכוּ',
וְכִבֵּר כְּתַב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת תְּפִלִּין הַלְכָה ה' אוֹת ל"ח) כִּי עַל
פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה (הֵינּוּ עַל פִּי דְבָרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל) וְהִיוּצֵא בָהֶם הַמְּבֹאָרִים
בְּדְבָרֵינוּ, תּוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לָךְ דְּרָךְ לְהַבִּין מְעַט מְזַעִיר בְּדַרְכֵי
הַקַּבְּלָה שֶׁל הַזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל לְהוֹצִיא מֵהֶם דְּרָכִים
וְעֻצּוֹת לְמַעֲשֵׂה. עַל פִּי הַקְּדָמוֹת נוֹרְאוֹת וְעֻצּוֹת אֲמִתִּיּוֹת שֶׁל
דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁכָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה וְכָל מַעֲשֵׂה
וּמַעֲשֵׂה הֵיא פּוֹתַחַת שְׁעָרִים רַבִּים שֶׁל הַשְּׁגַת אֱלֻקוֹת, שְׁעַל יְדֵי
זֶה יְכוּלִין לְהַבִּין גַּם כָּל דְּרָכֵי הַקַּבְּלָה. אִם תִּזְכֶּה לְשַׁקֵּד עַל
תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה יוֹם יוֹם בְּשִׁקְיָדָה רַבָּה; עֵינֵי שָׁם.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל קַכְט

אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם וּמְקִיָּם מֵה
שְׁאֹמֵר אֱלֹהֵי הַנְּבִיא (תְּנָא דְּבִי אֱלֵיהּ רַבָּה פְּרָק ב') אֲשֶׁרִי אָדָם הַשֵּׁם
עֲצָמוֹ כְּשׁוֹר לְעַל וְכַחֲמוֹר לְמִשְׁא, וַיֵּשֶׁב וַיְהִיגָה בְּכָל יוֹם בַּתּוֹרָה
תְּמִיד, מִיַּד רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שׁוֹרָה עָלָיו, וְתוֹרָתוֹ בַּתּוֹךְ מַעֲיו, שְׁנֹאֲמֵר
(יִשְׁעִיָּה ל"ב) "אֲשֶׁרִיכֶם זֹרְעֵי עַל כָּל מַיִם", וְאִין מַיִם אֶלָּא תּוֹרָה,
שְׁנֹאֲמֵר (יִשְׁעִיָּה נ"ה) "הוּי כָּל צְמָא לְכוּ לְמַיִם", עַל כָּל מַיִם כִּיִּצַּד
פְּרוּשׁ, קוֹרָא אָדָם תּוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים מְשֻׁנָּה הֶלְכוֹת אַגְדוֹת
וּמְדַרְשׁ וַיְרַבָּה בִּישִׁיבָה וַיִּמְעַט בְּסַחֲוֹרָה מִיַּד רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בַּתּוֹךְ
מַעֲיו, וּמְלָתוֹ עַל לְשׁוֹנוֹ, שְׁנֹאֲמֵר (שְׁמוּאֵל ב' כ"ג) "רוּחַ הַיְי"ה דְּכַר
בִּי וּמְלָתוֹ עַל לְשׁוֹנִי", אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁמִשְׁחָק עֲצָמוֹ בְּדַבְּרֵי תּוֹרָה
וַיּוֹשֵׁב וַחֲוֹרֵשׁ בְּהֵם כְּבִהְמָה שְׁחוֹרֶשֶׁת בְּשָׂדֵה; וְאָמֵר (תְּנָא דְּבִי
אֱלֵיהּ רַבָּה פְּרָק ד') כָּל תְּלָמִיד חָכָם שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה מְקַטְנָנוֹתוֹ וְעַד
זְקִנּוֹתוֹ וּמַת, בְּאֲמַת לֹא מַת, אֶלָּא הוּא עֲדִין בְּחַיִּים לְעוֹלָם
וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים שְׁנֹאֲמֵר (שְׁמוּאֵל א' כ"ה) "וְהִיְתָה נַפְשׁ אֲדָנִי
צְרוּרָה בְּצְרוּר הַחַיִּים אֶת הַיְי"ה אֶלְקִיךָ", מְקִישׁ הַתְּלָמִיד חָכָם
הַצְּדִיק אֶל אֶלְקִים, מֵה אֶלְקִים יְהֵא שְׁמוֹ הַגְּדוֹל מְבָרַךְ חַי וְקַיִם
לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, כֶּךָ תְּלָמִיד חָכָם שְׁעַסֵּק בַּתּוֹרָה כָּל
יְמָיו וּמַת, הָרִי הוּא בְּחַיִּים וְעֲדִין לֹא מַת וְהוּא חַי לְעוֹלָם
וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, וְהִיכֵן הִיא נִשְׁמָתוֹ תַּחַת כֶּסֶא הַכְּבוֹד.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בַּתּוֹךְ לְבוֹ, וְאִז
טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצַחִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קל אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

א' עד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, ט' טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ה) צריך כל אדם להוציא את עצמו מהמדמה, ולעלות אל השכל, אבל אתה צריך לדעת שזה לא בא כל כך קל, כי כח המדמה שובר את האדם לגמרי, ומכניס בו כל מיני דמיונות וכו', עד שהדמיון נעשה אצלו כמו שכל וכו', ועל זה צריכים לשפוך הרבה תפלות להקדוש ברוך הוא שיגיע אל השכל, ומה אתה חושב מה זה שכל? לחיות עם המציאות ולצאת מהדמיון, כי הדמיון מטעה את האדם לגמרי, עד שמשגע אותו מאד, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמיין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מח משבתו, אזי מתפטר מפל אלו הרעיונות

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחַל קְלָא

וְהַדְמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶּן חוֹרִין אֲמַתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוּם עַל, וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְזַכֵּר אֲשֶׁר שׁוֹכֵל רָאשֵׁי תְבוֹת (אֵיכָה ב' י"ט) שׁוֹפְכֵי כַּמַּיִם לְבֶיךָ נִכַח פְּנֵי הַיָּי"ה, הַיָּנוּ שְׁאֲדָם צָרִיךְ הַרְבֵּה לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִנְקָה אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת שְׁנֹכְנֵס בּוֹ וְכו', כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב מִי שְׁחוּטָא וְכו', מִתְגַּבֵּר עָלָיו כַּח הַמְדַמָּה וְחֵי בְּכָל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת שְׁזָה מְטַעָה אוֹתוֹ מְאֹד וְכו', וְכִבֵּר אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קט"ז) שְׁבִשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לֹא יְכוּלִים לְהַכִּיר אֶת הַצְּדִיק מִבְּחוּץ וְכו', עַיִן שָׁם, וְלִכֵּן עֲדִיף שְׁתַּתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמָךְ, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ס"ז) כְּשֶׁאֲדָם זֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק אֲזִי הוּא פּוֹתַח לוֹ אֶת הָעֵינַיִם לְהִסְתַּכֵּל תְּמִיד עַל רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת וְכו', אֵיךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמְהֵרָה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה וְכו', וְהַעֲקֵר לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ אֵיךְ הוּא אוֹחֵז בְּבִרְוֵר וְזִכּוֹן הַד' יְסוּדוֹת שְׁלוֹ וְכו', שְׁאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') שְׁמַשֵּׁם בָּאִים כָּל הַתְּאוֹוֹת וְהַמְדוֹת רַעוֹת.

יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזְפָה לְבִרְוֵר וְזִכּוֹן הַמוֹחֲזִין, וְאֵז נִצָּא מִהַדְמִיוֹנוֹת שְׁנֹדְבֵק בְּנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' עה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

קלב אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנַּחַל

לַנְכוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל הַצְרוֹת שְׁאֵדָם סוֹבֵל הוּא רַק מִפְּנֵי שְׂלֵא שְׂמַח עִם מַה שְׂיֵשׁ לוֹ, תַּמִּיד רוֹצֶה דְּבַר שְׂאִין לוֹ וְכוּ', אִם הַיֵּלֶד שְׂמַח בְּמָקוֹם שְׂלוֹמֵד וְכוּ', וְעַם אוֹתָהּ גִּנְנַת וְכוּ', לְמַה צְרִיכִים לְהַחֲלִיף אוֹתוֹ? הַעֲקָר צְרִיכִים לְרְאוֹת מַה שְׂטוֹב לַיֵּלֶד, אִם הוּא שְׂמַח וַיֵּשׁ לוֹ חֲבָרִים שְׂמָה, לְמַה צְרִיכִים לְהַחֲלִיף אוֹתוֹ לְמָקוֹם אַחַר שְׂאַחַר כֶּךָ יִהְיֶה מְמַרְמֵר וְכוּ'.

וְדַבֵּר זֶה שְׂיָד לְכָל אָדָם, תַּמִּיד צְרִיכִים לְרְאוֹת שְׂיִהְיֶה שְׂמַח בְּחֶלְקוֹ, וְכֵן שְׂיִשְׂמַח בְּמָקוֹמוֹ שְׂגַר, וְכֵן שְׂיִשְׂמַח בְּעִבּוּדָה שְׂהוּא עוֹבֵד בָּהּ, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה מ"א.) אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן שְׂלִשָּׁה חֲיִנוֹת הֵן, חֵן מָקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו, חֵן אִשָּׁה עַל בְּעֻלָּהּ, חֵן מְקַח עַל מְקַחוֹ; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית כ"א:) לֹא מְקוֹמוֹ שֶׁל אָדָם מְכַבְּדוֹ אֲלֵא אָדָם מְכַבֵּד אֶת מְקוֹמוֹ; וְאִם כָּל אֶחָד הָיָה חַי עִם תְּחוּשָׁה זוֹ, הָיָה הֵכִי מְאֹשֵׁר בְּהַחַיִּים, אֲבָל הַבְּעֵיָה שֶׁל הָאָדָם הִיא שְׂהוּא לֹא אוֹחֵז בְּזֶה, וּמִמִּילָא הוּא אָף פַּעַם לֹא שְׂמַח בְּחֶלְקוֹ, וּמִשָּׁם נוֹכְעוֹת כָּל הַצְרוֹת שְׂהוּא בְּעַצְמוֹ מוֹשֵׁף עָלָיו.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׂלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יָאִיר

אָשׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל קַלַּג

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שְׂיִגִיעַ לְתַכְלִית הַבְּטוּל, וְאָז כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל הוּא מִתְפַּלֵּל נֶכַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִשְׁלוּמֵד תּוֹרָה הוּא לּוֹמֵד נֶכַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִרְגַע שְׂאָדָם הוּא לֹא מִבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזִי יֵשׁ לוֹ יְשׁוּת וְגֵאוּת וְכוּ', וְכִשֶׁמִּתְפַּלֵּל אֲזִי כְּאִלוֹ אֶחָד מִתְפַּלֵּל בְּתוֹכוֹ (הִינּוּ הַבַּעַל דְּבָר מִתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הָאָדָם, אֲזִי הָאָדָם כְּמוֹ בֵּית הַכְּנֶסֶת וְאֶחָד מִתְפַּלֵּל בְּתוֹכוֹ, וְכֵן הוּא בְּלִמּוּד כְּשֵׁי שׁ לוֹ כְּנֻגָה עֲצָמִית לְהִרְאוֹת אֶת יְשׁוּתוֹ וְגֵאוּתוֹ, אֲזִי הוּא כְּאִלוֹ אֶחָד לּוֹמֵד בְּתוֹכוֹ).

זֶה מֵה שֶׁרַבְנוּ ז"ל פָּרַשׁ אֶת מַאֲמָרָם ז"ל (קְדוּשֵׁין ל:) אִם פָּגַע בְּךָ מִגּוֹל זֶה מְשַׁכְּהוּ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, פְּגִיעָה זֶה לְשׁוֹן תְּפִלָּה, שְׂאָדָם צָרִיךְ הִרְבֵּה לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְבְטוּל כְּזֶה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁלֹּא יִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ה) שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ בְּעַת הַתְּפִלָּה לְבְטוּל כְּזֶה שְׂגָם אֶת עֲצָמוֹ הוּא לֹא יִרְאֶה, וְכֵן הוּא בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אָדָם צָרִיךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה וּלְהִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂנַמְצָא בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, וְלֹא יִבְלִבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מֵאֶף אֶחָד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' עז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵּר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תַּשַּׁע"ה

קלד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להחזיק מעמד ושום דבר שבעולם לא יוכל לשפר אותך, וראוי לך לצאת מעצמך ולמצא את הטוב שיש בך, כי אני בטוח שיש בך המון טוב, אבל מרב הצרות והיסורים שחווית על עצמך במשך השנים, על ידי זה נעלם ונסתר ממך בעצמך את הטוב שיש בך, ולכן את ממרמרת מאד, ומזה בא שאת נופלת ביאוש וכו', ונדמה לך כאלו זה סוף העולם וכו', ואת לא רואה אור בקצה המנהרה, למה את צריכה להיות כל כך שבורה, אם הפליט מפיו דברים שלא במקום וכו', ופגע בך וכו', אז גמרנו, שהוא ילך לחפש מישהי אחרת וכו', ולמה את צריכה להיות שבורה ?

ולכן תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זו ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחיך, תשתדלי עם כל הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחַל קֹלֶה

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' עת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפִּים ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקְךָ שְׁזַכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּגִיל
צָעִיר, וְכִבֵּר זְכִיתָ לְהִיּוֹת בְּאוֹמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּזֶה רָאוּי לְךָ
לְשִׂמְח מְאֹד מְאֹד.

הֵייתִי מְיַעֵץ לְךָ לְהַכְנִס בִּישִׁיבָה שְׁלוֹמֵדִים שְׁמָה תוֹרָה,
וְיֵשׁ שְׁמָה חִבְרוּתָא טוֹבָה מְאֹד, זְכוּר גַּם זְכוּר שְׁאֲתָה עֲדִין צָעִיר
מְאֹד, וְכָל הַחַיִּים לְפָנֶיךָ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְתָּ קנ"ב):
יְנִיקוּתָא כְּלִילָא דְדוּרְדָא, עַקֵּר יִפִּי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצָעִירוּתוֹ,
וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַשׁוֹבָה סִימָן ע"ג) הָעֲבוֹדוֹת שְׁאֲדָם
עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחְרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מְשֻׁנִּים
רַבּוֹת שֶׁל עֲבוֹדָה לְעַת זְקֻנָתוֹ, וְכָתִיב (אֵיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לְגַבֵּר כִּי
יֵשָׂא עַל בְּנֵעוּרָיו".

וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם
הַתַּרְגוּמִים מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, וְכֵן תַּגְרוֹס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּים
שְׁזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַזְּכוּת שֶׁל בַּחֲרוּ צָעִיר שְׁשׁוֹקֵד עַל לְמוּד מְשֻׁנִּים, וְאָמְרוּ

קלו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

חכמינו הקדושים (סנהדרין מ"ב). במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהיא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, ומי שמתמיד בלמוד משניות אפילו בגירסא, נכון לבו יהיה בטוח שאף פעם לא יפול וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' עט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, ט' טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שהקדוש ברוך הוא נמצא בכל העולם פלו כי מלא כל הארץ כבודו, ובכל מקום שאדם נמצא הוא יכול לדבק את עצמו בו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ח) נפשות ישראל יוצאות מעולם הדבור, וזהו (שיר השירים ה') "נפשי יצאה בדבורו", הינו שנפשות ישראל יוצאות מעולם הדבור, והדבור הוא בחינת מלכות, כמו שאמר אליהו 'מלכות פה'. ובחינות שכינה גם כן, כי שוכנת אתם תמיד בלי הפסק רגע, כמו שכתוב (ויקרא ט"ז) "השכן אתם בתוך טמאתם", והוא בחינת "אם הבנים". הינו כמו שהאם הולכת

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קָלוּ

תָּמִיד עִם בְּנֵיהָ, וְאִינָה שׁוֹכַחַת אוֹתָם, כִּן הַדְּבוּר שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׂכִינָה, הוֹלֶכֶת עִם הָאָדָם תָּמִיד, וְזֶהוּ (וְרַמְיָה ל"א) "כִּי מֵדִי דְבָרֵי בּו זָכַר אֲזַכְרֶנּוּ", הֵינּוּ שֶׁהַדְּבוּר מְזַכֵּר אוֹתוֹ תָּמִיד, וְהוֹלֶכֶת עִמּוֹ אֶפְלוּ בַּמָּקוֹם הַטְּנוּפֹת.

זֶה בְּחִינַת גְּלוּת הַשְּׂכִינָה, 'שֶׁהַדְּבוּר' שֶׁהוּא בְּחִינַת 'הַשְּׂכִינָה' בְּגְלוּת. וְנִתְאַלֵּם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ל"ט) "נִאֲלַמְתִּי דוֹמְיָה". וְזֶהוּ (תְּהִלִּים נ"ח) "הָאֱמָנָם אֵלֶם צָדֵק תְּדַבְּרוּן", הֵינּוּ כִּי צָדֵק זֶה מְלֻכּוּתָא קְדִישָׁא כְּנוֹדָע וּמְלֻכּוּת, הוּא הַדְּבוּר, כִּשֶׁהוּא בְּגְלוּת הוּא אֵלֶם, וְלִכֵּן בְּמָה שֶׁפָּגַם יִתְקַן, הֵינּוּ וְדוּי דְבָרִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַפֶּתוּב (הוֹשֵׁעַ י"ד) "קַחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים", שִׁיתּוּדָה תָּמִיד בְּכָל לְבוֹ, "נֹוֹכַח פְּנֵי אֲדֹנָי". אַזִּי, "וְשׁוּבוּ אֶל ה'", שִׁישׁוּבוּ כָּל הַדְּבָרִים שֶׁפָּגַם אֶל שָׂרְשׁוֹ. וְזֶה סוּד יַחּוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנַתִּיהָ, כִּי מֵיחַד הַדְּבוּר, שֶׁהוּא בְּחִינַת 'הַשְּׂכִינָה', אֶל הוֹי"ה, וְזֶהוּ גַם כִּן שֶׁאָמַר הַפֶּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ') "וְנִגְלָה כְּבוֹד הוֹי"ה וְרָאוּ כָּל בְּשׂוֹר יַחְדוֹ כִּי פִי הוֹי"ה דְּבַר". הֵינּוּ כִּשְׁמֵיחַד הַדְּבוּר עִם הוֹי"ה, שֶׁהוּא יַחּוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנַתִּיהָ, אַזִּי "וְנִגְלָה כְּבוֹד הוֹי"ה"; שְׁנִתְגַּלָּה אֵלָיו אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא רַק הוֹלֵךְ בְּזֶה הָעוֹלָם.

וְהַכֵּלֵל הוּא שֶׁהַדְּבוּר הוּא בְּחִינַת שְׂכִינָה, שֶׁמְשַׁכֵּין אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בַּמָּקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא, וְלִכֵּן הַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, וְאֶפְיָלוּ שֶׁאָדָם נִמְצָא בְּשִׂיא הַטְּמָאָה, אִם לֹא יִתְיַאֵשׁ אֵלָא גַם מִשֵּׁם יִבְקֹשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַזִּי יִזְכֶּה לְהִגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, הָעֶקֶר לֹא לְהִתְיַאֵשׁ וְלֹא לְפוֹל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל.

קלח אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' פ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, ט' טבת ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הבעיה בין זוגות צעירים שאין ביניהם תקשורת, כי אם האשה הייתה אומרת תכף ומיד בהתחלת הנשואין ואפילו אחר כך לבעלה מה מפריע לה? או להפך אם הבעל היה אומר תכף ומיד בהתחלת הנשואין ואפילו אחר כך לאשתו מה מפריע לו? אזי היו יכולים תכף ומיד להסתדר יחד, וכל הבעיות שיש בין זוגות צעירים מפני שאין ביניהם תקשורת, ולכן אם האשה לא מדברת עם בעלה ומסבירה את עצמה, אזי הוא יוצא בחוץ ומחפש לעצמו חברים, כי אשתו תמיד עושה עליו בקרת, ולא מוצאת אצלו שום טוב וכו', ואף פעם היא לא מראה לו הבנה, ולא נותנת לו חם ואהבה וכו', וכן הוא להפך אם הבעל לא מדבר עם אשתו ומסביר את עצמו, אזי היא יוצאת בחוץ ומחפשת לעצמה חברות, כי בעלה עושה עליה תמיד בקרת ולא מוצא בה שום טוב וכו', ואף פעם לא מראה לה אהבה והבנה וכו', ולא מפנק אותה וכו', ולכן היא יוצאת בחוץ ומחפשת חברות, וזו הסבה העקרית למה אין בין זוג צעיר שלום בית, כי אין ביניהם תקשורת כלל וכו'.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע־ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַלֵּט

כָּל כֶּךָ כּוֹאֵב לְשִׁמוּעַ שְׁזוּגוֹת רַבִּים בִּינֵיהֶם, מִתּוֹכָחִים יוֹמֵם וְלַיְלָה, וּמְמַרְרִים לְעֶצְמָם אֶת חַיֵּיהֶם, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַסְּפּוֹר שְׁלוֹ וְכוּ', וְאַף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב שְׁאַנְחָנוּ כְּמוֹ דְּגִים בַּיָּם, וְכִמוֹ שְׂאֵמֶר הַחֹכֵם מִכָּל אָדָם (קֹהֶלֶת ט) "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כַּדְּגִים שְׁנֹאֲחָזִים בְּמִצּוֹדָה רָעָה וְכַצְּפָרִים הָאֲחֻזוֹת בְּפֶחַ כְּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רָעָה כְּשֶׁתְּפוּל עֲלֵיהֶם פְּתָאֵם" וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים דְּרָשׁוּ עַל זֶה (סְנֵהֲדִירִין פ"א:): מֵאִי דְכִתִּיב (קֹהֶלֶת ט) "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כַּדְּגִים שְׁנֹאֲחָזִים בְּמִצּוֹדָה רָעָה" מֵאִי מִצּוֹדָה רָעָה? אָמַר רִישׁ לְקִישׁ חֲכָה. וּפְרַשׁ רַש"י שֶׁהוּא רַע וְחֻלְשׁ וְקִטְן וְאוּחָז בּוֹ דְּגִים גְּדוֹלִים פְּתָאוּם וְאִינוּ רוֹאֵה, וְאִינוּ דוֹמָה לְנֹאֲחָז בְּרִשְׁתוֹת עַל יְדֵי מְאָרֵב וְתַחֲבוּלוֹת; הֵינּוּ אָדָם נִמְצָא בְּתוֹךְ הַיָּם הַסּוֹעֵר שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה וְכִמוֹ דְּגִים שְׁנִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַיָּם בְּכָל עֵת בָּאִים דְּיִגִּים וּמוֹרִידִים רִשְׁתוֹת לְתוֹךְ הַיָּם וּמוֹצִיאִים מִשֵּׁם דְּגִים, כֶּךָ הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכָל פְּעַם פְּתָאוּם מוֹצִיאִים כְּמָה בְּנֵי אָדָם מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וְאַף אֶחָד לֹא לוֹמֵד מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל מִזֶּה, שְׂזָה יָכוֹל גַּם לוֹ לְקִרוֹת יוֹם אֶחָד וְכוּ', תְּמִיד נִדְמָה שָׂרֵק לְהַזְוִילֵת זֶה קוֹרָה, אֲבָל לִי זֶה אֵף פְּעַם לֹא יִקְרָה וְכוּ', וְלִכֵּן מִחֲמַת קִטְנוֹת הַדַּעַת וְהַמוֹחִין הָאֵלוּ אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ רַבִּים בִּינֵיהֶם, וְלֹא מִסְתַּדְרִים יַחַד, עַד שֶׁמִּתְגַּרְשִׁים, וְרַחֲמֵנוֹת גְּדוֹלָה עַל הַיְלָדִים שֶׁהֵם נִשְׁאָרִים יְתוֹמִים חַיִּים וְכוּ', וְהֵם צְרִיכִים לְסַבֵּל כָּל הַחַיִּים, כִּי אִם הַהוֹרִים מִתְגַּרְשִׁים זֶה נִשְׁאָר צְלֻקָּת עַל הַיְלָדִים לְמִשְׁךָ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

קמ אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֲל

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַלְּלֵי לְדַבֵּר עִם בְּעֵלְךָ וְלִהְיִיד לּוֹ מֵה מִפְרִיעַ לְךָ, וְאֲנִי בְטוֹחַ אִם לֹא תַעֲשִׂי בְקִרְתָּ עַל בְּעֵלְךָ אֲלֵא תֵרְאִי לוֹ אֶהְבֶּה, וְתִתְּנִי לוֹ חֵם וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי תוּכְלוּ לְהִסְתַּדֵּר יַחַד, וְרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּית יוֹתֵר מֵהַכֹּל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְּׁמוֹ שְׁלוֹם יְשִׁים שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְתַחֲיוּ בְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַמְאֻחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' פֵּא.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת בַּחוּרָה צְעִירָה מְאֹד שְׁכָל הַחַיִּים לְפָנֶיךָ, וְלִכֵּן רָאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְלַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֵה, וְכַךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ד.) בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֵלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעַמּוֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוֹל כַּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִינֵן שְׂאָדָם מְהֵרָה בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיַּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַמָּא

וּשְׁנֵי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנֵי כֶּסֶא הַכְּבוֹד, וְהַסְמָ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבְּן אָדָם שֶׁחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפֵלוּ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁו מַה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְנַדָּה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּבְרַמְקָבִלוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה פָּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלַעַם הָיָה רָשָׁע עָרוֹם וְיָדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרַעֲנוֹת אֲלֵא תִשְׁבּוּבָה, שְׂכָל מִי שֶׁחֹטֵא וְאוֹמֵר חֲטָאֲתִי, אֵין רְשׁוֹת לְמַלְאָךְ לַגַּע בּוּ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מִסִּית אֶת כָּל אָדָם מַה לָּךְ לְחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה? וּמַה לָּךְ לְהִתְדוּדוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׂמִי שֶׁחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה וּמִתְנַדָּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוֹת לְמַלְאָךְ הַמָּוֶת לַגַּע בּוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא גַח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תִּשְׁבּוּבָה.

תַּתְּחִילִי לְשֹׁמֵר שִׁבְתָּ וְאִזּוּ הַשִּׁבְתָּ יִשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהַשִּׁבְתָּ הִיא בַת זוּגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבִזְכוּת שְׂמִירַת שִׁבְתָּ תִזְכִּי לְמַצָּא בְּחֹזֵר לְהִתְחַתֵּן עִמּוֹ, וְכֵן תִּקְפִּידִי מְאֹד מְאֹד לְאָכוּל רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, כִּי כָךְ כָּתַב הָרַמְבַּ"ם (אַגְרַת תִּימָן) הַדְּמִים שֶׁל אָדָם הֵם כְּפִי הַמֵּאֲכָלִים שֶׁלוֹ, וְלִכֵּן אִם אָדָם אוֹכֵל טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, קֹשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְהִשְׁיֵג אֶת הָאֱמוּנָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד לְאָכוּל רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, וּבְזֶה יִזְכֶּה לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּפֶכֶת בּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קמב אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנְּחָל

א' פב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ח) שְׁצַרִּיכִים לְהִיּוֹת עֹקֶשֶׁן גָּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ אִם הוּא לֹקֶחַ עַל עֲצָמוֹ אֵיזָה דְבָר, הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֹקֶשֶׁן לֹא לַעֲזֹב אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, כְּגוֹן אִם מִתְחִיל לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת, שְׂיִהְיֶה עֹקֶשֶׁן גָּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד פָּרָק אַחַר פָּרָק מִסְכָּתָא אַחַר מִסְכָּתָא, עַד שְׂיִסִּים שְׂשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, אֲפִילוֹ שְׂיִקַּח כַּמָּה זְמַן שְׂלֹא יִקַּח וְכוּ', וְאֲפִילוֹ שְׂיִשְׁכַּח מֵהַ שְׂלוּמֵד, שְׂלֹא יִבְלַבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִזֶּה, וְכֵן הוּא בְּלִמּוּד ש"ס, יִתְחִיל מִמִּסְכַּת בְּרֻכּוֹת וְלֹא לְזוּז עַד שְׂמַסִּים אֶת כָּל הַמִּסְכָּתָא, וְאֲפִילוֹ שְׂיִקַּח כַּמָּה זְמַן שְׂלֹא יִקַּח וְכוּ', וְאַחַר כֵּן יִלְמַד מִסְכַּת שַׁבָּת וְכוּ', וְכֵן מִסְכָּתָא אַחַר מִסְכָּתָא עַד שְׂיִזְכֶּה לְסִים אֶת כָּל הַש"ס כָּלוּ, וְצַרִּיכִים לְהִיּוֹת עַל זֶה עֹקֶשֶׁן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשּׁוּם דְבָר, וְכֵן הוּא בְּשִׂאָר סְפָרִים.

וְרַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קט"ו) שְׂהִיָּה לוֹ הַתְּחִלָּה גָּדוֹל בְּעִבּוּדָתוֹ, וְלֹא הֵנִיחַ עֲצָמוֹ לְבַלְבֵּל כָּלָל. וְדַרְכּוֹ הָיָה שְׂהִיָּה בּוֹרֵר לוֹ אֵיזָהוּ דְרָךְ יִשְׂרָה אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וְהַתְּחִיל לְהַתְּנַהֵג בְּאֵלוֹ הַהֲנַהֲגוֹת וּבְאֹתוֹ הַדְּרָךְ שְׂבָחַר לוֹ. וְהָיָה מִתְּנַהֵג בְּאֵלוֹ הַהֲנַהֲגוֹת אֵיזָה זְמַן, וְכָל מֵה שְׂהִיּוֹ בְּאִים

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַמֵּג

עָלְיוּ מַחְשְׁבוֹת אַחֲרוֹת לְבַלְבְּלוּ מִהַנְהִיגָה זֹאת וּלְהַתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אַחֲרָת, לֹא הָיָה שׁוֹמֵעַ לְאֵלוֹ הַמַּחְשְׁבוֹת כָּלֵל, וְהָיָה דוֹחָה אֶת אֵלוֹ הַמַּחְשְׁבוֹת מְדַעְתּוֹ, וְלֹא הִנִּיחָם לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, רַק הָיָה חֲזָק וְאִמְיָץ בְּדַעְתּוֹ מְאֹד, וְהָיָה הוֹלֵךְ וּמִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ שְׁפָחָר לֹא אֵיזָה זְמַן. אֵךְ אַחֲרַי כִּי בְהַמְשֵׁךְ הַזְּמַן, אַחֲרַי כַּמָּה שְׁבוּעוֹת, חָזַר וּבָא עַל דַּעְתּוֹ אֵיזָה מַחְשְׁבוֹת, שְׁצָרִיךְ לְהַתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אַחֲרָת, וְאֵז אַחֲרַי שְׁכַכְּר עֵבֶר זְמַן אַרְוֶה, אֲזִי יֵשֵׁב עֲצָמוֹ וּבָחַר לֹא אֵיזָה דֶרֶךְ וְסִדֵּר אַחֲרַי, כְּפִי שֶׁהָיָה נִרְאָה לֹא אֲזִי. אָבֵל לֹא הִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְבַלְבֵּל בְּכֹל פַּעַם מַעֲבֹדָה לְעִבּוּדָה וּמְדֻרָה זֶה לְדֻרָה אַחֲרַי, רַק הָיָה חֲזָק לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ אַחֲרַי זְמַן גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ זֶה, וְאֵז הוּא יַצְלִיחַ בְּדַרְכּוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּו.

הַמֵּאחֲלֵ לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' פג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רִבְעִי לְסִדֵּר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

זֶה מִנְהַג מְפָרָסִם שְׁאֲשָׁה אַחֲרַי שְׁיֹלְדֵת, וְחוֹזֶרֶת אֶל כַּחוֹתֵיקָה, הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן עָלֶיךָ לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנָסֶת לְשִׁמּוֹעַ 'בְּרָכּוֹ' מִפִּי הַחֲזָן, וַיֵּשׁ נוֹהֲגִים שֶׁהַבַּעַל מִתְפַּלֵּל אֲזִי עַרְבֵית כְּדִי

קמד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בנחל

שְׁאֲשֵׁתוֹ תִשְׁמַע מִמֶּנּוּ 'בְּרֻכּוֹ', וְזוֹ תוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁעֲבָרָה אֶת הַלֵּידָה בְּשָׁלוֹם וְכוּ', וְלֹא קָרָה לָהּ שׁוֹם דְּבַר
וְכוּ'.

זֶה בְּמִקּוֹם בְּרַפְת הַגּוֹמֵל וְכוּ', וְכֵן נוֹהֲגִים, וְהוּא מְנַהֵג
פְּשוּט אֲצֵל הָאֲשְׁכַנְזִים, וְאִם מְאִיזוּ סְבָה שֶׁקִּשְׁתָּה לְאִשָּׁה לְצֵאת
לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְכוּ', אֲזִי אִם יֵשׁ לָהּ אֶפְשָׁרוּת מְבִיאִים מִנֵּיִן לְבֵית
שֶׁתִּשְׁמַע 'בְּרֻכּוֹ', אֲבָל עַל פִּי רַב נוֹהֲגוֹת הַיּוֹלְדוֹת שֶׁהֵן הוֹלְכוֹת
אֶת הַהֲלִיכָה הָרֵאשׁוֹנָה לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וּמְנַהֵג יִשְׂרָאֵל תוֹרָה הִיא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' פד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שָׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּקַבְּרֵי צְדִיקִים אֵיפֹה שֵׁישׁ אֶהֱל שׁוֹרֵק הַצְּדִיק גְּנוּז שָׁם,
אֲזִי לֹא שֵׁיף עֵינַי לְעֵג לְרֵשׁ, וְאֲדַרְבָּה מִתְּפַלְלִים שְׁמָה כְּמוֹ
בְּצִיּוֹן שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְשֶׁל רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, וְאֲצֵל
הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּחֻבְרוֹן, וְאֲצֵל שְׁמוּאֵל הַנְּבִיא, וְקַבֵּר רַחֵל
וְכוּ' וְכוּ', וְיִדְוַע שְׁרַבְנוּ ז"ל אִמְר שְׁרַצִּיתִי מְאֹד שֶׁיְבוֹאוּ אֵל קַבְּרֵי
וְיִתְפַּלְלוּ שָׁם, וְיִלְמְדוּ שָׁם, וְיִגְרְמוּ לוֹ נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וְכֵן
אִמְר (ח"י מוה"ר"ן סימן קס"ב) כְּשֶׁאֶחָד יְבוֹא עַל קַבְּרוֹ וַיֹּאמֶר קִפִּיטֵל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנֶּחֱל קָמָה

תְּהִלִּים בְּהַתְעוֹרְרוֹת הַלֵּב, יִהְיֶה לוֹ תַעֲנוּג גָּדוֹל מְזֵה, וְעִשָּׂה תְנוּעוֹת בְּגוֹפוֹ וּבַעֲצָמוֹתָיו אַז, וְרִימֵז שִׁיחָהּ לוֹ חֲלוּץ עֲצָמוֹת אַז בְּקָבְרוֹ כְּשִׁיאֲמָרוּ תְהִלִּים עַל קָבְרוֹ;

וְכִּי נוֹהֲגִים עֲכָשׁוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אַחַר שְׁבָנוּ אֶהֱל גָּדוֹל מְאֹד שְׁמַת־פְּלִלִים שְׁמָה וְלוֹמְדִים שְׁמָה וְכו', אֲשֶׁרִי מִי שְׁבָא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ, וְכִכְר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קַע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטְחוֹת עַל קְבָרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאִינּוֹ רְאוּי לְכָךְ; וְכֵן אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ט') מִי שֶׁנֶּאֱבַד אֲמוּנָתוֹ מִמֶּנּוּ, יִלָּךְ עַל קְבָרֵי הַצְּדִיקִים וְיִסְפָּר הַחֲסִדִים שֶׁעֲשָׂה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' פה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵף אֵלוֹ שֶׁהִתִּירוּ לְלַכֵּת עִם פְּאוֹת וְכו', הִתִּירוּ רַק עִם פֶּאֶה צְנוּעָה, וְלֹא פֶּאֶה אַרוּכָה וּמִפְּזֹרֶת שְׂזוּ פְּרִיצוֹת גְּדוּלָּה, וְלִכְּן לָמָּה לְהַפְּנִס בְּדְבָרִים כְּאֵלוֹ שְׁנוֹגְדוֹת אֶת דְּרָכֵי הַצְּנִיעוּת

קמו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

פאה ארוכה ומפוזרת וכו', שכתבו האחרונים שזו פריצות גדולה מאד מאד, ולכן למה להכניס את עצמם בסכנה?

זוג צעיר צריכים להתחזק ביראת שמים ובצניעות וכו', וזה מקשר ביניהם את האהבה וההבנה האמתית, ומבינים אחד את השני יותר ויותר, ועוזרים אחד להשני, ומותרים אחד להשני, שאין עוד מדה יותר טובה מזו, ולמה צריכים דיקא ללכת עם בגדי פריצות ולחקות את הגויים? אם הולכים בדרך התורה שהזהירה אותנו לכבד אחד את השני, זה כבר מספיק לקשר בין הזוג שיחיו ביחד באהבה גדולה מאד מאד, ואז השכינה תשרה ביניהם, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ויכולים לאהב אחד את השני אפלו בלי פאה ארוכה וכו' וכו'.

העקר תזכור טוב ... נ"י מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעשרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל קִמְזו

מוֹתֵר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעָקֵר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, שְׁזָה יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּשָׁלוֹם בֵּית לְחַיִּים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְלִכְבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' פו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת הַתַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַדָּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶת צְרִיכָה לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלְךָ, וּמֵאַחַר שְׁעַבְרָתְךָ נִתּוּחַ אֶת צְרִיכָה לְנוּחַ וְלֹא לְהִתְאַמֵּץ יוֹתֵר מְדַאי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְהַחֲלֵמָה מֵהִירָה.

דְּעִי לָךְ שְׁסַגְלָה לְפָרְנֶסָה לְבָרְךָ בְּרַכַּת הַמְּזוּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבִקּוּל וּבְשִׁמְחָה, וְזֶה מְסַגֵּל לְעֲשִׂירוֹת נַפְלָאָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מְשָׁלִי) "בְּרַכַּת הַיּוֹי" הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב עִמָּה", הֵינּוּ אִשָּׁה שְׁמִבְרַכַּת אֶת בְּרַכַּת הַמְּזוּן בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, זֶה מְסַגֵּל לְעֲשִׂירוֹת, וְכֵן לְהַזְהֵר מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם וְכוּ', וְלִכְן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה תִּקְפִּידִי מְאֹד מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם כְּשֶׁאַתָּה קִמְזָה בְּבִקְרָא וְכוּ', וְכֵן כְּשִׁיּוֹצְאִים לְשִׁירוֹתֵימָא וְכוּ', וְכֵן לְפָנֵי הָאֲכִילָה לְטוֹל יָדַיִם עִם נְטִלָה דִּיקָא וְכוּ', כִּי נְטִילַת יָדַיִם מְסַגֵּל לְהַנְצִל

קמה אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל

מֵעֲנִיּוֹת, כִּי עַל נִטִּילַת יְדֵים רָאשֵׁי תְבוֹת עֲנִי', מִי שְׁמֹזְלֹלַת
בְּנִטִּילַת יְדֵים נֶעֱשִׂית עֲנִיָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת ס"ב):
אָמַר רַב חֲסֵדָא אָנָּא מִשְׁאֵי מְלֵא חֲפְנֵי מֵיָא וְיִהְיֵו לִי מְלֵא חֲפְנֵי
טִיבוּתָא; [אֲנִי נִטִּילְתִּי יְדֵי עִם מְלֵא מֵים, נִתְּנֻ לִי חוֹפְנֵים מְלֵא
טוֹב, כִּי רַב חֲסֵדָא הָיָה עֲשִׂיר גְּדוֹל מְאֹד, וְהִכָּל בְּזֻכּוֹת נִטִּילַת
יְדֵים שְׁהָיָה מִקְפִּיד עַל זֶה].

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טֵבֵת ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר
וַיִּזְרַח.

הַיּוֹם בְּלִילָה יְהִיָּה הַהִלּוּלָא שְׁל מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל,
הַתְּלִמִּיד הַכִּי גְּדוֹל שְׁל רַבְּנֵנוּ נַחְמָן מִבְּרֶסֶלַב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.
יְדוּעַ, שֶׁהוּא הַתְּקַרְב אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל הָאֲתְרוּן, הוּא הָיָה
מֵאֲתְרוּנֵי הַתְּלִמִּידִים שֶׁהַתְּקַרְבוּ אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל.

לְרַבְּנֵנוּ ז"ל הָיוּ תְּלִמִּידִים יוֹתֵר מִבְּגָרִים מְהֻרָבִי בְּעֶצְמוֹ,
גְּדוּלֵי עוֹלָם, בְּעֲלֵי מְקַבְּלִים, גְּדוּלִים וְצַדִּיקִים, וְגַם 'עַמְדָּה'
פְּשוּטִים, מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל כְּשֶׁהַתְּקַרְב אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל, הָיָה כְּכֹר

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַמֵּט

מָלֵא בְּתוֹרָה, מָלֵא בְּהַשְׁגוֹת גְּדוּלוֹת, עִם כָּל זֹאת זָרַק אֶת הַכֵּל, וְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנּוֹ ז"ל. שָׁאֵלוּ אוֹתוֹ הַתְּלַמִּידִים שֶׁל רַבְּנּוֹ ז"ל: בְּמָה זְכִיתָ יוֹתֵר מִכָּל הַתְּלַמִּידִים? עָנָה מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וְאָמַר: אִף שֶׁלְּמַדְתִּי הִרְבֵּה לִפְנֵי שֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבְּנּוֹ ז"ל, אָבָל בְּרַגַע שֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבְּנּוֹ ז"ל סִלַּקְתִּי אֶת הַדַּעַת וְאֵת הַשִּׁכְל שְׁלִי לְגַמְרִי, כְּאֵלוֹ אֵין לִי דַעַת, אֵין לִי שִׁכְל. וְכֵן דְּבוֹר וְדְבוֹר שָׂרְבְּנּוֹ ז"ל אָמַר, זֶה עוֹד קָצַת שִׁכְל, עוֹד דְּבוֹר — עוֹד קָצַת שִׁכְל, וְכֵן זְכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנּוֹ ז"ל, וְלִקְבֹּל מִמֶּנּוּ בַּשֶּׁפַע.

רַבְּנּוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן כַּג), שֶׁשְׁלָמוֹת הַהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק, הוּא לְסַלֵּק אֶת דַּעְתּוֹ וְחֻכְמָתוֹ לְגַמְרִי, וְעַל כָּל מָה שֶׁהַצַּדִּיק אָמַר תַּעֲשֶׂה. הַבְּעֵיָה שֶׁל כְּלָנוּ, לָמָּה אֵינָנו מְקַבְּלִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל כְּמוֹ שֶׁהוּא, כִּי כָּל אֶחָד מֵאֲתָנוּ יֵשׁ לוֹ חֻכְמוֹת: "גַּם אֲנִי מִבֵּינֵן", "גַּם אֲנִי מִשְׁכִּיל", "גַּם אֲנִי יוֹדֵעַ", פֶּה טְמוּנָה הַטְּעוֹת, הַהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק צְרִיכָה לְהִיּוֹת עִם אֱמֶת, שְׂאֲנִי בְּעַצְמִי מִכִּיר אֶת עַצְמִי, שְׂאֲנִי בְּעַצְמִי יוֹדֵעַ מִי אֲנִי, שְׂאֲנִי בְּעַצְמִי יוֹדֵעַ מָה עִשִׂיתִי. וְהִנֵּה בָּא רַבִּי כְּזֶה, שֶׁמְחַזֵּק וּמְשַׂמַּח אוֹתִי, אֲזִי אֶצְלִי כָּל דְּבוֹר וְדְבוֹר, שֶׁהִרְבֵּי אָמַר, זֶהוּ זֶה, כֵּן צְרִיךְ לְהִיּוֹת, כִּי לִי אֵין שִׁכְל, וְהַצַּדִּיק הוּא בְּעַל שִׁכְל, וְהוּא מְשַׁכֵּיל לִי שִׁכְל, הוּא מְכַנֵּס לִי שִׁכְל, זוֹ נִקְרָאת שְׁלָמוֹת הַהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק, מִצַּד אֶחָד הַתְּלַמִּיד יוֹדֵעַ שְׂאֵינוֹ יוֹדֵעַ כְּלוּם, וּמִצַּד שְׁנֵי הַצַּדִּיק הַמְּלַמֵּד יוֹדֵעַ שְׂעָלָיו לְהַכְנִיס אֶת הַלְמוּד שְׁלוֹ בְּתוֹךְ הַתְּלַמִּיד.

וּבַכֵּן מָה הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוֹ? לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח

קנ אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

אותנו, להוציא אותנו מהבוץ שנפלנו אליו, וזו הייתה גדלתו של מוהרנ"ת ז"ל, שתמיד עסק במצוה כזו שאין לה דורשים, יש מצוות, שכלם עושים את זה, ובשמחה גדולה מאד, אבל יש מצוות שאנשים מזניחים, לדגמא: רואים עני קרוע ובלוי, בגדים קרועים בלויים, מספן, נודף ממנו ריח רע, אין לו מה לאכל, אין לו היכן לישן, אדם כזה כלם מתרחקים ממנו, לא כן מוהרנ"ת ז"ל אהב מצוות כאלו שאין להם דורשים, מצוות שכלם מזניחים, ולכן זכה למה שזכה, כשהוא התקרב אל רבנו ז"ל, הוא כבר הבין שהמצוה הכי גדולה היא לעזור לזולת, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן עט), ככל שאדם אינו מחזיק מעצמו כלום, אלא יודע שהוא כלום, ממש כלום, אזי אצלו מאד חשוב נשמות ישראל, אומר רבנו ז"ל: מי אחז בזה בשלמות? משה רבנו, שהתורה הקדושה מעידה: "והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה", ולכן משה רבנו הפיר את גדלת ישראל, מסביר רבנו ז"ל: ככל שאדם מביטל עצמו לגמרי לגמרי בעיני עצמו, אז הוא מחזיק יקר את פל יהודי. וזה היה הסוד של מוהרנ"ת ז"ל כשהתקרב אל רבנו ז"ל, הוא היה בעיני עצמו כחתיכת בוך, כחתיכת אדמה, עד כדי כך שפעם אמר רבנו ז"ל לבתו אדל, עליה השלום, תסתכלי על נתן, הוא בעיני עצמו כחתיכת אדמה, כאינו כלום, אף שהיה חכם מאד, אבל זכה לסלק דעתו לגמרי לגבי רבנו ז"ל. ולכן הבין תכף ומיד שהעמק של למוד רבנו ז"ל הוא לחזק יהודים, שזה מצוות שאין להם דורשים, מחברים ספרים עם לומדות — כל הכבוד, מחברים ספרים עם דרושים נפלאים — כל הכבוד, מחברים

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל קִנָּא

סְפָרִים עַל־פִּי קַבְּלָה — כָּל הַכְּבוֹד, אֲבָל אִף אֶחָד עַדִּין לֹא חִבֵּר סְפָרִים לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה נְשֻׁמוֹת שְׁבוּרוֹת וּרְצוּצוֹת, עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים, בְּעֲלֵי חוּבוֹת, רַק מוֹהֲרַנ"ת ז"ל זָכָה לְחִבֵּר אֶת הַ"לְקוּטֵי־הַלְכוֹת", שֶׁהֵם לְמוֹדִים עֲמֻקִּים שֶׁקָּבַל מֵרַבּוֹנוֹ ז"ל, אִיךָ לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבִּי נִתֵּן? ! וְזֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְזָכֹר הַיּוֹם בְּלִילָה בַּהַלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, שֶׁנִּהְיָ אֲצֵל כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" לַעֲשׂוֹת סְעֵדָה לְכַבּוֹד הַהַלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וּמְדַבְּרִים מְגַדְּלָתוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל וּמִהִירְשָׁה שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ, רַבּוֹנוֹ ז"ל אָמַר: אֲלֵמָּלָא מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, לֹא הָיָה נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ אֶפְלוּ עָלָה אֶחָד, וְהֵנָּה זְכִינוּ שֶׁהִתְקַרְבָּה אֵל רַבּוֹנוֹ ז"ל נְשִׁמָּה קְדוֹשָׁה כְּמוֹ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְהוּא כְּתֹב הַכֹּל, כֹּל מָה שֶׁשִּׁמְעַע וְלָמַד אֲצֵל רַבּוֹנוֹ ז"ל, וְעַד הַיּוֹם יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְהַחֲיֹת עֲצָמֵנוּ.

וְלִכֵּן בְּקֶרֶב חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב הַלִּילָה זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהִתְאַסֵּף יַחַד, וּלְהִתְחַלֵּק עִם הִירְשָׁה שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְאֵינִי מְדַבֵּר שֶׁכָּלֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב צְרִיכִים לְמַסֵּר נַפְשֵׁנוּ לְקִיָּם אֶת הַצְּוָאָה שֶׁלּוֹ שֶׁהִשְׁאִיר לָנוּ יוֹמִים לְפָנָי הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁלּוֹ, וְאָמַר: הֶעֱבָדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעֵינּוֹתֶיךָ חוּצָה, שֶׁנִּפְיֵן אֶת אֹר רַבּוֹנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, וְעוֹד יְהוּדִים יִדְעוּ מֵרַבִּי כְּזֶה, רַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה, רַבִּי שְׂמִחָזֵק וּמְעוֹדֵד וּמְשִׂמְחָה אֶת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

רַבּוֹנוֹ ז"ל שָׁם אֶת הַדְּגֵשׁ עַל שְׂמִחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהֲרַנ"ת, חֶלֶק ב', סִימָן כד): מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְיוֹת לְהִרְחִיק מִמֶּנּוּ הָעֲצָבוֹת בְּכָל הַכּוֹחוֹת. רַבּוֹנוֹ ז"ל

קנב אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בנחל

אינו נותן לנו עצה גרידא — היות שאַתָּה שָׁבוֹר תִּהְיֶה שְׂמַח, לא ולא! אלא רבנו ז"ל מגלה לנו, שְׂמִצּוֹה אָשֶׁר בָּהּ תְּלוּיֹת כָּל הַמִּצְוֹת זֶה שְׂמִיחָה. כְּמוֹ שְׂאֵמֶר (ספר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, סימן א'): מי שְׁעוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה, סִימָן שֶׁלֹּבּוֹ שְׁלֵם לֵאלֹקָיו; עֵצֶם הָעֲבֹדָה שְׂיִהוּדֵי שְׂמִיחָה, בְּזֶה מְגַלֶּה שְׂמֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשִׂמְתָּעֻטֶּף עִם הַצִּיצִית, הוּא קוֹפֵץ וְצוֹהֵל וְשִׂמַּח שְׂמֵתָעֻטֶּף עִם הַבְּגָד שֶׁל מֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עֵצֶם הָעֲבֹדָה שְׂיִהוּדֵי שְׂמִיחָה, הוּא קוֹפֵץ וְרוֹקֵד שְׂזוּכָה לְהַלְבִּישׁ אֶת כְּתֹר הַמֶּלֶךְ שְׂזֵה הַתְּפִלִּין, זֶה מְגַלֶּה אֶת טֵהַר לְכַבּוֹ שְׂמֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עֵצֶם הָעֲבֹדָה שְׂיִהוּדֵי נִכְנָס לְבֵית וּכְשִׂיּוּצָא מֵהַבֵּית הוּא מְנַשֵּׁק אֶת הַמְּזוּזָה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, הוּא מְגַלֶּה שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמָן וְהוּא הַשׁוֹמֵר שֶׁלֹּנוּ. כִּי עַל הַמְּזוּזָה חָרוּט שֵׁם שְׂדִי'י, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עַץ חַיִּים שְׁעַר הַכִּלָּיִם), שְׂזֵה רֵאשֵׁי תְבוֹת: שׁוֹמֵר דְּלִתּוֹת יִשְׂרָאֵל. בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּפָנָיִם וְהַעֲבָדִים שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מִבְּחוּץ, לֹא-כֵן עִם יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִים בְּפָנָיִם, וּמֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹשֵׁב בְּפֶתַח הַדֶּלֶת וְשׁוֹמֵר עָלֵינוּ (עֵינַי עֲבוּדָה זָרָה יֵאָמֵר); וְלִכֵּן כְּשִׂיִּהוּדֵי שְׂשׁ וְשִׂמַּח שְׂיֵשׁ לוֹ מְזוּזָה עַל פֶּתַח, וְיֵשׁ לוֹ צִיצִית וְתְּפִלִּין, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְנַחֲתֵי מַגֵּן): כָּל מִי שְׂיֵשׁ מְזוּזָה עַל פֶּתַח וְצִיצִית בְּבִגְדוֹ וְתְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וּבְזוּרְעוֹ, בְּחִזּוֹק שְׂשֵׁלָא יִחְטָא. וְלָמָּה? כִּי הוּא כָּל-כֶּף שְׂמִיחָה, שְׂזוּכָה שְׂיֵשׁ לוֹ מְזוּזָה כְּשִׂרְהָה עַל הַדֶּלֶת, וְשִׂמַּח שְׂיֵשׁ לוֹ בְּגַד הַמֶּלֶךְ וּמֵתַעֲטֵף בָּזֶה, הוּא שְׂמִיחָה שְׂיֵשׁ לוֹ אֶת הַכְּתֹר שֶׁל הַמֶּלֶךְ, שְׂזֵה הַתְּפִלִּין, וְזֶה שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל הָעֲבֵרוֹת, לָמָּה אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרוֹת? כִּי הוּא עֲצוּב וּמְמַרְמֵר, וְהוּא בְּדִכְאוֹן, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן,

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קִנֵּג

חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט). שְׁעָקָר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ זֶה עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, הַסְּמ"ךְ-מ"ם שְׂרוּכָב עַל הַנְּחָשׁ, מְכַנִּים בְּאָדָם עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן, וְזֶה מְבִיא אוֹתוֹ לִיְאוֹשׁ, עַד שְׁמַתִּיאֵשׁ מִהַחַיִּים שְׁלוֹ, וְיִכְבֵּר אֵינּוּ רוֹצֶה לְחַיּוֹת, אֲבָל תַּכְף-וּמְיָד כְּשֶׁהַצְּדִיק בָּא וּמְחַזֵּק אוֹתָהּ, וּמְעוֹדֵד אוֹתָהּ, וּמְשַׁמַּח אוֹתָהּ, וְאוֹמֵר לָהּ: מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, אֶתְּהָ יְהוּדֵי בְּנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים יד): "בְּנִים אֶתֶם לַה'וֹי"ה אֱלֹקֵיכֶם, לָמָּה אֶתְּהָ שׁוֹכֵב עַכְשָׁו בַּמַּטָּה בִּיְאוֹשׁ וּבְדִכְאוֹן? לָמָּה אֶתְּהָ שְׁבוּר בַּחֲדָר שְׁלֶךְ, וְאֵינְךָ רוֹצֶה לְצִאֵת לַחוּץ?! לָמָּה אֶתְּהָ עַכְשָׁו בִּיְאוֹשׁ כְּזֶה וְשׂוֹאֵל אֶת נַפְשֶׁךָ לָמוֹת? כִּי הַנְּחָשׁ נָתַן בְּךָ נְשִׁיכָה, וְהַכְּנִיס בְּךָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, אֲבָל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ, הוּא לוֹחֵם עִם הַנְּחָשׁ, וְלִכֵּן מְשִׁיחַ עוֹלָה בְּדִיוֹק כְּמִסְפַּר נַח"שׁ, כִּי הַצְּדִיק לוֹחֵם עִם הַסְּמ"ךְ-מ"ם שְׂרוּכָב עַל הַנְּחָשׁ, שְׁמַכְנִיס יְאוֹשׁ וְדִכְאוֹן בְּבִי-אָדָם.

וְלִכֵּן עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח שְׂזִכְנוֹ לְדַעַת מְרַבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, וּמִתְלַמֵּד כְּזֶה שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּמִצְוֹת שְׂאִין לְהֵן דּוֹרְשִׁין, וּמִי הֵם? אֲנַחְנוּ. תַּחֲאָרוּ לְעֲצָמְכֶם, אִם לֹא מוֹהֲרֵנָּת ז"ל, הִיָּה לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל?! וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד הַלִּילָה, וְלִקְבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ שְׁמַהֲלִילָה הַזֶּה אָנוּ מִתְחִילִים לְלַמֵּד שְׁעוֹר פְּסָדָרָן בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שֶׁהַסְּפָר הַזֶּה הוּא הַגֵּן-עֵדֶן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמִי אֵינּוּ רוֹצֶה לְהִיּוֹת בְּגֵן עֵדֶן?! כְּלָנוּ רוֹצִים לְהִיּוֹת בְּתוֹךְ הַגֵּן-עֵדֶן, וְלִכֵּן אִם רוֹצִים לְטַעַם טַעַם גֵּן-עֵדֶן, כְּדָאֵי לְלַמֵּד סִפְרֵי מוֹהֲרֵנָּת ז"ל, שֶׁהֵם "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַמְּחַזְקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. בְּרַגַע שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשַׁמַּח, הוּא נַח, וְיֵשׁ לוֹ

קנר אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחֵל

סבֵּלְנוֹת כְּבָרְזֵל, שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינּוּ יְכוּל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, רַב בְּנֵי-אָדָם נִכְנָסִים בְּלַחֲץ כְּזֶה, עַד שְׁמֵתֵי־אֲשִׁים מֵהַחַיִּים שְׁלָהֶם, וְהַכֵּל בָּא מִפְּזִיזוֹת, כִּי אֵין לָהֶם זְמַן לְהִתְיַשֵּׁב. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'). מֵה שְׁבַנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי אֵינָם בְּשִׁמְחָה. נִמְצָא, כְּשִׁיְהוּדֵי בְּשִׁמְחָה, יֵשׁ לוֹ אֵת הַמַּדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סֵבֶלְנוֹת. וְהַסֵּבֶלְנוֹת זֶה הַנְּצַחֲוֹן. רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם סוֹכְלִים מְשַׁכְּנִים, אֲזַ יוֹצְאִים וְרָבִים אִתָּם, וּמְרִיבוֹת זֶה לֹא חַיּוּבִי, כִּי כִּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן יז): אֵין דְּבַר טוֹב יוֹצֵא מִתּוֹךְ מְרִיבָה, וְלָכֵן אוֹמֵר הַחֲכָם: מִי שֶׁסּוֹבֵל הַזֶּק שְׁכָנוֹ, יוֹרִישֶׁנוּ הַבוֹרָא בֵּיתוֹ; כִּי הַסֵּבֶלֶן הוּא הַמְּנַצֵּחַ! וְכִּף אִמֵּר הַחֲכָם: כֹּל מִי שֶׁהוּא סֵבֶלֶן יִהְיֶה אָדוֹן. בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה סֵבֶלְנוֹת, לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר. אֲמַת, נִקְלַעְתִּי לְצָרוֹת, אֲמַת, אֲנִי מְלֹא חוֹבוֹת, אֲמַת, מְדַבְּרִים עָלַי כֹּל דְּבַר אָסוּר, אֲשֶׁר אֶפְלוּ לֹא חָלַמְתִּי בַּחֲלוּם הֵכִי שְׁחֹר לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מוֹצִיאִים לַעֲזוֹ עָלַי, מְדַבְּרִים לְשׁוֹן-הָרַע, וְרַכִּילוֹת, אֲזַ מָה עָלַי לַעֲשׂוֹת? לַעֲנוֹת לָהֶם? לֹא וְלֹא! הַחֲכָם אוֹמֵר: מִי שֶׁשָּׂם הַסֵּבֶל תְּכַלִּיתוֹ יִגְיַעְהוּ הַסֵּבֶל אֶל חֶפְצוֹ; הָעֶקֶר זֶה סֵבֶלְנוֹת, וְאֶל סֵבֶלְנוֹת מְגִיעִים רַק עַל-יַדֵּי שִׁמְחָה. כִּי לָמָּה אָדָם שִׁמַּח? כִּי יֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהוּא נִתֵּן לָךְ אֵת הַמְּצוּוֹת, הוּא מְחִיָּה וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד אוֹתָנוּ.

וְלָכֵן הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּשְׁמַח מְאֹד שֶׁזָּכִינוּ לְדַעַת מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, כְּמוֹ רַבְּנוּ נַחֲמָן מְבָרְסֵלֵב זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, וּמִתְלַמֵּד כְּזֶה כְּמוֹ מוֹהַרְנַ"ת ז"ל, שֶׁהוּא לָקַח עַל עַצְמוֹ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קִנָּה

מִצְוָה שְׂאִין לֵה דוֹרְשִׁים, וְאִם לֹא רַבֵּי נִתְּן, מֶה הָיָה אֲתָנוּ ? !
בְּאֵמַת הֶבֶה וְנִחַשְׁבּוּ, הֵיִינוּ מֵיֹאשִׁים לְגַמְרִי, הֵיִינוּ חוֹשְׁבִים
שְׁזֶה סוּף הָעוֹלָם, וְלֹא רוֹאִים כְּכֹר אֹר בְּקִצָּה הַמְּנַהֲרָה,
וְהֵיִינוּ מִתְיֹאשִׁים לְגַמְרִי, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל
עָלֵינוּ, וְשָׁלַח לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה וְתַלְמִיד כְּזֶה, הֵאֵם אֵין לָנוּ לְשִׂמְחָה
וְלִרְקָד ? !

וְלִכֵּן אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ, אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן ! וְתִצֵּא מֵעֲצָמְךָ,
תִּתְחִיל לִרְקָד מֵרַב שְׂמִיחָה, וְשִׂתְהִיָּה לְךָ סִבְלָנוּת. וְאָמַר
הַחֲכָם: הַחַיִּים הַמְּאֹשְׁרִים הֵם בְּשִׂמְחָה, אֲבָל לֹא בְּשִׂחּוֹק.
זֹאת אוֹמֶרֶת כְּמוֹ שְׂסַפֵּר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ט'),
מִהֲחֲכָם וְהַתָּם, שֶׁהַחֲכָם הֵלֵךְ תָּמִיד בְּחֻכְמוֹת, וְתָמִיד הָיָה
עָצוּב וּמְרַמֵּר, מֶה שְׂאִין כֵּן הַתָּם הֵלֵךְ בְּלִי חֻכְמוֹת רַק
בְּתַמִּימוֹת, וְהָיָה תָּמִיד שְׂמֵחַ, אֲבָל שְׂמִיחָה אֲמִתִּית, וְכִשְׁבָּאוּ
לְעִשׂוֹת מַמְנוֹ צְחֹק, מֶה אָמַר ? אֲבָל בְּלִי לִיצְנוּת. כִּי שְׂמִיחָה
זֶה בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ מִשְׂחֹק שֶׁל הַתּוֹל וְשֶׁל לִיצְנוּת.

וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכֵּינוּ
לְהִתְקַרֵּב לְרַבֵּי אֵמַת כְּזֶה, וְיוֹדְעִים מִתַּלְמִיד כְּזֶה, וְנִתְחִיל
לְלַמֵּד סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלְעִשׂוֹת שְׁעוֹר בְּ"לְקוּטִי-הַלְכוֹת"
בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְכֵן לְלַמֵּד כָּל יוֹם תּוֹרָה אַחַת בְּ"לְקוּטִי-
מוֹהַר"ן" וְלוֹמַר עָלֶיהָ תַּפְלָה בְּ"לְקוּטִי-תַּפְלוֹת", וְזֶה יַחֲזֹק
וְיַעֲזוּד וְיִשְׂמַח אוֹתָנוּ, וְיִקְרַב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הַלָּלוּ
בְּתוֹךְ לְבָךְ, וְתִצֵּא מֵעֲצָמְךָ, מֶה סִגְרָת אֶת עֲצָמְךָ כָּל-כְּף ? !
לְמָה אֵתָּה כָּל-כְּף מֵיֹאשׁ וּמְדַכְּךָ ? ! לְמָה אֵתָּה כָּל-כְּף

קנו אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל

שָׁבוּר?! חֲטָאָתָּ, עֲשִׂיתָ עַד כֹּה דְבָרִים שְׁלֵא הָיִיתָ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּרָא אֶת הַתְּשׁוּבָה, כְּדֵי שְׁנַחֲזֹר בַּתְּשׁוּבָה, אֲפִלּוּ עָשָׂה אָדָם מָה שֶׁעָשָׂה אָבֵל אִם חוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבֵּל אוֹתוֹ. כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים קִיט). יְדוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּרוּסָה תַּחַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד, כְּדֵי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה; כְּלָנוּ בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה, כְּלָנוּ חוֹזְרִים בַּתְּשׁוּבָה, כְּלָנוּ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן בְּזֶה בְּעֲצֻמוֹ עָלֵינוּ לְשַׂמַּח, וְלִכֵּן אִם רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר לָנוּ: מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, זֶה לֹא רַק עֲצָה, אֲלֵא זֶה הַמִּצְוָה שֶׁבָּהּ כְּלוּלוֹת כָּל הַמִּצְוֹת, כִּי כְּשִׂיְהוּדֵי שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה בְּנִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, אִזּוּ כָּבֵר אֵינן לוֹ עֲבֻרוֹת. וְכֵמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים): "אֲנֹכִי אֶשְׂמַח בְּהוֹי"ָה, יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ יוֹם טוֹב

א' פז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הוּא מִתְּנָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְחִזְק וְלְעוֹדֵד וְלְשַׂמַּח אֶת כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הַחֲלָשִׁים הַשְּׁבוּרִים וְהַרְצוּצִים וְכוּ' וְכוּ', וְלְהַעֲלוֹתָם עַד רוּם הַמְּדַרְגּוֹת וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל נִשְׁלַח

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל קִנּוּ

בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ לְהַצִּיל אֶת כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְאֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, הֵן אַמַּת שְׁעָדִין צוֹחֲקִים מִזֶּה וְכוּ', אָבֵל לְאֵט לְאֵט הָאוֹר שֶׁל רַבְנוּ ז"ל מִתְפַּשְׁטֵת בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבָאִים אֵלָיו מְכַל הַשְּׂכָבוֹת וְכוּ', וּמְכַל הָעֵדוֹת וְכוּ', וּמִתְאַחֲדִים יַחַד עִמּוֹ.

וְהִנֵּה יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שֶׁהֵם לְמַעְלָה מִדַּעְתָּנוּ וּלְמַעְלָה מִהַשְּׂגוֹתֵינוּ שְׂאֵי אִפְשָׁר לְהַבִּין אֶת זֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן לְהַסְבִּיר אֶת זֶה, אָבֵל עֲבָדָה הוּא שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (חיי מוהר"ן סימן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאֲחַר שֶׁהִמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שְׂיִהְיוּ כָּלֵם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֵר, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז שְׁכָל מִי שְׁסָר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יַחְסֹר אִישׁ וּמִי שְׂזוֹכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (נחמיה ח') "אֲכָלוּ מַעֲדָנִים וּשְׂתוּ מִמֵּתִקִּים כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הוּא מַעֲזָכֶם" וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; וְאָמַר (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדַע שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מֵאֲבוֹתַי, רַק הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאֲנִי יוֹדַע מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעִיָּא אַתֶּם כְּלָכֶם, בּוֹדָאֵי תְלוּיִן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל לְעֲנִיָּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (חיי מוהר"ן סימן ת"ו) שְׂיִכּוֹלִין אֲזֵ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׂבֻכָל הַשָּׁנָה לֹא הִיָּה בְּאִפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּנָה בְּשׁוּם אִפְּן, אִפְּ עַל פִּי כֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּנָה. אִפְּ עַל פִּי שְׂבֻכָל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעַצְמוֹ ז"ל לֹא הִיָּה יְכוּל לְתַקְּנָם,

קנח אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל

אָבֵל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינּוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת; וְלִכֵּן כָּלֵם מְחִיבִים לִהְיוֹת אֶצֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, זֶה לֹא יוֹעִיל לְאַף אֶחָד, לְבִסּוּף כָּלֵם יְבוֹאוּ וַיְהִי שָׁמָּה מְנַיִנִים אַחַר מְנַיִנִים מְכֹל הַעֲדוּת, מְכֹל הַזְּרָמִים, וּמְכֹל הַחֲסִידוּת, וּמְכֹלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרוֹאִים אֵת זֶה בְּחוּשׁ אֵיךְ שָׁזָה כָּבֵר מִתְקַיֵּם, וְלִכֵּן אֵין לָנוּ אֵלָּא אֵת דְּבַרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, אִם הוּא בְּקֶשׁ שֶׁנִּבְּוֵא אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֵין עַל זֶה שְׁאֵלוֹת כֵּן לֹא, בָּאִים וְלֹא שׁוֹאֲלִים שְׁאֵלוֹת וְזֶהוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁגָם אֶתְּהָ תְּבוּאָה, וְתִבְיָא אֵת כָּל הַמְשִׁפְחָה שֶׁלָּךְ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' פת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

הַיּוֹם יְכוּלִים לְבָרַךְ אֵת זֶה בְּקִלּוֹת אִם הַגִּיּוֹר שְׁלָה תִפְסָה אוֹ לֹא וְכו', וְיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת גִּיּוֹר לְחִמְרָה אִם רוֹצִים לְצַאת יָדַי חוֹבָה, וְהִרְגַע שֶׁהִיא גִיּוֹרֵת צְרִיכִים לְקָרֵב אוֹתָהּ בְּכָל מִינֵי הַתְּקַרְבוֹת, שְׁאֶצֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב גְּרִים,

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קִנְט

כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכַף מְצִיעָא נ"ט): הַמְּאַנֶּה אֶת הַגֵּר עוֹבֵר בְּשִׁלְשָׁה לְאוּיָן וְהַלּוֹחֲצוֹ עוֹבֵר בְּשָׁנַיִם וְכוּ', וְאָמְרוּ (שם) רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל אוֹמֵר מִפְּנֵי מַה הִזְהִירָה תּוֹרָה בְּשִׁלְשִׁים וְשִׁשָּׁה מְקוֹמוֹת וְאָמְרִי לָהּ בְּאַרְבָּעִים וְשִׁשָּׁה מְקוֹמוֹת בְּגֵר, מִפְּנֵי שְׁסוּרוֹ רַע, מֵאִי דְכִתִּיב (שְׁמוֹת כ"ב כ') "וַיְגַר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם" תִּנְיָא רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר מוּם שְׂבָךְ אֶל תֵּאמַר לְחִבְרָךְ; כִּי גַם אֲנַחְנוּ הֵינּוּ גֵרִים בְּמִצְרַיִם, עֵינֵי שָׁם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחומֵימָא לָךְ לָךְ) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי מַחְבֵּב אֶת הַגֵּר כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֹשֵׁב גֵרִים שְׁמִתְגִּירִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּמִדְבַר רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ב') אָנוּ צְרִיכִין לְהַחֲזִיק טוֹבָה לְגַר שֶׁהִנִּיחַ מִשְׁפַּחְתּוֹ וּבֵית אָבִיו וְהִנִּיחַ אִמְתּוֹ וְכָל אֲמוֹת הָעוֹלָם, וּבָא לוֹ אֶצְלָנוּ, לְכֵן הִרְבָּה עָלָיו שְׁמִירָה שֶׁהִזְהִיר אֶת יִשְׂרָאֵל שִׁישְׁמְרוּ עֲצָמָם מֵהֵם שְׁלֹא יִזְיקוּ לָהֶם, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (דְּבָרִים י"י"ט) "וְאֶהְבֶתֶם אֶת הַגֵּר", (שְׁמוֹת כ"ב כ') "וַיְגַר לֹא תוֹנֶה" וְגו', וְאָמְרוּ (תּוֹרַת כְּהִנִּים קְדוּשִׁים) כָּשֵׁם שְׁנֹאֲמַר לְיִשְׂרָאֵל (וַיִּקְרָא י"ט י"ח) "וְאֶהְבֶת לְרַעְךָ כְּמוֹךְ", כֵּן נֹאמַר לְגֵרִים כִּי צְרִיכִים לְאַהֵב אֶת הַגֵּר;

וְלָכֵן אִם הִיא הַתְּגִירָה לְמָה אֶת צְרִיכָה לְרַדְף אֶת אַחִיךָ?

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֵר שְׁנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' פט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויחי, ט' טבת ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ס"ד.) כל הדוחק את השעה שעה דוחקתו וכל הנדחה מפני השעה שעה נדחת מפניו; אסור לדחוק את השעה בשום פנים ואפן, את עשית כבר מה שישלל ולקחת כדורים שגרמו לך חרדות, תפסיקי עם הכדורים כדי שתזכי לבריאות נפשית וגופנית וכו' וכו', לפרי בטן בגיל כזה צריכים רק נס מהשמים וכו', ולזכות לנסים צריכים רק להתפלל להקדוש ברוך הוא, וגם בתפלה אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ו) אסור לאדם לעמוד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפלתו שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דוקא את בקשתו, כי זה הוא כמו לוקח דבר בחזקה, בגזלה. רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך יתן ואם לאו, וזה (אבות פ"ב ב') 'אל תעשה תפלתך קבע', מלשון גזלה, כמו שכתוב (משלי כ"ב) "וקבע את קבעיהם נפש". הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפלתו, שדוקא יעשה הקדוש ברוך הוא את תפלתו, כי זה הוא תפלת קבע שלוקח הדבר בחזקה בגזלה, רק יתפלל ברחמים ותחנונים;

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחַל קֶסֶא

וְלִכְּנָן רַק לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים אִם יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן, וְאִם לֹא לֹא, וְאִסּוּר לְהַשְׁכֵּר מִשּׁוּם דְּבַר רַק
לְהִרְבּוֹת בְּמִצְוֹת, כִּי (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה) עֵקֶר תּוֹלְדוֹתֵיהֶם שֶׁל צַדִּיקִים
מֵעֲשִׂים טוֹבִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּבְּשְׂרֵי לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי תִשָּׂאֵר עוֹד שְׂמָה כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים הָרוֹפְאִים, הֵן
אָמַת זֶה קִשָּׁה לָךְ לְהִיּוֹת שְׂמָה, אֲבָל צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד
עַל בְּרִיאוֹת הַגּוּף, וְשְׂמָה אֵתָּה תַחַת שְׂמִירָה שְׁתַּקַּח אֶת
הַתְּרוּפוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת
הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַעֲקֵר לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁעֵקֶר
הַרְפּוּאָה הוּא שְׂמָחָה, וְכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים
לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַשְׂמָחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן

קסב אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

חלק ב' סימן ה' שְׁהַעֲקֹר הוּא אַמוּנָה, וְכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים שְׂאֵדָם סוֹבֵל זֶה רַק בְּגַלְל חֶסְרוֹן הָאֲמוּנָה, וּבַפֶּרֶט מַחְלַת הָעֵצָבִים זֶה בָּא לְאָדָם מַחְמַת חֶסְרוֹן אַמוּנָה, כִּי אִם הִיָּה אָדָם מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אָזִי לֹא הִיָּה מִתְעַצְבֵּן, וְלֹא הִיָּה מְמַרְמֵר וְנִכְנַס בְּדַכְאוֹן וְכוּ', וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת הַתְּרוּפּוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' צא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יְדוּעַ שְׂיֵשׁ שְׁבַע מִצְוֹת בְּנֵי נֹחַ, וְאֶחָד מֵהֶם יַחֲוֹד הַשֵּׁם שְׁגָם גּוֹי מְכָרַח לְהֵאֲמִין בְּאַחֲדוּת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְלִכֵּן מִתֵּר לְהַפְיֵץ לָהֶם גַּם כֵּן אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחוּבְרוֹת שֶׁהֵם תִּמְצִית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁהֵם מְגַלִּים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְכָל הָעֵבוּדָה זָרָה זֶה שֶׁקָּר אֶחָד גְּדוֹל שֶׁהִמְצִיאוּ מוֹמְרִים לְהַכְעִיס וְכוּ', כִּידוּעַ כֹּל הַהִיסְטוֹרִיָּה שֶׁל הַשֶּׁקֶר הַזֶּה וְכוּ', הַמְצוּיָן מִן הָאֵצְבַּע וְכוּ', וְלִכֵּן מִתֵּר לְתַת גַּם לְגוֹי קוֹנְטְרָסִים וְחוּבְרוֹת שְׁמְגָלִים אֶת הָעֵצוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְכִבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּפֶרוּשׁ כְּשֶׁנִּסְעַ לְנְאוּרִיטְשׁ בְּהִיּוֹתוֹ יוֹשֵׁב

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחֲל קֶסֶג

עַל הַעֲגָלָה (חיי מוֹהֲרָ"ן סִימָן רנ"א) יֵשׁ לְאֵל יְדֵי הַחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְמוֹטָב, וְלֹא בְּלֶבֶד אַנְשִׁים פְּשׁוּטִים, אֲלֵא אֶפְלוּ צַדִּיקִים וְאַנְשִׁים גְּדוֹלִים, אֲנִי יִכּוֹל לְהַחְזִירָם לְמוֹטָב. כִּי גַם הַצַּדִּיקִים צַרִּיכִים לְהַחְזִירָם לְמוֹטָב. וְלֹא מִבְּעֵי אִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, אֲלֵא כָּל הָאָמוֹת הָעוֹלָם כֻּלָּם אֲנִי יִכּוֹל לְהַחְזִירָם לְהֵשֵׁם יְתַבְרֹךְ, וְהִיתִי יִכּוֹל לְהוֹלִיכֶם סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל. אֶךְ דִּיו לְעַבֵּד לְהִיּוֹת כָּרְבוּ; וְלִכֵּן אֵין שׁוּם שְׂאֵלָה עַל זֶה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזֶכֶה לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאַפִּילוּ לְאָמוֹת הָעוֹלָם נִגְלָה אֶת דַּעַת רַבְנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' צב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֹךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טֵבֶת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה רַק לְפָנַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאַפִּילוּ שְׁעֲשִׂיתָ כְּכֹר מַה שְׁעֲשִׂיתָ וְכו', תְּמִיד יִכּוֹלִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה, וּמַה שְׂאֵתָה סוּבַל עֲלֻבוֹנוֹת בְּזִיוֹנוֹת חֲרוּפִים וְגְדוּפִים וְכו', קַח אֶת זֶה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת וְכו',

קסד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

וְדַע לָךְ כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְסַתּוֹם אֶת פְּיֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', וְלָכֵן תִּקַּח
אֶת כָּל הַבְּזִיוֹנוֹת לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי
מוהר"ן חלק א' סימן ר') עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ יָדָם וַיִּשְׁתַּק, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁלֹא תִגִּיב וְלֹא תַעֲנֶה וְלֹא לַעֲשׂוֹת
שׁוּם דְּבָר, רַק לִשְׁתַּק, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספר המדות אות תפלה סימן
ע"ז) כְּשֶׁתִּשְׁמַע חֲרַפְתְּךָ וְתִשְׁתַּק תִּזְכֶּה שִׁיעֲנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּקִשְׁתְּךָ; וְאָמַר (שם אות מריבה סימן פ"ו) מִי שֶׁשׁוּמַע חֲרַפְתּוֹ
וְשׁוֹתֵק, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַטֵּל מִמֶּנּוּ רְבוֹת רַעוֹת שֶׁהֵיָה רְאוּיִין לְבוֹא
עָלָיו; וְאָמַר (שם סימן כ"ט) מִי שֶׁשׁוּמַע חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק נִקְרָא
חֲסִיד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת נַפְשׁוֹ; וְאָמַר (שם אות המתקת
דין סימן פ"ד) עַל יְדֵי שְׁתִּיקָה נִמְתַּק הַדִּין. וְאָמַר (שם אות אמונה סימן
ט"ז) כְּשֶׁמְחַרְפִּין אוֹתָךְ וְאַתָּה שׁוֹתֵק תִּזְכֶּה לְהִבִּין תְּרוּץ עַל
קִשְׁיוֹתֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְרוּחַ בִּינָה;

וְלָכֵן אֵל תַּעֲשֶׂה עֶסֶק מִכָּל מָה שֶׁמְדַבְּרִים עָלֶיךָ וְכוּ', וְכוּ',
וְתִקְבֵּל אֶת זֶה לְתְּשׁוּבָה, שֶׁהַבְּזִיוֹנוֹת הָאֵלוּ שִׁיְהִיו לְכַפֶּרֶת
עֲוֹנוֹת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' צג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחֲל קַסָּה

הָאֲנָצִיקְלוֹפֵדִיָּה שְׁחַבֵּר ... ז"ל זֶה מְקַבֵּל אֶצֶל כָּל הָרַבָּנִים, וְהוּא הִיָּה אִישׁ יִרְא הַשֵּׁם, וְחַבֵּר אֶת זֶה בְּצוּרָה מְאֹד מְאֹד מְקַצּוֹעִית, וְהִכַּל הוֹלֵךְ עַל פִּי רוּחַ הַתּוֹרָה וְאֲמוּנָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן יְכוּלִים לְהַסְתַּכֵּל וּלְעֵין בָּהֶם, וַיֵּש לְזוֹה הַסְּכָמוֹת מְרַבָּנִים גְּדוּלִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנֹנְכָה לְלַמֵּד אֲמוּנָה מְכֹל דְּבָר, וְלִהְיֶיךָ אֶת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ מְכֹל פְּרִט וּפְרִט.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' צד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַבַּת זוג שְׁלוֹ, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה ב.) אַרְבָּעִים יוֹם קוֹדֵם יִצְרִית הַוֹלֵד בַּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמֶרֶת בַּת פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי, וְלִכֵּן אֶסוּר לָךְ לְהַתְיָאֵשׁ כָּלֵל, הַבְּעֵיָה שְׁלֹךְ שְׂאֵתָה בְּרוּן, וְאַתָּה צְרִיךְ לְזַכֵּר מַה שְׂאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת ס"ג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֵיתְתָא, אַתָּה צְרִיךְ לְרַדַּת מְדַרְגָּה וְאִז תִּמְצָא אֶת הַזּוּג שְׁלֹךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחוּר הוּא גְאוּתָן וְכו', וְלֹא מְתָאִים לוֹ לְקַחַת אֶת זו אוֹ אֶת זו וְכו', אֲנִי הִכִּי חָכֵם וְהִכִּי יָפֵה וְכו', אַקַּח אֶת זו? אוֹ אֲנִי הִכִּי

קסו אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל

חֶכֶם וְהָכִי יָפֵה וְהָכִי מִשְׁכִּיל וְכו', אֶקַח אֶת זֶה? וְהוּא מִסְתַּוֵּבב וּמְחַפֵּשׁ אֶת הַבַּת זֹוֹג שְׁלוֹ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנֹכְנַס בּוֹ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הוּא? וְהוּא רוֹצֵה שְׁיִכּוּא אֱלִירוֹ זֹוֹג מִשְׁהוֹ שְׁעַדִּין לֹא נִבְרָא וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֵּשׁ וְכו', וּמִסְתַּוֵּבב וְיוֹצֵא לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוֹלֵי אֲמָצָא אֶת בְּחִירַת לְבָבִי שֶׁתּוֹבֵא אֵלַי עַל סוּס לְבֶן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכו', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבְּחוּר מְחַכֵּה עַד שְׁיִוְלַד זֹוֹג כְּזֶה, וּבֵין כֶּךָ הוּא לֹא קוֹלֵט שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַכֵּה, כְּמֵאמֶר הַחֶכֶם "הַזְּהָר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפֵס אֶת עֲצָמוֹ רוֹאֵה שֶׁהוּא כְּבָר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, וּמָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְכָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֵיתְתָא, תְּרַד מְדְרָגָה וְאַל תַּחְזִיק מְעַצְמָךְ כָּל כֶּךָ גְּדוֹל וְכו', וְאֵז תִּמְצָא בְּקִלוֹת בַּת זֹוֹג מַה שְׁיִתְּאִים לָךְ.

טוֹב מְאֹד שֶׁתְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַמֵּאמֶר בְּלִקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ט שְׁרַבְנוּ ז"ל מְגַלֵּה שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַשְּׂדֵכָן הַמְּשֻׁדָּךְ אֶת כָּל הַשְּׂדוּכִים, וְתֹאמַר עַל זֶה אֶת הַתְּפִלָּה מ"ה מְלִקוּטֵי תְּפִלוֹת, וְתִרְאֶה שֶׁלְּבִסוֹף תִּמְצָא אֶת בַּת זֹוֹגָךְ.

וּמוֹבָא בְּתַקוּנֵי זְהָר (תַּקוּן י"ד) כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא הוּא מְאֹבֵד אֶת זֹוֹגוֹ, עִם כָּל דָּא אִם חָזַר בְּתִשׁוּבָה חָזַר וְיִהְיֶבְנָא לִיהַ בַּת זֹוֹגִיהַ, עֵינֵי שָׁם, וְלִכֵּן תְּגִיד גַּם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּוֹ כְּמָה פְּעָמִים בְּיוֹם, וְתִרְאֶה נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַק אַל תִּהְיֶה בְּרִזָּן, וְאֶת הַשְּׂדוּךְ שְׁנוֹתְנִים לָךְ תִּקַּח אֶת זֶה לְשֵׁם שְׁמַיִם וְתִתְחַתֵּן:

אָשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל קֶסֶז

רבונו של עולם חוס וְחַמֵּל עָלַי זִכְנִי לְמַצֵּא אֶת בֵּת זִוְגִי,
וְאֶתָּה בְּעֶצְמָךְ יוֹדַע שְׂאֵנִי מוֹכֵן כְּבֹר לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל
מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אֵךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים וְהָרָעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד
עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיאַת זִוְגִי, וְאֵנִי נִמְצֵא בְּצַעַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֶתָּה
גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא
שְׂמִיחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִיחָה, וְלִכֵּן הִנְנִי
מִתְחַרֵּט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֵנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמִי
לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי
שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֵהַר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְחָזַר בְּתִשׁוּבָה,
חָזַר וְיִהְיִבְנָא לִיהַ בֵּת זִוְגִיָּה, וְהִנְנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן
תִּזְמִין לִי אֶת בֵּת זִוְגִי, וְאַזְכֶּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל,
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' צה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּפַתּוּחַ בֵּית הַכְּנֶסֶת עַל שֵׁם רַבְּנוּ
ז"ל "הֵיכַל הַקִּדְשׁ" שְׁבוּנָה הַצְּדִיק (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ג"ט)
וּרְבִנּוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁבְּכָל עִיר וְעִיר יִהְיֶה בֵּית הַכְּנֶסֶת עַל
שְׁמוֹ, וְהַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת בֵּית הַכְּנֶסֶת שֶׁנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ

קסח אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחַל

(חיי מוֹתָרָן סִימָן של"א) וְכִשְׁהָיָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בֵּית הַכְּנֶסֶת בְּעִיר נַעֲמָרוֹב עוֹד בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהִתְפַּלְלוּ בְּיַחַד וְכוּ', וְאַחַר כֵּן נִתְבַּטַּל, אָמַר מִי יוֹדֵעַ מָה הָיָה אִם הָיָה מִתְקִים דְּבַר הַמַּגִּין שְׁלָכֶם? הַמַּגִּין שְׁלָכֶם הָיָה בּוֹקֵעַ רְקִיעִים, גַּם פַּעַם אַחַת הָיָה רַבִּי נִפְתָּלִי ז"ל מַנְגִּין אֵיזָה מְזֻמּוֹר בְּבֵית הַמְדַרְשׁ בְּלִילָה עִם עוֹד אַנְשִׁים מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל שָׁכַב כְּבָר עַל מִטָּתוֹ וְקָם רַבְּנוּ ז"ל מִמִּטָּתוֹ וְנִכְנַס אֲלֵיהֶם לְשִׁמוּעַ אֶת נְגִינָתָם. וְאַחַר כֵּן אָמַר לָהֶם תִּדְעוּ שֶׁהַנְּגִינָה שְׁלָכֶם הִיָּתָה בּוֹקֵעַת רְקִיעִים וְכוּ', תּוֹכְלוּ לְשַׁעַר עֲצָמְכֶם אֲשֶׁר כְּבָר שָׁכַבְתִּי עַל מִטָּתִי, וְהַנְּגִינָה שְׁלָכֶם מְשַׁכָּה אוֹתִי מִמִּטָּתִי לְהַכְּנִס אֲלֵיכֶם וְכוּ'; עֵין שָׁם.

רוֹאִים מִכָּל זֶה אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה שֶׁאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב בְּכָל עִיר וְעִיר אֵיךְ שֶׁצָּרִיכִים לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמָם בֵּית הַכְּנֶסֶת עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְגוֹרָמִים נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְרַבְּנוּ ז"ל, וְיָמָּה גַּם שֶׁיְּכוֹלִים שָׁמָּה לְהִתְפַּלֵּל עַל פִּי הַנְּסוּחַ שְׁלָנוּ, וְלִדְבַר אֶת הַדְּבוּרִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִהְתַּחֲזֵק יַחַד, וְלִרְקֹד בְּיַחַד אַחַר כָּל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה כְּנֹהֵג אֲצֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלִכֵּן תִּתְחִילוּ בְּקִטָּן וְלֹאט לֹאט תִּגְדְּלוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שְׁזוֹכִים לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' צו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְחִי, ט' טַבַּת ה'תַּשְׁעָה

אַשֶׁר שָׁנַת תַּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל קַסֵּט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי הַדְּבָר הַכִּי גָדוֹל שְׂיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת עֲבוּר נִשְׁמָה
שֶׁנִּפְטָרָה, זֶה לְהַדְפִּיס סֵפֶר אוֹ קוֹנְטֵרס מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי זֶה
מַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וְהַזְכוּיּוֹת שֶׁל אֱלוֹ הַבְּנֵי אָדָם שֶׁחֲזָרוּ
בְּתִשׁוּבָה וְהַתְּחִילוּ לְהַנִּיחַ צִיצִית וּתְפִילִין וְכו', וּכְשֵׁרוֹת וְטָהָר
הַמְשֻׁפָּחָה וְכו', שְׁמִירַת שַׁבָּת וְכו', זֶה הַכֹּל חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד
לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, וְזֶה זְכוּיּוֹת לְאַבִּיךָ ע"ה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה
שְׂבִיכּוּלְתָּךְ לְהַדְפִּיס אֵיזָה קוֹנְטֵרס וְחֻבְרַת מֵהַקוֹנְטֵרסִים
שֶׁזְכוּיִתִּי לְלִקֵּט מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמִמִּוֵּהֲרַנ"ת ז"ל לְקַרֵּב נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, לְחֻזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת
הַיְהוּדִים וְהַנִּפְּוִלִים, וְהַזְכוּיּוֹת הַזֶּה יִהְיֶה נֶחֱשָׁב לְאַבִּיךָ ע"ה, וְכֵן
לְהַדְפִּיס אֵיזָה סֵפֶר מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים
מִה זֶה גוֹרֵם לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם לְנִשְׁמוֹת הַנִּפְטָרִים, הָיָה כָּל אֶחָד
עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים לְהַדְפִּיס סֵפֶר לְעֵלוּי נִשְׁמַת הַנִּפְטָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֵר לָנוּ שְׁנִזְכָּה לַעֲסֹק בְּהַדְפָּסַת
וְהַפְּצַת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל לְמַעַן תִּקְוֶן נִשְׁמוֹתֵינוּ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ
מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשׁוֹזְכִים לְקַרֵּב יְהוּדִים אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קע אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנְּחָל

א' צו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, לֵיל עֶשְׂרֵה בְּטַבַּת הַלּוּלָא דְמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל,
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל־לֵוִית אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו חֲסִידֵי בְּרִסְלָב
תְּלַמִּידֵי "הַיֵּכַל הַקָּדוֹשׁ" דֵּי בְּכַל אֶתֶר וְאַתֶּר, הַוּוּי"ה עֲלֵיהֶם
יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד

הַלֵּילָה אֲנַחְנוּ חוֹגְגִים אֶת הַהַלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל,
הוּא הָיָה מֵהַתְּלַמִּידִים הָאֲחֵרוֹנִים שֶׁהִתְקָרְבוּ אֶל רַבְּנּוּ ז"ל, וְזָכָה
יּוֹתֵר מִכָּל הַתְּלַמִּידִים, לְרַבְּנּוּ ז"ל הָיָה תְּלַמִּידִים אַרְיוֹת, אַנְשֵׁי
מְעֵלָה דְּבוֹקִים בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁמוֹת וַיְחַוְּדִים שְׂאֵי
אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר אֶת זֶה, כְּגוֹן הַמַּגִּיד מְטִירוֹוִיִצָא זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ,
שֶׁהוּא הָיָה יּוֹתֵר מִבְּגַר מְרַבְּנּוּ ז"ל בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה, הוּא עוֹד הָיָה
יְדִידוֹ וַיְחַבְּרוּ שֶׁל הַמַּגִּיד רַבֵּי נַחוּם מְטִשְׁעֵרְנוֹבִיל זְכוּתוֹ יִגַן
עֲלֵינוּ, מַגְדוּלֵי תְּלַמִּידֵי הַמַּגִּיד מְמַעֲזְרִיטֶשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ,
הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי נַחוּם מְטִשְׁעֵרְנוֹבִיל זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ הַפִּיר
עוֹד אֶת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ, הַמַּגִּיד
מְטִירוֹוִיִצָא זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ אֶמֶר לְהַחֲתִן שְׁלוֹ שְׁגַם כֵּן הָיָה אִישׁ
מוֹרֵם מְעַם ר' יִצְחָק סִג"ל זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ, תְּשַׁמַּע: אִם אֲנִי
עֲזַבְתִּי אֶת כָּלֶם וְאֲנִי אוֹמֵר לָךְ אֶת כָּלֶם, וְהִתְקַרְבְּתִי אֶל הָאֲבָרָךְ
הַזֶּה, אֲז תִּאֲמִין לִי אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה, זֶה הוּא אֶמֶר לְגַבֵּי
רַבְּנּוּ ז"ל, אָדָם שֶׁהַפִּיר עוֹד תְּלַמִּידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ
זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ, תְּלַמִּידֵי הַמַּגִּיד מְמַעֲזְרִיטֶשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ,
וְהוּא הָיָה אֶחָד מֵהֶם, וְהוּא הִתְקָרַב אֶל אֲבָרָךְ צַעִיר כְּמוֹ רַבְּנּוּ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחֲל קַעֵא

ז"ל, זה חדוש, לרבנו ז"ל היה תלמיד ר' יודיל זכותו יגן עלינו
שהיה תלמיד של הרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן
עלינו, שרבנו ז"ל אמר אשרי העינים שראו את רבי פנחס, ורבי
פנחס היה חד בדרא, והוא היה הרבה יותר מבגר מרבנו ז"ל
והתקרב אליו, הוא הסתובב תמיד עם שמות ויחודים אין לנו
מושג מה זה, וכן היה לרבנו ז"ל עוד המון תלמידים, כמו רבי
אהרן הרב מברסלב זכותו יגן עלינו, שגם כן היה איש מורם
מעם, ואף על פי כן כשהתקרב מוהרנ"ת ז"ל אל רבנו ז"ל, לא
לקח הרבה זמן הוא עבר את כל התלמידים, וזה פלא על גבי
פלא, עד ששאלו אותו פעם תלמידי רבנו ז"ל הרי אתה באת
אחרינו, איך זכית יותר מכלנו? ענה להם פשוט, אני
כשהתקרבותי אל רבנו ז"ל זרקתי את השכל שלי לגמרי אין לי
שכל, דבור אחד מרבנו ז"ל חתיכת שכל, עוד דבור עוד
חתיכת שכל, בלי רבנו ז"ל אין לי שכל, זה נקרא התקרבות
אמתית אל הצדיק, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ג)
העקר והיסוד לקשר עצמו אל הצדיק שבדור ועל כל אשר הוא
אומר תעשה, ולזרק ולהשליך את השכל של עצמו, וכל מה
שהצדיק אומר כהוא זה תקים, זה נקרא שלמות ההתקרבות
אל הצדיק.

נשאלה השאלה איפה השכל שלנו, מה אנחנו צריכים
ללכת עור, חרש, אלם, אין לנו שכל עצמי? אלא אנחנו
צריכים לסתום את העינים, לסתום את האזנים, לסתום את
הפה, וללכת אחר רועה? אצל צאן זה יכול להיות, אבל אדם
יש לו שכל, איך רבנו ז"ל תובע מאתנו לזרק את השכל ולצית

קעב אָשר שַׁנַּת תּשע"ה - חֵלֶק רע"א בַּנְּחָל

אַתְּ הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר הוּא אוֹמֵר כִּהוּא זֶה תַּעֲשֶׂה, אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תְּצִיֵּת אוֹתוֹ, אֵיךְ יִכּוֹל לְהִיּוֹת דְּבַר כָּזֶה? בּוֹאוּ נִבְיִן אֶת זֶה בַּשֶּׁכַּל הַקָּטָן שְׁלֵנוּ, הֲרֵי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק א' סִימָן רנ"ה) כִּשְׂאָדָם הוּא מֵאֲמִין בַּהַצְדִּיק בְּלִי שׁוּם דַּעַת אֶפְשָׁר לְפֹול מֵהָאֲמוּנָה, כִּי מֵאֲמוּנָה לְבַד אֶפְשָׁר לְפֹול, אָבֵל אִם יֵשׁ לוֹ גַּם דַּעַת שְׂמֵבִין גַּם בַּהַדְעַת אַזִּי אֵי אֶפְשָׁר לְפֹול, אֵיךְ הַדְּבָרִים מִשְׁתּוּיִם יַחַד בְּזֶה שְׂצָרִיכִים לְסַלֵּק אֶת הַשֶּׁכַּל?

אַלָּא עָלֵינוּ לְזַכֵּר טוֹב טוֹב שְׁכָל דְּבוּר שְׂמוֹהֲרָנִ"ת ז"ל אָמַר וְשָׁח וְדַבֵּר אֲתָנוּ יֵשׁ בְּזֶה עֲמֻקּוֹת עֲמוּק עֲמוּק מִי יִמְצְאוּנוּ, לְדַגְמָא בַּהַקְדָּמָה שֶׁל "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" אוֹמֵר מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל אֲנִי כְּמוֹ נֵס עַל גְּבֵי עֵנֶק, עוֹמֵד עֵנֶק וְעָלִיו מִתְיָשֵׁב גָּמֵד, אֶת מִי רוֹאִים? רַק אֶת הָעֵנֶק, אֶת הַגָּמֵד לֹא רוֹאִים, כִּךְ מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל מַגְדִּיר אֶת עֲצֻמוֹ שֶׁהוּא גָּמֵד נֶגֶד הָעֵנֶק שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, זֶה נִקְרָא אֲמוּנָה עִם דַּעַת, זֶה נִקְרָא שְׂאֵנִי זוֹרֵק אֶת הַשֶּׁכַּל שְׁלִי אָבֵל אֲנִי גַּם מֵבִין לָמָּה עָלִי לְזוֹרֵק אֶת הַשֶּׁכַּל, וְלָמָּה לְצִיֵּת אֶת הַרְבֵּי, קוֹדֵם כָּל אָדָם צָרִיךְ לְעִבּוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה עַל עֲצֻמוֹ שִׁיְהִיָּה מַכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, כָּל הַצְּרוֹת שְׂבָנֵי אָדָם סוֹבְלִים בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק מִשׁוּם שֶׁהוּא לֹא מַכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, שְׂזוֹ הַבְּעֵיָה הִכִּי גְדוּלָּה שֶׁל אָדָם, הוּא לֹא מַכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, הוּא שׁוֹכַח מִי הוּא, וְהוּא שׁוֹכַח אֶת הָעֵבֶר שְׁלוֹ, וְשׁוֹכַח אֶת הַהוֹנָה שְׁלוֹ, הוּא עוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה זְמֵרִי וּמִבְקָשׁ שְׂכָר כְּפִנְחָס, וְלָכֵן הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן אָדָם צָרִיךְ לְעִבּוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְהַכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק א' סִימָן ו') צָרִיךְ כָּל אָדָם לְמַעַט בְּכַבּוֹד וּלְהַרְבוֹת בְּכַבּוֹד

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַעַג

הַמָּקוֹם, וְזֶה הוֹלֵךְ אַחַד עִם הַשְּׁנִי, הֶרְגַע שְׁאָדָם מִמַּעַט אֶת כְּבוֹד עֲצָמוֹ, מִמִּילָא מִתְגַּדֵּל כְּבוֹד הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּהַחַיִּים שְׁאָדָם תָּמִיד יִכִּיר אֶת עֲצָמוֹ, אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ס"ז) כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה וּמִתְקָרֵב אֶל הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַחֵן וְהַיָּפִי וְהַפֶּאֶר שֶׁל כָּל הַדּוֹר וְשֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, אִז הַצַּדִּיק פּוֹתַח לוֹ אֶת הָעֵינַיִם, מִתְחִיל לְהַסְתַּכֵּל עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת שְׂמַחָה אֶת הַבְּרִיאָה, מְסַתַּכֵּל בְּגַדְלָתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא פֹה אֵתִי עִמִּי וְאַצְלִי, וְלִכֵּן אָדָם פּוֹתַח אֶת הַפֶּה וּמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל זְמַן שְׁאָדָם לֹא מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שְׂמַדְבֵּר אֶל חֵבֵר טוֹב, סִימָן שֶׁהָאֱמוּנָה שְׁלוֹ לֹא בְּרוּרָה, סִימָן שֶׁהָאֱמוּנָה שְׁלוֹ לֹא מְזַכֶּכֶת, אֱמוּנָה יֵשׁ לְכָל יְהוּדֵי, כִּי אֱמוּנָה זֶה הַנְּשֻׁמָה, נְשֻׁמָה יֵשׁ לְכָל יְהוּדֵי, אֲבָל כְּשֶׁנּוֹלָד יְהוּדֵי בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה שֶׁל אֱמוּנָה, זֶה הַנְּשֻׁמָה שְׁלוֹ כְּמוֹ שְׂכַתוֹב בְּזֹהֵר (מִשְׁפָּטִים צ"ד) זָכָה יְהִיבָנָא לִיָּה נִפְשִׁיָּהּ, זָכָה יִתִּיר יְהִיבָנָא לִיָּה רּוּחִיא, זָכָה יִתִּיר יְהִיבָנָא לִיָּה נְשֻׁמְתִּיָּהּ, וְכֵן הֵלְאָה וְהֵלְאָה, כָּל יְהוּדֵי הוּא חֵלֶק אֱלֹקֵי מִמַּעַל, אֲבָל הוּא נִקְדָּה קְטַנָּה, הוּא צָרִיף לְעִבּוֹד עַל עֲצָמוֹ לְהַגְדִּיל אֶת הַנִּקְדָּה שֶׁל הָאֱמוּנָה, לְהַגְדִּיל אֶת זֶה וְלְהַגְדִּיל אֶת זֶה עַד שִׁיחִיָּה עִם אֱמוּנָה, כְּמוֹ שְׂחֻבְקוּק הַנְּבִיא אֹמֵר (חֻבְקוּק ב'ד') "וְצַדִּיק בְּאֱמוּנָתוֹ יִתִּיָּה", כָּל הַחַיּוֹת שְׁלוֹ זֶה אֱמוּנָה, זֶה זוֹכִים עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק, שֶׁהַצַּדִּיק פּוֹתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם שְׁנוֹזְכָה לְרֵאוֹת אֶת גְּדֻלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשֶׁהוּא נִמְצָא פֹה, וְשֶׁאֵף אַחַד לֹא יִבְלָבֵל לִי אֶת הַשְּׂכָל וְהַדַּעַת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פֹה, וְאִם הוּא פֹה וְאִתָּה מְחִזִּיק בְּזֶה וְאִתָּה מְאֲמִין בְּזֶה, וְאִתָּה רוֹאֶה אוֹתוֹ, תִּפְתַּח אֶת

קעד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רע"א בנחל

הַפֶּה וַתְּדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן לְהַגִּיעַ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִי אֶפְשָׁר רַק עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק, כְּמוֹ שְׂאוּמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס') שֶׁהַצַּדִּיק מְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה וּפּוֹתַח אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי בִּזְהַר שְׂמֵתִיקָרְבִים אֶל הַצַּדִּיק הוּא פּוֹתַח לָנוּ אֶת הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל, פּוֹתַח לָנוּ אֶת הַלֵּב שֶׁנִּרְגִּישׁ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַחַר כֵּן אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּכְבָר לֹא צְרִיכִים אֶת אֶף אֶחָד.

מִמְשִׁיךְ רַבֵּנוּ ז"ל וְאוּמֵר וְהַעֲקֵר לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצֻמוֹ אֵיךְ הוּא אוֹחֵז בְּד' יְסוּדוֹת שְׁלוֹ, אָדָם כָּלוּל מֵאַרְבַּע יְסוּדוֹת, אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עֶפֶר, זֶה נִמְצָא בְּכָל אָדָם, אוּמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') שֶׁמֶשֶׁם בָּאִים כָּל הַתְּאוּוֹת שֶׁל הָאָדָם, אֵשׁ: מִשְׁמָה בָּא הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שֶׁנִּמְצָא בְּכָל אָדָם, מֵרוּחַ: בָּא כָּל הַדְּבָרִים בְּטָלִים לְשׁוֹן הָרַע רְכִילוֹת לִיצְנוּת, מִמַּיִם: בָּאִים כָּל הַתְּאוּוֹת נְאוּף וּמָה לֹא, עֶפֶר: מִשְׁמָה בָּא עֲצָבוֹת וְהִדְכָאוֹן, אוּמֵר רַבֵּנוּ ז"ל אָדָם צָרִיךְ לְזַכֵּךְ אֶת הַד' יְסוּדוֹת אֵשׁ שְׂיִכְעֵר הַלֵּב שְׁלוֹ רַק אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רוּחַ שְׂיִדְבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה עִם כָּלֵם, וְכֵן יְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מַיִם שְׂיִתְאַהֵב רַק בְּהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל הַתְּאוּוֹת שְׁלוֹ יִהְיֶה רַק לְהַכְלִיל בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, תְּמִיד אֲנִי רוֹצֵה כָּלוֹם רַק אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַתְּאוּוֹת הַכִּי גְדוּלָה, מִשֶּׁה רַבֵּנוּ זָכָה לָזֶה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, אוּמֵר הַזֶּה () שֶׁמֶשֶׁה רַבֵּנוּ לֹא הִסְתַּפֵּק בְּזֶה שְׁכָל כְּלוֹ יִהְיֶה רַק לְהַתְּאַהֵב וְלְהַכְלִיל בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲלֹא רָצָה שְׁכָל עִם יִשְׂרָאֵל יִזְכּוּ אֶל מָה שֶׁהוּא זֹכָה, עֶפֶר אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֹצֵל לֹא לַעֲשׂוֹת

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַעָה

דְּבַר נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁמָה תִּהְיֶה עֲצָלָן, אֲבָל הִיְהוּדִי צָרִיךְ לִהְיוֹת תָּמִיד שְׂמֵחַ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁעַל יְדֵי שְׂמֻזְכֻּכִים אֶת הַד' יְסוּדוֹת אִזּוּ מֵאִיר לִפְנֵי הָעֵינַיִם שֶׁלּוֹ שֵׁם הַוַי"ה בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אוֹמֵר, סִימָן שֶׁל בַּעַל תְּשׁוּבָה שֶׁנִּתְקַבְּלָה תְּשׁוּבָתוֹ בְּשָׂמִים, אִם הוּא רוֹאֵה תָּמִיד אֶת שֵׁם הַוַי"ה לִפְנֵי הָעֵינַיִם שֶׁלּוֹ, כָּל זְמַן שֶׁהוּא לֹא רוֹאֵה אֶת שֵׁם הַוַי"ה לִפְנֵי הָעֵינַיִם שֶׁלּוֹ, סִימָן שֶׁעַדִּין לֹא נִתְקַבַּל תְּשׁוּבָתוֹ, עֲכָשׁוּ אֲנִי שׂוֹאֵל אֶת כָּלְכֶם, הֲאִם זְכִינוּ כִּכְּר לָזֶה? (אֶת הָאֲמַת), הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ מִפְּרֹשׁ אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ל"ב ב') "אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחַשֵׁב הַוַי"ה לּוֹ עוֹן", אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרָגָה כְּזוֹ שֶׁאִם לֹא רוֹאֵה אֶת שֵׁם הַוַי"ה לְרַגַע, זֶה הָעוֹן הַכִּי גָדוֹל שֶׁלּוֹ, אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים בָּזֶה? הַלּוֹאִי שֶׁשְׁנִיָּה לֹא דָקָה, אֱלֹא שְׁנִיָּה, נִחְשָׁב מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פֹה, מְכַל שֶׁכֵּן רַגַע אֶחָד שְׁשִׁים דְּקוֹת שֶׁנִּחְשָׁב הִנֵּה אֵה אֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פֹה, זֶה הַתְּאֻוָּה שֶׁל צְדִיקִים שֶׁנִּכְלָלִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הֲאִם יֵשׁ לָנוּ הַשְּׂגָה מֵה זֶה צְדִיק, הוּא מוֹכֵן כָּל רַגַע לְמֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל מַדְרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, תְּלַמִּידִים כְּאֵלוֹ הָיָה לְרַבְּנוּ ז"ל, אֵף עַל פִּי כֵּן מוֹהֲרַנ"ת ז"ל זָכָה יוֹתֵר מִכָּל הַתְּלַמִּידִים, לָמָּה? כִּי הוּא הַפִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, הוּא לֹא הִחְזִיק מֵעֲצָמוֹ כְּלוּם, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאֲדָל ע"ה הִבַּת שֶׁלּוֹ, אִם תִּסְתַּכְּלִי עַל נִתְלַעַע שְׁלִי (כִּךְ קָרָא אֶת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שֶׁהִשֵּׁם שֶׁלּוֹ הָיָה נִתֵּן וְקָרָא אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹן חִפָּה נִתְלַעַע) אִם הֵיית רוֹאֵה אֶת נִתְלַעַע שְׁלִי הוּא בְּעֵינַי עֲצָמוֹ חֲתִיכַת

קעו אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רע"א בַּנְּחָל

בוֹץ כְּלוּם, כִּךְ הוּא זָכָה לְקַבֵּל מִרְבֵּנו ז"ל, הוּא הָיָה בְּעֵצְמו גָּמֵד, אַז הוּא הָיָה יְכוּל לְשַׁכַּת עַל גַּב הָעֵנָק שֶׁהוּא רַבְּנו ז"ל.

מוֹהֲרַנ"ת ז"ל הִרְגַע שֶׁהִתְקַרַב אֶל רַבְּנו ז"ל עֵבֶר עָלָיו צְרוֹת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת לְפָנָי זֶה כָּלֵם אָהָבו אוֹתוֹ, כָּלֵם הַשְׁתַּעֲשְׂעו אֹתוֹ, מוֹהֲרַנ"ת ז"ל הָיָה מִתְמִיד גְּדוֹל בַּתּוֹרָה, הָיָה חָשׁוּב בְּעֵינָי כָּל הָעִיר נַעֲמִירוֹב, הָיָה חֲתָן שֶׁל צַדִּיק קְדוֹשׁ רַבִּי דָּוִד צָבִי שֶׁהָיָה רַב בְּשְׁלוֹשׁ עִירוֹת הַכִּי גְדוּלוֹת בְּאוֹקְרַאֲינָא, מְאֵהָלוֹב, קְרִימִינְצוֹק, וְשְׂאֲרִיגְרָאד, וְאִיךְ שֶׁהִתְקַרַב אֶל רַבְּנו ז"ל הִתְחִיל עָלָיו כָּל כִּךְ הִרְבָּה מְנִיעוֹת, כָּל כִּךְ הִרְבָּה צְרוֹת, אָבֵל הוּא לֹא הִסְתַּכַּל עַל כְּלוּם, הוּא זָרַק אֶת עֵצְמו כָּל כְּלוֹ לְהִתְקַרַב אֶל רַבְּנו ז"ל, וְאַצְלוֹ הָיָה כָּל דְּבוּר שֶׁל רַבְּנו ז"ל יִקְרֵי בְּעֵינָיו, זֶה נִקְרָא הִתְקַרְבוֹת אֲמִתִּית אֶל צַדִּיק, לֹא שֶׁתְּלַךְ אַחֲרָיו בְּעֵינָיִם עֲצוּמוֹת, בְּאֲזָנָיִם סְתוּמוֹת, בְּפֶה סָגוּר, אֶלֶּא תִשְׁתַּמֵּשׁ גַּם קִצַּת עִם שֹׁכֵל:

בוֹאוּ נִתְחִיל לְהִתְבוּנֵן מַה זֶה הִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנו ז"ל, אַף פְּעַם לֹא נִבִּין עַד שֶׁנִּסְתַּכַּל עַל עֵצְמֵנו, אֲנִי צָרִיךְ לְדַעַת מִי אֲנִי, מַה עֲשִׂיתִי, מַה הָעֵבֶר שְׁלִי, אֲנִי פָּגוּם, אֶת מִי אֲנִי יִטְעָה, רַבְּנו ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אַתְּכֶם הָעוֹלָם, הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד מְאֹד, אֶל תִּטְעוּ אֶת עֵצְמְכֶם, תִּזְכְּרוּ טוֹב טוֹב מַה עֲשִׂיתֶם עַד עַכְשָׁו, וְעַכְשָׁו בְּזָכוֹת הַצַּדִּיק אֲנִי זוֹכָה קוֹדֵם כָּל לְהִיּוֹת שְׁמַח שְׂאֲנִי יְהוּדִי, אַף פְּעַם לֹא יִדְעָתִי מִדְּבַר כְּזֶה שְׂצָרִיכִים לְשִׁמַּח שְׂאֲנִי יְהוּדִי, מַה הִיִּיתִי עוֹשֶׂה אִם הִיִּיתִי תְּאִילֵנְדִי אוֹ סִינִי? יֵשׁ לִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם מְצוּוֹת וְאֲנִי מְקִיִּים אֶת הַמְצוּוֹת, כִּי יְהוּדִי אֶפְלוּ הַכִּי רְחוּק יֵשׁ לוֹ מְצוּוֹת, עִם

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַעֲזו

יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוֹשׁ, הַבְּעֵיָה שֶׁהִסְמִיךְ מִ"ם הַחֲלִיף אֶת בֶּן הַמֶּלֶךְ לְבֵן הַשְּׂפָחָה, רַבְּנוּ ז"ל מְסַפֵּר לָנוּ בְּאֵרֵיכוֹת גְּדוּלָה (סְפָרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֵׂה י"א) שֶׁהָיָה בֶּן הַמֶּלֶךְ וְהָיָה בֶּן הַשְּׂפָחָה וְהַחֲלִיפוּ אוֹתָם, עַד שֶׁבֶן הַמֶּלֶךְ בְּעֶצְמוֹ חָשַׁב שֶׁהוּא בֶּן הַשְּׂפָחָה, וְהַבְּעֵיָה הֵכִי גְדוּלָה שֶׁבֶן הַשְּׂפָחָה חָשַׁב שֶׁהוּא בֶּן הַמֶּלֶךְ.

וּמֵאַרְיֵךְ בְּזֶה מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת בְּרַכַּת הַשַּׁחַר הַלֵּכָה ג') שֶׁזֶה מֵה שְׂקוּרָה הַיּוֹם, וְכֵן בְּכָל הַדּוֹרוֹת יִצְחָק אָבִינוּ הָיָה הַבֶּן הַמֶּלֶךְ, הוּא הָיָה בֶּן שָׂרָה, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה א' סִימָן א') שֶׁהִיא הָיְתָה יוֹתֵר גְּדוּלָה בְּנַבּוּאָה יוֹתֵר מֵאַבְרָהָם, יִשְׁמַעְאֵל הָיָה בֶּן הַשְּׂפָחָה בֶּן הַגֵּר וְנַעֲשָׂה חֲלוּפִין, וְרוֹאִים אֶת זֶה הַיּוֹם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, מִי בּוֹלֵט, מִי עוֹשֶׂה אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁכָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם רוֹעֲדִים וּפּוֹחָדִים, מִמֵּי? מֵהִישְׁמַעְאֵלִים, הֵם שׁוֹלְטִים עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, תִּנְסוּ לְנִסְעַי אֵיפֹה שְׂאֲתֶם רַק רוֹצִים, אֵיזָה שְׂדֵה תְּעוּפָה שְׂאֲתֶם רוֹצִים, אֲתֶם מִכְּרַחֲמִים לְהוֹרִיד אֶת הַנְּעֻלִים, אֶת הַמְּעִיל, לְהוֹצִיא מֵהַפִּסִּים מֵה שֵׁשׁ לָכֶם, וּבּוֹדְקִים אֲתֶכֶם אִם אֵין לָךְ מִשְׁהוּ בְּכִיס, מִי גָרַם לָזֶה, יִשְׁמַעְאֵל, מַחֲזִיק אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּגֵרוֹן, הַבֶּן הַשְּׂפָחָה לּוֹקַח אֶת הַמְּלוּכָה, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוֹשׁ, עִם יִשְׂרָאֵל רוֹצִים רַק לַעֲשׂוֹת טוֹב וְחֹסֵד לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּעַת הַגָּאֻלָּה יִתְגַּלֶּה מִי זֶה בֶּן הַמֶּלֶךְ, זֶה עִם יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁבִיל זֶה הַנְּבִיא אוֹמֵר (יְשַׁעְיָה ס' ג') "וְהֵלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרְךָ", כָּל עִם יִשְׂרָאֵל יֵאִירוּ אֶת הָעוֹלָם עִם הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל לַעֲתַת עֲתָה הַתַּחֲלִף הַבֶּן יִשְׁמַעְאֵל לְבֶן יִצְחָק, הַבֶּן מֶלֶךְ לְבֶן הַשְּׂפָחָה, וְזֶה נִמְצָא אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ אוֹמֵר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, אָדָם לֹא

קצת אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

מאמין בעצמו, אבד את האמונה העצמית, הבטחון העצמי, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) כמו שאדם צריך להאמין בהקדוש ברוך הוא, כך צריך להאמין בעצמו שהוא גם כן חשוב בשמים, זה היה התלמיד של רבנו ז"ל מוהרנ"ת ז"ל, הוא כל כך הבין את רבנו ז"ל, הוא כל כך ירד אל עומק דברי רבנו ז"ל, שרבנו ז"ל זה לא צדיק שהיה לפני מאתים שנה, אלא זה רבי שבא לזה העולם ומגלה את הקדוש ברוך הוא בגלוי כזה שמשיח צדקנו מה הוא יגלה לכל העולם כלו, את הלמוד של רבנו ז"ל.

רבנו ז"ל אמר מה ההפרש ביני לבין משיח, אצלי יש עדין בחירה, אצל משיח כבר לא יהיה בחירה, אם משיח יגלה את הקדוש ברוך הוא ויגלה מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא לא יהיה בחירה, כלם ידברו אל הקדוש ברוך הוא, כמו שאומר הנביא (צפניה ג' ט') "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הוי"ה לעבדו שכם אחד", עכשו יש בחירה כן לא, כל אחד אומר את הדעות שלו.

מוהרנ"ת ז"ל הוא היה התלמיד שהבין שרבנו ז"ל, בא לזה העולם לחזק לעודד ולשמח את כל הנשמות השבורות הרצוצות הנפולות, להגביה אותם, להכניס בהם רוח חיים, רק הוא הבין את רבנו ז"ל, ולכן אלו שזכו להתקרב אל רבנו ז"ל צריכים לשמח מאד עם מוהרנ"ת ז"ל, כמו שאמר אחד מאנשי שלומנו רבי אפרים מפשבוש ז"ל אם לא נתן למוט רגלינו, אם לא היה לנו את מוהרנ"ת ז"ל לא היינו מקבלים שום דבר מרבנו ז"ל, מוהרנ"ת ז"ל השאיר לנו מתנה ה"לקוטי

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַעֵט

הַלְכוֹת" מִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד לְקוּטֵי הַלְכוֹת כְּבָר לֹא צָרִיךְ כְּלוּם, לְקוּטֵי הַלְכוֹת אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל עַל סִפְרוֹ זֶה הֵגֵן עֲדָן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר מֶה זֶה לְקוּטֵי הַלְכוֹת, חוֹשְׁבִים שֶׁהוּא כָּתַב אֶת זֶה בְּאַרְיֵכוֹת, אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַלְקוּטֵי הַלְכוֹת נִכְתָּב בְּתַכְלִית הַקְּצוּר, מְכַל אוֹת וְאוֹת יְכוּלִים לְהַאֲרִיךְ הַמוֹן הַמוֹן דְּפִים.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְכֻלְכֶם דְּבַר שְׂאוּלֵי לֹא כְּדָאֵי לִי לְהַגִּיד, אוּלַי לֹא כְּדָאֵי לְפָרְסָם, אֲבָל הֵיזוֹת שְׂאֲנִי מְרַגֵּישׁ שְׂיָמִי קְרוֹבִים, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִתִּי אֲנִי אֶעֱזֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, זֶה לִי שְׁשִׁים שָׁנָה שְׁזָכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, זֶה לִי שְׁשִׁים שָׁנָה שֶׁהַפְּעַם הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁבִּאתִי לְבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב שֶׁבְּקִשֵׁי הָיָה שָׁמָּה מִנִּין, זֶה הָיָה בְּעֶשְׂרֵה בְּטַבַּת תַּשְׁט"ו, כָּל כֵּךְ פְּחַדְתִּי, כָּל כֵּךְ רַעְדֵיתִי פֶּן וְאוּלַי יִתְגַּלֶּה בִּישִׁיבָה אִיפֹה הִלְכָתִי, כָּל כֵּךְ פְּחַדוֹ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, הַסֵּמ"ךְ מ"ם עָשָׂה אֶת שְׁלוֹ לְהַעֲלִים לְהַסְתִּיר אֶת רַבְּנוֹ ז"ל מִן הָעוֹלָם, בְּמִנִּין הָיוּ כְּמָה זְקָנִים שֶׁעוֹד הָיוּ בְּאוּמָן, וְאַחַר כֵּךְ זְכַנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִתְמַיֵּד בְּ"לְקוּטֵי הַלְכוֹת", עָבַר עָלַי מְאֹד שֶׁהִתְקַרְבֵיתִי אֶת רַבְּנוֹ ז"ל דְּבָרִים מְזַעְזָעִים מְאֹד, אֲנִי לֹא יְכוּל לְפָרֵט בְּפִרְטֵיכוֹת, אֲבָל בְּכֻלְלֵיכוֹת אֲנִי יְכוּל לְהַגִּיד לָכֶם עוֹד לֹא הָיָה לִי יוֹם אֶחָד יוֹם טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם, אַחַר כֵּךְ הִתְחַתַּנְתִּי כְּבָר חֲמֵשִׁים וְשְׁלוֹשׁ שָׁנִים, וּמָה שֶׁעָבַר עָלַי כָּל הַשָּׁנִים זֶה רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ, וּמָה שֶׁעוֹבֵר עָלַי עֲכָשׁוּ דְבָרִים שֶׁלֹּא חָלַמְתִּי, תְּמִיד הָיוּ שׁוֹאֲלִים אוֹתִי תְּלַמִּידִים מָה הָיָה הַכַּח שֶׁלָּכֶם שֶׁהִתְחַזְקַתֶּם?

קפ אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחֵל

אֲזֵי אֲנִי מְכַרְחָה לְהַגִּיד לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו כְּשֶׁהֵייתִי בְּחֹרֶר
צָעִיר לְמִדְתֵּי הַרְבֵּה "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַסְבִּיר
לָכֶם מַה זֶה הַרְבֵּה, דְּבַר אֶחָד אֲנִי כֵּן יָכוֹל לְהַגִּיד לָכֶם, מְטַבְּעֵי
אֲנִי עֵקֶשׁן מְאֹד גָּדוֹל, וְזֶה הֵיִסוּד שְׁצָרִיכִים כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן מ"ח) צָרִיף לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן גָּדוֹל בְּעִבּוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הִיָּה תְקוּפָה שְׁגִמְרֵתִי כָּל חֲדָשׁ אֶת הַ"לְקוּטֵי
הַלְכוֹת" שְׁלוֹשִׁים חֲדָשִׁים בְּרַצִּיפּוֹת מֵהַבְּקָר עַד מֵאַחַר בְּלִילָה,
וְכִכָּה לְקַח שְׁלוֹשִׁים חֲדָשִׁים בְּמִכָּה אַחַת, שְׁנַתִּים וְחֲצִי, זֶה מַה
שְׁמַחֲזִיק אוֹתִי מֵאִזְ עַד עַכְשָׁיו הַ"לְקוּטֵי הַלְכוֹת".

לֹא יָכוֹלִים לְהַסְבִּיר אֶת זֶה אֲבָל רְצִיתִי, הִיָּה לִי רְצוֹן, עַל
"לְקוּטֵי הַלְכוֹת" נֹאמַר (מִשְׁלֵי ח' ל"ד) "אֲשֶׁרִי אָדָם שָׁמַע לִי לְשִׁקֵּד
עַל דְּלִתֵּי יוֹם יוֹם לְשֹׁמֵר מְזוּזַת פְּתָחַי" מִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם
"לְקוּטֵי הַלְכוֹת" יִהְיֶה לוֹ הַתְּחִזְקוֹת.

אַמַּת הַיּוֹם יֵשׁ לָנוּ אֶת הַ"אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֶׁהַדְּפִיסוֹ כָּבֵר עַד
עַכְשָׁיו מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם כְּרָכִים, שְׁזֶה מִסְתַּכֵּם שְׁלוֹשִׁים
וּשְׁתַּיִם אֶלֶף מְכַתְּבִים, וַיֵּשׁ עוֹד לְכָל הַפְּחוֹת אַרְבָּעִים אֶלֶף
מְכַתְּבִים מְכַתְּבֵי יָד מוֹכְנִים לְדָפוֹס, מַה זֶה הַ"אֲשֶׁר בְּנַחֵל"?
אַחַר הַחֲתָנָה לֹא יוֹדַע מַה, לֹא יוֹדַע מִי, לֹא יוֹדַע אֵיפֹה, פְּתָאוֹם
הַתְּחִילוּ לָבוֹא אֵלַי בְּחוּרִים, אֲבָרְכִים, הַתְּחִילוּ לְהַתְּכַתֵּב אֵלַי,
וְזֶה כָּבֵר חֲמֵשִׁים וְאַחַד שָׁנָה מְעַרְבַּ חֲנֻפָה תִּשְׁכַּח עַד עַכְשָׁיו,
וְהַצֵּטְבֵּר לְמַעְלָה מִשְׁבָּעִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְזֶה לֹא סֵתָם סְפוּר,
מַה אֵלּוּ הַמְּכַתְּבִים? הֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וְדְבָרֵי מוֹהֲרַנ"ת
ז"ל, שְׁמַתִּי אֶת זֶה בְּצוּרָה כְּזוֹ, בְּצוּרָה שֶׁל מְכַתְּבֵי, שְׁיִגִיעַ לְכָל
אֶחָד וְאַחַד, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁיַעֲזֹר לִי לְהַדְּפִיס אֶת זֶה, וְאֲנִי

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַפּא

מִבְּטִיחַ מִי שֶׁיִּדְפִּיס כָּרֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה, מוֹהֲרַנ"ת ז"ל
הוּא הַבֵּינן אֶת רַבְּנוּ ז"ל, הוּא יָדַע שֶׁהֶעֱקֵר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל זֶה
הַתְּחִזְקוֹת, בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁפָּרִים וְגַלִּים,
חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, חוֹבוֹת וְצָרוֹת, רוֹקִים וְרוֹקוֹת
מִצְטַעְרִים, כִּי אֵין לָהּ עוֹד צַעַר כְּמוֹ רוֹק וְרוֹקָה, עַד כַּדִּי כָּךְ
שָׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים שֶׁהֵם נִמְצָאִים בְּבֵית סֵהַר, (בְּרֵאשִׁית
רַבָּה פָּרָשָׁה ס"ח סִימָן ד') (תְּהִלִּים ס"ח) "אֲלֵקִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָהּ
מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת" מֵהוּ בְּכוֹשְׁרוֹת, בְּכִי וְשִׁירוֹת, מֵאֵן
דְּבַעֲי אוֹמֵר שִׁירָה, וּמֵאֵן דְּלֹא בְּעֵי בְּכִי וְכוּ'; שְׁזֵה רוֹק וְרוֹקָה
הֵם בְּבֵית סֵהַר, אֵף אֶחָד לֹא מִבֵּין אֶת הַצַּעַר שֶׁל רוֹק וְרוֹקָה,
מִתְּחַתְּנִים צְרִיכִים אֶת הַשְּׂדֵחַן שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹ שֶׁאוֹמֵר
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ט) שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַשְּׂדֵחַן, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
שְׂדֵחַן לֹקַח אֶת רַבָּקָה מִבִּיא אוֹתָהּ אֶל רְאוּבֵן וּמִתְּחַתְּנִים
וְגַמְרָנוּ, לֹא לֹא, הַשְּׂדֵחַן הָאֲמֵתִי שְׂזֵה רַבְּנוּ ז"ל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
אוֹתוֹ עַל כָּל הַחַיִּים, חֲתַנָּה זֶה לֹא רַק שְׁעוֹמְדִים בַּחֲפָה חֲמֵשׁ
עֲשָׂרָה דְקוֹת וְגַמְרָנוּ, הַתְּחַתְּנוּ וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ חַיִּים, בָּאִים שְׂתִי
עוֹלָמוֹת וּמִתְּאַחֲדִים יַחַד, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן
פ') שְׁלוֹם זֶה כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִתְּאַחֲדִים יַחַד, כְּשֶׁאֵשׁ וּמִים
מִתְּאַחֲדִים יַחַד מִזֶּה נַעֲשֶׂה שְׁמַיִם, אֶת זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים, אֶת
רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי הַבֵּינן כָּל כָּךְ אֶת רַבְּנוּ ז"ל כְּמוֹ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל,
וְלִכֵּן אָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל כָּל מֵה שֶׁחִבְרַתִּי אֶת ה"לְקוּטֵי הַלְכוֹת"
בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים שָׁנָה סֵט שְׁלָם עַל כָּל הַד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף,
הֵייתִי צָרִיף לְכַתֵּב עוֹד כָּל כָּךְ הַרְבֵּה רַק בְּשִׁבִיל דְּבָרִים בֵּינוּ
לְבִינָה, אֵיךְ לְהַחְזִיק שְׁלוֹם בֵּית, זֶה לְמוֹד עֲמוּק, רַבְּנוּ ז"ל
הַזְּהִיר אוֹתָנוּ (שִׁחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּית וְלֹא

קפב אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

להתגרש, אתה סובל סבל זה העוונות שלך, הלמוד של שלום בית זה עמוק עמוק מי מציאנו, ואחר כך מה עם הילדים איך לשמר על ילדים, איך לחנך את הילדים, איך להחזיק מעמד עם הילדים, ואחר כך מה עם פרנסה, מה עם חובות, הכל יש ב"לקוטי הלכות", מוהרנ"ת ז"ל נותן לנו עצות שקבל מרבנו ז"ל על כל פרט ופרט.

ולכן עלינו לקבל על עצמנו הלילה בהילולא של מוהרנ"ת ז"ל, להתחיל ללמד "לקוטי הלכות", אפלו אם לא תלמד בכל יום רק קטע אחד, אבל תתבונן טוב טוב מה מוהרנ"ת ז"ל מדבר, אז תקבל הרבה שכל ודעת, מה זה דעת, ומה זה שכל? הסביר רבנו ז"ל והעקר להסתפל על עצמו, תתחיל להסתפל על עצמך, אל תסתפל על אחרים, טבע של בני אדם אומרים מוסר תוכחה להזולת, תגיד מוסר ותוכחה לעצמך, לא להזולת, אתה תהיה דגמא חיה להזולת, רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ט) שהצדיק כל כך זכך את עצמו שרק מסתכלים על הצדיק מקבלים התעוררות, אדם צריך כל כך לזכך את עצמו לראות שבבית שלו יהיה צניעות, שממילא הוא יהיה דגמא חיה, היום צריכים לשמר יותר מאי פעם על הבית.

רבנו ז"ל גלה (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ב) שיש אריך אנפין דקדושה, ויש אריך אנפין דקלפה, כשמישיח יבוא יהיה אריך אנפין דקדושה, איפה שאדם רק לא ירצה להסתפל הוא רואה את הקדוש ברוך הוא, מדבר אל הקדוש ברוך הוא, אבל לפני ביאת המשיח, לפני שנגאל, יש אריך אנפין דקלפה חשוך

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַפַּג

כְּפוּל וּמְכַפֵּל שְׁזָה הַגְּלוּת שְׁלָנוּ, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ בְּכִיס עֲבוּדָה זָרָה כְּלֵי מִשְׁחִית אֵיפּוֹן אֵיפּוֹד, שְׂיִכּוּלִים לְרֵאוֹת שְׁמָה כָּל הַזָּבֵל וְכָל הַלְּכוּדָה, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק א' הַלְּכָה ה') לִיבֵא וְעֵינָא תְרִי סְרִסְרִי דְחֻטְאַה, הַלֵּב וְהָעֵינַיִם הֵם שְׁתֵּי סְרִסְרִים לְחֻטָּא, אָדָם מִסְתַּכֵּל עַל זָבֵל וְעַל לְכוּדָה אֲזִי אַחֲרֵי כֶּף הוּא עוֹשֶׂה מַה שֶּׁהוּא עוֹשֶׂה רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, וְהֵרָאֵשׁ שְׁלוֹ מְלֵא זָבֵל וְלְכוּדָה מְלֵא טְמָאָה, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סְנֵהֲדִין מ"ה) אֵין יִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמַה שְׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת, מִי שֵׁישׁ לוֹ בְּכִיס כְּלֵי מִשְׁחִית שְׂיִכּוּלִים לְרֵאוֹת שְׁמָה כָּל מֵינֵי זָבֵל וְלְכוּדָה זֶה פְּצָצָה אֲצֵלוֹ, אִם הַכְּלֵי מִשְׁחִית מְחַבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט, וְיִכּוּלִים לְכַתֵּב בְּפִי־סֵבּוּק, אוֹ לְהַעֲלוֹת עַל הַפִּי־סֵבּוּק כָּל מֵינֵי זָבֵל, תִּהְיֶה בְּטוֹחִים שֶׁהַבֵּית הַזֶּה יִשְׁבֵּר, הַבֵּית הַזֶּה שְׁמָה יִהְיֶה גְרוּשִׁין, וְזֶה לֹא סֵתָם לְהַפְחִיד זֹו מְצִיאֹת.

אֲשֶׁה שְׂמַתְכַתְּבַת עִם גְּבֵר זֶר שְׁמָה יִהְיֶה גְרוּשִׁין, גְּבֵר מְתַכְתֵּב עִם אֲשֶׁה שְׁמָה יִהְיֶה גְרוּשִׁין, זֶה שׁוֹבֵר אֶת הַבֵּית, הַגְּעֵנוּ עַכְשָׁו לְשִׂיא הַטְּמָאָה שִׂיא הַחֲשָׁךְ, כִּי לְפָנַי שְׂמַתְגָּלָה הָאוֹר הַגְּדוֹל שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא אוֹר הַגְּאֻלָּה, מְתַפְשֵׁט הַחֲשָׁךְ כְּפוּל וּמְכַפֵּל, הַנְּשִׁים הוֹלְכוֹת בְּפָרִיצוֹת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא הָיָה דְבַר כְּזֶה, וְהֵן אֲשֶׁר גּוֹרְמוֹת מַחֲלַת הַסְּרִטָן, זֹו מַחֲלָה שְׂאֵף אֶחָד לֹא יָדַע מְזֶה לְפָנַי דוֹר שְׁתֵּי דוֹרוֹת, אֲלֵא הַנְּשִׁים הַתְּחִילוּ לְלַכֵּת בְּפָרִיצוֹת גְּדוּלָה, אֵלוֹ שֶׁהִתִּירוּ לְלַכֵּת עִם פְּאָה מְפִנֵי כְּמַה וְכְמַה סְבוּת, אֲבָל לֹא הִתִּירוּ לְלַכֵּת עִם פְּאָה אַרוּכָה כְּמוֹ שְׂדֵה, עִם פְּאָה מְפִזֶּרֶת, אוֹ עִם בְּגָדִים צְמוּדִים שְׂקוּפִים, עִם שְׂסַע לְמַעֲלָה מִהַבְּרַכִּים רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, זֶה מַה

קפד אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל

שְׁגוּרָם סֵרְטֵן, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא קמ"א. ס.) כִּינֹן שָׁנַתְּן רְשׁוֹת לְמַשְׁחִית אֵינוּ מִבְּחִין בֵּין צְדִיקִים לְרָשָׁעִים וְלֹא עוֹד אֲלֵא שְׁמַתְחִיל מִן הַצְּדִיקִים תַּחֲלָה; וְהַטּוֹבִים הֵם נִתְּפָסִים בְּשִׁבִיל נָשִׁים שֶׁהוֹלְכוֹת בַּפְּרִיצוֹת.

וְאֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לְכָלְכֶם חֲפֹשְׁתִּי חֲטָטְתִּי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵיזָה חֲטָא עֲשִׂיתִי שְׂאֲשֵׁתִי תַחֲיָה, קִבְּלָה סֵרְטֵן בְּרֹאשׁ, גְּדוֹל בְּרֹאשׁ הוֹצִיאֵנוּ, מֵאֵז שְׂאֲנִי יֵלֵד רְאִיתִי נִפְטָר, מֵאֵז אֲנִי זוֹכֵר עַל יוֹם הַמִּיתָה שֶׁיָּבֹא הַיּוֹם וְהַרְגַע שְׁנַצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם מֵאֵז שֶׁהֵייתִי בְּגִיל שְׁמוֹנָה, וְאֲנִי שׂוֹאֵל אֶת עֲצָמִי לָמָּה זֶה בָּא לִי, אֵז הַתַּחֲלָתִי לְחֲטָט וְלִחְטָט עַד שֶׁבָּאתִי לִידֵי הַחֲלָטָה יֵשׁ לָךְ קֵהֲלָה וְאֵתָה לֹא שׂוֹמֵר אֵיךְ שֶׁהַנָּשִׁים הוֹלְכוֹת, זֶה מֵה שְׁגָרָם לְאֲשֶׁתְךָ, מֵה אֲנִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת. וְלָכֵן אֲנִי מוֹחָה עַל זֶה, וְאֲנִי בּוֹכָה עַל זֶה, וְאֲנִי מִכָּה עַל חֲטָא.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבּוֹנוּ ז"ל, זָכִינוּ לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה, זָכִינוּ לְצִיַת אֶת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שֶׁהוּא אָמַר שֶׁרַבּוֹנוּ ז"ל בְּקֶשׁ מֵאֲתָנוּ לְבּוֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְאֲנַחְנוּ בָּאִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לָמָּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, מִפְּנֵי שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל גָּלָה לָנוּ אֶת דַּעְתּוֹ שֶׁל רַבּוֹנוּ ז"ל, עַל זֶה צְרִיכִים אֲמוּנָה, זָכִינוּ כְּלָנוּ לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעוֹד נִמְשִׁיךְ לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבּוֹנוּ ז"ל כִּי זֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבּוֹנוּ ז"ל, מוֹהֲרַנ"ת ז"ל הַתַּחֲנֵן אֲלֵינוּ יֵשׁ לָנוּ רַבִּי כָּל כֶּךָ גְּדוֹל לָמָּה לֹא תִפְרָסְמוּ אֶת רַבּוֹנוּ ז"ל, מוֹהֲרַנ"ת ז"ל מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה, נִסַּע נְסִיעוֹת וְהִדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבּוֹנוּ ז"ל וְהִפְיֵן אוֹתָם, וְהִשְׁאִיר לָנוּ צְרוּאָה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קִפְה

הַעֲוֹבָדָא שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה, אִיךְ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂינוּ, רַק עַל יְדֵי שְׁנַפְיִן אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

אֲזוּ בּוֹאוּ קוֹדֵם נְפִיִן אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּתוֹךְ עֲצָמָנוּ, זֶה כָּל כֶּף כּוֹאֵב כְּשֵׁי שׁ מְחַלְקֵת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם שְׁגָרָם אֶת זֶה, רַבְּנוּ ז"ל לְפָנַי שְׁנִסַּע לְהַסְתַּלֵּק לְעֵילָא וּלְעֵילָא בְּאוּמָן, עָמַד בְּפֶתַח הַדְּלֵת וְהַחֲזִיק אֶת הַיָּד עַל הַמְּזוּזָה וְאָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ (חַי מוֹהֲר"ן סִימָן קפ"ז) אִם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בִּיחַד תִּמְשִׁיכוּ אוֹתִי אֲצַלְכֶם, בְּרוּךְ הוּא דְבָר אַחַד מְדַבְּרִיו לֹא שָׁב רִיקָם, הָאֵשׁ שְׁלִי תוֹקֵד עַד בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ רוֹאִים שְׁבָכָל יוֹם, כָּל שָׁבוּעַ, כָּל חֹדֶשׁ, כָּל שָׁנָה מִתּוֹסְפִים מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים מִתְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, בְּלִי עֵין הָרַע בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יֵשׁ כֶּכֶר חֲמִשִּׁים אֶלֶף אֲנָשִׁים עַל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ בְּאוּמָן, וְזוּ רַק הַתְּחִלָּה, הָאֹר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל צָרִיךְ לְהַתְּגַלּוֹת לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְעֹז לְזֶה, אֲבָל קוֹדֵם כָּל לְרֹאוֹת שְׁהָאֹר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל תֵּאִיר בְּנוּ, שְׂיִבְעַר לָנוּ אֶת הַלֵּב, לְמָה שְׂאֲנִי לֹא אֶתֵּן חוֹבֶרֶת אוּ קוֹנְטֵרְס שְׁזֵה תִמְצִית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְדַבְּרֵי מוֹהֲרָנ"ת ז"ל לְעוֹד יְהוּדִי, כִּי זוּ הַשְּׁפָה פְּשוּטָה שְׁהֵם מְבִינִים, לְהֵם מְאֹד קָשָׁה לְהִבִּין "לְקוּטֵי מוֹהֲרָן" לְהֵם מְאֹד קָשָׁה לְהִבִּין "לְקוּטֵי הַלְּכוֹת", אֲזוּ לְכָל הַפְּחוֹת הַשׁו"ת בְּרִסְלָב, הִיאֲשֶׁר בַּנְּחָל" זֶה הַתְּמַצִּית שֶׁל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל לְמָה לֹא תִפְּיִצוּ אֶת זֶה, לְמָה לֹא תִדְפִּיסוּ אֶת זֶה.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בּוֹאוּ נִרְאֶה שְׁלֵכָל הַפְּחוֹת בְּד' אַמוֹת שְׁלָנוּ שְׂיִהְיֶה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, לְצַעֲרָנוּ הָרַב הַסְּמ"ךְ מ"ם עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק

קפו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

סימן קמ"ט) ההתנגדות על הצדיקים זה בא מהתנגדות שפין הצדיקים בעצמן; ומי עוד צדיק כמו אחד שמקרב אל רבנו ז"ל, ולמה זה לא יוצא בעולם, כי בינינו אין אחדות, בינינו אין שלום, כל אחד מחטט את הרע של הזולת, בוא תחטט את הרע שלך, בוא תשרש את הרע שלך ותוציא, ולכן עכשו זה יום הדין שלנו, התאספנו יחד להתחלק עם הירושה שהשאיר לנו מוהרנ"ת ז"ל, רבנו ז"ל אמר אם לא מוהרנ"ת ז"ל לא היה נשאר ממני אפלו עלה אחד, ולכן עלינו להתחיל ביחד להתחזק באהבה גדולה.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט) שהצדיק בונה "היכל הקדש" אבל צריכים הרבה רחמים והתחזקות להשאיר ב"היכל הקדש", כי הסמ"ך מ"ם אורב על זה מאד מאד, מה אנחנו רואים מה זה "היכל הקדש", ברוך השם כל מי שמקרב אל "היכל הקדש" תמיד ידבר מהקדוש ברוך הוא, תמיד יהיה לו משניות ביד, יהיה לו גמרא ביד, יתבודד להקדוש ברוך הוא, לא יכולים לעבוד עלינו, רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן סימן ר) שיכולים טוב טוב להטעות בני אדם, הוא רץ עם יד סגורה וכלם רצים אחריו אה איזה צדיק זה, איזה אורות אני רואה שמה, וככה רץ אחר מישוהו ימים ושנים, ואחר כך פותח את היד אין כלום, אם אתם לא תקבלו על עצמכם הלילה, להקפיד להתפלל שלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, תדעו לכם שאתם לא במחנה ישראל, כך אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח) מחנה ישראל כמה הוי ג' פרסאות, כל זמן שיהודי מתפלל את השלש תפלות בבית הכנסת סימן שהוא

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַפּוֹ

בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, הֶרְגַע שֶׁהוּא מִתְחַמֵּק בְּתַפְלָה אַחַת, תִּדַע לָךְ שְׂאֵתָה יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, אִם לֹא נִקְבַּל עַל עֲצָמָנוּ הַלִּילָה שְׂאֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים בְּכָל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמְרָא הִלְכָה, אֲנַחְנוּ לֹא מִקְרָבִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, זֶה מַה שִּׁישְׂאָר לָנוּ מַה שְּׂפִיד שְׁלָנוּ, מַה שְּׂפִיד בְּטוֹחַ שְׁלֹא יַעֲבֹדוּ עֲלֵיכֶם, אִם אֵתָה לֹא סִימַתְּ שִׁשָּׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה אוֹ אֵת הַש"ס, תִּדַע לָךְ שֶׁעֲבָדוּ עָלֶיךָ.

וְעַכְשָׁו אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, תִּשְׁמְרוּ עַל נְשׁוֹתֵיכֶם עַל הַצְּנִיעוּת, אֲנִי אִישִׁית תּוֹלָה מַה שְּׂקָרָה לְאִשְׁתִּי תַחְיָה, עַל זֶה שְׁלֹא הִקְפַּדְתִּי בְּקִהְלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁהִקְמַתִי בְּכָל חֵלְקֵי הָעוֹלָם אִיפֹה שִׁישׁ קְבוּצָן שֶׁל "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" עַל הַנָּשִׁים, בְּשִׁבִיל זֶה הִגִּיעַ לְאִשְׁתִּי תַחְיָה, מַה שֶׁהִגִּיעַ, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶת כָּלֵךְ אֲתָן הוֹלְכוֹת עִם פֶּאֶה שְׁלִכָּל הַפְּחוֹת שְׂיִהְיָ צְנוּעַ, כְּמוֹ שְׂרָאוּי לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְאֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ אֲנִי מִבְקֵשׁ בּוֹאוּ נַעֲבֹד בְּיַחַד לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה בְּשִׂמְחָה, לְאַהֲבֵךְ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וְדִיקָא אֶת זֶה רְצָה מוֹהֲרַנְיָת ז"ל.

לְפָנַי הַהִסְתַּלְקוֹת שְׁלוֹ הוּא אָמַר (בְּרֵאשִׁית מ"א) "לִכְנוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ", אָמַר מוֹהֲרַנְיָת ז"ל תִּלְכוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּמַה שְּׂרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר זֶה תַּעֲשׂוּ, אִיפֹה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מַה רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, מוֹהֲרַנְיָת ז"ל כָּתַב אֶת הַ"שִּׁיחוֹת הַרְ"ן" וְהַ"חִי מוֹהֲרַנְיָת" אֵלּוּ הַשִּׁיחוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁמוֹהֲרַנְיָת ז"ל כָּתַב, עַל זֶה יְכוּלִים לְסַמֵּךְ, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חִי מוֹהֲרַנְיָת סִימָן שֵׁנִי) עִם כָּל שִׁיחָה יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ תַּעֲשׂוּ לַעֲצֻמְכֶם שְׁעוֹר בְּ"שִׁיחוֹת הַרְ"ן" "חִי מוֹהֲרַנְיָת" אֲזַ שְׂמָה תִּרְאוּ מַה רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה מֵאֲתָנוּ, תַּחֲזִיקוּ אֶת

קפח אֲשֶׁר שָׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנְּחָל

עֲצַמְכֶם בְּיַחַד תַּחֲזִקוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אֲנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּצָרוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד מְאֹד שְׁאֲנִי לֹא יָכוֹל לְפָרֵט, אָבֵל אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁלִבְסוֹף אֲנִי אֵצָא מֵהַצָּרוֹת כְּמוֹ שְׂיִצְאָתִי מִהֶמוֹן צָרוֹת, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ט) כִּי שָׁבַע יְפוּל' צְדִיק וְקָם' זֶה סוֹפֵי תְבוּת עַמְל'ק' הוּא שֶׁם אָבֶן נִגְף שְׁנֵפֵל, אָבֵל לְבִסוֹף וְקָם'.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תַעֲזְרוּ לִי שְׁאֲנִי אֵצָא מֵהַצָּרוֹת, וְנִזְכֶּה בְּיַחַד כְּבָר לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלוּי שְׂכִינָה, אֵיךְ שֶׁהִלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מִתְּגַלֶּה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, יֵשׁ אֲצִלֵּי בַחֲוֵרִים צְעִירִים גּוֹמְרִים מְסַכְתָּא אַחַת מֵאָה פְּעָמִים וְאַחַד, אֵיזָה נַחַת לְרֵאוֹת אֶת זֶה, בַּחֲוֵרִים צְעִירִים מִתְּמִידִים בְּלִמּוּד תּוֹרָה, מִתְּמִידִים בַּתְּפִלָּה, זֶה הַנַּחַת זֶה מֵה שְׁרַבְנוּ ז"ל רָצָה מֵאֲתָנוּ, שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂזֻכוֹתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל יִגַּן עָלֵינוּ, זְכוּתוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל יִגַּן עָלֵינוּ, וְזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים יִגְנוּ עָלֵינוּ וְנִזְכֶּה כְּבָר בְּיַחַד לְשִׁמוּעַ קוֹל שׁוֹפֵר שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וּמֵה יִהְיֶה הַשׁוֹפֵר שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרַנ"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁנִשְׁמָע אֶת קוֹל הַחֶסֶד שֶׁל מְשִׁיחַ, מְשִׁיחַ יְכַבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם עִם חֶסֶד, מוֹהֲרַנ"ת ז"ל מִתְּחִיל אֶת ה"לְקוּטֵי הַלְכוֹת" שְׁלוֹ (הַשְּׂכֵמֶת הַבְּקָר הַלְכָה א') עִם הַתּוֹרָה (לְקוּטֵי מוֹהֲרַנ"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שְׁצָרִיכִים לְמִצָּא אֶת הַטוֹב שֶׁל כָּל יְהוּדֵי, אֶת הַטוֹב בְּעַצְמוֹ, וּמְשִׁיחַ יְכַבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם רַק בְּדֶרֶךְ זֶה שְׂיִמְצָא אֶת הַטוֹב שֶׁל כָּל יְהוּדֵי וְיְהוּדֵי, וּבְזְכוּת זֶה נִגְאָל.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל קַפֵּט

א' צח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאֶה לְהִתְעוֹרֵר הַיּוֹם
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה מִחֲדָשׁ, וּבִפְרֵט הַיּוֹם עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת שְׁבוּ
נְבוֹכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בְּכָל הַתְּחִיל אֶת הַמְצוֹר עַל יְרוּשָׁלַיִם שֶׁהִסְתִּים
שָׁנָה וַחֲצִי אַחֵר כֶּךָ בְּחֶרֶב מְלָכּוֹת יְהוּדָה, וּבְחֶרֶב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
הָרִאשׁוֹן, וְתִרְגְּמוּ אֶת הַתּוֹרָה לְיוֹנִית וְכו', וְאִז הַתְּחִילוּ כָּל
הַצָּרוֹת לַעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי הַתְּחִילוּ לְהִדְמוּת לְגוֹיִים וְכו', עַל יְדֵי
חֲכַמַת יוֹן וְכו', שֶׁכָּפְרוּ בְּכָל וְכו', רַחֲמֵנָא לִיצְלָן, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ
צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז דִּיקָא בִּיּוֹם הַזֶּה לַעֲסֹק
בְּלִבְנוֹת אֶת חוֹמַת הַיְהוּדוֹת, חוֹמַת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְגַלוֹת
וּלְפָרְסֵם אֶת הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְהָיִיתׁ שְׁהַיּוֹם הוּא
הַיּוֹם הַהַלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אֲשֶׁר הַשָּׂאִיר לָנוּ צְוָאָה אַרְבַּע
יָמִים קוֹדֵם הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁלוֹ שֶׁהֶעֱבָדָא שְׁלָנוּ יְהִיָּה יְפוּצוּ
מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה, לְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעוֹלָם שְׂזָה גְלוּי
הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַשֶּׁרֶשׁ שֶׁל הָאֲמוּנָה הוּא לְדַבֵּר
עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂזָה עֲנִין הַהִתְבוֹדְדוֹת שֶׁרַבְּנֵנוּ ז"ל הֵבִיא מִתְּנָה
לְעוֹלָם, שְׂאָדָם יְהִיָּה רְגִיל לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ
עִמוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי שְׂפַת הָאֵם שֶׁלוֹ, וְזֶה יִקְרָבוּ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וַיִּכְנֶה לוֹ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן דִּיקָא בִּיּוֹם הַזֶּה
שֶׁהוּא גַם יוֹם תַּעֲנִית עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁךָ כָּל הַדּוֹרוֹת, וְעַל
כֵּן רְאוּי לָנוּ לְהִתְעוֹרֵר בִּיּוֹם הַזֶּה בְּתִשׁוּבָה דִּיקָא, וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ

קצ אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

קבלות טובות, והעקר לזכות להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם במסירות נפש הכי גדולה, אשר ידוע מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ר"ט) שכל התורות והשיחות שלו אינם בשבילנו לחוד. כי אם "את אשר ישנו פה ואשר איננו פה" (דברים כ"ט י"ד) (ועין ברש"י שפרש ואשר איננו פה, ואף עם דורות העתידים לבוא, והבן). וכמה פעמים דברנו עמו מענין זה ורמזו לנו בדבריו להודיע לדורות הבאים את כל מעשי השם הגדול שעשה עמנו. ופעם אחת אמר בפרוש: גם לבניכם תודיעו את כל התורות והשיחות הנפלאות והנוראות והמעשיות וכיוצא בהם אשר גלה לנו, ואמר אז זה הפסוק בהתלהבות גדול כגחלי אש, (דברים ד' ט') "והודעתם לבניך ולבני בניך" (ואמר בזו הלשון: אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן) ואמר ברדת זיע בהתלהבות נורא "והודעתם לבניך ולבני בניך".

נא ונא תעשה כל מה שביכולתך שיהיה בביתך שלום, ורבנו ז"ל הזהירנו על דבר זה ביותר, ואמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלידה והגדול, כאשר ידוע לכל עוצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אופנים הקשים וכבדים מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט). 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו צעירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג). 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד; וחכמינו הקדושים

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בְּנִחַל קִצָּא

אָמְרוּ (יְלֻקֵּט בְּרֵאשִׁית רַמְזוֹ כ"ד) עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת" רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קַרְחָה אוֹמֵר עַל שֵׁם בְּשֶׁר וְדָם נִקְרָא אָדָם וּמִשְׁבְּנָה לוֹ עֵזֶר נִקְרָא שְׂמוֹ אִישׁ וְהִיא אִשָּׁה, מֵה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן שְׂמוֹ בִּינִיָּהִם אִם הוֹלְכִין הֵן בְּדַרְכֵי הָרִי שְׂמֵי נִתּוֹן בִּינִיָּהֵן וּמִצִּיל אוֹתָן מִכָּל צָרָה וְאִם לֹאוֹ הָרִינִי נוֹטֵל אֶת שְׂמֵי וְהֵן נַעֲשִׂין אֵשׁ וְאֵשׁ וְהָאֵשׁ אוֹכֵלֶת אֵשׁ, כִּי אֵשׁ הִיא עַד אֲבֹדוֹן תֹּאכֵל ;

וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל דְּבַר זֶה, וּכְשֶׁאָדָם נִזְהָר שְׂיִהְיֶה לוֹ שְׁלוֹם בַּיִת, עַל יְדֵי זֶה הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינִיָּהֵן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאֶת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בִּינִיָּהֵם שְׁלוֹם וְאִהְבָּה גְדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' צַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

קצב אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת
וביתר עז במדת הצניעות, שזה היפי של בת ישראל, ואחד
מעקרי הצניעות שאשה צריכה מאד מאד לשמר לא לדבר עם
גבר זר, ומכל שפן לא להתיחד אתו שזה אסור חמור מאד
מאד, אשר רב הפוסקים אומרים שהוא אסור מדאורייתא,
ואחרים אומרים שהוא רק מדרבנן, אבל יחוד אשה בין גברים
זה בודאי חמור מאד מאד, כי בקלות יכולים להכשל בעוונות
חמורים מאד מאד, וכן אמרו (עבודה זרה ל"ו:) שאין אחד מתיחד
עם כל עריות שבתורה כי אשת איש אסור להתיחד עם גברים
שהוא דאורייתא וכו', ואתא דוד וגור אפלו איחוד דפנויה,
שזה גם כן אסור. וזה לא חומרא אלא אסור חמור מאד מאד
שסופו רע, ורואים שהיום נשים מאד מזלזלות בזה, ובפרט
בעלות תשובה וכו', שהיו רגילות עד עכשו להתערב בין
גברים וכו', ולצחוק ולשחוק אתם וכו', ושוכחות שעכשו
חזרתן בתשובה ונגמר כל העדן הזה וכו', וצניעות של אשה
זה מהיסודות של היהדות, ואסור להקל בזה בשום פנים ואפן.

וזכרי היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה
פרשה ח' סימן ט') על הפסוק (תהלים קכ"ח ג') "אשתך כגפן פריה
בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך", הינו "אשתך
כגפן פריה" מתי? כשהיא "בירכתי ביתך" בזמן שהיא נוהגת
בעצמה דת יהודית שהיא צנועה, זוכה שיוצאין ממנה בנים
בעלי מקרא, בעלי משנה, בעלי מצוות טובים, הדא הוא
דכתיב "בניך כשתלי זיתים" מה הזית הזה זיתים לאכילה,
זיתים ליבש, וזיתים לשמן, ושמןו דולק מכל השמנים, ואין

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל קֶצֶב

עָלְיוֹ נוֹשְׁרִין לֹא בִימֹת הַחֲמָה, וְלֹא בִימֹת הַגְּשָׁמִים, כִּי בָּאוֹת
בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל מֵהֶם בְּעַלֵי מִקְרָא, מֵהֶם בְּעַלֵי מִשְׁנָה, מֵהֶם בְּעַלֵי
מִשָּׂא וּמִתֵּן, מֵהֶן חֲכָמִים, מֵהֶם נְבוֹנִים, וּמֵהֶם יוֹדְעֵי דָבָר בְּעֵתוֹ,
וַיֵּשׁ לָהֶם זֶרַע קָיָם לְעוֹלָם, "סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ" שֶׁלְּבַנְיָךְ יַעֲמוֹד
זְכוּתְךָ שֶׁמִּשְׁלַחְנְךָ יִזְכּוּ בְּנֵיךָ לְמַעֲלוֹת גְּדוּלוֹת; הֲרֵי שֶׁלְּךָ לְפָנֶיךָ
מָה זֶה כְּשֶׁאֲשֶׁה הוֹלֵכֶת בְּצַנִּיעוֹת וְשׁוֹמְרֶת מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יֵרְאוּ
אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה, שְׂזָה עוֹוֹן חָמוּר מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בְּגִלּוֹי
שְׁעָר, כִּי עַל יְדֵי זֶה הִיא עוֹבְרֶת עַל דֵּת יְהוּדִית, וְהִיא צְרִיכָה
מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל זֶה שֶׁלֹּא יֵרְאוּ אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה, וְאֲשֶׁרֵי
הָאֲשֶׁה שֶׁמִּקְפִּידָה עַל זֶה שְׂאֵז נִכּוֹן לָבֶה יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂיִהְיֶה לָהּ
יְלָדִים בְּעַלֵי יִרְאָה וְחֵן וּבְעַלֵי תוֹרָה, וְיִהְיֶה הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ
הַבֵּית, כִּי הַזֶּהר מְקַלֵּל אֶת הַבֵּית שֶׁשָּׁם מְסִתּוֹכְכֶת אֲשֶׁה בְּגִלּוֹי
שְׁעָר, (עֵינִי זֶהוּ נִשְׂא קכ"ה), וְלִהְפֹךְ כָּל הַבְּרָכוֹת בְּבֵית בָּא כְּשֶׁהָאֲשֶׁה
שׁוֹמְרֶת שְׂאֵף פְּעֵם לֹא יֵרְאוּ קוֹרוֹת בֵּיתָה אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה,
וְאָסוּר לְהִקְלֵל בְּזָה, כִּי כָּל הַמְקַלֵּל בְּזָה מְקַלֵּל בְּחַיָּיו.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּחַדִּירֵי בְּעֶצְמָךְ
אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֹהִים, וְיֵאִיר עֲלֶיךָ מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֶצְמוֹ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂהָ בְּטַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיִחְיוּ

קצד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנַּחַל

אין מלים בפּי להודות לָכֶם על המסירות נפֿש שְׁמִסְרֶתֶם את נפֿשְׁכֶם בשביל לתרם את השבֿעת אֲלֵפִים ש"ח כְּדֵי לְצַאֵת מֵהַחֹבוֹת שְׁנִשְׁקַעְתִּי בְּזֶה, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם שְׁבֻזְכוֹת זֶה יֵאִיר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל מֵה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים, הֵן שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, וְהַבְּנֵה הַדְּדִית, וְהֵן נַחַת מֵהֵילָדִים, וְשִׁיחֵיו בְּרִיאִים וְשִׁלְמִים.

הַעֲקֹר שִׁיחֵיהָ בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית וְאַהֲבָה וְהַבְּנֵה הַדְּדִית שְׁאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצְאָת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהָ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשָׂרָה בְּטַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אין מלים בפּי להודות לָךְ על הַהֲלוֹאָה שֶׁהֲלוֹתָ לִי לְצַאֵת מֵהַחֹבוֹת שְׁנִשְׁקַעְתִּי בָּהּ וְכוּ', וּבּוֹדֵאִי הַגְּמִילוֹת חֶסֶד הַזֶּה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בְּנֶחֱל קִצֵּה

שְׁעִשִׁית שְׁהִלֹּת עֶשֶׂר אֶלֶף ש"ח יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּכֹל הַבְּחִינֹת, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי תענית פֶּרֶק
ד') וּבְצֵל יָדֵי כְּסִיתֶיךָ זֹו גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שְׁכָל הַעוֹסֵק בְּגְמִילוֹת
חֲסָדִים זֹוכֶה לִישֵׁב בְּצֵלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת
ח.) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וּבְגְמִילוֹת חֲסָדִים
וּמִתְפַּלֵּל עִם הַצְּבוּר מֵעֵלָה אֲנִי עָלְיוֹ כְּאֵלוֹ פְּדֹאֲנִי לִי וּלְכֹנֵי מִבֵּין
אֲמוֹת הָעוֹלָם;

וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְּרָא
מִשְׁנָה גְּמָרָא וְכו', וְכֵן תִּתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא,
שְׁבֻזְכוֹת הַשְּׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָאֵלוֹ תּוֹרָה תְּפִלָּה בְּצְבוּר וּגְמִילוֹת
חֲסָד זֹוכִים לְפָדוֹת כְּבִיכּוֹל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִן הַגְּלוּת.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקֶךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וִיחִי, עֲשֵׂרָה בְּטַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אִם תּוֹכֵל לְהַכִּיֵּן אֶת ... עַל הַהִלּוּאָה שֶׁל מֵאָה חֲמִשִּׁים
אֶלֶף ש"ח עַד שְׁאֲנִי בָּא בְּעוֹד יוֹמִים מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי אֲנִי
מְכַרְח לְשֵׁלִם כְּמֵה חוֹבוֹת שֶׁהֲצִטְבְּרוּ לְקַהֲלָה, כִּי אֲחֻרַת יִהְיֶה

קצו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

עיקולים חס ושלום ויהיה בזיונות מאד גדולים, ולכן אם תוכל להכין את זה מה טוב ומה נעים ואהיה לך אסיר תודה.

ואליך אני אומר אין מלים בפי להודות לך על ההלואה שהלות לי לצאת מהחובות שנשקעתי בה וכו', ובודאי הגמילות חסד הזה שעשית שהלות חמש עשרה אלף ש"ח יעזר לך הקדוש ברוך הוא בכל הבחינות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי תענית פרק ד') ובצל ידי כסיתיה זו גמילות חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים זוכה לישב בצלו של הקדוש ברוך הוא, ואמרו (ברכות ח.) אמר הקדוש ברוך הוא כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור מעלה אני עליו כאלו פדאני לי ולבני מביין אמות העולם;

ולכן תראה לקבע עתים לתורה ללמד בכל יום מקרא משנה גמרא וכו', וכן תתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, שבזכות השלשה דברים האלו תורה תפלה בצבור וגמילות חסד, זוכים לפדות כביכול את הקדוש ברוך הוא מן הגלות.

אשריך ואשרי חלקך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' קג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשע"ה

אָשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנִחַל קִצּוֹ

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

אם תוכל להכין את עצמך על ההלוואה של מאה אלף ש"ח עד שאני בא בעוד יומים מה טוב ומה נעים, כי אני מכרח לשלם כמה חובות שהצטברו לקהלה, כי אחרת יהיה עיקולים חס ושלום ויהיה בזיונות מאד גדולים, ולכן אם תוכל להכין את זה מה טוב ומה נעים ואהיה לך אסיר תודה.

ואין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של מי שגומל חסד עם הזולת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי תענית פרק ד') ובצל ידי כסיתיך זו גמילות חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים זוכה לישוב בצלו של הקדוש ברוך הוא, ואמרו (ברכות ח.) אמר הקדוש ברוך הוא כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור מעלה אני עליו כאלו פדאני לי ולבני מבין אמות העולם;

ולכן תראה לקבע עתים לתורה ללמד בכל יום מקרא משנה גמרא וכו', וכן תתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, שבזכות השלשה דברים האלו תורה תפלה בצבור וגמילות חסד, זוכים לפדות כביכול את הקדוש ברוך הוא מן הגלות.

אשריך ואשרי חלקך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קצח אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

א' קד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את כל מכתבך ואת הפסך לפדיון נפש,
יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק ממך כל הדינים על ידי פלא
עליון.

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך
מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות
ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל
אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני
פעלות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה,
זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי
מותרין חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא,
זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר
מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה
לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

נא ונא תמסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות
במנין דיקא, כי הרגע שאדם נכנס לבית הכנסת להתפלל
שחרית או מנחה או ערבית, יהיה בטוח שמוחלין לו על כל
עוונותיו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט בלק רמז תשע"א)
מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין וטובלין

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל קִצֵּט

וְעוֹלֵי טְהוֹרִין, כִּי בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין
לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מִצְוֹת;

וְלִכֵּן אִף שָׁבָא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהִכְנִס שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים
בְּיוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרַח לְתַקּוֹן נַפְשְׁךָ
לְעִשׂוֹת לְעִצְמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבוֹר לְהִכְנִס שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם
לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, וְאִז נִכוּן
לְבָךְ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂיִמְחִלוּ לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, עֲכָשׁוּ אֲנִי שׂוֹאֵל
אוֹתָךְ הֲאֵם זֶה לֹא כְּדָאֵי רַק בְּשִׁבְלֵי זֶה לְהִכְנִס לְבֵית הַכְּנֶסֶת כְּדֵי
שְׂיִמְחִלוּ לָךְ עֲוֹנוֹתֶיךָ? וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן רְאֵה מֶה לְפָנֶיךָ
וּתְצִיַת אוֹתִי, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאַת הַגּוּף גַּם יַחַד, הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי

ר אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחֵל

הַשְּׂמֵחָה הַיָּא רְפוּאָה לְהַכֵּל, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצֻוֶה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכֹל כַּחוֹ. וְכֹל הַחוּלָאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כִּלָּם בָּאִין רַק מִקְּלָקוּל הַשְּׂמֵחָה וְכוּ', וְכִפִּי קְלָקוּל הַשְּׂמֵחָה וְהַנְּגוּן, בֵּן בָּא הַחוּלָאֵת עַל הָאָדָם, וְגַם חֲכָמֵי הָרופָאִים הָאֲרִיכוּ בָּזָה, שֶׁכֹּל הַחוּלָאֵת עַל יְדֵי מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׂמֵחָה הַיָּא רְפוּאָה גְדוּלָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכֹל הַכַּחוֹת, לְהִיּוֹת אַךְ שְׂמִיחַ תְּמִיד. כִּי טָבַע שֶׁל הָאָדָם לְמִשׁוּךְ עֲצָמוֹ לְמְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת מִחַמַּת פְּגָעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן, וְכֹל אָדָם מְלֵא יְסוּרִים, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וּלְשַׂמַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּכֹל אֲשֶׁר יוּכַל.

אַתָּה צָרִיךְ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל מַה שְּׂאֵתָה אוֹכֵל, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹסֵק בְּתַפְלָה אֲזִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלַח אֶת הָרְפוּאָה שְׁלוֹ דְרֹךְ לֶחֶם וּמַיִם, וְלֹא צָרִיךְ כְּבָר שׁוּם תְּרוּפוֹת, רַק אֵל תִּתִּיאֵשׁ כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרַפָּא יְרַפָּא" מִכָּאן שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרופָא לְרַפְּאוֹת, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שְׁנִתְּנָה רְשׁוּת לְרופָא לְרַפְּאוֹת, אֲבָל לֹא לִיאֵשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כָּל הַצְּרוֹת שְׁאֵדָם סוּבַל זֶה רַק מַחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמִיחָה,
כִּי אִם אָדָם הָיָה תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, אִךְ פַּעַם לֹא הָיָה נוֹפֵל וְכוּ',
וְאִךְ פַּעַם לֹא הָיָה בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ'.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה
שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ. וְכָל הַחוּלְאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כָּלֵם בָּאִין
רַק מִקְּלָקוּל הַשְּׂמִיחָה וְכוּ', וְכַפִּי קְלָקוּל הַשְּׂמִיחָה וְהַנְּגוּן, כֵּן
בָּא הַחוּלְאֵת עַל הָאָדָם, וְגַם חֲכָמֵי הַרֹפְאִים הָאֵרִיכוּ בְּזֶה,
שֶׁכָּל הַחוּלְאֵת עַל יְדֵי מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת, וְהַשְּׂמִיחָה הִיא
רְפוּאָה גְּדוֹלָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְצָרִיף לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד
בְּכָל הַפְּחוֹת, לְהִיּוֹת אִךְ שְׂמִיחַ תְּמִיד. כִּי טַבַּע שֶׁל הָאָדָם
לְמִשׁוֹף עֲצָמוֹ לְמְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת מַחֲמַת פְּגָעֵי וּמְקָרֵי
הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יְסוּרִים, עַל כֵּן צָרִיף לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ
בְּכַח גְּדוֹל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר
יֻכַּל; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן תַּקצ"ג) שֶׁאֶפְלוּ בַּעַת
הַצֶּעַר וְהִרְחוּק מֵעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְכֵן מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיְסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת אִךְ שְׂמִיחַ תְּמִיד, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ

רב אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

בְּכֹל מָה דְאִפְשָׁר בְּמָה שְׂמוּצָא בְּעֵצְמוּ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה
עֲדִין, כִּי כָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כְּמֵאמָרם ז"ל
"בְּרִכוֹת ג"ו). עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרְמוֹן וְרִקְתָּךְ"
מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מְצוֹת כְּרְמוֹן ;

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל צְרִיךְ לְשַׂמַּח בְּמָה שְׂזָכָה שְׁלֵא עֲשָׂנִי
גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְכו', וְלִהְפֹךְ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְאֲנַחָה וְהַצְעֵר
וְהִיסוּרִין לְשַׂמְחָה גְדוֹלָה, וְצָרִיכִים לְשַׂמֵּר מְאֹד מְאֹד
מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּמִדְּכָאוֹן שְׂזָה אָבִי אָבוֹת הַטְּמֵאָה וְכו',
וְאֶפְלוּ שְׁהַסְמִיךְ מ"ם רוֹצֵה לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי וְלוֹמַר לוֹ
שְׂאִין לוֹ כְּבָר שׁוֹם תְּקוּהָ וְתוֹחֶלֶת, עִם כָּל זֹאת רְאוּי לוֹ לֹמַר
לְעֵצְמוֹ, אִף עַל פִּי שְׂאֲנִי כְּמוֹ שְׂאֲנִי וְכו', אִף עַל פִּי כֵן זְכִיתִי
לְהִיּוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלִקְיָם כְּמָה מְצוֹת בְּכָל יוֹם צִיצִית,
וְתַפְלִין, וְקִרְיַאת שְׁמַע, וְצַדִּיקָה, וְשַׁבָּת, וְכִיּוּצָא, וְאִף עַל פִּי
שְׁגָם בְּעֵשִׂיית הַמְצוֹת הֵם כְּמוֹ שֶׁהֵם וְכו', אִף עַל פִּי כֵן עַל
כָּל פְּנִים יֵשׁ בָּהֶם בּוֹדָאֵי נִקְדוֹת טוֹבוֹת מְאֹד שְׁנַעֲשֶׂה מֵהֶם
שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי הָרִי אֶפְלוּ עַל
יְדֵי הַמְצוֹת שְׁנַעֲשִׂין עַל יְדֵי פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי כָל זְמַן שֵׁשׁ
יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו, מִתְּפָאֵר בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַרְבֵּה, כְּמוֹ
שְׁכַתוֹב (יִשְׁעִיָּה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", וְצָרִיכִים
לְדַעַת אֲשֶׁר הַמְרָה שְׁחוּרָה וְהַעֲצָבוֹת מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם יוֹתֵר
מִן הַכֹּל, וְקָשָׁה לְשַׁבְּרָה יוֹתֵר מִכָּל הַמְדוֹת, וּמְזַקֵּת לְהָאָדָם
מְאֹד יוֹתֵר מִהַכֹּל. וְכָל עֵקֶר הַתְּרַחֲקוֹת שֶׁל כָּל אָדָם מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, הִיא רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְדְכָאוֹן
שְׁמִתְגַּבְּרִים עָלָיו, עַל כֵּן צְרִיכִין לְרְאוֹת לְשַׂמַּח אֶת עֵצְמוֹ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַג

בְּכָל הַכַּחוֹת בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר אֶפְלוּ בַּעֲת שְׁצַר לְהֶאָדָם וְדַחֵק לוֹ מְאֹד בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, הֵן בְּפִרְנֶסֶת הַנֶּפֶשׁ, הֵן בְּפִרְנֶסֶת הַגּוּף, אֵף עַל פִּי כֵן צָרִיךְ לְרֵאוֹת לְבַטֵּחַ תְּמִיד בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁסוּף כָּל סוּף לֹא יַעֲזוֹב הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אוֹתוֹ וְכו', וְלִכֵּן רְאוּי לְשַׁמַּח אֶת עַצְמוֹ בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר; וְזֶה הַתְּכַלִּית וְהַשְּׁלֵמוֹת שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֶל זֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֵׂרָה בְּטַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּפַחְדֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיד אוֹתָךְ בְּדֶרֶךְ הַנִּכּוֹנָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר יֵשׁ עֲנִיִן שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וּבּוֹדָאֵי הָעֶבֶר יִתְהַפֵּךְ וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, רַק אֵל תְּפַחְדֵי כָּלֵל, וְתֹאמְרֵי שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים בְּעַל פֶּה מָה שְׂאֵת זוֹכְרָת, כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אַהֲרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לְוֵרְיָא אֶשְׁכְּנֵנִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מְבַרְסֵלָב, רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֵלָב וְכו' וְכו', וְעוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל צְדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרָת תַּחֲוִי רְגִילָה לוֹמֵר אֶת זֶה מִיַּד פַּעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֹרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

רד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבור את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ) על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן אל תפחדו כלל, הכל יסתדר על צד הכי טוב, ובכלל אשה צריכה לדעת שנתוח קסרי היום זה לא מי יודע מה וכי, העקר לא לפחד, והקדוש ברוך הוא יעזור שלא תצטרכי את זה, ואם הרופא יחליט שכן, אז תעשי את זה, אבל לדעתי תאמרי בכל יום כמה פעמים את התפלה הזו, והקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד:

רבנו של עולם חוס וחמל עלי ותקל מעלי את צער העבור והלידה, ותהיה עמי בעת הלידה, ויצא הולד לאויר העולם ברגע קטן בקלות בלי שום נזק לא לי ולא לולד, ויהיה נולד בשעיה טובה ומצלחת, ובמזל טוב לחיים טובים ולשלום ולבריאות לחן ולחסד, ואני ובעלי נגדלהו לעבודתך ולתורתך הקדושה, ונאמין בך תמיד אשר אתה נמצא ואין בלעדיך

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַה

נִמְצָא, וְאַתָּה מְשַׁגֵּיחַ עָלֵינוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְתִשְׁמְרֵנִי
וְהַעֲוֹבֵר שְׁלֹא אֶהְיֶה אֲנִי וְהַעֲוֹבֵר נְזֻקִים לֹא בַגּוֹף, וְלֹא בְּאִיבָרִים,
וְלֹא בְּעוֹרְקִים, וְלֹא בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבְשָׂר, וְשֹׂאֵר בְּנִיזָה הָאָדָם,
לֹא בְּתוֹךְ חָלָל הַגּוֹף, וְלֹא חוּץ לְחָלָל הַגּוֹף, וְתַחֲזֹק אֶת כְּחִי
וְרוּחִי וְעֲצָמוֹתַי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רַפְאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְשִׁקּוּי
לְעֲצָמוֹתֶיךָ, כִּי לָךְ יְהוּה הַחֲזַלְתִּי אֶתָּה תַעֲנֶנּה יְהוּה אֱלֹהֵי, וְאֲנִי
בִּיהוּה אֶעֱלוֹזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רְצֵה יְהוּה לְהַצִּילֵנִי יְהוּה
אֱלֹהֵי לְעֲזָרְתִּי חוֹשֶׁה, וְאֲזַכֶּה לִילֵד בְּקִלּוֹת מְאֹד בְּלִי שׁוּם פֶּחַד
וּכְאֹב וְצַעַר כָּלֵל, וְאֲזַכֶּה לְהַכְלִיל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קת.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וִיחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְּתַבְכֶּם.

רְאוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר
חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמִחָה, וְכֹל כֵּן קֹשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמִחָה
יוֹתֵר מִכֹּל הַעֲבוּדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קֵל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וּלְסַגֵּף אֶת

רו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

וזכרו היטב כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

א' קט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אוֹמֵר לָךְ, כִּךְ אָמַר הָאָרִיז"ל (עֵין שַׁעַר הַגְּלוּגְלוּלִים הַקְּדָמָה כ')
הַטַּעַם שֵׁישׁ גְּבָרִים שְׁנִשְׁוֹתִיהֶם מוֹשְׁלוֹת עֲלֵיהֶם, לְפִי שְׁבִימִיהֶם
עָשׂוּ הָעָרֵב רַב אֶת הָעֵגֶל וְלֹא רַק שְׁלֹא מַחוּ בָהֶם, אֲלֹא הִכְרִיחוּ
אֶת הַנָּשִׁים לָתֵת אֶת נְזָמֵי הַזָּהָב וְכו', אֲבָל הַנָּשִׁים לֹא רָצוּ לָתֵת
אֶת נְזָמֵי הַזָּהָב לְעֵגֶל, וְהַבְּעָלִים הוֹרִידוּ אֶת זֶה מֵהֶם בְּכַח, וְלִכְךָ
לְעֹנֵשׁ מַה שֶּׁעָשׂוּ אִזּוֹ וְכו', אִזִּי הֵן מוֹשְׁלוֹת עֲתָה עֲלֵיהֶם
נִשְׁוֹתִיהֶם;

הֵינּוּ שְׂאֵלוֹ הַנָּשִׁים הַשּׁוֹלְטוֹת עַל בְּעֲלֵיהֶן וְכו', זֶה עֹנֵשׁ
לְגְבָרִים שֶׁהֵם הָיוּ בְּזִמְנָן הָעֵגֶל וְהוֹרִידוּ בְּעַל כְּרִחַן מִנִּשְׁוֹתִיהֶם
אֶת הַזָּהָב לְעִשׂוֹת מִזֶּה אֶת הָעֵגֶל, וְלִכֵּן כְּשִׁמְתַּגְּלוּלִים אִזִּי
הַנָּשִׁים נֹקְמוֹת בָּהֶם, כִּי בְּאֵמַת הַנָּשִׁים לֹא הָיוּ שְׁתַּפּוֹת בְּמַעֲשֵׂה
הָעֵגֶל, אֲלֹא אֲדַרְבָּה הֵן מִנְעוּ מִבְּעֲלֵיהֶן, אֲבָל הַבְּעָלִים לְקַחוּ אֶת
הַזָּהָב מֵהֵן בְּכַח, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת ל"ב ג') "וַיִּתְּפָרְקוּ כָּל הָעַם
אֶת נְזָמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאֶזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל אֱהֲרֹן", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יִלְקוּט בַּמְדָּבָר רַמְזוֹ תַשְׁע"ג) שֶׁכֵּן אֲתָה מוֹצֵא שְׂאֵמֵר
לְהֵן אֱהֲרֹן פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזָּהָב וְגו', וְלֹא רָצוּ הַנָּשִׁים וּמִיָּחוּ
בְּבְעֲלֵיהֶן, שְׁנֵאמַר "וַיִּתְּפָרְקוּ כָּל הָעַם אֶת נְזָמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר

רח אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

בְּאֲזוּנֵיהֶם" וְהַנְּשִׁים לֹא נִשְׁתַּתְּפוּ בְּמַעֲשֵׂה הָעֶגְל; וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ הֵן
נוֹקְמוֹת בְּבַעֲלֵיהֶן שָׁבְאוּ בְּכַח לְקַחַת מֵהֶם אֶת הַזֹּהֵב לְעֶגְל.

וְאִין עֲצָה אַחֲרַת, אֲלֵא לְדוּם וְלִשְׁתַּק, שְׁזָה עֶקֶר
הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָרִין חֵלֶק א' סִימָן ו') עֶקֶר
הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיוְנוּ יָדַם וְיִשְׁתַּק, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ
שְׁלֵא תִגִּיב וְלֹא תַעֲנֶה וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר, רַק לִשְׁתַּק, וְאָמַר
רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ע"ז) כְּשֶׁתִּשְׁמַע חֲרַפְתָּךְ וְתִשְׁתַּק
תִּזְכֶּה שִׁיעֲנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִשְׁתָּךְ; וְאָמַר (שֵׁם אוֹת מְרִיבָה
סִימָן פ"ו) מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטַּל מִמְּנוֹ
רַבּוֹת רַעוֹת שֶׁהֵיָה רְאוּיִן לְבוֹא עָלָיו; וְאָמַר (שֵׁם סִימָן כ"ט) מִי
שֶׁשׁוֹמֵעַ חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק נִקְרָא חֲסִיד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר
אֶת נַפְשׁוֹ; וְאָמַר (שֵׁם אוֹת הַמִּתְקַת דִּין סִימָן פ"ד) עַל יְדֵי שְׁתִּיקָה נִמְתַּק
הַדִּין. וְאָמַר (שֵׁם אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ט"ז) כְּשֶׁמְחַרְפִּין אוֹתָךְ וְאֵתָה שׁוֹתֵק
תִּזְכֶּה לְהַבִּין תְּרוּץ עַל קִשְׁיוֹתֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְרוּחַ בִּינָה.

וְלִכֵּן שְׁתַּק שְׁתַּק וְזֶה עֶקֶר הַתְּרוּפָה, וְהַחִיד"א פְּרוּשׁ אֶת
הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כ"ה י"ד) "וּמִשְׁמַע וְדוּמָה וּמִשָּׂא", הֵינּוּ לְשִׁמוּעַ,
לְדוּם, וְלִסְבֵּל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ז') אָדָם שֶׁלֹּא מֵאֲמִין
בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאִין לוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם הוּא גְרוּעַ מִחַיָּה,
וְלִצְעָרָנוּ הָרַב זֶה מְצִיאֹת, כִּי חַיָּה אֵינָה טוֹרֶפֶת אֶלָּא כְּשֶׁהִיא
רַעֲבָה, אַבָּל כְּשֶׁהִיא שְׂבֵעָה יְכוּלִים לְשַׁחַק אֶתָּה וְלֹא עוֹשֶׂה שׁוֹם
דְּבָר, מַה שְּׂאִין כֵּן אָדָם שְׂאִין בּוֹ שׁוֹם יִרְאֵת שָׁמַיִם הוּא חַיָּה
בְּדַמוֹת אָדָם, שְׂעוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכִמוֹ
שְׂאֵמַר אַבְרָהָם אָבִינוּ (בְּרֵאשִׁית כ') "וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אִמְרָתִי רַק
אִין יִרְאֵת אֱלֹקִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וְהִרְגוּנִי עַל דְּבַר אִשְׁתִּי" אָדָם
צָרִיךְ תָּמִיד לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל אָדָם, וְכִמוֹ שְׂאֵמַר הַתַּנָּא רַבֵּן
גַּמְלִיאֵל (מִדְרַשׁ אַגְדָּה) כִּבְדָּהּ וְחֻשְׁדָּהּ; וְאָמְרוּ (מִסְכֵּת פֶּלֶא פֶּרֶק תְּשִׁיעִי)
לְעוֹלָם יִהְיֶה כָּל אָדָם בְּעֵינֶיךָ כְּלִסְטִים, וְהוּי מְכַבֵּדֵן כְּרַבֵּן
גַּמְלִיאֵל, מַעֲשֶׂה בְּרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהָיָה אַכְסֵנְיָא אֶצְלוֹ, בָּא אָדָם
אֶחָד נִתֵּן לוֹ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְהֵעֲלָהּ לְעֵלְיָה וְנִטַּל סֵלִם מִתַּחַתָּיו,
מַה עָשָׂה אָדָם זֶה, עָמַד בְּחֻצֵי הַלְּיָלָה פָּרַשׁ טְלִיתוֹ וְנִטַּל אֶת
הַפְּלִים וְכָרְכָן בְּטִלְיָתוֹ וּבִקֵּשׁ לִירֵד וְנִפְּל וְנִשְׁבְּרָה מִפְּרָקָתוֹ,
לְשִׁתְרִית בָּא רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וּמְצָאוֹ אָמַר לִיה רִיקָה כֶּף עוֹשִׂין בְּנֵי
אָדָם שְׂפָמוֹתָךְ? אָמַר לֹא הֵייתִי יוֹדֵעַ שְׁנִטְלַתְּ סֵלִם מִתַּחַתִּי, אָמַר
לִיה אִין אֶתָּה יוֹדֵעַ שְׂאָנּוּ זְהִירִין כֶּף מֵאֲמָשׁ; הָרִי שְׁלֵךְ לְפָנֶיךָ

רי אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

שֶׁאֶפְלוּ שְׁמִכְנִיסִים אֹרֶחַ בְּבֵית צְרִיכִים לְשׁוֹמֵר מִמֶּנּוּ מֵאֵד שְׁלֵא יִגְנוּב, וְכֵן מוּבָא מִהַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יַחֲיָאֵל מֵאִיר מַגּוֹסְטִינוֹן זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׂיֵשֵׁב וְלָמַד עִם בְּחוֹרִים כְּדָרְכוּ בְּקִדְשׁ, וּבֵין כֶּף בָּא אֹרֶחַ לְבֵיתוֹ וְנִהַג בּוֹ כְּבוֹד וְנָתַן לוֹ שְׁלוֹם וְנִדְבָה הַגּוֹנָה, וְאַחַר כֶּף לָוָה אוֹתוֹ מִחֶדֶר לְחֶדֶר עַד הַחוּצָה, וְכֹאשֶׁר בָּא חוֹרָה אָמַר לְתַלְמִידִים בְּזֶה הַלְּשׁוֹן "אַל תַּחֲשְׁדוּ בִּי שֶׁעָשִׂיתִי לוֹ כְּבוֹד מִיִּתְרַת, אֲלֵא קִימְתִי מֵה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא רַבֵּן גַּמְלִיאֵל 'כְּבִדְהוּ וְחֲשְׁדְהוּ' נִתְתִּי לוֹ נְדָבָה הַגּוֹנָה וְלוֹיִתִי אוֹתוֹ לְחוּץ כְּדִי שְׁלֵא יִשְׂאֵר בְּאִיזָה חֶדֶר וַיִּקַּח מִשְׁהוּ;

הַרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהֵאֱמִין לְאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְלֹא צְרִיכִים לְהִיּוֹת יוֹתֵר חֲכָם מִחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁרָאוּ מֵרֵאשׁ מֵה שִׁיקְרָה בְּסוּף, וְאַנְחֵנוּ עִם הַשֶּׁכֶל הַקָּטָן שֶׁלָּנוּ לֹא נִזְהָרִים בְּזֶה וּבְכָל פַּעַם נּוֹפְלִים בְּפַח עַל יְדֵי גִנְב וְרֵמָאֵי אַחַר שֶׁמִּסְבֵּךְ אוֹתָנוּ בְּחֻבּוֹת עֲצוּמִים וּבּוֹרַח, וְלִצְעָרְנוּ הֵרֵב שֶׁדָּבָר זֶה קוֹרָה מְדִי פַעַם לְפַעַם שֶׁאָדָם בָּא וּמְכַרִּיז אִם תִּשְׁקִיעַ אֲצִלִּי אֶת כֶּסֶףְךָ אֲזִי תִקְבַּל רַבִּית מְנַפְחַת וְכוּ' וַיִּשְׁתַּלֵּם לָךְ, וּבְנֵי אָדָם הֵם תְּמִימִים וּמִשְׁקִיעִים אֲצִלוּ אֶת הַכֶּסֶף וְכוּ', וְהִנֵּה הוּא בָּרַח וְנִעְלַם וְהָאָדָם נִשְׂאֵר בְּלִי כֶסֶפוֹ וְכוּ', וְזֶה קוֹרָה מְדִי פַעַם לְפַעַם, וְאַנְשִׁים לֹא נִזְהָרִים אֵף שְׂרוּאִים וְשׁוּמְעִים שְׂיֵשׁ רַמָּאִים וְצָבוּעִים שְׁעוּבָדִים עַל בְּנֵי אָדָם וּבּוֹרַחִים עִם הַכֶּסֶף וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵן לֹא נִזְהָרִים, וּבְכָל פַּעַם יֵשׁ קָרְבָּנוֹת אַחֲרוֹת שְׁנוּפְלִים בְּפַח שֶׁל אִיזָה גִנְב וְנוֹכֵל.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל רִיא

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבִינִי מִזֶּה, וְלֹא תִהְיֶינָא בֵּית וְכוּ' פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְאַף אֶחָד בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קיא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ט) שֶׁהַצְּדִיק בּוֹנֶה "הַיִּכַּל הַקִּדְשׁ" שֶׁמְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּמַחְדִּיר בֵּיהֶם אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא מֵיֶשֶׁר אֶת בְּנֵי אָדָם הַשׁוֹכְנִים בְּעִרְבָה וּבַחֲשׂוֹךְ, לְהִישִׁיר לָהֶם דֶּרֶךְ לַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמַחֲמֵת שֶׁהַנְּפֹשׁוֹת הָאֱלוֹהִים הֵיוּ רְחוּקִים עַד הִנָּה, וַיֵּשׁ קְלָפוֹת רַבּוֹת הַשׁוֹכְנִים סְבִיבָם וְכוּ', וְאַתֶּם הַצְּדִיק הַאֲמֵת מִתְּעַסֵּק וּמְקַרְבֵם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

תְּהִלָּה לְאֵל זֶה חֲמִשִּׁים וְאַחַד שָׁנִים שֶׁפָּתַחְנוּ קְהֵלוֹת קְדוּשׁוֹת בְּשֵׁם "הַיִּכַּל הַקִּדְשׁ" וְרוֹאִים אֶת הַהִפְרָשׁ בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב תְּלִמִּידֵי "הַיִּכַּל הַקִּדְשׁ" לְבֵין שְׂאֵר תְּלִמִּידִים מִשְׂאֵר קְהֵלוֹת, תְּלִמִּידֵי "הַיִּכַּל הַקִּדְשׁ" יְכוּלִים לְהַכִּיר עַל יְדֵי דְבוּרֵיהֶם, תְּמִיד מְדַבְּרִים רַק מִהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

רבי אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

תמיד עוסקים בהפצת מעינות החכמה חוצה, תמיד מתבודדים להקדוש ברוך הוא ומדברים עמו יתברך בכל מקום שהולכים (לא מחכים בליל שישי לצאת לפעלד וכו'), הקדוש ברוך הוא מלא כל הארץ כבודו, ויכולים לדבר עמו בכל יום בכל שעה ובכל רגע, והעולה על הכל תמיד מתמידים במשניות בגמרא במדרש בשלחן ערוך כפי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל המובא בשיחות הר"ן סימן ע"ו, מה שבשום קהלה לא מדברים מזה, בשעה שזה הנהגה כללית של רבנו ז"ל כמובא שם באריכות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה לפתח בכל עיר ועיר בית הכנסת על שם רבנו ז"ל "היכל הקדש" שבונה הצדיק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' קיב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

סך הכל התחנתם שנתים, למה אתם כל כך נלחצים, בודאי תזכו עוד להוליד ילדים, ואדרבה בזה שהפלת וכו' בזה מראה ששניכם ראויים לילד, ולכן אסור לכם להפנס בעצבות ובדכאון, ומכל שכן לא ביאוש, וצריכים לדעת מה שאמר רבי

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל רִיג

עֲקִיבָא (בְּרֻכּוֹת ס:) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם רְגִיל לֹמֵר כָּל דְּעַבִּיד רַחֲמָנָא
לְטַב עַבִּיד.

וְלִכֵּן אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁתִּפְקְדוּ
בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא.

וְהָיָה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּבְדְּקוּ אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם, וְכֵן הַבְּעַל
שִׁיבְדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלוֹ, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים חֶלֶק
ב' סִימָן ח') הָא הִנְעֵשָׂה מִכֶּסֶף, מְסַגֵּל לְפָרְיָה וּרְבִיָּה; וְכֵן הוּא
בְּדַבְּרֵיו ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ג) אֲבָרְהֶם וְשָׂרָה הוֹלְדוּ
מִפְּנֵי שֶׁהוֹסִיפוּ לָהֶם ה' בְּשִׁמּוֹתָם; וְהַיּוֹם יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶת זֶה
בְּכָל חֲנוּת שֶׁל תַּכְשִׁיטִים, ה' שֶׁל כֶּסֶף, וְהָאִשָּׁה שֶׁתִּתְּלֶה אֶת זֶה
עַל צְוֹאָרָהּ, וְזֶה סִגְלָה לְפָרְיָה וּרְבִיָּה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה, וּמָה שֶׁתִּפְלָה פּוֹעֵלָת
שׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל. וְהַעֲקָר רָאוּי לַבְּעַל לְזַכּוֹר מָה
שֶׁאֱמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י:) מָה יַעֲשֶׂה אָדָם וְיִהְיֶה לוֹ
בְּנִים זְכָרִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יַפְזֹר מְעוֹתָיו לְעֵנִיִּים, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
אוֹמֵר יִשְׁמַח אִשְׁתּוֹ לְדַבֵּר מִצְוָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ריד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

א' קיג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי את צריכה להעיר להם, כי אצלי בטוח שהם לא למדו בכלל עניני טהרת המשפחה וכו', וכן הלכות של 'הרחקות וכו', ולכן מה טוב ומה נעים כשיכולים להעיר להם בצורה יפה ועדינה, וזה דבר גדול להפריש את הזולת מהאסור. ובפרט מאסור חמור כזה שגובל בכריתות רחמנא ליצלן, ולכן זה דבר גדול מאד מאד להפריש את הזולת מהאסור, כי פשוט בטוח שהם לא יודעים.

אשרי הזוג שלומדים יחד "קצורי הלכות של טהרת המשפחה" כדי שידעו את הדברים הבסיסים, וכן ידעו מה לשאול רב ומורה צדק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' קיד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויחי, עשרה בטבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מי עוד כמו רבנו ז"ל הקפיד על למוד שלחן ערוך ועל קיום מה שכתוב בשלחן ערוך, ובפרוש התבטא "אתם יכולים לקמט את ספרי איך שאתם רוצים, אבל לא לצאת מסעיף קטן בשלחן ערוך" הינו יכולים לחדש בספריו מה שרוצים, אבל מכרח להיות בהתאם עם השלחן ערוך, אבל מה שמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ו) מי שהוא נצרך לבריות הינו שצריך כבוד ורוצה שכלם יראו איך שהוא מתפלל בכונה וכו', ועושה תנועות משנות וכו' כדי למצא חן בעיני בני אדם וכו', נותן לו רבנו ז"ל עצה, נוח לך להתפלל ביחיד וכו', אבל לא שרבנו ז"ל אומר לכתחלה להתפלל ביחידות, אדרבה רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד): מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסי; הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות ביחד עם הצבור עדין הוא נמצא במחנה ישראל, ותכף ומיד פשאדם מתחיל להתרשל באיזו תפלה לא להתפלל במנין על ידי זה מתחיל לצאת ממחנה ישראל.

אשרי האדם כשבא להתפלל אל הקדוש ברוך הוא שוכח מכלם, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ה) שבעת התפלה צריכים לבא לבטול כזה שלא יראה את אף אחד, ואפילו את עצמו לא יראה רק את הקדוש ברוך הוא, וזה שלמות התפלה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנזכה להגיע לזה.

רטז אָשר שַׁנַּת תּשע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנַּחַל

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשֶׂרָה בְּטַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סימן נ"א) גַּם בְּתַמִּימוֹת אָסוּר
לְהִיּוֹת שׁוֹטָה; עַל כֹּל דָּבָר צָרִיכִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ גַּם עִם הַשֶּׁכֶּל, כִּי
אִם אָדָם הוֹלֵךְ עִם תַּמִּימוֹת שֶׁל שְׁטוּת, אָזִי יַעֲשֶׂה לְעֲצוּמוֹ
חֻשְׁבוֹן, עַל שִׁבְת צָרִיכִים רְהִיטִים הֵכִי יָפִים, וַיִּלֶךְ לְקַנּוֹת
רְהִיטִים הֵכִי יָפִים, וּכְדִי לְהַכְנִיֵס אֶת הָרְהִיטִים הֵכִי יָפִים צָרִיכִים
לְקַנּוֹת בֵּית הֵכִי יָפָה, וְכו', וְכו', וְכַךְ הִלָּאָה, וְאִין לְדָבָר סוּף וְכו',
בְּשַׁעֲרָה שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲצוּמוֹ (שיחות הַר"ן סימן קכ"ב)
שָׂאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין בְּבִטְחוֹן לִישׁוּעַת הַשֵּׁם כְּכֹר הָיָה אִישׁ
נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל כְּמוֹ כָּל הַנוֹסְעִים וּמְטַלְטְלִים עֲצָמָם בְּשִׁבְלִי
הַפְּרִנְסָה כְּנֶהוּג עֲכָשׁוּ. וְהַכְּנֶה כִּי אָמַר זֹאת לְעַנְיֵן הַנְּהַגַּת הַבַּיִת
בְּפְרִנְסָה וּמְלַבּוּשִׁים וְשָׂאֵר צָרִיכִי הַבַּיִת שְׁעַל פִּי רַב חָסֵר לְאָדָם
הַרְבֵּה. כְּגוֹן, לְזוֹה חָסֵר מְלַבּוּשׁ פְּשׁוּט, וַיֵּשׁ שְׁחָסֵר לָהֶם
מְלַבּוּשִׁים חֲשׁוּבִים אוֹ דִירָה וְכו'. שְׁצָרִיכִין לְהַמְתִּין לִישׁוּעַת
הַשֵּׁם וּלְבָלִי לְדַחֵק אֶת הַשַּׁעֲרָה (ערויבין י"ג): לְמַלְאוֹת הַחֶסְרוֹן תִּכְפֵּךְ
וּמִיד. רַק צָרִיכִין לְהַמְתִּין עַד יִרְחַם הַשֵּׁם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל
עֲצוּמוֹ שָׂאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהָיָה חָסֵר לוֹ אֵיזָה דָּבָר,
אִם הָיָה דוֹחֵק אֶת הַשַּׁעֲרָה שֶׁיְהִיָּה דוֹקָא תִּכְפֵּךְ, הָיָה צָרִיךְ לְלוֹת

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל רֵיו

לְעֲצֹמוֹ וְלִהְיוֹת בְּעַל חוֹב עַד שֶׁהִיא מְכַרְחָ לִהְיוֹת נוֹסֵעַ וּמְטֹטֵל. כְּמוֹ שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים עֲנִין הַנוֹסְעִים שֶׁהֵם מְכַרְחִים תָּמִיד לְסַע עַל הַמְדִינָה מִחֶמֶת שֶׁהֵם תָּמִיד בְּעַלֵי חוֹבוֹת, וְעֲנִין זֶה צָרִיכִים לִידַע מְאֹד. וְצָרִיכִין לְלַמֵּד עֲצֹמוֹ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֹמוֹ בְּזוֹה מְאֹד. כִּי לְכָל אָדָם חֹסֵר הַרְבֵּה אֶפְלוֹ בְּעַלֵי בְּתִים וְעֹשִׂירִים גְּדוֹלִים, מְכַל שָׁכֵן מְקַבְּלִים אֶפְלוֹ הַחֲשׁוּבִים וְהַגְּדוֹלִים. וְצָרִיךְ לָזוּה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעֲוֹט וְלִהְנַהִיג בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה וְהַזְמַן. וְאִם נִדְמָה לוֹ שֶׁצָּרִיךְ מִלְּבוּשׁ אוֹ לְאַשְׁתּוֹ וּבְנָיו, אֵף עַל פִּי שֶׁמְכַרְחָ לוֹ אֵל יְדַחֵק הַשְּׁעָה לְלוֹוֹת וְלִהְקִיף וְלִהְיוֹת בְּעַל חוֹב, אֵךְ יִמְתִּין עַד שִׁיבּוֹא עִתּוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל דַּחֵק אֶפְלוֹ בְּמַזוֹנוֹת וְכָל שָׁכֵן בְּמִלְּבוּשִׁים וְדִירוֹת וְכוּ' וְלֹא לִהְיוֹת בְּעַל חוֹב. וּמוֹטֵב שִׁיְהִיָּה בְּעַל חוֹב לְעֲצֹמוֹ אוֹ לְכַנֵּי בֵּיתוֹ בְּמִלְּבוּשִׁים מִלִּהְיוֹת בְּעַל חוֹב לְהַחְנוּנִי אוֹ לְאַחֲרִים. כִּי בְּכָל עֲנִינֵי פְּרִנְסָה צָרִיכִין לְהִמְתִּין עַד שִׁיבּוֹא עִתּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה ט"ו) "עֲיִנֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעִתּוֹ".

אֲנִי רַק הִצַּעַתִּי שֶׁלְקַנּוֹת עַל צָרִיכֵי שְׁבַת בְּשִׁפְעַ, וְעַל זֶה אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא 'לוֹו עָלֵי וְאֲנִי פּוֹרַע' כְּמֵאמָרָם ז"ל (בִּיצָה טו:) אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשׁוּם רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּנֵי לוֹו עָלֵי וְקִדְשׁוֹ קִדְשַׁת הַיּוֹם וְהָאֲמִינוּ בִּי וְאֲנִי פּוֹרַע; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שֵׁם טז.) כָּל מַזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מִרֵּאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יוֹם הַכַּפּוּרִים חוּץ מִהוֹצָאת שְׁבַתוֹת וְהוֹצָאת יוֹם טוֹב וְהוֹצָאת בְּנָיו לְתַלְמוּד תּוֹרָה שְׂאֵם פַּחַת פּוֹחֲתִין לוֹ וְאִם הוֹסִיף מוֹסִיפִין לוֹ.

ריח אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחֵל

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁחוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת יְכַנִּיס גַּם בְּנו דַּעַת
וְשָׂכֵל.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִשִּׁי לְסֵדֶר וַיְחִי, עֲשָׂרָה בְּטַבַּת ה'תְּשַׁע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מָאָד ... נִרוּ יֵאִיר
וַיִּזְרַח.

רְאֵה לְחִזְק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, זֹו לֹא
עֲצָה לְהַכְנִיס בְּעֲצָמְךָ וְלִהְיוֹת שְׁבוּר וְרָצוּץ, אֶתְּהָ מַעֲנֶה עֲצָמְךָ
בְּכָל מִינֵי עֲנֻוִיִּים, אֶתְּהָ רוּדְף עֲצָמְךָ יוֹתֵר מִכָּל הַשְׁוֹנְאִים
שֶׁלָּךְ, אֵינְךָ מִבֵּין, שְׁבֹזָה שְׁאֶתְּהָ עֲצוּב וּמְדַכָּא, וְאֵינְךָ רוּצָה
לְצִאֵת מִהַבֵּית, וְאֶתְּהָ שׁוֹכֵב בְּמִטָּה כְּפָגֵר מֵת, זֶה בְּעֲצָמוֹ
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שְׁרוּצָה לְרֹאוֹת אֵיךְ אֶתְּהָ מַעֲנֶה עֲצָמְךָ.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! אִם אֶתְּהָ רוּצָה לְנֻצַח אֵת
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, תִּצָּא מֵעֲצָמְךָ, וְתִתְחִיל לְרַקֵּד מֵרַב שְׁמֻחָה
שְׁאֶתְּהָ מְאַמֵּין בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רוֹאִים שְׁאֵמוֹת הָעוֹלָם
חוֹגְגִים הַיּוֹם אֵת יוֹם הַשְּׁנָה הַחֲדָשָׁה שְׁלָהֶם. לָנוּ הִיְהוּדִים
יֵשׁ אֵת הָרֹאשׁ הַשְּׁנָה שְׁלָנוּ, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים:
בְּתִשְׁרֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, זֶה אוֹמֵר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְכֵן אָמְרוּ:
בְּנִיסָן נִבְרָא הָעוֹלָם, זֶה אוֹמֵר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, וּמְפָרֵשׁ הַצְּדִיק
הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְדִינַת בְּסֶפֶר 'בְּנֵי יִשְׁשָׁכָר', שְׁבַנִּיסָן
עָלְתָה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ לְבִרְאֵי הָעוֹלָם, לָנוּ יֵשׁ אֵת הָרֹאשׁ הַשְּׁנָה,

אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל ריט

זוהי היום הגדול שלנו. אבל היות שהיום הערב רב ממלאים את העולם עם כפירות ואפיקורסות, עד שיש בני-אדם מתפעלים מהיום הזה, ושוכחים שזה היום של הרוצחים, הנוצרים, שאלפים שנה הורגים גברים, נשים וילדים, יונקי שדים על לא דבר, רק מפני שהם יהודים, והם באים אלינו היום במתק לשון, כאלו שהם אוהבים אותנו ורוצים רק את טובתנו; ולא בחנם שאמר רבי שמעון בר יוחאי (ספרי בהעלותך) הלכה היא בידוע שעשו שונא ליעקב, בושה וחרפה שעושים יום חג מיום השנה הזה, אחרי שהרגו, שחטו, חנקו, שרפו בתאי הגזים מליונים מאחינו בני ישראל, שעדין ישנם מסתובבים אודים מוצלים מאש, וכך אלפים שנה שוחטים, ולכן מה יש לנו אתם?! אנשים טפשים שמתפעלים, זה בא מחסרון הדעת, ששכחנו מה עשו הזה עשה לנו, ומה ישמעאל עושה לנו.

ולכן עליך להיות מאד מאד שמח שזכית להבוא מזרע ישראל, תצא מעצמך, תתחיל להאמין בהקדוש-ברוך-הוא שהוא פה אתך ואצלך ואוהב אותך, הקדוש-ברוך-הוא אוהב כל יהודי. כתוב בזהר, אם בני אדם היו יודעים איך הקדוש-ברוך-הוא אוהב אותנו, היינו רצים אליו כמו איל וצבי, שרצים אחר מעין מים, ואצים תוף ומיד, כך היינו רצים אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן התעורר ותתחיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא: "אבא, אני אוהב אותך, ותקרב אותי אליך", ותראה איך הקדוש ברוך הוא ימלא כל משאלות לבך לטובה.

העקר תקפיד להתפלל שחרית, מנחה, ערבית במנין

רכ אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחֵל

דִּיקָא, כִּי עֲכָשׁוּ אֵינן לָנוּ בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וְכָתוּב: אָנִי יְשָׁנָה —
מִבֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וְלִבִּי עַר — לְבַתִּי מִדְּרָשׁוֹת וְלִבַּתִּי כְּנִסְיוֹת,
וְכֵן רָאוּי לָךְ לְלַכֵּת לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצָּת
מִקְרָא, קִצָּת מִשְׁנָה, קִצָּת גְּמָרָא, קִצָּת מִדְרָשׁ, קִצָּת הַלְכָה, זֶה
יְהִי שְׁלָךְ לְנִצְחָה. וְאִם תִּתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יִמְחַל עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְיִהְיֶה לָךְ שְׁפַע פְּרִנְסָה, וְאִם תִּלְמַד
בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, הַלְכָה, תִּהְיֶה עֲשִׂיר הֶכִי גְדוֹל,
כִּי בְּבִיתִי אֵינן לְחֵם וְאֵינן שְׂמֵלָה — זֶה שְׂאִין בִּידוֹ לֹא מִקְרָא,
לֹא מִשְׁנָה וְלֹא גְמָרָא וְכוּ'. וְלִכֵּן תִּפְסִיק כְּכֹר לְהִיּוֹת עֲנִי בְּעֵינֵי
עֲצָמָךְ, תִּפְסִיק לְהִיּוֹת עֲצוּב וּמְמַרְמֵר, תִּתְחִיל לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ
שְׂאֵתָה יְהוּדֵי וּמְקַיִם מְצוּוֹת וְעוֹזֵר לְזוּלָת, נוֹתֵן צְדָקָה לְיְהוּדֵי
אַחֵר וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר שְׂתוֹכָה לְצִאת מֵעֲצָמָךְ,
וְתִהְיֶה רַק שְׂמֵחַ, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הֶכִי
טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קִיּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר וַיְחִי, י"א טֵבַת
ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר
וַיִּזְרַח.

אַתָּה צְרִיךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שֶׁהִנֵּה אָנוּ נִכְנָסִים

אֲשֶׁר שַׁנַּת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל רַכָּא

לְשַׁבַּת חֲדָשָׁה, שַׁבַּת שְׁעָדִין לֹא הִיְתָה בְּעוֹלָם.

הִיָּה צְדִיק קָדוֹשׁ בְּשֵׁם רַבִּי מְנַחֵם מְנַדֵּל מוֹיִטְבֶּסְק זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, שֶׁהִיָּה הַתְּלָמִיד הַגָּדוֹל שֶׁל הַמַּגִּיד מִמְזִרִיטֵשׁ זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, הוּא טְמוֹן בְּבֵית הָעֶלְמִין בְּטַבְרִיָּה. אֲצִלוּ כָּל שַׁבַּת רְאוּ שְׂזוֹ שַׁבַּת חֲדָשָׁה, כִּי כִּבַּד אֶת הַשַּׁבַּת בְּאִפְן כָּזֶה, כְּמוֹ שֶׁלֹּא הִיְתָה הַשַּׁבַּת בְּעוֹלָם, וְשַׁבַּת כְּזוֹ כִּכְּר לֹא תִהְיֶה. הוּא כָּל־כֶּף שֶׁמַּח בְּשַׁבַּת, עַד שֶׁרְאוּ בַּחוּשׁ שְׂזָהוּ זֶה. וּבְאֵמֶת אִם נִתְבּוֹנֵן, זוֹ הַמְדְרָגָה הַכִּי גְדוֹלָה, שְׂיִהוּדֵי יָכוֹל לְזַכּוֹת אֵלֶיהָ. אִם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַפְּלִיגוּ כָּל־כֶּף בְּמַעֲלַת קְדֻשַׁת שַׁבַּת, עַד כְּדֵי כֶּף, שְׁאָמְרוּ (שַׁבַּת קִיח׃): אֲפִלוּ אָדָם עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אָנוֹשׁ, אִם שׁוֹמֵר שַׁבַּת — מוֹחֲלִים לוֹ. אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵעֲבוּדָה זָרָה. וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן אִם אָדָם מִתְּחִיל לְשׁוֹמֵר שַׁבַּת מוֹחֲלִים לוֹ; וְלִכֵּן כָּל יִהוּדֵי צָרִיף לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבַּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבַפֶּרֶט אֶתָּה, שְׂזַכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ אָמַר לָנוּ (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יז), שֶׁבְּשַׁבַּת מְכַרְחִים לְהִיּוֹת כָּל הַשַּׁבַּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלְשִׂמְחָה עִם הַשָּׁלֵשׁ סְעֻדוֹת שְׁאֵנְחָנוּ אוֹכְלִים. שְׂזָה מְצִיל אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, פַּעַם אַחַת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אָבִינוּ שֶׁבְּשָׂמִים אָמַר לָנוּ: יְלָדִים, תֹּאכְלוּ, כִּי אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, וְגַם אֶת זֹאת קָשָׁה לָנוּ לְקַיֵּם. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים לומְדִים אֶת הַשָּׁלֵשׁ סְעֻדוֹת מִפְּסוּק אֶחָד: "אֲכָלוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לֵה', הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בְּשׂוּדָה", מִפֶּה לְמַדִּים שְׁצָרִיכִים לְאָכַל בְּשַׁבַּת שָׁלֵשׁ סְעֻדוֹת; וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מָאֵד, אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן, תִּשְׂמַח מָאֵד בְּשַׁבַּת, וּתִשְׂמַח אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים.

רכב אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

חכמינו הקדושים אומרים (עין שבת קיט): בערב שבת יהודי הולך להתפלל לבית-הכנסת, ומלאכי השרת מלוים אותו, ולכן אנו שרים: שלום עליכם מלאכי השרת, מלאכי השלום, ממלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא; איזה תענוג זה! אם היית יודע מי מלוה אותך הביתה מהבית-הכנסת — שני מלאכי השרת, היית שר שיר נפלא לכבוד המלאכים, אתה ואשתך והילדים, ואחר-כך עושים קדוש, אומרים חכמינו הקדושים: כל מי שאומר ויכלו השמים והארץ, נעשה שתף להקדוש-ברוך-הוא. ואומרים חכמינו הקדושים: כיון שאדם עושה קדוש ואומר ויכלו השמים והארץ, אזי מלאכי השרת שמים ידיהם, כביכול, על ראשו ומברכים אותו. ולכן לא פדאי לך לילך לבית-הכנסת ולחזור עם המלאכים? למה אתה כל-כך עצוב? הולכים לישן מקדם וקמים מקדם, הולכים לבית-הכנסת להתפלל שחרית, אומרים קריאת התורה ברתת ובזיע, ואחר-כך מתפללים מוסף, והולכים לאכל סעדה שניה, קמים והולכים להתפלל מנחה, ואוכלים סעדה שלישית, ומתפללים ערבית, ושבים הביתה ועושים הבדלה, וכך השבת היא מעין עולם הבא, אומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה יא, סימן א'): ברכת הוי"ה היא תעשיר — זו ברכת השבת, בזכות השבת, אדם נעשה עשיר.

ולכן תעשה כל שביכלתך להיות בבית-הכנסת שלש פעמים בשבת הזו, ואם תוכל להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא — אין למעלה מזה, כי שיחה בינו לבין קונו בשבת, זה עולה על הכל.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַכָּג

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

א' קי"ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ, לְסֹדֵר וַיְחִי י"א טַבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

רְאֵה לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי בְּפִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֵלֶק ב' סִימָן מ"ה) שֶׁהַשַּׁבָּת הוּא נִקְדָּה הַפְּנִימִית שֶׁל הַשָּׁבֻעַ, כִּי יֵשׁ שְׁלוֹשׁ יָמִים קוֹדֵם הַשַּׁבָּת, וְשְׁלוֹשׁ יָמִים אַחַר הַשַּׁבָּת, כְּמוֹ שֶׁגְּלָה הָאָרִיז"ל מִיּוֹם רְבִיעֵי מִתְחִילִים לְהַרְגִישׁ אֶת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל אוֹר הַשַּׁבָּת, וּמִיּוֹם חֲמִישֵׁי מִתְחִילִים לְהַרְגִישׁ אֶת הָרוּחַ שֶׁל יוֹם הַשַּׁבָּת, וּמִיּוֹם הַשִּׁישִׁי מִתְחִילִים לְהַרְגִישׁ אֶת הַנֶּשְׁמָה שֶׁל הַשַּׁבָּת, וְכֵן בְּיוֹם רִאשׁוֹן מַרְגִישִׁים עֲדִין אֶת הַנֶּשְׁמָה שֶׁל הַשַּׁבָּת, וּבְיוֹם שְׁנֵי עֲדִין מַרְגִישִׁים אֶת הָרוּחַ שֶׁל הַשַּׁבָּת, וּבְיוֹם שְׁלִישֵׁי מַרְגִישִׁים עֲדִין אֶת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַשַּׁבָּת, וַיֵּשׁ לוֹמַר הַפּוֹנֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי יוֹם רְבִיעֵי כָּבֵד מִתְחִילִים לְדַאֵג אֵיךְ לְהַשִּׁיג הוֹצָאוֹת עַל שַׁבָּת, וּבְיוֹם חֲמִישִׁי כָּבֵד מְדַבְּרִים הַרְבֵּה מִשַּׁבָּת מַה נִּקְנָה וְכו', וּבְיוֹם שִׁישִׁי כָּבֵד מְכַנִּינִים אֶת עֲצָמָם עַל שַׁבָּת, וְכֵן אַחַר הַשַּׁבָּת בְּיוֹם רִאשׁוֹן עֲדִין מַרְגִישִׁים אֶת הַשַּׁבָּת שֶׁעֵבֵר וְחוֹשְׁבִים אֵיךְ עֵבֵר הַשַּׁבָּת, וּבְיוֹם שְׁנֵי עֲדִין מַרְגִישִׁים אֶת הָרוּחַ שֶׁל הַשַּׁבָּת, וּבְיוֹם שְׁלִישִׁי אֲזַכָּר מִתְחִילִים לְשַׂכַּח מֵהַשַּׁבָּת, עַל כָּל פְּנִימֵי אֵיךְ שֶׁהוּא אֲבָל שַׁבָּת הִיא נִקְדָּה הַפְּנִימִית שֶׁל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחוּל, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׂמַּח בְּשַׁבָּת כְּדֵי שְׂיוּכַל לְהֵאִיר בּוֹ הַשְּׁלֵשׁ יָמִים קוֹדֵם

רכד אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רע"א בַּנְּחָל

הַשְּׁבֵת, וְהַשְּׁלֹשָׁה יָמִים אַחַר הַשְּׁבֵת, כִּי כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת בָּאִים לְאָדָם רַק מִיּוֹם הַשְּׁבֵת, כַּמּוּבָא בְּזוֹהַר (יְתוֹר פ"ח). כָּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא, בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין. וְתַנְאָ, אָמַאי לֹא אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מְשׁוּם דְּהָהוּא יוֹמָא, מִתְּבַרְכָּאן מִיְנִיָּה כָּל שִׁיתָא יוֹמִין עַלְאִין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנִיָּה לְתַתָּא, כָּל חַד בְּיוֹמוֹי, מֵהֵיכָּא בְּרַכָּה דְּמִתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה. [כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁלְּמַעַלָּה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִמְטָה כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשְּׁבֵת, וְלִמְדַנּוּ לְמָה לֹא יֵרֵד מִן בְּשֵׁבֶת? מִפְּנֵי שֶׁמִּשְׁבֵּת מִתְּבַרְכִּים כָּל הַשָּׁשׁ יָמִים מִשְׁשֵׁת יְמֵי הַשְּׁבוּעָה, וְכָל יוֹם מְקַבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה שֶׁלוֹ מִשְׁבֵּת].

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁבֵת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן מְשׁוּם דְּכָר בְּעוֹלָם, וְכַשְּׁבַר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה כָּל הַשְּׁבֵת, בְּזֶה הוּא מְגַלֵּה אֶת נִקְדָּה פְּנִימִית שְׁיִישׁ בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַחוֹל, וְרַבְּנּוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שִׂמְחָה בְּשֵׁבֶת, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ז) צְרִיף לְהִזְהִיר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְטוֹב לֵב בְּשֵׁבֶת, כִּי מַעֲלָת וּקְדוּשַׁת שְׁבֵת גְּדוּלָּה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצְרִיף לְנַהֵג שִׂמְחָה גְּדוּלָּה בְּשֵׁבֶת קְדוּשָׁה, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוּם עֲצָבוֹת וְדָאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שְׁבֵת בְּכָל מִיְנֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וְשִׁתְיָה, הֵן מִלְּבוּשִׁים כְּפִי מַה שְׁיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שְׁבֵת כְּלָה רִוְחָנִית כְּלָה קְדוּשָׁה, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשֵׁבֶת, לֹא הֵייתָ מִפְּסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשְּׁבֵת מִרַב שִׂמְחָה שְׂאֵתָה יְהוּדֵי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהֵיכָּה הַשְּׁבֵת יִקָּר בְּעֵינֶיךָ.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַכָּה

וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי צְבִי זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ בְּן יַחֲדוֹ
שֶׁל הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ, אֶל הָרַב הַקְּדוֹשׁ
רַבֵּי פִּנְחָס מִקְאָרִיץ זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ, שֶׁשָּׁמַע מֵאֲבִיו שֶׁכְּדִי
לְזָכוֹת לְקַדְּשֵׁת שַׁבַּת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לַעֲצָמוֹ הַכְּנָה גְּדוּלָּה
בְּעָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְכִמּוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּשַׁלַּח ט"ז ה') "וְהָיָה בַּיּוֹם
הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֹאוּ", וְעַקֵּר הַהֲכָנָה הוּא לִידַע שֶׁזֶה
הַשַּׁבַּת הָרֵאשׁוֹנָה שְׁלוֹ, וְכֵן הַשַּׁבַּת הָאַחֲרוֹנָה שְׁלוֹ, וְאִם אָדָם
חוֹשֵׁב כֵּן, אֲזִי יִקְבַּל אֶת הַשַּׁבַּת בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וְדַבֵּר
זֶה מִסְפָּרִים מֵהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מוֹיִטְעֶפְסֵק
זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ, שֶׁכָּל שַׁבַּת הִיא אֲצֵלוֹ שַׁבַּת חֹדֶשׁ לְגַמְרֵי,
כְּאֵלוֹ עֲדִין אֵף פַּעַם בְּעוֹלָם לֹא זָכָה לְשַׁמֵּר שַׁבַּת, וְכֵן צִיר
בְּדַעְתּוֹ שֶׁזֶה הַשַּׁבַּת הָאַחֲרוֹנָה שֵׁישׁ לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן כָּל
שַׁבַּת הִיא אֲצֵלוֹ עֵינֵן אַחֲרֵי לְגַמְרֵי, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי
יַעֲקֹב יוֹסֵף מְפוֹלְנָא זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ, שֶׁשָּׁמַע מֵרַבּוֹ הַבְּעַל
שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ, עַל זֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (פְּתוּבוֹת כ"ג:) מֵת בְּעָרֵב שַׁבַּת סִימֵן יָפָה לוֹ, שֶׁאִם
אָדָם מְפַנֵּה אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כְּאֵלוֹ הוּא מֵת
כְּדִי לַעֲשׂוֹת הַכְּנָה לְשַׁבַּת, עַל יְדֵי זֶה הַשַּׁבַּת יֵאִיר לוֹ בְּצוּרָה
אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וְיֵאִיר עָלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ בְּהָאָרֶה נוֹרָאָה
וְנִפְלְאָה כְּזוֹ שֶׁלֹא טַעַם טַעַם שַׁבַּת מִיָּמָיו.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתֶּךָ לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנָסֶת
לְהַתְּפִיל בְּמִנִּין בְּלִיל שַׁבַּת, וּבְשַׁבַּת בְּבִקְרָה, וּבְמִנְחָה בְּשַׁבַּת,
וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְאֹכּוֹל אֶת הַשֶּׁלֶשׁ סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבַּת, כִּי
כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת קי"ז:): עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ט"ז
כ"ה) "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לְהַיְיָ" הַיּוֹם
לֹא תִמְצָאֵהוּ בְּשֻׁדָּה", יַעַן שֶׁכָּתוּב שֶׁלוֹשׁ פְּעָמִים הַיּוֹם, אֲזִי

רכו אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל

מְחַיְבִים לְאָכּוֹל בְּשַׁבַּת שְׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קי"ח) כָּל הַמְּקִיִּם שְׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבַּת נִצּוֹל
מִשְׁלוֹשׁ פְּרַעֲנִיּוֹת, מִחֲבָלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֲנוּם,
וּמִמְלַחֲמַת גּוּג וּמַגּוּג, שֶׁהַשֵּׁלֶשׁ פְּרַעֲנִיּוֹת הָאֵלוּ עוֹבְרִים עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנּוּ כָּל יוֹם וְיוֹם, וְעַל יְדֵי שְׁנַקְפִּיד לְאָכּוֹל
אֶת הַשֵּׁלֶשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבַּת נִתְפַטֵּר מֵהַפְּרַעֲנִיּוֹת הָאֵלוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה
מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמַּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

א' קיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וִיחִי, י"א טַבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶה עֵז לְהִיּוֹת כָּל הַשַּׁבַּת
בְּשִׂמְחָה, כִּי כִּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיךְ
לְהִזָּהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבַּת, כִּי מֵעֲלַת וּקְדֻשַׁת
שַׁבַּת גְּדוּלָּה וּיקָרָה מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ
לְנַהֵג שְׂמִיחָה גְּדוּלָּה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, וּלְבַלִּי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת
וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּלְהִרְבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי
שַׁבַּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים כְּפִי
מֵה שְׂיֻכָּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבַּת כְּלָה רוּחַנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַכּוּ

לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מֵאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הֵייתָ יוֹדַעַת מֵהַ זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בַּשַּׁבָּת, לֹא הֵייתָ מִפְּסִיקָה לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבָּת מֵרַב שִׁמְחָה שְׂאֵת יְהוּדֵיהָ מֵאֲמִינָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה הַשַּׁבָּת יָקָר בְּעֵינֶיךָ מְאֹד מְאֹד, וְרוֹאִים אֵיךְ שֶׁהַסְּמ"ךְ מ"ם בָּא לְאָדָם דִּיקָא בַּשַּׁבָּת לְהַפְרִיעַ לוֹ אֶת הַשַּׁבָּת, וְתַמִּיד נַעֲשֶׂה קִטְטָה אוֹ וּכְנֹחַ בְּבֵית בְּיוֹם הַשַּׁבָּת דִּיקָא, כְּדֵי לְהַפְרֵי מֵהַבֵּית קִדְשַׁת הַשַּׁבָּת, וְלִכְן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ שְׁכָל הַשַּׁבָּת יִהְיֶה רַק שִׁמְחָה וְאַהֲבָה, וְלִשְׁמֹר עַל הַשַּׁבָּת שְׁלֵא יִהְיֶה בּוֹ שׁוּם עֲצָבוֹת אוֹ מְרִיבָה וּקְטָטָה, אוֹ וּכְנֹחַ, אוֹ לְהַכְשִׁיל חֵס וְשְׁלוֹם בְּאִיזָה אֲסוּר שֶׁל חֲלוּל שַׁבָּת, וְלִכְן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד תַּמִּיד הַלְכוּת שַׁבָּת, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה בְּקֵי בְּדִינֵי שַׁבָּת, כְּדֵי שְׁלֵא יָבוֹא אֶף פַּעַם לְהִקָּל בְּקִדְשַׁת הַשַּׁבָּת, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁגָם אֲשֶׁה מְחִיבֵת לְאָכּוֹל אֶת הַשְּׁלֵשׁ סְעוּדוֹת בַּשַּׁבָּת, שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כַּמְאֲמָרם ז"ל (שַׁבָּת קי"ז:) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ט"ז כ"ה) "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לְהוֹי"ה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בַּשְּׂדֵה", יַעַן שְׁכַתּוֹב שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים הַיּוֹם, אֲזִי מְחִיבִים לְאָכּוֹל בַּשַּׁבָּת שְׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת קי"ח) כָּל הַמְּקִיִּים שְׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת בַּשַּׁבָּת נִצּוֹל מִשְׁלוֹשׁ פְּרַעַנְיּוֹת, מִחֲבָלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֲנוּם, וּמִמְלַחְמַת גּוּג וּמַגּוּג, שֶׁהַשְּׁלֵשׁ פְּרַעַנְיּוֹת הָאֵלוֹ עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ כָּל יוֹם וְיוֹם, וְעַל יְדֵי שְׁנַקְפִּיד לְאָכּוֹל אֶת הַשְּׁלֵשׁ סְעוּדוֹת בַּשַּׁבָּת נִתְפַטֵּר מֵהַפְּרַעַנְיּוֹת הָאֵלוֹ, וְאֵת צְרִיכָה לְרְאוֹת לְשִׁמְחַת אֶת בְּעֵלְךָ כָּל הַשַּׁבָּת, וְכֵן לְשִׁמְחַת אֶת הַיְלָדִים, וּבְכָלֵל טוֹב מְאֹד שְׁבִיבֵית יִשְׂרָאֵל אוֹרֵיהָ שֶׁל שִׁמְחָה כָּל יוֹם הַשַּׁבָּת, כִּי עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת בָּאָה לְאָדָם רַק בְּזִכּוֹת שַׁבָּת, כְּמוֹ שֶׁסִּפְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת קי"ט.) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים י"ד

רכח אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל

כ"ב) "עֵשֶׂר תַּעֲשֹׂר" עֵשֶׂר בַּשָּׁבִיל שֶׁתַּעֲשֹׂר, בְּמָה הֵן זֹכִינן לָזֶה?
בַּשָּׁבִיל שֶׁמְכַבְּדִין אֶת הַשָּׁבֶת, דְּאָמַר רַבִּי חֵיִיא בַר אַבָּא פַּעַם
אַחַת נִתְאַרְחָתִי אֶצֶל בַּעַל הַבַּיִת בְּלוֹדְקִיא, וְהִבִּיאוּ לִפְנֵי שְׁלַחַן
שֶׁל זָהָב מִשׁוֹי שִׁשָּׁה עֵשֶׂר בְּנֵי אָדָם, וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שְׁלֹשָׁאוֹת שֶׁל
כֶּסֶף קְבוּעוֹת בּוֹ, וְקַעְרוֹת וְכוֹסוֹת וְקַתּוּנִיּוֹת וְצִלוּחִיּוֹת קְבוּעוֹת
בּוֹ, וְעָלְיוֹ כָּל מִינֵי מַאֲכָל וְכָל מִינֵי מַגְדִּים וּבִשְׂמִים, וְכִשְׂמִנִּיחִים
אוֹתוֹ אוֹמְרִים (תְּהִלִּים כ"ד) "לְהוֹי"ה הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ" וְגו',
וְכִשְׂמִסְלִקִין אוֹתוֹ אוֹמְרִים (תְּהִלִּים קט"ו ט"ו) "הַשְּׂמִים שְׂמִים
לְהוֹי"ה וְהָאֶרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם", אָמַרְתִּי לוֹ בְּנֵי בְּמָה זָכִיתָ לְכָךְ?
אָמַר לִי קֶצֶב הֵייתִי, וּמְכַל בְּהֵמָה שֶׁהֵייתָ נֹאֵה אִמְרָתִי זֶה תִּהְיֶה
לְשָׁבֶת, אָמַרְתִּי לוֹ אֲשֶׁרִיךְ שְׂזַכִּיתָ וּבְרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁזִּכְךָ לְכָךְ;

וְלָכֵן רָאִי גַם אֶת לְשִׁמַּח כָּל הַשָּׁבֶת, וְאִם תִּזְכִּי לֹאמַר
בַּשָּׁבֶת אֶת "יוֹם תְּהִלִּים" שֶׁל שָׁבֶת אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי רַבְּנֵנוּ
ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ג) תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתַשׁוּבָה,
וְלְמִצְאָה אֶת הַשַּׁעַר לְהַכְנִס אֶל הַשָּׁרֵשׁ שֶׁלוֹ, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה
שְׂזוּכָה לֹאמַר בְּכָל שָׁבֶת אֶת הַיּוֹם תְּהִלִּים הַשִּׁיךְ לְשָׁבֶת, וְאִז
תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמָה שֶׁפַּע בְּרָכָה וְהִצְלָחָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ שָׁבֶת שְׁלוֹם

א' ק.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שָׁבֶת קִדְשׁ לְסִדּוֹר וַיְחִי, י"א טַבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחַל רַכֵּט

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה לַעֲשׂוֹת תָּמִיד יֵשׁ בְּעֵינֹת כְּאֵלוֹ וְכו', וְאַנְחֵנו צְרִיכִים
לְרֹאוֹת לְהִתְגַּבֵּר עַל הַבְּעֵינֹת וְכו', אֵינן בֵּית סֵפֶר שְׁלֵא יִהְיֶה שְׁמָה
בְּעֵינֹת מֵהִתְלַמְּדוֹת.

אֲדוֹת הַמְּקוֹה לְקִשְׁט וּלְפֶאֶר אֶת זֶה וְכו', בּוֹדֵאי רְצִינִי
שֶׁתְּשִׁימֵי יָד, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת פְּנִינָה מִמֶּה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ עַד בּוֹא
עֵת דְּבָרוֹ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁלִבְסוּף נִבְנֶה מְקוֹה חֲדָשׁ.

אִף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר אִיזוֹ טְמֵאָה יֵשׁ, הַסְּמִיךְ
מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילֵיהּ, טְמֵאִים מְטֵמְאִים לָהֶם אִכְפַּת טְהָרַת
הַמְשַׁפְּחָה? מַעַת שְׁהֵם נִמְצְאִים בִּיבְנֵאֵל לֹא דָּאֲגוּ כָּלֵל לְטְהָרַת
נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲנִי כִּבְר לֹא מְדַבֵּר שֶׁהַמְּקוֹה הִיְתָה פְּסוּלָה לְגַמְרֵי
וְעָבְרוּ אֲסוּר כְּרִיתוֹת עַל יָדָם יִמַּח שְׁמֵם וְזָכְרָם, עוֹד גַּם זֹאת
שֶׁבִשְׂאָר עֲנִינֵי יְהוּדוֹת שֶׁשִּׁיךְ לַעֲרִיָּה הַזְּנִיחוּ מְאֹד מְאֹד.

וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים עֲכָשׁוּ רַק לְדַאֵג עֲבוּרֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִצְלִיחַ בְּגָדוּל.

הַמְּאָחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

א' קכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר וַיְחִי, י"א טַבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

רל אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְצִיטִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי לְקַשֵּׁט וּלְפָאֵר אֶת הַמְקוֹה
שֶׁיְהִי פְּנִינָה, וְלִכְן כָּל מֵה שְׁאֵת יְכוּלָה לַעֲזֹר, הַזְכוּת הַזֶּה יִגַּן
עָלֶיךָ וְעַל שְׁתֵּי הַבְּנוֹת שְׁלֹךְ.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְסוּף כָּל
סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב שֶׁתִּזְכְּרֵי לְרֹאוֹת אֶת הַטּוֹב וּתְבַשְׂרֵי לִי
תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

א' קכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טֵבַת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קַבְּלֹתִי אֶת הָעֵלוֹן וְזֶה יוֹצֵא מְאֹד מְאֹד יְפֵה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה, וּבְסוּף הַשָּׁנָה
אֲזִי מְדַפְּסִים אֶת זֶה עוֹד פְּעַם בְּכַרְךָ אַחַד, וְזֶה נִשְׁאֵר קָרָן
לְדוֹרוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתְּמַשִּׁיךְ לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ כָּל כְּלָךְ
בְּעֵנִין הַמְקוֹה שֶׁל הַנָּשִׁים לְפָאֵר וּלְיַפּוֹת אֶת הַמְקוֹם בְּמֵה שְׁרַק

אָשֶׁר שַׁנַּת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחַל רֵלָא

יְכוּלִים, כְּדֵי לְמַשׁוֹךְ מֵה שְׁיֹוֹתֵר תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם שְׁעֲדִין רְחוֹקוֹת
מְקוּיִם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, כְּדֵי שְׁגֵם לָהֶן יִהְיֶה חֶשֶׁק לְבוֹא לְטָבֵל,
וְאִין עוֹד דְּבַר כָּל כֶּף חָשׁוּב בְּיַהֲדוּת כְּמוֹ טְהַרֵת הַמְּשַׁפָּחָה,
אֲשֶׁר זֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלְתֵי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדֵךְ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

א' קכג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתֵי אֶת מַכְתְּבְךָ.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מֵה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי עַכְשָׁו
בְּהַלּוֹאוֹת כִּי בָאוּ מִים עַד נֶפֶשׁ, וְנִשְׁאַרְנוּ תְּקוּעִים, וְלִכֵּן כָּל
עֲזָרָה שְׁאַתָּה רַק יְכוּל לְעוֹזֵר לִי לְמִצָּא מְקוֹם אֵיפֶה לְהַלּוֹוֹת מֵה
טוֹב וּמֵה נְעִים, מֵה עִם הָאֲבָרָךְ ... נְרוּ יְאִיר שְׁרוּצָה לְהַלּוֹוֹת לִי
סְכוּם גְּדוֹל מְאֹד כְּדֵי לְהַפְטֵר מֵהַחֹבֹוֹת הַרוֹבְצוֹת עַכְשָׁו עַל
הַקְּהֵלָה? נָא תוֹדִיעֵנִי וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רלב אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנְחָל

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

א' קכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיְחִי, י"א טַבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם אֲשַׁתְּךָ רוֹצֵה לְתַת שֵׁם פִּיגָא, תִּתֵּן אֶת הַשֵּׁם כִּי זֶה שֵׁם
קֹדֶשׁ מְאֹד מְאֹד, הַעוֹלָה כְּמִסְפַּר מְלֶאךָ מִיכָא"ל הַמְּלַמֵּד זְכוּתָן
שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן שִׁיחֵיהָ לָכֶם הִרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

ראו לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מֵדַת הַשְּׂמִחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר
חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמִחָה, וְכָל כֶּךָ קֶשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמֵדַת הַשְּׂמִחָה
יוֹתֵר מִכָּל הָעֵבֻדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וּלְסַגֵּף אֶת
עַצְמוֹ עִם סְגוּפִים קִשִּׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה,
וְלִכֵּן עַל שְׂמִחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנֶּנֶת לְאָדָם לֹא
כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם מִצַּר
לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנֶּנֶת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיוּ בְּשְׂמִחָה
כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ
לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵה
שְׂבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב
הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל רִלֵג

אֵת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין וּכְבֹד לֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דְּבַר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

א' קכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתֵי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַשִּׂמְחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְאַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׂאֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁקַבְלֵנוּ מְרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָאת הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֵת סִפְרֵי הַקְדוּשִׁים בְּתוֹךְ שְׁכַבְתֵּי הָעָם, כִּי בְּפִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן י"ד) שְׁעַל יְדֵי שְׁמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַעֲלִים אֵת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשִׁרְשׁוֹ, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא פ"ח.) עַל פְּסוּק (יְרֵמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יְקָר מְזוּלָל" אֵלוֹ שְׁמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם

רלד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

לַעֲבוֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזוּלוֹתָהּ דְגִלוֹתָהּ, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁיֵּלֵךְ לְהַפְיִן, תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֶסֶה, כִּי מִי שֶׁזוֹרֵעַ רוּחַנִיּוֹת צוֹמֵחַ לוֹ גִּשְׁמִיּוֹת, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אֶת מוֹהַרְנִית ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוֹאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנַי הַסִּתְּלָקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעֵינוֹתֶיךָ חוּצָה", וְאֲזִי אִף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהֵייתָ צוֹחֵק מִכָּל הַמְתַּנַּגְדִּים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמִּתְלוֹצְצִים מִזֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהַכְנִיֵס אֶת כָּל כְּלֶךְ בְּהַפְצַת מְעֵינוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, שְׂאִין זְכוּת יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּזְכוּת זֶה יִמְחַל לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל, וְתִרְאֶה לְעוֹרֵר עוֹד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַפְיִן אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

המאחל לך שבת שלום

א' קכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֶדֶשׁ לְסִדְר וַיְחִי, י"א טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנֵיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחַנִי, וּכְשֶׁאֲדָם שִׂמַּח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיְכוּל

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחֵל רֵלָה

לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׁחִזְק
בְּאֱמוּנָה שְׁאִין בִּלְעֵדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא,
עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם
הַבֵּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ
רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מִזְדַּעְזְעִים
מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תְּעִנוּג שְׁאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמָלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעֵדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ
פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ,
וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תְקֻף הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה.

אָסוּר לָכֶם לְהִתִּיאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן כִּי גָדוֹל אֲדוּנִינּוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּזְכּוּ לְהִרְבֶּה יְלָדִים, רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק
וְלְהִחֲזִיק מְעַמָּד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְתִמִּיד תִּבְקֶשׁוּ רַק עַל
יְלָדִים, כִּי מֵה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתִפְלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה
מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם

רלו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

א' קכז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויחי, י"א טבת
ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו לשמח מאד מאד על נעם חלקכם על אשר בנחל
שם גורליכם, אתם לא יכולים לתאר ולשער מה זה שמחה,
ואל מה יכולים להגיע על ידי שמחה, ולכן תראו לשמח יחד
ולרקד בכל יום ויום, וזה ישפיע לכם על השלום בית, ועל
הפרנסה, כי בית שיש בו שמחה השכינה שורה בו, כי כך
אמרו חכמינו הקדושים (שבת ל:) שאין שכינה שורה לא מתוך
עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות
ראש ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים, אלא מתוך
דבר שמחה של מצוה, שנאמר (מלכים ב' ג) "ועתה קחו לי מנגן
והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד הוי"ה"; ואמרו בזהר (וישב ק"פ):
דהא חמינן דשכינתא לא שריא באתר עציבו אלא באתר דאית
ביה חדוה. אי חדוה לית ביה, לא שריא שכינתא בההוא אתר.
כמה דאת אמר, (מלכים ב' ג' ט"ו) "ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן
המנגן ותהי עליו יד הוי"ה" דהא שכינתא ודאי לא שריא
באתר עציבו. [אנחנו רואים שהשכינה לא שורה במקום של
עצבות, אלא במקום שיש שמה שמחה וחדוה, אם אין בבית
שמחה וחדוה, אזי השכינה לא נמצאת שם, כי השכינה לא

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל רְלוּ

נִמְצְאָת בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת], וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֹשׁ אֶתְכֶם
שִׁשְׁתֵּיכֶם תִּהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִים, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

א' קכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עָרַב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טִבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְצִיתִי מְאֹד לְדַעַת מַה שְׁלוֹם הֵבֵן שְׁלָכֶם אֲנִי לֹא מִפְּסִיק
לְהִתְפַּלֵּל עָלֵיו שִׁיְהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

א' קכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עָרַב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טִבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רלח אָשֶׁר שָׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנְּחָל

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שִׁיְהִיָּה לָךְ
אִם תַּעֲשֶׂה מַשְׁהוּ בְּשִׁבִיל הַנְּעוּר כְּדֵי שְׁלֹא יִפְלוּ חֵס וְשְׁלוֹם
לְשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמַתְחָתִיו, כִּי אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה
מְלִשְׁמֵר עַל הַנְּעוּר שְׁלֹא יִדְרָדְרוּ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִידֶךָ
בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים שְׁזֶה זְכוּת הַרְּבִים לְדוּרֵי דוֹרוֹת, כִּי כָּל הַמְּצִיל
נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתַּעֲזֹר לִי בְּעִנְיַן הַמְּקוּהָ שֶׁל הַנְּשִׁים
שֶׁנוֹכַח לִיפּוֹת אֶת זֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְשֶׁנִּצְלִיחַ כְּדֵי שְׁיִבֹאוּ עוֹד
נְשִׁים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר זֶה זְכוּת הָעוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּיֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

א' קל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֵּת קִדְשׁ לְסִדְר וְיַחֲוִי, י"א טֵבַת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ אִם אַתָּה רוֹצֶה לְדַעַת מִי שְׁבָאָמֶת פָּגוּם מְאֹד מְאֹד
בְּפָגָם הַבְּרִית וְכו', עַד שְׁמִסְרִיחַ מִמֶּנּוּ הַנְּאוּנָף וְכו', תִּרְאֶה אִם

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַלֵט

הוא מדבר עלי וכו', כי אחד לא ידבר עלי אלא כשהוא מלא זבל ולכלוך של נאוף וכו', וזה שמלא לך את הראש בלשון הרע ורכילות ושקרים עלי, הרי זה נואף מפרסם שגרם שכמה בתים נשפרו על ידו וכו', כי הוא נואף עם כמה אשת איש וכו', וגרם שיתגרשו, ולכן איך הדבור שלו יכול לעשות אצלך רשם? אמת אתה לא אשם, כי אתה לא ידעת מזה, עם כל זאת רואים איך שדבר אחד מדברי רבנו ז"ל לא שבריקם, שבפרוש גלה לנו (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ג) שהדבור של הנואף מוליד נאוף בהשומע דבריו, ולכן צריכים לשמר מאד מאד אם שומעים ממישהו לדבר עלי וכו', שתכף ומיד לומר את התקון הפללי כדי שהדבורים של הנואף שמדבר עלי לא יזיק להשומע דבריו וכו'.

וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"ח) על הפסוק (תהלים ע"ג ט) "שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ", כי עכשו נתפשט האפיקורסות שהתרה הרצועה לדבר סרה על כל הצדיקים ועל כל יראי השם, והוא כמו מי שפושט לשונו נגד כל העולם שאינו משגיח על כל העולם, ובאמת זה האפיקורסות הוא נגד השם יתברך בעצמו, אך שהם בושים לדבר בפיהם על השם יתברך, על כן הם מהפכין אפיקורסות שלהם לדבר על העולם. וזהו "שתו בשמים פיהם", שבאמת מה שמדברים בפיהם הוא באמת למעלה בשמים, כי עקר דבריהם נגד השם יתברך כביכול, אך "לשונם תהלך בארץ", שמחמת שבושים לדבר בפיהם נגדו יתברך, על כן לשונם

רמ אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל

תְּהִלָּה בְּאֶרֶץ שְׁפוֹשְׁטִין לְשׁוֹנֵם נֶגֶד הָעוֹלָם, אֲבָל בְּאַמַּת "שֵׁתוֹ
בְּשָׂמִים פִּיהֶם".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִגְלֶה אֶת פְּנֵי הַנוֹאֲפִים מִי הֵם, כְּדִי
שִׁידְעוּ אֵיךְ לְהִתְרַחֵק מֵהֶם, וְאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים נ"ה כ"א)
"שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמֵי חֶלֶל בְּרִיתוֹ", וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ לְדַבֵּר
עָלַי וְכו', יְכוּל לְפָרְסֵם שֶׁהָאָדָם הַזֶּה שֶׁמְדַבֵּר עָלַי זֶה נוֹאֵף, וְאִף
שְׁלוֹבֵשׁ אֵי צִטְלָא דְרַבָּנָן הַכֹּל זֶה מִבְּחוּץ וְכו' וְכו', אֲבָל
הַפְּנִימִיּוֹת שְׁלוֹ רְקוּב מְאֹד מְאֹד רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

א' קלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טֵבֶת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֶךָ שְׁאֵת נֹתַנְתָּ לְבַעֲלֶךָ לְלַמֵּד חֲצִי יוֹם,
וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת יז.) גְּדוּלָּה הַבְּטָחָה
שֶׁהַבְּטִיחָן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים וְכו',
אָמַר לִיָּה רַב לְרַבֵּי חֲיָא נָשִׁים בְּמֵאֵי זְכָיִין? בְּאִקְרוּיֵי בְּנִיָּהוּ לְבִי
כְּנִישְׁתָּא וּבְאִתְנַוֵּי גְבַרְיָהוּ בִּי רַבָּנָן וְנָטְרִין לְגַבְרִיָּהוּ עַד דָּאֲתוּ
מִבֵּי רַבָּנָן, בְּמָה הַנָּשִׁים זֹכּוֹת? בְּזֵה שְׁלוֹקְחִים אֶת הַיְלָדִים

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל רַמָּא

לְתַלְמוּד תּוֹרָה שִׁילְמָדוֹ תּוֹרָה, וּמַחְכּוֹת עַל בְּעֲלִיָּהֶן שִׁיחֲזָרוּ
מִהַכּוֹלֵל שְׁלוֹמֵי־יָדַיִם שָׁמָּה תּוֹרָה.

דְּעֵי לָךְ שֶׁסֶגְלָה לְפָרְנֶסָה לְבָרֶךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּן מִתּוֹךְ
הַסְּדוּר דִּיקָא, וּבִקּוּל וּבְשִׁמְחָה, וְזֶה מְסַגֵּל לְעִשְׂרֵי תַּלְמוּדֵי נַפְלָאָה,
כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (מְשַׁל"י) "בְּרַכַּת הַיָּי"ה הִיא תַּעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסִיף עֲצָב
עָמָה", הֵינּוּ אֲשֶׁה שְׁמִבְרַכַּת בְּרַכַּת הַמְּזוּן בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, זֶה
מְסַגֵּל לְעִשְׂרֵי תַּלְמוּדֵי, וְכֵן לְהַזְהֵר מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם וְכוּ', וְלִכְּן
מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה תִּקְפִּידִי מְאֹד מְאֹד עַל נְטִילַת יָדַיִם כְּשֶׁאֵת קָמָה
בְּבִקּוּר וְכוּ', וְכֵן כְּשִׁיּוֹצְאִים לְשִׁירוֹתֵי וְכוּ', וְכֵן לְפָנֵי הָאֲכִילָה
לְטוֹל יָדַיִם עִם נְטִילָה דִּיקָא וְכוּ', כִּי נְטִילַת יָדַיִם מְסַגֵּל לְהַנְצִיל
מִעֲנִיּוֹת, כִּי עַל נְטִילַת יָדַיִם רֵאשִׁי תְּבוּת עֲנִי', מִי שֶׁמְזַלְזֵל
בְּנְטִילַת יָדַיִם נַעֲשִׂית עֲנִיָּה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת ס"ב):
אָמַר רַב חֲסֵדָא אֲנָא מְשַׁאי מְלֵא חֲפְנֵי מֵיא וַיְהִי לִי מְלֵא חֲפְנֵי
טִיבוּתָא; [אֲנִי נְטִילְתִּי יָדַי עִם מְלֵא מַיִם, נִתְּנָה לִי חוֹפְנֵי מְלֵא
טוֹב, כִּי רַב חֲסֵדָא הִיא עֲשִׂיר גְּדוֹל מְאֹד, וְהַכֵּל בְּזָכוֹת נְטִילַת
יָדַיִם שְׁהִיָּה מְקַפִּיד עַל זֶה].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה
וְתַהֲיִי הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

רמב אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל

א' קלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיְחִי, י"א טַבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּמָקוֹם שֶׁתַּתֵּן תּוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזָכָה אוֹתָךְ עִם
אִשָּׁה נִפְלְאָה וְגַם שְׁלוֹשׁ מִתְּנוּת שְׁאִין עֲרַךְ וְתַשְׁלוּם עַל זֶה,
אָתָּה עוֹד מִתְּלוֹנֵן, אָתָּה לֹא מִתְּבַיֵּשׁ וְאָתָּה כּוֹתֵב שְׁאִין לְךָ
מְשִׁיכָה לְאַשְׁתָּךְ וְכו'.

לְדַעֲתִי תַּפְסִיק לְהִסְתַּכֵּל בְּמַחֲשֵׁב שֶׁמַּחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט,
כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ת.) אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא
בְּמָה שֶׁעֵינָיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ
כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לְךָ אֶבֶר בְּאַבְרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרַם לוֹ
מַכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מִכְּרַח לְהִגִּיד לְךָ שֶׁהִרְבֵּה בְּתֵים
נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשֵׁב שֶׁמַּחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט
בְּבֵיתוֹ, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכו', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפַּח
בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבַסּוֹף הִתְגַּרְשׁוּ
רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן אָסוּר בְּהַחֲלֵט שֶׁהָיָה בְּבֵית מַחֲשֵׁב
שֶׁמַּחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס כָּל חֶלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת,
וּמוֹרִיד אֶת הַיְרֵאת שְׁמַיִם עַד הַשָּׁאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאֲנִי
בְּטוֹחַ שֶׁאָתָּה אַחַד מֵהֶם שֶׁשְׁקוּעַ בַּיּוֹם וּבְלִילָה בְּזָבֵל הַזֶּה, וְלָכֵן
אָתָּה כּוֹתֵב דְּבָרִים בְּלֹא טַעַם וְשִׁכְל וְכו', שְׁאִין לְךָ מְשִׁיכָה אֶל

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנְּחָל רמג

אֲשֶׁתָּךְ וְכו', כִּי כָּל הָרֹאשׁ שֶׁלְּךָ מִנַּח בְּתוֹךְ נְאוּף רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן,
וְעוֹד אֲלֵפִים כְּמוֹתָךְ שְׁמִשְׁקָעִים בְּכָלִי מִשְׁחִית אִיִּפּאָוֶן,
בִּלְעַקְבְּעֵרִי, אִיִּפּאָד, אִיִּפּעֵד, עֵנְדְרוֹאוֹיֵד, סְמֵאֲרֵטְפוֹן וְכו',
וְכו', קָשָׁה לָהֶם אַחַר כֵּךְ לְצֵאת מִזֶּה כִּי זֶה בְּדִיּוּק כְּמוֹ סְמִים,
וְאַחַר כֵּךְ טוֹעֲנִים שְׂאִין לָהֶם מְשִׁיכָה לְנִשְׁוֹתֵיהֶם וְכו', בּוֹדֵאֵי
אִם אָדָם הָרֹאשׁ שֶׁלּוֹ מְלֵא נְאוּף וְכו', יִכְתֹּב כִּכֶּה.

וְלִכֵּן לְדַעֲתִי תַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אַחֲרַת תֵּאבֹד אֶת
אֲשֶׁתָּךְ וְאֵת יְלָדֶיךָ, וְתִצְטָרֵף לְלַכֵּת נֶע וְנָד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

א' קלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר וַיְחִי, י"א טַבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל נִתְּן לָנוּ סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד נִפְלֵא מְאֹד, עַד
שֶׁאִפְלוּ מִי שֵׁישׁ לוֹ רֹאשׁ כְּבֵד מְאֹד, יְכוּל לְזַכּוֹת לְעַבּוֹר וּלְטִיל
וְלִהְיוֹת בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אִם רַק יִצִּית אוֹתוֹ,
וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו) שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד,
לוֹמַר הַדְּבָרִים כְּסֵדֶר, וּמְמִילָא יְבִין. וְלֹא יִבְלַבֵּל דַּעֲתוֹ בְּתַחֲלַת
לְמוּדוֹ שִׁירְצָה לְהַבִּין תַּכְּף וּמַחֲמַת זֶה יִקָּשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תַּכְּף וְלֹא
יְבִין כְּלָל רַק יִכְנִיס מַחוּ בְּהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כְּסֵדֶר בְּזְרִיזוֹת וּמְמִילָא

רמד אָשר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנְּחָל

יְבִין. וְאִם לֹא יְבִין תַּכְּף יְבִין אַחַר כֵּן. וְאִם יִשְׁאַרוּ אֵיזָה דְּבָרִים שְׂאָף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לְעֲמוּד עַל כּוֹנְתּוֹ, מַה בְּכֶךָ? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְכִמוֹ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) 'לְגַמֵּר וְהִדָּר לְסַפֵּר וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יִדַע מַה קָאָמַר' שְׂנַאֲמַר (תהלים קי"ט כ') "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שְׂיִלְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל זֶה יִזְכָּה לְעֲבוֹר כְּמַה פְּעָמִים אֵלּוּ הַסְּפָרִים שְׁלוּמַד, לְגוֹמְרָם וְלַחֲזוֹר לְהַתְּחִיל וְלְגוֹמְרָם פְּעַם אַחַר פְּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יְבִין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כֹּל מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבֵּין בַּתְּחִלָּה, כֹּל מַה שְׂאֲפָשֵׁר לְהִבִּין וְלַעֲמַד עַל דְּבָרֵיהֶם; וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְהַתְּחִיל לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן לְגֵרֵס הַמוֹן פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת כְּסִדְרֵן דִּיקָא, לְהַתְּחִיל מִבְּרֻכּוֹת וְכוּ', וְכֵן לְגֵרֵס מְסַכְתָּא אַחַר מְסַכְתָּא עַד שְׂיִזְכָּה לְסִים שְׁשָׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה, וְכֵן גְּמָרָא לְהַתְּחִיל מִמְּסַכְתַּת בְּרֻכּוֹת וְלְגֵרֵס דָּף אַחַר דָּף בְּלֵי רֶשֶׁ"י וּבְלֵי תוֹסְפוֹת רַק לְגֵרֵס, וְכֵן ד' חֶלְקֵי שְׁלַחַן עָרוּךְ עַל כָּל פָּנִים מְחַבֵּר רַמ"א וְכוּ' וְכוּ', וְלֹאט לֹאט תְּהִיָּה רְגִיל בְּזֶה, גַּם בְּסִפְרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכוּ', עַד שְׁבַמְשָׁךְ הַזְּמַן יִכְנֵס בְּךָ חֲמִידוֹ דְּאוֹרֵייתָא חֲשֵׁק לְלַמֵּד, וְכֶךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ש"ס) בְּעַנְיַן הַלְמוּד תּוֹרָה שְׂצָרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד בְּכֹל יוֹם, טוֹב לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וּלְבֵלֵי לְדַקְדַּק הַרְבֵּה בְּלַמּוּדוֹ. רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁטוֹת בְּזִרְיָזוֹת. וּלְבֵלֵי לְבַלְבַּל דַּעְתּוֹ הַרְבֵּה בְּשַׁעַת לַמּוּדוֹ מַעֲנִין לְעַנְיָן, רַק יִרְאֶה לְהִבִּין הַדְּבָר בְּפִשְׁטוֹת בְּמַקּוּמוֹ. וְאִם לְפַעְמִים אֵינּוּ יוּכַל לְהִבִּין דְּבָר אֶחָד, אֵל יַעֲמוּד הַרְבֵּה שֵׁם וַיִּנְיַח אוֹתוֹ הָעַנְיָן וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהֵלֵן. וְעַל פִּי הָרַב יִדַע אַחַר כֵּךְ

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחֲל רַמָּה

מִמֵּילָא מַה שְּׁלֵא הָיָה מִבֵּין בַּתְּחִלָּה כְּשִׁילְמַד כְּסֻדְר בְּזִרְיֹזוֹת
לְהֵלֶן יוֹתֵר.

בְּעֵינַי הַשְּׂכָחָה שְׂאֵתָה שׁוֹכַח מַה שְּׂאֵתָה לוֹמֵד וְכוּ', כִּכְר
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קִהְלֵת רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ל"ב) רַבִּי אַבְהוּ
אָמַר זֶה שְׁפוּטָה שֶׁל תּוֹרָה שְׂאָדָם לָמַד תּוֹרָה וְשִׁכְחָה, רַבְּנָן
דְּתַמְנָן בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק דְּהֵכָא וְרַבִּי טוֹבִיָּה בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק
לְטוֹבָתוֹ אָדָם לָמַד תּוֹרָה וְשׁוֹכַח, שְׂאֵלוֹ הָיָה אָדָם לָמַד תּוֹרָה
וְלֹא שִׁכְחָה, הָיָה מִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה שְׁתֵּים שְׁלוֹשׁ שָׁנִים וְחֹזֵר
וּמִתְעַסֵּק בְּמִלְאכְתּוֹ, וְלֹא הָיָה מְשַׁגֵּיחַ בָּהּ לְעוֹלָם כָּל יָמָיו, אֲלָא
מִתּוֹךְ שְׂאָדָם לָמַד תּוֹרָה וְשׁוֹכְחָה, אֵינוֹ מִזִּז וְאֵינוֹ מִזִּיעַ אֶת
עֲצָמוֹ מִדְּבָרֵי תּוֹרָה; וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה
י"ט סִימָן ב') אָמַר רַבִּי לִוִי מְשַׁל לְטָרְסֶקֶל נָקוּב שְׁשֹׁכֵר בְּעֵלְיוֹ
פּוֹעֲעִלִים לְמִלְאֲתוֹ מִי שְׁטַפֵּשׁ מַהוּ אוֹמֵר, מַה אֲנִי מוֹעִיל מְכַנְיָס
בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְּזוֹ, מִי שְׁפַקַח מַהוּ אוֹמֵר, וְלֹא שָׁכַר כָּל חֻבֵּית
וְחֻבֵּית אֲנִי נוֹטֵל, כֵּךְ מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ מַהוּ אוֹמֵר, מַה אֲנִי מוֹעִיל
לְלַמֵּד תּוֹרָה וּמְשַׁכְּחָה, מִי שֶׁהוּא פַקַח מַהוּ אוֹמֵר, וְלֹא שָׁכַר
יִגִיעָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן;

וְלִכֵּן חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְשׁוּם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, אֲשֶׁרִי מִי
שְׁמַכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז תְּמִיד יִהְיֶה עֶסוּק
בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כְּסֻדְרָן, וְיִזְכֶּה לְעִבּוּר בְּזֶה הָעוֹלָם הַמוֹן
סְפָרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

רמו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

א' קלד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויחי, י"א טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עידו זה שם של נביא שפא אל ירבעם בן נבט ואמר לו מוסר על שהוא עובד עבודה זרה, ולא פחד ממנו, ואף שירבעם רצה להרוג אותו כמו שכתוב (מלכים א' י"ג ד) "וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו", ואמרו בזהר (האזינו רפ"ח). קודשא בריך הוא בעי ביקריהון דצדיקיא יתיר מיקרא דיליה, כמה דכתיב בירבעם, דהוה מקטר ומפלח לעבודה זרה, וקודשא בריך הוא אוריך ליה. וכיון דאוישט ידיה לקבלי דעדו נביאה, אתייבש ידיה, דכתיב, (מלכים א' יג) ותיבש ידו וגו'. ועל דפלח לעבודה זרה לא כתיב, אלא על דאוישט ידיה לעדו נביאה. והשתא קודשא בריך הוא בעי ביקרא דילן, וכלהו אתאן עמיה. [הקדוש ברוך הוא שומר על יקרת הצדיקים יותר מיקרו, כמו שאנחנו רואים אצל ירבעם, זה שעבד עבודה זרה הקדוש ברוך הוא האריך לו אפו ולא עשה לו שום דבר, אבל הרגע שהוא רצה לתפס את עידו, אז הקדוש ברוך הוא יבש את ידו], הרי שלך לפניך שעידו זה שם של נביא.

המאחל לך שבת שלום

א' קלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיְחִי, י"א טַבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין שׁוֹם תְּכַלִּית אַחַר
רַק לְעִבּוֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וַיְרַגֵּל אֶת
עֲצָמוֹ רַק לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּתְמַיד בְּזֶה יָמִים וְשָׁנִים, וְאַפִּילוּ
שָׁלֹא רוֹאֶה שׁוֹם דָּבָר, לֹא יִפְסִיק מִלְּהַתְּפַלֵּל וּמִלְּדַבֵּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶה הַתְּכַלִּית שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ לְזֶה הָעוֹלָם
לְהַכִּירוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן לְקַיֵּם אֶת כָּל הַמְצִוּוֹת מַעֲשִׂוֹת בְּשִׁמְחָה
עֲצוּמָה, וְלִרְקַד בְּכָל יוֹם שֶׁזִּכְּנוּ לְהַבְרָאוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא
עָשָׂנוּ גּוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וַתְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּה
מְצִוּוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד')
"כִּפְלַח הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שֶׁבְּךָ מְלֵאִים
מְצִוּוֹת כְּרַמּוֹן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת פָּרָק ט'
הַלָּכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לְךָ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁאֵינוּ עוֹשֶׂה
מֵאֵה מְצִוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרֵא אֶת שְׁמֵעַ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲתָרֶיהָ,
וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲתָרֶיהָ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה
פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מְצִוּוֹת וּמְבָרֵךְ
עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לְךָ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין
הַמְצִוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ וְתַפִּילִין בְּזֻרְעוֹ, וּמְזוּזָה

רמח אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֵל

בְּפִתְחוֹ, מִיֵּלָה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיֹתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תהלים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלֵתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אָמַר (תהלים ל"ד) "חֲנֹה מִלְּאֵךְ הַיְי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלֹצֵם";

וְלִכֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עִם הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּךָ, וְדַע לָךְ שֶׁעַל יְדֵי כָּל מַצּוּה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי כָּל תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה שְׂאֵתָה מִתְּפִלָּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵתָה מִתְקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְאֵף שְׂאֵתָה לֹא מְרַגֵּשׁ כְּלוּם וְכוּ', כִּי כָּבֵד אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לקוטי הַלְכוֹת בְּרַכַּת הַשַּׁחַר הַלְכָה ה' אוֹת מ"ב) עַל הַפְּסוּק (ויקרא כ"ב) "וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר וְאַחַר יֵאָכֵל מִן הַקֶּדָשִׁים", שְׁזֵה מְרַמֵּז עַל בִּיאַת שְׁמֵשׁוֹ, בַּיּוֹמוֹ הָאֲחֵרוֹן בְּעַת פְּטִירְתּוֹ מִן הָעוֹלָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת בִּיאַת הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁל כָּל יְמֵי חַיָּיו, שֶׁיֵּשׁ שְׁעָקָר גָּמַר טְהָרְתּוֹ יִזְכֶּה רַק אַחַר בִּיאַת שְׁמֵשׁוֹ לְגַמְרֵי, וְכִמּוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנּוֹ ז"ל שֶׁיֵּשׁ אֲנָשִׁים שֶׁלֹּא מְרִאִים לָהֶם בַּיּוֹם חַיֵּיהֶם כְּלוּם מֵה שֶׁפְּעִלוּ בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק כְּשִׁיּוֹצְאִים מִן הָעוֹלָם אֶז מְרִאִים לָהֶם אֵל מֵה זָכוּ עַל יְדֵי כָּל יְגִיעָה וְכָל טְרַחַה שֶׁיִּגְעוּ וְטָרְחוּ בְּעַבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֶז בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן מִתְקַבְּצִים כָּל מֵה שֶׁחָטַף טוֹב בְּזֵה הָעוֹלָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְכָל רָצוֹן וְרָצוֹן טוֹב שֶׁהָיָה לוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְרַק זֶה הוּא תְּקוּתוֹ וְהַשְׂאֲרָתוֹ לְנֶצַח. וְאֶז יִדַּע וַיִּבִּין כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַחֲלוּק שְׂבִין מִי שֶׁהַשְׂתַּדֵּל וְרַדְף אַחַר הַתְּכָלִית בְּרָצוֹנוֹת חֲזָקִים בְּכָל יוֹם אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא זָכָה אֵלָיו בְּשִׁלְמוֹת, וּבִין מִי שֶׁלֹּא הַשְׂתַּדֵּל כָּלֵל, וְכִמּוֹ שֶׁפְּתוּב (מלאכי ג' י"ח) "וְשִׁבְתֶּם וְרִאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹקִים לְאִשֶׁר לֹא עֲבָדוּ", שֶׁיְהִיָּה חֲלוּק אֶפְלוּ בֵּין מִי שֶׁשְׁנָה

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַמַּט

פָּרְקוּ מֵאָה פְּעָמִים, לְמִי שֶׁשָּׁנָה פָּרְקוּ מֵאָה פְּעָמִים וְאָחַד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (חגיגה ט.) מְכַל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן בֵּין הַמְּשִׁתָּדֵל לְאִינוּ מְשִׁתָּדֵל. וְהַעֲקָר כְּפִי הַתְּקַרְבוֹתוֹ לְצַדִּיקֵי אָמֶת הַנִּכְלָלִים בְּזַקְנֵים דְקַדְשָׁה הָעוֹסְקִים לְהַעֲלוֹת כָּל הַנְּפוּלִים וְהַרְחוּקִים מְאֹד מְמֻקְוֵם שֶׁהֵם נִמְצָאִים שָׁם וְכו', שִׁיבוּאוּ לְהַכְלִל בְּרַצוֹן הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחִז בָּהֶם, עֵינֵי שָׁם.

הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שֶׁלְפַעְעָמִים לֹא מֵרְאִים לְאָדָם כָּל יְמֵי חַיָּו אֵיפֹה הוּא אוֹחֵז, אֲזוּ אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת חָזָק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְרַק לְעֲלוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְאֶפִּילוּ שֵׁישׁ לוֹ בֵּין כַּף יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, לֹא יֵשִׁים לֵב לְכָל זֶה וְכו', כִּי מִי שֶׁאוֹהֵב בְּאָמֶת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא אֲכַפֵּת לוֹ אִם יִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַבָּא אוֹ לֹא יִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַבָּא, הוּא רַק רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא מִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת שֶׁבַעוֹלָם.

וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, הַעֲקָר תִּעֲבֹד רַק עַל נִקְדָּה אַחַת, תְּמִיד רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שֶׁאֲמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהַרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כּוֹחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאֵין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְּנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצָּר הַיּוֹם מִצָּר לְמָחָר לְפִי שֶׁאֵין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְּנַת לְאָדָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

א' קלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיְחִי, י"א טַבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקִּדְשׁ"
הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ
תָּמִיד

הִנֵּה מִיּוֹם רֵאשׁוֹן מִתְחִיל יָמֵי שׁוֹבְבֵי"ם, הֵינּוּ הָאֲרַבְעִים
יוֹם שְׁקוֹרָאִים בָּהֶם אֶת הַפְּרָשִׁיּוֹת שְׁמוֹת וְיֵאָרָא ב'א ב'שִׁלַּח
יִתְרוֹ מ'שִׁפְטִים זֶה רֵאשִׁי תְּבוֹת שׁוֹבְבֵי"ם, אָמַר הָאֲרִיז"ל
שְׁבִימִים אֵלוּ יִכּוֹלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל פְּגָמֵי הַבְּרִית שְׂאֵדָם פָּגַם
בְּחַיָּיו וְכו', וּכְבָר אָמַר הַחֹכֵם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלֵּי כ' ט) "מִי יֹאמֵר
זְכִיתִי לְבִי טְהֵרְתִי מִחַטָּאתֵי", מִי יִכּוֹל לְהַגִּיד שֶׁהוּא נָקִי מִפְּגָמֵי
הַבְּרִית וְכו', וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִתְעוֹרֵר בְּאֲרַבְעִים יָמֵי שׁוֹבְבֵי"ם
הָאֵלוּ לְחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁמִּתְחִיל מִיָּמֵי שׁוֹבְבֵי"ם לֹאמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי
הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כְּפִי שִׁבְעָה יָמֵי הַשְּׁבֻעָה, וַיְדוּעַ
שְׁמוֹהֵרֵנִי תִּזְ"ל הִיָּה אוֹמֵר בְּכָל יוֹם פְּעֻמִּים אֶת ה"יוֹם תְּהִלִּים"
בִּימֵי שׁוֹבְבֵי"ם כְּמִסְפַּר כַּפ"ר, אֲבָל הַלּוֹאֵי שְׂאֲנַחְנוּ נִגְמַר פְּעַם
אֶחָת "יוֹם תְּהִלִּים" בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל רִנָּא

וְעַקֵּר שְׂבָכָל הָעֵקָרִים שֶׁל תְּקוּן פְּגָמֵי הַבְּרִית הוּא שְׁיִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם עִם יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוּת אַחַת, שְׂאִין עוֹד תְּקוּן הַבְּרִית יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְמָסֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, שֶׁהַסְּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עֲכָשׁוּ שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת, וּמְנַסֶּה לְשֹׁבֵר אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁיִהְיֶה בִּינֵיהֶם פְּרוּדִים וְכוּ', וּמִחֻלָּקֵת וְכוּ', כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת רַק שְׁיִהְיֶה פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', כִּי כָּל הַכַּח הַטְּמֵאָה שְׁלוֹ זֶה 'הַפְּרָד וּמִשְׁל', וְעוֹד לֹא הָיָה בְּלִבּוֹל כְּזֶה כְּמוֹ שֵׁישׁ עֲכָשׁוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חוֹסֵי עַל עֲצָמָכֶם וְעַל נִשְׁמַתְכֶם וְאֵל תִּתְעַרְבוּ בְּשׁוּם מִחֻלָּקֵת, וְתִבְרָחוּ מִפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקֵר וְכוּ', זֶה לֹא הָעֲנִין שְׁלָנוּ לְהִתְעַרֵּב בְּשׁוּם מִחֻלָּקֵת וּמְרִיבוּת, יְבוֹא הַיּוֹם וְנִדַּע מַה לַעֲשׂוֹת וְכוּ' וְכוּ', לַעֲת עֵתָה לֹא כְּדָאֵי בְּכָלֵל אֶפְלוּ לְדַבֵּר מְזֵה וְכוּ', וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב אֲשֶׁר אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל זֶה קְרוֹב הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ח סִימָן ו') דוֹר הַפְּלָגָה עַל יְדֵי שְׁהִיּוֹ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, לְפִיכֵן נִשְׁתִּיר מֵהֶם פְּלִיטָה, רוֹאִים אֶפְלוּ רְשָׁעִים כְּאֵלוּ אֲבָל הָיָה בִּינֵיהֶם אַחֲדוּת, נִשְׁאֵר מֵהֶם פְּלִיטָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה מִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה כְּשִׁיְהוּדִים מְאָמִינִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, מִתְאַחֲדִים יַחַד, בְּזֶה מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ח סִימָן ב') נַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲגוּדָה אַחַת, הִתְקִינוּ עֲצָמָן לַגְּאֻלָּה.

וְהִנֵּה בְּכָל הַקְּהֵלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הִתְקִינוּ שְׂבִלִילָה אַחַד מִיָּמֵי הַשׁוֹבְבִי"ם חוֹזְרִים עַל הַלְכוֹת טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה שְׁזֵה יְסוֹד הַיְסוּדוֹת שֶׁל הַיְהוּדוּת, וְיִכּוּלִים לְהַכְּשִׁיל רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן

רנב אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רע"א בַּנְּחָל

עם אסורֵי כָּרַת אם לא לומְדִים, ואָסוּר לְהַגִּיד שֶׁכָּבֵר יוֹדְעִים, כִּי בְּכָל פַּעַם כְּשׁוֹמְעִים שְׁעוֹר בְּטְהַרְת הַמְּשַׁפָּחָה שׁוֹמְעִים דְּבָרִים חֲדָשִׁים שֶׁשָּׂכַחוּ כָּבֵר וְכוּ', אוֹ שְׁלֹא לְמַדּוּ וְכוּ', וְלִכְּן רְצִיתִי שֶׁכָּלֵל אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכָל מוֹצְאֵי שַׁבַּת יִתְאַסְפוּ בִּימֵי הַשׁוֹכְבֵי"ם וְלִשְׁמַע הַלְכוֹת טְהַרְת הַמְּשַׁפָּחָה מֵאֶחָד מֵהַמּוֹרִי צָדֵק שֶׁל קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה חוֹבָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי אִם לֹא שׁוֹמְעִים שְׁעוֹר בְּטְהַרְת הַמְּשַׁפָּחָה, יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּקִלּוֹת מְאֹד בְּאִסּוּרִים חֲמוּרִים וְכוּ', וְאַחַר כֵּן מְשַׁלְּמִים עַל זֶה מְחִיר גְּבוּהָ עִם הַיְלָדִים וְכוּ', כִּי מִי שֶׁאֵינּוּ שׁוֹמֵר טְהַרְת הַמְּשַׁפָּחָה כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה עוֹבֵר עָלָיו צַעַר וְיִסּוּרִים מִיְלָדוֹ וְכוּ', אוֹ שְׁנוֹלְדִים יְלָדִים בְּעַלֵּי מוֹמִין רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּבּוֹא בְּכָל מוֹצְאֵי שַׁבַּת בְּמִשְׁךְ שֶׁשׁ שְׁבוּעוֹת שֶׁל יְמֵי שׁוֹכְבֵי"ם לְשִׁמוּעַ שְׁעוֹר בְּהַלְכוֹת טְהַרְת הַמְּשַׁפָּחָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

א' קלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"א טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתִּכְנִיסֵי אֶת עֲצָמְךָ לְעֶזֶר לִי לְשַׁפֵּץ וְלִיְפוֹת אֶת הַמְּקוּוֹה שֶׁל הַנָּשִׁים, וְתַהֲיִי בְּקִשְׁרָה עִם ... תַּחֲיָה, כִּי

אֲשֶׁר שַׁנַּת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל רִנָּג

אֲנַחְנוּ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת מִזֶּה פְּנִינָה שְׁגָם תּוֹשְׁבוֹת הַמְּקוֹם שְׁעָדִין
רְחוֹקוֹת מְקוֹיִם תּוֹרָה וּמִצְוֹת אַבְל הֵן זְהִירוֹת בְּטָהֳרַת
הַמִּשְׁפָּחָה שִׁימְשִׁיכוּ לְבוֹא אֵלֵינוּ וְכו'.

וּבְעֵנִין הַהֲלוֹאָה אֲנִי בָּא בְּעוֹד יוֹמִים לְאָרֶץ, וְאֵז נִדְבָר
מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

א' קלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"א טַבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲכָשׁוּ אֶתְּהָ צְרִיף לְהַכְנִיִס אֶת עֲצֻמְךָ כֹּל כְּלָף בַּלְשַׁפֵּץ אֶת
הַמְּקוֹה שֶׁל הַנְּשִׁים אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי רַק בְּזִכּוֹת טְהוֹרַתְן
שֶׁל נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל זְכִינוּ לְצֵאת מִמִּצְרַיִם, כְּמֵאֲמָרִם ז"ל (סוֹטָה
י"א:): בְּשֹׁכֵר נְשִׁים צְדָקְנִיּוֹת שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם, בְּשַׁעֲרֵה שְׁהוֹלְכוֹת לְשֹׁאֵב מִיֵּם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן
לָהֶם דְּגִים קְטַנִּים בְּכַדִּיָּהֶן וְשׁוֹאֲבוֹת מִחֻצָּה מִיֵּם וּמִחֻצָּה דְּגִים,
וּבָאוֹת וְשׁוֹפְתוֹת שְׁתֵּי קִדְרוֹת אַחַת שֶׁל חֲמִין וְאַחַת שֶׁל דְּגִים
וּמוֹלִיכוֹת אֶצֶל בְּעַלְיָהֶן לְשֻׁדָּה, וּמְרַחֲצוֹת אוֹתָן וְסִכּוֹת אוֹתָן
וּמְאֲכִילוֹת אוֹתָן וּמְשַׁקּוֹת אוֹתָן וְנִזְקָקוֹת לָהֶן בֵּין שְׁפָתַיִם; וְכֵן
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה הַוּבָא בְּרַש"י שְׁמוֹת ל"ח ח')

רנר אֲשֶׁר שָׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל

בַּמְרֵאוֹת הַצּוֹבְאוֹת, בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הָיוּ בְּיָדָן מְרֵאוֹת שְׂרֹאוֹת בְּהֵן כְּשֶׁהֵן מִתְקַשְׁטוֹת, וְאֵף אוֹתָן לֹא עִכְבוּ מִלְּהִבִּיא לְנִדְבַת הַמְשָׁכָן, וְהָיָה מוֹאֵס מִשֶּׁה בְּהֵן מִפְּנֵי שֶׁעֲשׂוּיִים לִיֶּצֶר הָרַע, אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָבַל כִּי אֵלֹו חִבִּיבִין עָלֵי מִן הַכֹּל, שֶׁעַל יְדֵיהֶם הָעֲמִידוֹ הַנְּשִׂים צְבָאוֹת רְבוֹת בְּמִצְרַיִם, כְּשֶׁהָיוּ בְּעֲלֵיהֶם יִגְעִים בְּעִבּוּדַת פְּרָךְ, הָיוּ הוֹלְכוֹת וּמוֹלִיכוֹת לָהֶם מֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה וּמֵאֲכִילוֹת אוֹתָם וְנוֹטְלוֹת הַמְרֵאוֹת, וְכָל אַחַת רוֹאֶה עֲצָמָה עִם בְּעֵלָהּ בַּמְרֵאָה, וּמִשְׁדָּלְתוֹ בְּדָבָרִים לוֹמֵר אֲנִי נֹאֵה מִמֶּךָ, וּמִתּוֹךְ כֶּךָ מְבִיאֹת לְבַעֲלֵיהֶן לִיְדֵי תַאֲוָה וְנִזְקָקוֹת לָהֶם וּמִתְעַבְרוֹת וְיוֹלְדוֹת שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ח') "תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרְרִתִּיךָ" הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שָׂרָק בְּזִכּוֹת זֶה נִגְאָלוֹ עִם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם שֶׁהַנְּשִׂים קָרְבוּ וְשִׁמְחוּ אֶת בְּעֵלֵיהֶן.

הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ עַל יְדֵי מִי זָכוּ עִם יִשְׂרָאֵל לְצֵאת מִגְלוֹת מִצְרַיִם וְכוּ', וְכֵן נִזְכָּה לְהִגָּאֵל גַּם כֵּן בְּזִכּוֹת הַנְּשִׂים שֶׁשׂוּמְרוֹת טְהוֹרַת הַמְשַׁפָּחָה, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין מִקְוֵה עִם כָּל הַשְּׂכֻלּוֹת וְהִפִּי שָׂרָק יָכוֹל לְהִיּוֹת כְּדֵי לְמָשׁוֹךְ אוֹתָן שֶׁיְּבוֹאוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

א' קִלְט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טֵבַת ה'תַּשְׁע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו, בּוֹגְרֵי יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק

אֲלֵעֶזֶר"

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחֲל רְנָה

הַגָּה הַיּוֹם נִכְנָסִים יְמֵי הַשׁוֹבְבִים שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יוֹם, שְׂאֵמֶר הָאֲרִיז"ל שְׁבֹהֶם יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל מַה שֶּׁפָּגְמוּ בְּבְרִית וְכוּ', וּבִטְהָרַת הַמְשַׁפְּחָה וְכוּ', כִּי הָאֲרָבָעִים יוֹם שְׁבֹהֶם קוֹרְאִים אֶת פְּרָשִׁיּוֹת שְׁמוֹת וְאֵרָא ב'א ב'שֶׁלַח י'תְרוֹ מ'שִׁפְטִים, שֶׁהֵם הַיָּמִים שֶׁמְסַפֵּר בָּהֶם גְּלוּת יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, שֶׁהֵם הָיוּ הָאֲמוֹת הַכִּי מִזְהָמוֹת בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה פְּרָק ד') אֵין לָךְ אִמָּה בְּעוֹלָם שֶׁהִיְתָה שְׁטוּפָה בְּדַבָּרִים מְכַעְרִים וְחֲשׂוּדִין בְּכַשְׁפִּים וּבְזָמָה וּבְכָל מַעֲשִׂים רָעִים, אֲלֵא הַמִּצְרַיִים בְּלָבָד; וְאֵמְרוּ (תּוֹרַת כְּהֻנִּים אַחֲרֵי) שֶׁמַּעֲשִׂיהֶם שֶׁל מִצְרַיִים מְקַלְקֵלִין מִכָּל הָעַמּוּמִין; וְהוּצַרְכוּ עִם יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְתָּ בֵּין עַם מְזֻהָם וּפְגוּם כְּזֶה וְכוּ', שֶׁהָיוּ צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לֹא לְהַמְשִׁיךְ אַחֲרֵי הַזָּכָל וְהַזְּהֵמָה שֶׁלָּהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מַה שֶּׁעָבְרוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, שֶׁהָיוּ צָרִיכִים לְעִבּוֹד בַּחֲמֵר וּבְלִבְנִים וְכוּ', וְהַמִּצְרַיִם זָרְקוּ אֶת הַבְּנִים לַיָּם וְכוּ', וְכָל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁרָק עָבְרוּ בְּמִצְרַיִם עִם יִשְׂרָאֵל, זֶה אֵי אִפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל וְכוּ', וְאַחֲרֵי כֵן הוּצִיאָם מִשָּׁה רַבָּנוּ בְּשִׁלְיחוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמִּצְרַיִם, וְקָרַע לָהֶם אֶת הַיָּם, עַד שֶׁנִּתְּן לָהֶם אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי.

כָּל אֵלּוֹ הַפְּרָשִׁיּוֹת מְסַפְרִים בְּדִיוֹק מַה שֶּׁעָבַר עַל עַם יִשְׂרָאֵל עַד קִבְּלַת הַתּוֹרָה, וְלָכֵן אָמַר הָאֲרִיז"ל שֶׁהַקְּרִיאָה מְעוֹרֶרֶת אֶת הַזְּמַן, הֵינּוּ בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁקּוֹרְאִים אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּפָרָשִׁיּוֹת אֵלּוֹ, אֲזַי נִתְּעוֹרֵר עוֹד פַּעַם מַה שֶׁהָיָה בְּמִצְרַיִם וְכוּ', וְלָכֵן דִּיקָא כְּשֶׁקּוֹרְאִים אֶת הַפְּרָשִׁיּוֹת הָאֵלּוֹ אֲזַי

רנו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

מתעוררת הזמן שהיינו במצרים, ואנחנו יכולים לתקן ולשפר את מעשינו וכו' וכו'.

ולכן יען שעכשו נכנסים ימי השוכבי"ם, ולכן רציתי מאד מאד שאתה ואשתך תלכו אל שער שילמדו פעם בשבוע טהרת המשפחה וכו', כי בקלות יכולים להכשל באסור נדה החמור מאד מאד, אשר לבסוף הילדים יסבלו מזה וכו', או שנולדים ילדים בעלי מומין רחמנא ליצלן וכו', או שיש הפלות וכו', או שאר צרות מה שסובלים כשלא שומרים טהרת המשפחה וכו', ובלי למוד את ההלכות אף פעם לא ידעו, ולכן זה מאד מאד חמור, ולכן רציתי שפעם בשבוע יתנו שער לגברים בוגרי ישיבת "דמשק אליעזר", וכן פעם בשבוע שיתנו שער לנשותיהם, וזה הולך לי בהחיים שתעשו כל מיני מאמצים שבעולם להצטרף לשער הזה, כי אני לא רוצה שבקהלתנו הקדושה ישרה איזו הפקרות בענינים אלו, ואני רוצה לתקן את הקהלה שיהיה לנו את הקהלה הכי יפה בעולם, ואנחנו יכולים להראות את זה אם רק נרצה, ואל תקחו את זה בקלות, כי הולך לי בנפשי דבר זה וכו'.

קודם בענין דיני הרחקות זה מאד מאד חשוב, והנה לפניכם ספור (שבת י"ג:) תני דבי אליהו מעשה בתלמיד אחד ששנה הרבה וקרא הרבה ושמש תלמידי חכמים הרבה ומת בחצי ימיו והיתה אשתו נוטלת תפליו ומחזרתם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ואמרה להם כתיב בתורה כי הוא חייך וארך ימך, בעלי ששנה הרבה וקרא הרבה ושמש תלמידי חכמים הרבה, מפני מה מת בחצי ימיו, ולא היה אדם מחזירה דבר,

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל רַנּוּ

פַּעַם אַחַת נִתְאַרְחַתִּי אֶצְלָה וְהִיְתָה מְסִיחָה כָּל אוֹתוֹ מְאַרְע, וְאִמְרַתִּי לָהּ בְּתִי בִימֵי נְדוּתֶךָ מֵהָ הוּא אֶצְלֶךָ, אִמְרָה לִי חֵס וְשְׁלוֹם אֶפְלוּ בְּאַצְבַּע קִטְנָה לֹא נִגַּע בִּי, בִּימֵי לְבוּנֶךָ מֵהוּ אֶצְלֶךָ, אֶכַּל עִמִּי וְשָׁתָה עִמִּי וַיִּשָּׁן עִמִּי בְּקִרְוֹב בְּשֹׁר, וְלֹא עָלְתָה דַעַתּוֹ עַל דְּבַר אַחֵר, וְאִמְרַתִּי לָהּ בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁהֲרִגוּ שְׁלֹא נִשְׂא פָּנִים לַתּוֹרָה, שֶׁהֲרִי אִמְרָה תּוֹרָה "וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב", וְלִכֵּן זֹגַ צַעִיר שֶׁעֲכָשׁוּ הִתְחַתְּנוּ, צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַהִלְכוֹת וְלֹא לְהַכְשִׁיל בְּאִסּוּר נִדָּה הַחֲמוּרָה, שְׂזָה עוֹוֹן כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

עוֹד זֹאת בְּאִתִּי לְעוֹרֵר עַל נִקְדָּה חֲשׂוּבָה שְׂזָה מִמֶּשׁ צוֹ הַשְּׁעָה, עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁקָּשָׁה לְאָדָם לְצֵאת מִזֶּה, כִּי זֶה כְּמוֹ סְמִים וְכוּ', אוֹ אֲלֹכוֹהוּל וְכוּ', אֲשֶׁר מִי שֶׁנִּכְנַס בְּזֶה קָשָׁה לוֹ כְּכֹר לְצֵאת מִזֶּה וְכוּ', וְהוּא הָעֲנִין שֵׁישׁ הַיּוֹם בַּעוֹלָם קִלְפָה עֲצוּמָה שְׁכּוּבֶשֶׁת כָּל חֶלְקָה טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאִמוּנָה וְאֶת הִירְאָת שְׁמִים מִבְּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנֵּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַפְּלִי מִשְׁחִית מִחֲשָׁב (מְכַשֶּׁף) הַמְּחַבֵּר אֶל אִינְטֶרְנֵט, וְכֵן אִיִּפֵּד, אוֹ בְּלִקְבְּרִי, אוֹ אִיִּפּוֹן וְכוּ', וְכֹל מִינֵי כְּלֵי מִשְׁחִית הַדּוּמִים זֶה לְזֶה וְכוּ', שֶׁבָּהֶם יְכוּלִים לְרַאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תַּעֲוֹב עֲרוֹם וְזוּהוּם, וְיְכוּלִים לְהִתְכַּתֵּב עִם כָּל מִינֵי מַפְקָרוֹת וְכוּ', עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְאֻמְלָלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', עַד שֶׁבָּאִים לְגִרוּשֵׁין רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְלִכֵּן הָעֵקֶר רָאוּ לְזַרֵּק מֵהַבֵּית אֶת הַמְּחַשָּׁב שֶׁמְחַבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט, אוֹ אִיִּפֵּד, אוֹ בְּלִקְבְּרִי וְכוּ' וְכוּ', כִּי כֶּךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהוֹרִין מֵה) אֵין יִצְר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמִי שֶׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת; וְאִמְרַתְּ הַחֲכָם "אֵין חוֹצֵץ

רנח אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

בפני התאווה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לכם שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב שמחבר לאינטרנט בבית, ואף שזה נדמה לך כאלו זה הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוכה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב שמחבר לאינטרנט, כי זה הורס כל חלקה טובה של היהדות, ומוריד את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו, אני יודע שזה מאד מאד קשה לזרק את זה, כי מי שטעם כבר את הטעם של הנאוף הזה כבר קשה לו להבדל מזה וכו', עם כל ההכרח לכם לזרק את זה, כי אחר כך יהיה מאתח מאד מאד, ואני מאד מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניסו את הדבורים האלו בתוך לבכם, ואז טוב לכם כל הימים.

וכן אני מבקש את האשה שתקפיד מאד ללכת עם פסוי ראש שזה היפי והחן של אשה יהודית, ואפילו אם את הולכת עם פאה, תקפיד מאד מאד שהפאה תהיה פאה צנועה וכו', לא ארוכה כמו שדה וכו', ולא עם צמות וכו', שזה באמת לא צנוע, וראוי לבת ישראל להתרחק מזה, ואני מאד מבקש אותך שתשמרי על דבר זה מאד מאד, ודעי לך שהסמ"ק (מצוה ג"ז) כותב שהצניעות באשה היא מצוה דאורייתא, וזה לא רק חומרא, וכן תשמרי מאד מאד לא ללכת עם בגדים קצרים מעל הברך, או בגדים צמודים, או שקופים וכו' וכו', שזה מגעיל

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל רִנַּט

מָאֵד וּמִגֶּרֶשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה מִסְבִּיבוֹתֶיךָ וְכוּ', וְאִשָּׁה שְׁלֵא
מִקְפִּידָה עַל זֶה אַזִּי הִיא מְסַבֶּכֶת עִם אֲלֵפִים וּרְכָבוֹת קְלָפוֹת
וּמִשְׁחִיתִים וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תַּהֲיִי אִשָּׁה צְנוּעָה
כְּמוֹ שְׂרָאוּי לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיכִי עַל עֲצָמְךָ חֵן
וְחֶסֶד, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ק.מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

מָאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהַתְחַזֵּק בֵּיתְךָ
שָׁאֵת וּבֵיתְךָ עֵז, וּבִפְרֹט הַיּוֹם שֶׁמִּתְחִיל יְמֵי שׁוֹכְבֵי"ם, הֵינּוּ
אֲרָבָעִים יוֹם שֶׁקוֹרְאִים אֶת הַפְּרָשִׁיּוֹת שְׁמוֹת וְיִאָּרָא ב' א ב' שְׁלַח
י' תָּרוּ מ' שְׁפֹטִים הֵם יָמִים מֵאֵד מְסַגְּלִים לְתַקֵּן אֶת פְּגָמֵי הַבְּרִית
שֶׁאֲדָם פָּגַם, וְאֵף אַחַד לֹא יִכּוֹל לְהַגִּיד שֶׁהוּא נָקִי מִחֻטָּאִים אֵלּוּ,
כִּי כָּבֵד אָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מִשְׁלֵי כ' ט) "מִי יֹאמֵר זְכִיתִי לְבִי
טְהַרְתִּי מִחֻטָּאִיתִי", וְלָכֵן דִּיקָא בְּיָמִים אֵלּוּ יִכּוֹלִים לְתַקֵּן אֶת
הַפְּגָמִים הָאֵלּוּ אִם זֹכִים לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא נִשְׁבָּרִים מִשׁוֹם
דְּבָר.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לוֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי
הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כְּשִׁבְעָה יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּכְשִׁזְכוּכִים
לְסִים אֶת סֵפֶר תְּהִלִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּרְבִנּוּ ז"ל

רס אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל

אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ג) עַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהֵלִים זֹכִים לְתִשׁוּבָה, וְזֹכִים לְהִגִּיעַ לְאוֹת וְאֵל הַשַּׁעַר הַשֵּׁדִי לְשַׁרְשׁ נִשְׁמָתוֹ.

וְאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְסִים כָּל יוֹם "יוֹם תְּהֵלִים", וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי שׁוֹכְבֵי"ם, זֶה מְאֹד מְאֹד מְסֻגָּל לֹמַר בְּכָל יוֹם קִצַּת תְּהֵלִים, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קי"ז). תְּנִיָּא הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר כָּל תְּשַׁבְּחוֹת הָאֱמוּנוֹת בְּסֵפֶר תְּהֵלִים כְּלֵן דְּדוּד אֲמָרְן שְׁנֹאֲמַר (תְּהֵלִים ע"ב) "כָּלוּ תְּפִלוֹת דְּדוּד בֶּן יִשְׂרָאֵל, אֵל תִּקְרִי כָּלוּ אֵלָא כָּל אֱלוֹ, הָרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שֶׁהִתְנַא רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס אוֹמֵר שְׁכַל הַתְּהֵלִים חֵבֵר דְּדוּד הַמְּלֶךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדֻרָשׁ תְּהֵלִים מְזוּרָא א') שְׁבַקְשׁ דְּדוּד מִתְּקֻדָּשׁ בְּרוּךְ הוּא (תְּהֵלִים י"ט ט"ו) "יְהִיֹו לְרַצוֹן אֲמַרִי פִי", יַעֲשֵׂו לְדוּרוֹת, וְיִכְתְּבוּ לְדוּרוֹת, "אֲמַרִי פִי" וַיְחַוֶּקְנוּ לְדוּרוֹת, וְלֹא יְהִיֹו קוֹרִין בְּהֵם כְּקוֹרִין בְּסַפְרִים, אֵלָא יְהִיֹו קוֹרִין בְּהֵן וְנוֹטְלִין שְׂכָר עֲלֵיהֶם כְּנִגְעִים וְאֶהְלוֹת;

הֵינּוּ אֶפְלוּ מִי שְׁמַדְבֵּר כְּבָר לְשׁוֹן הָרַע וְרִכִּילוֹת עַל הַזּוּלוֹת, שְׂזָה עוֹוֹן מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וּמִגִּיעַ עַל זֶה נִגְעִים, וְכֵן מִי שְׁחָטָא בְּחָטָא חָמוּר שְׁמַטְמָא טְמֵאָת מַת, עַל יְדֵי שְׂרָגִיל לֹמַר תְּהֵלִים, הוּא חָשׁוּב אֲצֵלוּ יִתְבָּרַךְ כָּל כֶּף, עַד כְּמוֹ שְׁלוּמֵד מְסַכַּת נִגְעִים, וְאֶהְלוֹת, שֶׁהֵם מְסַכַּתוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, וּמְכַפֵּר עַל נִגְעִים שְׁבָאִים מִחֵמַת דְּבוּר לְשׁוֹן הָרַע, וְאֶהְלוֹת שְׁמַדְבֵּר מְטְמֵאָת מַת, שְׂזָה שְׁחָטָא חָטָאִים מְגַנִּים שְׁעוֹנָשׁוּ הוּא מִיתָה רַחֲמָנָא לְיַצְלָן, עַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהֵלִים נִתְכַפֵּר לוֹ.

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנֶחֱל רַסֵּא

נֵא וְנָא תַמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפִיל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת
בְּמַגִּין דִּיקָא, כִּי הֲרַגַע שְׁאָדָם נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפִיל
שְׁחָרִית אוֹ מְנַחָה אוֹ עֶרְבִית, יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁמוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט בְּלַק רַמְז תְּשַׁע"א)
מֵה נִחְלִים הִלְלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין וְטוֹבְלִין
וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּךְ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין
לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מִצְּוֹת;

וְלִכֵּן אִף שְׁבָא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַכְּנֵס שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים
בַּיּוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְכָרַח לְתַקּוֹן נַפְשְׁךָ
לְעִשׂוֹת לְעִצְמְךָ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְהַכְּנֵס שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים בַּיּוֹם
לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפִיל בְּמַגִּין דִּיקָא אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, וְאִזּוֹ נִכוּן
לְכַךְ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁיִמְחֲלוּ לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, עַכְשָׁו אֲנִי שׂוֹאֵל
אוֹתָךְ הֲאֵם זֶה לֹא כְּדָאֵי רַק בְּשִׁבִיל זֶה לְהַכְּנֵס לְבֵית הַכְּנֶסֶת כְּדֵי
שְׁיִמְחֲלוּ לָךְ עֲוֹנוֹתֶיךָ?

וְלִכֵּן אַל תַּהֲיֶה בְּטָלָן רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ וּתְצִיַת אוֹתִי, וְאִזּוֹ
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִיל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתֵּרְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עַז בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִמִּיד תִּזְכְּרִי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִסְתַּכֵּל עֲלֶיךָ וְכוּ', וְלִכֵּן רְאוּי לָךְ לְהַתְבַּיֵּשׁ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ לֹא לְלַכֵּת בְּבִגְדֵי פְרִיצוֹת וְכוּ', בְּגָדִים צְמוּדִים וּקְצָרִים וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הַפְּאֵה שְׁלֹא תַהֲיֶה יוֹתֵר אַרוּכָה מִהַכְּתָפִים וְכוּ', כִּי כָּל זֶה נִקְרָא פְרִיצוֹת וְהַפְּקָרוֹת וְכוּ', שֶׁרְאוּי לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהִתְרַחֵק מִזֶּה, וְעַל גְּלוּי שְׁעָר אֲנִי כֹבֵר לֹא מְדַבֵּר שְׁזֵה עוֹוֹן חֲמוּר מָאד מָאד, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת ע"ב.) אֲזַהְרָה לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יֵצְאוּ בְּפְרוּעַ רֵאשׁ וְכוּ', וְזֶה דַּת יְהוּדִית וְכוּ', וְאִשָּׁה שֶׁמִּפְרָה אֶת זֶה מִגִּיעַ לָהּ גִּט וְיוֹצֵאת בְּלֹא כְּתוּבָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים מָאד מָאד לְהַקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה, כִּי הַזֶּהֱרַ הַקְּדוּשׁ (נִשְׂא ק"ה) מְקַלֵּל אֶת הָאִשָּׁה וְהַבֵּית אִיפֹה שְׂרוּאִים אֶת שְׁעָרוֹת הָאִשָּׁה בַּחוּץ, וְאֵל תִּסְתַּכְּלִי שֵׁישׁ נָשִׁים קְלוֹת דַּעַת שְׁלֹא מִקְפִּידוֹת עַל זֶה וְכוּ', הֵן סֵתָם חֲצוּפוֹת וּמִתְנַהְגוֹת נֶגְדַת הַהֲלָכָה, וְלֹא יֵאבְהַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְסְלוּחַ לָהֶן.

מָה אוֹמֵר לָךְ, הַקְּמַתִּי קַהֲלָה קְדוּשָׁה בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ וּבְכִיעוּז וּבְדָם וְכוּ', וְלִכֵּן תֵּרְאִי שִׁיקִים בְּהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ מִהַ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הִוְיִי"ה אֱלֹקֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחְנֶיךָ לְהַצִּילֶךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחְנֶיךָ קְדוּשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל רֹסֵג

עֲרוֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ", אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר שֶׁהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ
הִיא קְהֵלָה קְדוּשָׁה, קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, יְסוּד
שֶׁל חֶסֶד, וְהַסְמָךְ מִ"ם רוּצָה רַק לְהַכְנִיס בְּנוּ הַפְּקָרוֹת וְכו',
וּפְרִיצוֹת וְכו', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ חוּסֵי וְחַמְלֵי עָלַי, כִּי
כָּל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֵי תְלוּיָה בְּזֶה, שִׁיְהִיָּה צְנִיעוּת וְחֶסֶד בְּקֵה לְחַנּוּ,
וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּקְיָמִי אֶת רְצוֹנִי, וְתִהְיֶי הֵכִי
מֵאַשְׁרֵת בְּחַיִּיךָ, וְתַעֲזְרֵי לִי לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה שִׁיְהִיָּה כַח
הַמּוֹשֵׁךְ לְעוֹד מֵאוֹת וְאַלְפֵי נָשִׁים צְנוּעוֹת שִׁיבֹאוּ לְגוֹר בִּיבְנֵי אֵל
עֵיר בְּרֹסֶלֶב, שְׁנִקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְהִיָּה רְצוֹנוּ מְאֹד שְׁגֹם
הַנָּשִׁים יִהְיוּ חֲסִידוֹת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזֹר לָךְ שְׁזֹכִית כְּבָר
לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל פְּעַם וְכו', אוּ כַּמָּה פְּעָמִים וְכו', רְאוּי
לָךְ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אֶת צְרִיכָה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל עִם
הַכָּל, בְּפֶרֶט בְּעֵינַי צְנִיעוּת שְׁזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל קְדוּשַׁת
הָאִשָּׁה, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר שְׁלֵא יִכְנַס בֵּינֵינוּ
נָשִׁים פְּרוּצוֹת וְכו', וּמְפָקְרוֹת וְכו', וְאַנִּי אֲשַׁרֵּשׁ אֶת זֶה לְגַמְרֵי
מִתּוֹכְנוּ, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ט') צְנִיעוּת
שְׁבֹאֵשָׁה מְזַכָּה לָהּ לְבָנִים הַגּוֹנִים; וְכֵן אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן
סִימָן ס"ד) הַצְּנִיעוּת מְסַגֵּל לְעֵשִׂירוֹת;

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּשְׁתַּדְּלִי שְׁבֵהֲד'
אֲמוֹת שְׁלָנוּ יִהְיֶה רַק צְנִיעוּת וְקְדוּשָׁה, וּבְפֶרֶט עֲכָשׁוּ שְׁנִכְנָסִים
יְמֵי שׁוֹכְבֵי"ם, כִּי אֵלוּ הָאֲרַבְעִים יוֹם שְׁקוֹרָאִים אֶת הַפְּרָשִׁיּוֹת
שְׁמוֹת וְ'אָרָא ב'א ב'שֶׁלַח י'תָרוּ מ'שְׁפָטִים, הֵם נִקְרָאִים יְמֵי
תְּשׁוּבָה שִׁיכּוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל מַה שְׁקָלְקְלוּ כָּל הַשָּׁנִים וְכו'.

רסד אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנֶחֱל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלֵל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תַּשְׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֵת נּוֹתֵנַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם הוּא מִפְּנֵי שְׂבָא
בְּטַעֲנוֹת אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, חָסֵר לִי זֶה וְכוּ', חָסֵר לִי זֶה וְכוּ',
וְאֵז הוּא נִמְצָא תְּמִיד בְּדַכְּאוֹן וּבִמְרִירוֹת וְכוּ', אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד
לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עַל הַחֲצִי כּוֹס הַמְּלָאָה וְכוּ', וְלֹא לְבָכוֹת תְּמִיד עַל חֲצִי כּוֹס
הַרִיקָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שׁוֹמַח שְׂאֵת נּוֹתֵנַת תּוֹדָה
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֵה הַשְּׁלֵמוֹת, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ב') שְׁתוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שְׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם
הַבָּא.

אֶת יְכוּלָּה לְקַחַת הַפֶּסֶק לְשִׁנְתִים לְעַת עֵתָה, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ אֶת הַבְּרִיאוֹת וְתַהֲיִי חַזְקָה, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֵל רִסָּה

לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ וְתַעֲבִרֵי עַל הַכֹּל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי אֶתְּךָ תִּמְשִׁיךְ לְלַמֵּד עִם הַחֲבוּרָה שֵׁישׁ לָךְ בְּכֹל
מוֹצָאֵי שַׁבָּת, כִּי אִם יִתְבַּטֵּל הַתְּמִידוֹת אֲזִי הָאֲבָרְכִים יִפְסִיקוּ
לְבוֹא, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ עִם הַתְּמִידוֹת שְׁלֹךְ אֶפְלוּ בְּמִקּוֹם צְנוּעַ, וְלֹא
צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְזֵה רַעַשׁ, אֶלָּא לְהַגִּיד לְחֲבוּרָה שְׁלֹךְ שְׁאֵתְךָ
מִמְשִׁיךְ, וְלֹא לַעֲשׂוֹת מְזֵה שׁוֹם רַעַשׁ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׁאֵתְךָ זֹכָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה מִטְּהָרַת
הַמְשֻׁפָּחָה שְׁזָה יְסוּד גְּדוֹל בְּיַהֲדוּת, וּבְנֵי אָדָם לֹא שְׁמַיִם לֵב
לָזָה, בְּשִׁבִיל זֶה הֵם סוֹבְלִים מֵה שְׁסוֹבְלִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא
עֲלִיוֹן, וְתִזְכֶּה שְׂיִהְיֶה לְךָ נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֶלְצִיךָ וְכוּ'.

בְּעֵינַי הַבֵּן שְׁלֶךְ, הוּא צָרִיךְ לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ שְׂמֵתָאִים לְגִיל
שְׁלוֹ וְכוּ', וְאִזּוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר מִחֲתָנָה וְכוּ', אֲבָל אִם הוּא מִתְנַהֵג
עֲדִין כְּמוֹ יֶלֶד קָטָן וּמִתְחַבֵּר עִם יְלָדִים וְכוּ', אִזּוּ אֵיךְ הוּא יְכוּל
לְהִתְחַתֵּן ?

בְּעֵינַי אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', מְאֹד כּוֹאֵב לִי שְׂכַבְרֵךְ שָׁנָה וְחֲצִי הַיּוֹם
לֹא הֵלְכָה וְכוּ', וְאַתָּה צָרִיךְ לְהִגִּיד לָהּ שְׂאֵתָה לֹא יְכוּל בְּלַעֲדֶיהָ
וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ וְכוּ', וְאַסוּר לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה.

יְעֹזֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִמְתֵּק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים וּכְבָר
יִהְיֶה לְךָ שְׂמֵחָה בְּחַיִּים, תִּאֲמִין לִי אִם הֵייתָ חֹזֵק בְּלִמּוּד שְׁנַיִם
מִקְרָא וְאַחַד תְּרִגּוֹם בְּכָל שָׁבוּעַ, וְכֵן הֵייתָ מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אִזּוּ הֵייתָ רוֹאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ שֶׁפְּתַחְתִּי אֶת הַכּוֹלֵל מִחֶדֶשׁ, כּוֹלֵל "אוֹר הַמְּאִיר"
כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הֶעֱרַב רַב הַפְּסִיקוֹ לְשֵׁלֵם לְכוֹלְלִים, חֲתָכוּ לָהֶם
אֶת כָּל הַתְּקַצִּיבִים וְכו', וְזוֹ רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת כְּדִי לְמָנוּעַ
תּוֹרָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וּבִשְׁבִיל זֶה נִסְגַּר הַכּוֹלֵל, וְאִמְרָתִי לְעֲצָמִי
שָׂאֲנִי אֶפְתַּח אֶת הַכּוֹלֵל אֲבָל רַק בְּתוֹנְאֵי שְׁמִשְׁעָה עֶשְׂרֵה עַד שְׁעָה
אֶחָת שִׁילְמָדוֹ אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ:

א'. שְׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגְּמוּ מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ.

ב'. הִרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, אִם יְכוּלִים לְסַיֵּם ח"י פְּרָקִים
בְּיוֹם אֵינן לְמַעַלָּה מְזָה, וְאִם לֹא עַל כָּל פְּנִים כְּמָה שֶׁרַק יְכוּלִים.

ג'. וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל לְגֵרֵס דְּפִי גְמָרָא בְּגִירְסָא דִּיקָא,
אִמְרָתִי לְהַתְּחִיל מִמְּסַכַּת בְּרִכּוֹת, אֲבָל אִם אֶחָד כָּבַר מִחֲזִיק,
בְּגִירְסָא בְּאִיזָה מְסַכַּתָּא שֶׁהוּא מִחֲזִיק, שִׁימְשִׁיךְ אִיפֵה שֶׁהוּא
אוֹחֲזוּ.

הַעֲקָר הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ זֶה הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל אָדָם,
כְּמֵאמְרָם ז"ל (שְׁבַת ק"כ) "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שֶׁאֵין
בְּיָדֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשֻׁנָּה וְלֹא תִלְמוּד; וְאִמְרוּ (תּוֹסֵפֶתָא קוֹדֵשִׁין

רסח אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחֲל

פָּרָק א' י"א) כָּל הַעוֹסֵק בְּשִׁלְשֻׁתָן בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנֵה בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, עַל זֶה נֶאֱמַר (קהלת ד' י"ב) "וְהַחֹטֵם הַמְשִׁלֵּשׁ לֹא בְמִהְרָה יִנְתַּק".

וְאִמְרָתִי שְׁאֵנִי אֲשַׁלֵּם אִישִׁית לְכֹל תַּלְמִיד חֲמֵשׁ מֵאוֹת ש"ח, אִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה מְעַט וְכוּ', עִם כָּל זֹאת חֲשַׁבְתִּי שְׁיִהְיֶה עֶשֶׂר אַבְרָכִים אֲנִי יוֹכֵל לְעֲמוֹד בְּזֵה, וְהִנֵּה תִהְיֶה לְאֵל מִתְרַבֵּה הַתַּלְמִידִים, אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוֹב אוֹתִי, וְלִכֵּן כָּל אֱלוֹ שֶׁהַקְּדִימוֹ מְרֹאֵשׁ חֲדָשׁ כְּמוֹ שֶׁדַּבְּרָנוּ, הֵם יִקְבְּלוּ בְּדִיוֹק בְּרֹאֵשׁ חֲדָשׁ אֶת כִּסְפֵיהֶם, וּמִי שֶׁנִּכְנַס בְּאֲמִצַּע הַחֲדָשׁ, יִצְטָרֵךְ לְחִפּוֹת עַד חֲדָשׁ הַבָּא, כִּי אֲנִי אִמְרָתִי בְּפִרוּשׁ רַק מְרֹאֵשׁ חֲדָשׁ עַד רֹאֵשׁ חֲדָשׁ, וְזֵה צְרִיךְ לִהְיוֹת בְּרוּר שְׁלֵא יִבּוֹאוּ בְּטַעֲנוֹת אַחֵר כֶּךָ - גַּם אֲנִי הֵייתִי בְּכוֹלֵל בְּאֲמִצַּע הַחֲדָשׁ וְכוּ', וְכוּ', מֵהַ לְעִשׂוֹת, תַּחֲכָּה וְתַלְמֵד חֲדָשׁ שְׁלֵם, וְאֲזִי אֲנִי רוֹאֶה שְׁאֵתָה רְצִינִי וְתִקְבַּל אֶת הַמְשַׁכְּרֵת שֶׁלְּךָ כְּפִי הַחֲדָשׁ.

וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְרִשְׁם אֶת זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזֵה יִהְיֶה כּוֹלֵל רְצִינִי, כּוֹלֵל רַק לְגִירְסָא, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֶּה לְגַמֵּר בְּכֹל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנֵה גְּמְרָא בְּדֶרֶךְ גִּירְסָא דִּיקָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עבודת זרה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר, וּפְרַשׁ הַמְהַר"ל מִפְּרָאג זְכוּתוֹ יִגָּן עֲלֵינוּ (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחֲדִיד"א זְכוּתוֹ יִגָּן עֲלֵינוּ (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׁאֲמִירַת אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה תּוֹזְכָךְ אֶת נְשֻׁמָּתוֹ, וּבּוֹדָאֵי מֵהַ שְׁאֲדָם לְמַד בְּזֵה הָעוֹלָם מְזַכְרִים לוֹ אַחֵר כֶּךָ בְּשָׁמַיִם, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל (לְקוּטֵי תוֹרָה עַקֵּב), וּבְדַבְרֵי

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֵל רֹסֵט

רִבְנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ו) שְׁלַעֲתִיד מְזַכֵּרִין אֶת הָאָדָם כָּל מָה
שְׁלָמָד אַף אִם שָׁכַח.

אֲנִי מְקַנָּה שְׁאֵתָה מִבֵּין דְּבַר מֵתוּךְ דְּבַר כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ, וְכֵן
תְּבִין אֶת נְחִיצוֹת הָעֲנִין הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי כְּתַבְתִּי עֲכָשׁוּ מִכְתָּב לְבוֹגְרֵי יִשִּׁיבַת "דְּמֶשֶׁק
אֶלְיַעֲזָר" שֶׁיְהִיָּה שְׁתֵּי שְׁעוּרִים בְּכָל שָׁבוּעַ, אֶחָד לְגַבְרִים וְאֶחָד
לְנָשִׁים בְּעֲנִין טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כִּי בְּקִלּוֹת
יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּאֶסּוֹר נְדָה הַחֲמוּר וְכוּ', וְאִם לֹא לּוֹמְדִים
בְּהַכְרַח לְהַכְשִׁיל וְכוּ', וְזֶה קוֹרָה אֶפְלוּ אֶצֶל הַכִּי חֲרָדִים, אִם לֹא
לוֹמְדִים נִכְשָׁלִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן בְּאֶסּוֹר נְדָה הַחֲמוּר מְאֹד, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתּוּכַל לְסֵדֶר לָהֶם אֶת
הַשְּׁעוּרִים, וּבִפְרָט לְבִקְשׁ מַגֵּב' ... תַּחֲיָיָה, שֶׁהִיא תַעֲבִיר פְּעַם
בְּשָׁבוּעַ שְׁעוּר לְנָשִׁים הַצְּעִירוֹת בּוֹגְרֵי "דְּמֶשֶׁק אֶלְיַעֲזָר", וְאֲנִי
רוֹצָה לְחַדֵּשׁ וּלְנַקוֹת עֲכָשׁוּ אֶת הַקְּהֵלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִכָּל מִינֵי
פְּסֻלַּת וְכוּ', מִכָּל מִינֵי הַפְּקָרוֹת וּפְרִיצוֹת וְקִלּוֹת דַּעַת וְכוּ', עֲדִיף

ער אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רע"א בַּנַּחַל

לי איכות מַכְמוֹת וְכוּ', מַסְפִּיק סְבֻלַּתִי וְאֲנִי לֹא מַעֲנִין יוֹתֵר לְסִבֵּל, וְאֲנִי תוֹלֵה שְׂאֵשְׁתִּי תַחְיָה, נַעֲשֶׂתָה חוֹלָה רַק מִפְּנֵי שְׂלֹא הִעֲרַתִּי מַסְפִּיק עַל צְנִיעוֹת בְּנָשִׁים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹצִיא אוֹתְךָ מִכָּל הַחוּבוֹת וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּכֹל פֶּעַם אַתָּה כּוֹתֵב לִי מַכְתְּבִים מְלֵאֵי מְרִירוֹת וְכוּ', וְאִיךְ שְׂאֵתָה נוֹפֵל בְּשֵׂאוֹל תַּחְתִּית וְכוּ', וְאִיךְ שְׂאֵתָה לֹא לִוְמַד כְּלוּם וְכוּ', וְאֲנִי צָרִיךְ לַעֲנוֹת לְךָ עַל זֶה וְכוּ'.

מָה אוֹמֵר לְךָ, הֲרִי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁעַדִּין אֵין בֵּית חֲרָשֶׁת שְׁמִיִצֵר שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קִנְיֹן וְכוּ', שְׁמוֹכְרִים שְׁמָה שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צָרִיכִים לְכוֹן בְּכֹל יוֹם שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בַּעַת שְׁמַתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אֶז עַל דַּעַת וְשְׁכָל, כִּי כִּךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א). דַּעַת קִנִּיתָ מָה חֲסִרְתָּ, דַּעַת חֲסִרְתָּ מָה קִנִּיתָ, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֵּל, וְאִם אֵין

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחֲל רַעא

לו דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, מַה עוֹד אָנִי יְכוּל לְהוֹסִיף לָךְ עַל זֶה?
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (חֲגִיגָה ד.) אֵיזְהוּ שׁוֹטָה, זֶה הַמַּאֲבָד כָּל
מַה שְׁנוֹתָנִים לוֹ;

כְּבַר נִדְפְּסוּ עַד עַכְשָׁו מְאֵה וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם פְּרָכִים שׁו"ת
"אָשֶׁר בַּנַּחֲל" שָׁבוּ מִתְּרַכּוֹ לְמַעֲלָה מִשְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם אֶלְךָ
מִכְתָּבִים, הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שַׁעוֹר בְּזֶה וְשֵׁם יִהְיֶה
לָךְ הַרְבֵּה הַתְּחִיבִים, וְאִם זֶה לֹא מִסְפִּיק לָךְ, אֲזַי נִדְפְּס כְּבַר עַד
עַכְשָׁו עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם פְּרָכִים "שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת
בְּרַסְלָב", וּבִמְחֻשָׁב כְּבַר יֵשׁ חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים חֲמֵשׁ מֵאוֹת
תְּשׁוּבוֹת לְאֲנָשִׁים עִם כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁרַק יֵשׁ תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְכו',
וְאִם זֶה לֹא מִסְפִּיק לָךְ, אֲזַי אוֹ שְׁאֵתָה בּוֹל עֵץ וְכו', אוֹ חֲתִיכַת
אָבֶן וְכו', אוֹ פְּשׁוּט שְׁאֲנִי לֹא הָאָדָם שֶׁיְכוּל לְעֹזֵר לָךְ וְכו', כִּי
כְּבַר אָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל עַל אֶחָד מֵהַמְּגִידִים הַמְּפָרְסָמִים
שֶׁהִתְבַּטָּא עַל שְׁתֵּי אַבְרָכִים שְׁאָמְרוּ שֶׁהַדְּבוּרִים שְׁלוֹ לֹא עוֹשִׂים
עֲלֵיהֶם רוּשָׁם, אֲזַי הוּא אָמַר לָהֶם לָכֶם אֵין כְּבַר תִּקּוֹן וְכו',
וּכְשֶׁסָּפְרוּ אֶת זֶה לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל עָנָה וְאָמַר תִּקּוֹן יֵשׁ לְכֻלָּם,
אֲבָל אוֹלֵי הוּא לֹא הַמְּפּוֹחַ שֶׁיְכוּל לְנַפֵּחַ אֶת הַנִּיצוּץ שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה
וְכו', כִּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ נִיצוּץ שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה, וְהוּא צְרִיךְ לְבוֹא
אֶל צִדִּיק שֶׁיְכוּל לְנַפֵּחַ אֶת הַנִּיצוּץ שְׁלוֹ וְכו', וְאִם הַמְּגִיד הַזֶּה
אָמַר שְׁאֵין לָכֶם כְּבַר שׁוּם תִּקְנָה אֲזַי הוּא לֹא הַמְּפּוֹחַ שֶׁלָּהֶם
וְכו', וְלִכֵּן אִם הַדְּבוּרִים שְׁלִי לֹא מוֹעִיל לָךְ, מַה אָנִי יְכוּל
לְעֲשׂוֹת, סִימֵן שְׁאֲנִי לֹא הַמְּפּוֹחַ שְׁלָךְ, וּתְחַפֵּשׁ לְעֲצֻמָּךְ מִנְּפֹחַ
עִם נְפוּחַ שֶׁיְכוּל לְהַבְּעִיר חֲתִיכַת בּוֹל עֵץ וְכו', אוֹ חֲתִיכַת אָבֶן
קֶשֶׁה וְכו'.

רבע אָשר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנְּחָל

רק תהיה בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת וביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריח את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראה לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' קמת.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור להתיאש משום בחור אפלו אחד וכו', שלא כל כך מענין ללמד וכו', הבן שלי ר' ... גרו יאיר, יבוא השבוע

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחֲל רַעַג

וּתְדַבֵּר אֶתוֹ כְּדַת מַה לַעֲשׂוֹת, וְהוּא יִיעֵץ לָךְ, כִּי הוּא מִבֵּין בְּדַבְרִים כָּאֵלוֹ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה מִחֲזִיק אֶת הַבְּחֹרִים, וּמִי יִתֵּן שְׂתַעֲשׂוּ מִגֵּן לְבַד רַק עִם הַבְּחֹרִים, וְתִקַּח חֲזֵן אֶחָד מֵהַבְּחֹרִים בְּאִפְּן שִׁיְהִיו עֲצָמָאִים, וְיִהְיוּ יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְיִכּוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה אִם רַק רוֹצִים, וְאַתָּה תִּהְלֶה לְאֵל מְסֻגָּל לָזֶה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִזְכוֹת זֶה יִהְיֶה לָךְ בְּנִים זְכָרִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין עוֹד תִּקְוֵן יוֹתֵר גְּדוּל לְאָדָם כְּמוֹ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה קֶשֶׁה אָבֵל זֶה הִרְבֵּה יוֹתֵר קָל מְלָצוֹם צוֹמוֹת וְכו', כְּפִי רַבּוּי עֲוֹנוֹתֵינוּ אֶפְלוּ נִחִיָּה עֲשֹׂר אֶלְף שָׁנִים וְכו', לֹא יִהְיֶה מְסַפִּיק, הַצּוֹמוֹת שְׁנֹצֵטְרֵךְ לְצוּם עַל גְּדֹל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְעַל יְדֵי שֶׁהוֹלְכִים לְהַפִּיץ וּמְקַרְבִּים יְהוּדִים לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אַז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לָנוּ עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי

רעד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רע"א בַּנַּחַל

שְׁזוּכָה לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל אֶפְלוּ שָׁבֵא לוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּדָאֵי וּכְדָאֵי לְמִסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם וּלְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל כְּדֵי שְׁלֵא נִצְטַרְךָ לְצוּם צוּמוֹת עֲבוּר תִּקּוּן חֻטְאֵינוּ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה בְּתִקּוּן הַבְּרִית, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף סִימָן מ"א) תִּקּוּן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַחֲזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה; וְמִי יִכּוֹל לְהַתְּפָאֵר שֶׁהוּא נָקִי מִחֻטָּא הַזֶּה, כִּי מוּבָא בְּסֵפֶר "רֵאשִׁית חֻכְמָה" (שַׁעַר הַתְּשׁוּבָה פֶּרֶק ג' סִימָן י') וּמַהֲדַבְּרִים שְׁצַרְיָךְ הִשָּׁב לְתַקֵּן, הוּא לְתַקֵּן אוֹת בְּרִית הַפְּגוּם בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁאֵין אָדָם בְּזִמְנֵינוּ נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוֹתוֹ, עֵינַן שָׁם. וְאִם שָׁכַח אֶת זֶה לְפָנֵי אַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבַּעִים שָׁנָה, כִּי הוּא הָיָה תַלְמִיד הַרַמְ"ק ז"ל שֶׁהָיָה בְּדוֹרוֹ שֶׁל הָאֲרִיז"ל, וְכִבֵּר אָז כָּתַב "שְׁאֵין אָדָם בְּזִמְנֵינוּ נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוֹתוֹ" מֵה נֹאמַר אֲנַחְנוּ בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהִכַּל פְּתוּחַ, וְהִכַּל פְּרוּץ, וּבְנֵי הַנְּעוּרִים נִכְשָׁלִים בְּגְדוֹל בְּחֻטָּא הַמְּגַנָּה וְהַמְּרוּר הַזֶּה, וְרַק אֵלוֹ הַסִּפְרִים הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחוּבְרוֹת שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהַרְנ"ף ז"ל מִצִּיל אֶת הָאָדָם מֵאֲבִדוֹן וּמַהֲתַאבְּדוֹת וּמְחַזְרִים אוֹתוֹ בְּתִשׁוּבָה, כְּאֲשֶׁר יַעֲיִדוּ כָּל הַמְּפִיצִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁמְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַפִּיץ וּלְעוֹרֵר אֶת שְׂאֵר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַפִּיץ, וְיוֹתֵר שְׁאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֶת זֶה בְּשִׁבִיל תִּקּוּן נַפְשָׁנוּ, מֵאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים עֲבוּר לְהַרְוִיחַ כְּמָה גְרוּשִׁים וְכוּ' וְכוּ'.

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנִחַל רַהֵע

אָקֵנָה שְׁתַּכְנִיס אֶת זֶה בְּתוֹךְ לַבֶּן, וְכֵן תַּעֲוֹרֵר עוֹד אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנו שְׂיִתְחִילוּ לַעֲסֹק בְּהַפְצָה, כִּי עוֹבֵר עֲכָשׁוּ עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים מֵהַשְׁעוֹבֵר, וְאִין לָהֶם שׁוֹם דְּרֹךְ לְהַתְחַזֵּק רַק עַל יְדֵי הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שְׂיַעֲסֹק בְּהַפְצָה אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

קוֹדֵם אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂיִהוּדִי מְכַרְח לְלַכֵּת לְבֵית דִּין, כִּי בֵית הַמִּשְׁפָּט זֶה עֲרַכְאֹת שְׁמָאֵד הַחֲמִירוּ עַל זֶה בְּשִׁלְחָן עָרוּךְ, כַּמּוּבָא (חֲשׁוֹן מִשְׁפָּט סִימָן כ"ו סַעִיף א') אָסוּר לְדוֹן בְּפָנֵי דִינֵי עַכּוּ"ם וּבְעֲרַכְאֹת שְׁלָהֶם, פְּרוּשׁ מוֹשֵׁב הַקְּבוּעַ לְאֲשָׁרִים לְדוֹן בּוֹ אֲפֵלוּ בְּדִין שְׁדָנִים כְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲפִילוּ נִתְרַצּוּ ב' בְּעֵלֵי דִינֵים לְדוֹן בְּפָנֵיהֶם אָסוּר וְכָל הַבָּא לִידוֹן בְּפָנֵיהֶם הָרִי זֶה רָשָׁע וְכֵאלּוּ חֲרָף וְגִדָף וְהָרִים יָד בְּתוֹרַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ; וְלִכֵּן כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂיִשׁ לוֹ אֵיזָה דִין וְדַכְרִים עִם חֲבֵרוֹ, יִלָּךְ רַק לְבֵית דִּין שֶׁל יִרְאֵי הַשֵּׁם.

רעו אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בַּנְּחָל

עם כּל זאת מוֹבא (שם סעיף ב') הִיָּתָה יד עכו"ם תקיפה, ובעל דינו אַלֵּם, וְאִינוּ יָכוֹל לְהַצִּיל מִמֶּנּוּ בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל, יִתְבַּעֲנוּ לְדִינֵי יִשְׂרָאֵל תְּחִלָּה, אִם לֹא רָצָה לְבוֹא, נוֹטֵל רְשׁוֹת מִבֵּית דִּין וּמַצִּיל בְּדִינֵי עכו"ם מִיַּד בַּעַל דִּינוֹ.

וְלִכֵּן אֶת עֲשִׂית אֶת שְׁלֹךְ, הַלְכַת אֶל כְּמָה בְּתֵי דִינִים וְהוּא מְסֻרָב לְקִיָּם אֶת הַפֶּסֶק, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְקַחַת כְּתָב סְרוּב מִבֵּית דִּין, שֶׁהֵם יִתְּנוּ לָךְ הֵתֵר לְלַכֵּת לְעֶרְכָּאוֹת, וְשֶׁהֵם יַעֲשׂוּ מַה שֶׁהֵם רוֹצִים אִתּוֹ וְכוּ', כִּי אִם הוּא כָּל כֵּךְ מְזַלְזֵל בְּבֵית דִּין, שִׁישְׁלֵם דְּרָךְ עֶרְכָּאוֹת וְכוּ'.

עם כּל זאת אָנִי תָּמִיד אוֹמֵר לְהִתְגַּרֵּשׁ זֶה הַדְּבָר הַכִּי קָל, וְלִכֵּן צְרִיכִים הֵרֵבָה יָשׁוּב הַדַּעַת לְפָנָי שֶׁמִּתְגַּרְשִׁים וְכוּ', לֹא בְּשִׁבִיל כָּל שְׁטוֹת וְכוּ', וְלֹא בְּשִׁבִיל כָּל מְרִיבָה וְכוּ', וְלֹא בְּשִׁבִיל כָּל הַתְּעַרְבוֹת שֶׁל הַמְּשַׁפְּחוֹת בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִיִן שֶׁל הַזּוּג וְכוּ', מִתְגַּרְשִׁים, וּמָה אָנִי יָכוֹל לְהוֹסִיף עַל דְּבָרֵי שְׂאֲנֵי אוֹמֵר בְּכָל פַּעַם שֶׁכָּל כֵּךְ כּוֹאֵב לְשִׁמוּעַ שְׁזוּגוֹת רַבִּים בֵּינֵיהֶם, מִתּוֹכָחִים יוֹמֵם וְלַיְלָה, וּמְמַרְרִים לְעַצְמָם אֶת חַיֵּיהֶם, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַסְּפוּר שֶׁלוֹ וְכוּ', וְאִף אֶחָד לֹא שֶׁם לֵב שְׂאֲנַחְנוּ כְּמוֹ דְּגִים בַּיָּם, וְכִמוֹ שְׂאֲמֵר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (קִהְלַת ט') "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כַּדְּגִים שְׂנֹאֲחָזִים בְּמַצּוּדָה רָעָה וְכַצְּפוּרִים הָאֲחֻזוֹת בְּפַח כְּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעַת רָעָה כְּשֶׁתְּפוּל עֲלֵיהֶם פְּתָאם" וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים דְּרָשׁוּ עַל זֶה (סְנֵהֲדָרִין פ"א:): מֵאֵי דְכִתִּיב (קִהְלַת ט') "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כַּדְּגִים שְׂנֹאֲחָזִים בְּמַצּוּדָה רָעָה" מֵאֵי מַצּוּדָה רָעָה? אָמַר רִישׁ לְקִישׁ חֲכָה. וּפְרַשׁ רִש"י שֶׁהוּא רַע וְחֻלְשׁ וְקִטְן וְאוּחָזוּ בּוֹ דְּגִים גְּדוֹלִים פְּתָאוּם וְאִינוּ

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַעז

רואה, ואינו דומה לנאחז ברשתות על ידי מארב ותחבולות; הינו אדם נמצא בתוך הים הסוער שבעולם הזה וכמו דגים שנמצאים בתוך הים בכל עת באים דיגים ומורידים רשתות לתוך המים ומוציאים משם דגים, כך הוא בעולם הזה, בכל פעם פתאום מוציאים כמה בני אדם מזה העולם וכו', ואף אחד לא לומד מוסר השכל מזה, שזה יכול גם לו לקרות יום אחד וכו', תמיד נדמה שרק להזולת זה קורה, אבל לי זה אף פעם לא יקרה וכו', ולכן מחמת קטנות הדעת והמוחזין האלו איש ואשתו רבים ביניהם, ולא מסתדרים יחד, עד שמתגרשים, ורחמנות גדולה על הילדים שהם נשארים יתומים חיים וכו', והם צריכים לסבל כל החיים, כי אם ההורים מתגרשים זה נשאר צלקת על הילדים למשך כל ימי חייהם.

ולכן החכם עיניו בראשו הוא מותר ולא מתגרש, גרושין זה לא פתרון, זה רק הורג את הילדים, וכבר אמרתי על מה שחכמינו הקדושים אמרו (גיטין ז:): כל המגרש אשתו ראשונה אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, נשאלה השאלה למה דוקא מזבח מוריד דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הכיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'? אלא המזבח מוריד דמעות וכו', כאומר: מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין מי הקרבנות? הילדים!, ולכן המזבח דיקא מוריד דמעות, כי יש עליו מספיק קרבנות, והוא לא צריך שיביאו עליו עוד קרבנות, ולכן לפני שהולכים

רעח אָשר שְׁנַת תשע"ה - חֵלֶק רע"א בַּנְּחַל

לְהַתְגַּרֵּשׁ צְרִיכִים הַרְבֵּה יָשׁוּב הַדְּעַת וְכוּ', וְלִדְעַת אֶת הַעֲתִיד
מֵה שְׂיָכוֹל לְקָרוֹת מְגֻרָשִׁין וְכוּ'.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתֵּן שְׂכָל לְכָל זֹוג וְלֹא יִמְהָרוּ
לְהַתְגַּרֵּשׁ וְכוּ', כִּי עַל פִּי רַב אַחַר כֵּן זֶה יוֹתֵר מֵר וּמְרוֹר מִמָּה
שֶׁחֲשָׁבוּ וְכוּ', אֲפִלוּ שְׁמֵתִחַתְנִים נִשְׁוֹאִין שְׁנַיִם וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טֵבֶת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲמִתִּי וְלֹא לְהִיּוֹת צְבוּעַ, כִּי אַחַר כֵּן
הוּא מְשַׁלֵּם עַל זֶה מְחִיר קָשָׁה מְאֹד שְׁלֹא תִכְנֵן.

וְלִכֵּן אִם אַתְּ מְרַגִּישָׁה שְׂאֵת לֹא תִשְׁתַּנֵּי לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ שְׁלוֹ,
לְמָה לְהִיּוֹת צְבוּעָה קוֹדֵם כָּל לְגַבְיּוֹ, וְלִהְיוֹת אוֹתוֹ בְּפֹחַ
שֶׁמֶסְכֵּן יֵרֵד לְגַמְרֵי מֵהַדֶּרֶךְ שָׁבוּ הוּא חֲנוּךְ, וְהַדְּבָר הַשְּׁנִי לְמָה
לָךְ לְהִיּוֹת צְבוּעָה לְעֶצְמֶךָ, שְׂאֵם אֶת לֹא מְחִזִּיקָה מֵהַדֶּרֶךְ הַזֶּה
לְמָה אַתְּ צְרִיכָה סֵתֵם לְהִסְתַּוֵּבֵב אֶתוֹ וּלְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן שְׁלוֹ
וְשֶׁלְךְ שְׁלֵבִסוּף לֹא יֵצֵא מִזֶּה שׁוֹם דְּבָר ? וּמָה גַם שְׁנִשְׁוֹאִין כְּאֵלוֹ
אֵף פַּעַם לֹא יִצְלִיחוּ, כִּי כְּשִׁישׁ לְבַחֲוֹר וְלְבַחֲוֹרָה שְׁתִּי דְּעוֹת
נְגֻדִיּוֹת וְכוּ', אוֹ הַפּוֹכוֹת לְגַמְרֵי זֶה מִזֶּה וְכוּ', לְמָה לְהַכְּנִס

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַעַט

בְּנִשְׂוֹאִין כָּאָלוּ? שְׁלִבְסוּף אוֹ שְׁיִתְגַּרְשׁוּ, אוֹ שְׁיִחִיו חַיִּים מָרִים
כָּל הַחַיִּים.

וּבְאֵמַת הַקְּשִׂיא הַזֶּה לֹא רַק עֲלִיף, אֲלֵא כָּל אֱלוֹ
שְׁנִקְלָעִים בְּמַצְבִּים כָּאָלוּ, לְמַה לְהֵם לְהַפְּנֵס בְּמִטָּה חוֹלָה וְכוּ',
שְׁבִטוּחַ טוֹב לֹא יֵצֵא מִזֶּה, תָּמִיד יִהְיֶה וְכוּחִים בְּבֵית וְכוּ',
וְאִפְּלוּ שְׁכָתוּב (מִשְׁלִי י"ב) "וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֱהָבָה",
אָבֵל בְּאֵמַת זֶה לֹא אֱהָבָה אֲמַתִּית, זֶה רַק רִגְשׁ זְמַנִּי, אָבֵל אַחַר
כִּף זֶה יִפְסֵק וְיִתְחִילוּ הַחֲכוּכִים, וְלְמָה צְרִיכִים אֵת זֶה?

לְצַעֲרֵנוּ הָרַב זֶה קוֹרָה הַרְבֵּה מְאֹד בֵּין זוּגוֹת שְׁמִתְחַתְּנִים
אוֹ שְׁמִכְרִיחִים אוֹתָם לְהִתְחַתֵּן נֶגֶד רְצוֹנָם וְכוּ', אוֹ שְׁבַעֲצָמָם
הֵם לֹא שְׁלָמִים עִם הַשְּׂדוּף, וְאִף עַל פִּי כֵן מִתְחַתְּנִים וְכוּ', אָבֵל
לְבִסוּף שְׂדוּף כְּזֶה עוֹלָה בְּתֵהוּ וְבֵהוּ, כִּי לֹא מְגִיעִים לְשׁוּם
מְקוֹם, רַק כָּל הַחַיִּים מִמְרָמְרִים וְרַבִּים בִּיחָד, וְאִף פְּעַם אֵין
בִּינֵיהֶם אֱהָבָה אֲמַתִּית וְכוּ', זֶה רַק לְכִסּוֹת אֵת הַטָּעוֹת שְׁעִשׂוּ
וְכוּ', אָבֵל הַפְּנִימִיּוֹת נִשְׂאָר אוֹתוֹ דְּבַר וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן אִם רוֹצִים נִשְׂוֹאִין מְצַלְחִים, מְכַרְחִים תַּכְּף וּמְדִיד
לְהַחְלִיט הֵן הַבְּחֹר וְהֵן הַבְּחֹרָה לְהַגִּיד זֶה לְזֶה מֵה אֲנִי רוֹצֶה
בְּאֵמַת, וְלֹא לְהַטָּעוֹת אֶחָד אֵת הַשְּׂנִי, כִּי זוֹ טָעוֹת עַל כָּל הַחַיִּים,
וְלְמָה צְרִיכִים אֵת זֶה? וְרַב רַבִּם שֶׁל הַנִּשְׂוֹאִין שְׂזָה הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ
זוֹ לֹא מְצַלְחִים, וְכֵן לְפָנַי שְׁמִתְחַתְּנִים צְרִיכִים לְבִדּוּק טוֹב טוֹב
עַל מַצְבַּ הַבְּרִיאוֹת שֶׁל הַבְּחֹר, אוֹ שֶׁל הַבְּחֹרָה, אִם הֵם לֹא
סוֹבְלִים מְאִיזוֹ מִחֻלָּה וְכוּ', כִּי לְמָה צְרִיכִים לְהַפְּנֵס בְּמַצְבִּים

רפ אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל

כְּאֵלוֹ שְׁאַחַר כֶּךָ יִצְטָרְכוּ לְהִתְגַּרֵּשׁ, וְזֶה לֹא טוֹב לְאַף אֶחָד,
וְהַטְּעוֹת הַזֹּו כְּבָר גְּרָמָה מֵה שְׁגָרְמָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוֹתֵן שְׂכָל, יִתֵּן לָךְ שְׂכָל וְדַעַת
שְׁתַּבִּינִי מֵה אֶת רוּצָה מַעֲצָמָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעַתִּי אֶת מַסְכְּנָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, אֶת לֹא יוֹדַעַת מֵה
אֶת רוּצָה מִתְיִיךְ וְכו', כִּי בְּגִיל עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ עֵדִין אֶת בְּרִרְנִית
וְסַפְקָנִית, וְאֶת מַחֲפֶשֶׁת בְּחוֹר חָכֶם וְגֵאוֹן וּבַעַל מִדּוֹת טוֹבוֹת,
כִּי אַחֲרַת תְּזוּלְזִלִי בּוֹ וְכו', אֲזִי לְדַעַתִּי אֶת לֹא מוֹכְנָה עֵדִין
לְהִתְחַתֵּן וְכו', אֲנִי חוֹשֵׁב בְּחוֹרָה בְּגִיל שְׁלָךְ צְרִיכָה כְּבָר לְהַבִּין
מֵה הִיא רוּצָה מֵהַחַיִּים שְׁלָה? וּבַפֶּרֶט שְׁבַעֲכָר עֲבָרַת כְּבָר מֵה
שְׁעֲבָרַת וְכו', וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן שְׁתַּחֲלִיטִי פַעַם וּלְתַמִּיד מֵה אֶת
רוּצָה מִתְיִיךְ?

מֵה שְׁקוֹרָה אֶתְךָ עֲכָשׁוּ קוֹרָה עִם הַמוֹן בְּנוֹת בְּגִיל שְׁלָךְ,
וְכֵן עִם הַמוֹן בְּחוֹרִים בְּגִיל שְׁלָךְ, כִּי כֶּךָ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(יְבָמוֹת ס"ג). נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אֶת צְרִיכָה לְרַדַּת מְדַרְגָּה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנֶחֱל רַפּא

וְאִז תִּמְצָאִי אֶת הַזְּוֹג שְׁלֶךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחֲוָרָה הִיא גְּאוּתִנִּית וְכוּ', וְלֹא מִתְּאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֲכִי חֲכָמָה וְהֲכִי יָפָה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הֲכִי חֲכָמָה וְהֲכִי יָפָה וְהֲכִי מִשְׁפָּלֶת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מִסְתּוֹבֶבֶת וּמְחַפֶּשֶׁת אֶת הַבֵּן זֹוג שְׁלֵה כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנַכְנַס בָּהּ כְּאִלוּ מִי יוֹדֵעַ מַה הִיא? וְהִיא רוֹצֶה שְׂיָבֵא אֵלֶיהָ זְוֹג מִשְׁהוּ שְׁעָדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׁת וְכוּ', וּמִסְתּוֹבֶבֶת וְיוֹצֵאת לַפְּגִישׁוֹת פֶּן רְאוּלִי אֲמַצָּא אֶת בַּחֲוִיר לְבָבִי שְׂיָבֹא אֵלַי עַל סוֹס לְבֵן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבַּחֲוָרָה מְחַכֶּה עַד שְׂיִוָּלַד זְוֹג כְּזֶה, וּבֵינָן כֶּךָ הִיא לֹא קוֹלֶטֶת שְׁהַזְמֵן לֹא מְחַכֶּה, כְּמֵאֵמֶר הַחֲכָם "הַזְּהֵר מִן הַזְּמֵן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", וְעַד שְׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאֶה שֶׁהִיא כְּכֹר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, וּמַה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרַדִּי מְדַרְגָּה וְאֵל תַּחֲזִיקִי מֵעֲצָמָךְ כֹּל כֶּךָ גְּדוּלָה וְכוּ', וְאִז תִּמְצָאִי בְּקִלּוֹת בֵּן זֹוג מַה שְׂיִתְאִים לָךְ. וְאוֹתוֹ דָּבָר שְׂיִךְ גַּם לְבַחֲוִיר, אִם לֹא מְחַלִּיטִים מַה שְׂרוֹצִים, אֲזִי מִפְּסָפְסִים הַרְבֵּה בְּהַחֲיִים, כִּי הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, וְהִנֵּה שְׁבֹועַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ, וְהִנֵּה שָׁנָה וְהִנֵּה עוֹד שְׁנָתִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַזְּמֵן לֹא מְחַכֶּה עַל אֶף אֶחָד וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רפב אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל

א' קנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ג טַבַּת ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ
יֵאִיר.

הַיּוֹם מִתְחִיל יְמֵי שׁוֹכְבֵי"ם. הָאָר"י ז"ל אוֹמֵר
הַשְּׁבוּעוֹת הָאֵלוּ שְׁקוֹרָאִים: שְׁמוֹת, וְאָרָא, ב'א, ב'שֶׁלַח,
יִתְרוֹ, מ'שֶׁפְטִים, אֵלוּ נִקְרָאִים יְמֵי שׁוֹכְבֵי"ם. שֶׁהֵנְבִיא
אוֹמֵר: "שׁוּבוּ בְּנֵים שׁוֹכְבֵי"ם". וּבְאֵלוּ הַיָּמִים יְכוּלִים לְתַקֵּן
אֶת כָּל הַפְּגָמִים שְׁאֵדָם פָּגַם בְּבְרִית, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי
הַפְּרָשׁוֹת הֵלְלוּ מְדַבְּרוֹת מַגְלוֹת מְצָרִים, וּמָה הִיְתָה גְלוֹת
זוֹ? אֵלָא אָדָם הָרִאשׁוֹן חָטָא מְאָה וּשְׁלָשִׁים שָׁנָה בְּהוֹצֵאת
זֶרַע לְבִטְלָה, וּמְאֵלוּ הַטְּפוֹת נִבְרָאוּ קְלָפוֹת וּמְשַׁחֲיָתִים,
שְׁמֵהֶם סוֹבְלִים כָּל הַדּוֹרוֹת, הַצָּרְכוּ לְרַדֵּת לְמְצָרִים לְכוֹר
הַבְּרִזָּל, לְתַקֵּן אֶת זֹאת. וְעַם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ עִם מִזְבֵּךְ לְקַבֵּל אֶת
הַתּוֹרָה. וְזֶה קָרָה מְפָרֶשֶׁת שְׁמוֹת, אִזּוֹ הַשְּׁתַעֲבֹד פְּרַעַה בְּעַם
יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁבָּא מֹשֶׁה בְּשְׁלִיחוֹת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנָתַן
עֶשֶׂר מִכּוֹת לְפְרַעַה וְלְמְצָרִים, עַד שֶׁזָּכִינוּ לְצֵאת מִמְצָרִים,
וְזָכִינוּ לְקַרִיעַת יַם סוּף, וְאַחֲרֵיכֵן קִבַּלְתָּ הַתּוֹרָה שְׁאָנוּ
מְגִיעִים לְפָרֶשֶׁת מְשֶׁפְטִים, וְאִזּוֹ הִיא גַם פְּרִשְׁתֵּי שְׁקָלִים,
שֶׁבָּאִים לְכַפֵּר עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ. וְלָכֵן יָמִים אֵלוּ מְסַגְלִים לְתַקֵּן
פָּגַם הַבְּרִית.

וּמָה עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת בַּיָּמִים הֵלְלוּ אַרְבָּעִים יוֹם? לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ תַקְוָה לְתַקֵּן אֶת הַכֵּל. וְזוֹ
הַשְּׁמִיחָה הַכִּי גְדוּלָה. וְכֵן צְרִיכִים לְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ כָּל יוֹם לְאוֹמֵר

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחַל רַפָּג

עֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים 'תְּקוּן הַכְּלָלִי', שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ שֶׁה'תְּקוּן הַכְּלָלִי' יִתְקַן אֶת כָּל הַחֲטָאִים שֶׁבָּעוֹלָם, וּבִפְרָט פָּגַם הַבְּרִית, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מִוֶּהֳרָן, חֵלֶק א', סִימָן כט), לָמָּה נִקְרָא 'תְּקוּן הַכְּלָלִי'? כִּי יוֹרֵה חֲצִים לְכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׂאֵדָם פָּגַם, וּמִתְקַן לוֹ אֶת הַחֲטָאִים, וְלָכֵן עָלִינוּ לְשִׂמְחָה שְׂזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבִּי כְּזֶה, שֶׁגָּלָה לָנוּ אֶת ה'תְּקוּן הַכְּלָלִי', עֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, אֲשֶׁר אֵצֶל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב נוֹהֲגִים תְּכַף וּמִיד אַחַר שְׁחִירֵת כְּשִׁגְמוּרִים 'עָלִינוּ לְשִׂבְחָה', וְעַדִּין נִמְצָאִים עִם הַתְּפִלִּין, אֹמְרִים עֲשֶׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, שְׂזֶה מְסַגֵּל לְפָרְנֶסָה, וְלַרְפוּאָה, וְלְכָל הַיְשׁוּעוֹת, כִּי תְכַף-וּמִיד כְּשֶׁאֵדָם מִתְקַן אֶת הַחֲטָא שְׁלוֹ, אֲזִי רְאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד. וְלָכֵן הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל שׁוֹבְבֵי"ם, תְּקַבֵּל אֶת הַיּוֹם הַזֶּה בְּשִׂמְחָה, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּתְחִיל לְלַמֵּד מְשֻׁנִּיּוֹת, מְשֻׁנָּה אוֹתִיּוֹת נְשֻׁמָּה, שֶׁתִּתְקַן אֶת הַנְּשֻׁמָּה שֶׁלָּךְ, וְתִזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה. יֵשׁ שְׁלוֹמֵדִים גַּם תְּקוּנֵי זֶה, וְעֵין יַעֲקֹב, כָּל אֶחָד כְּפִי הַכְּסוּפִים שְׁלוֹ, הַעֲקֹר זֶה תְּקוּן הַבְּרִית, שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֶּהֳרָן, חֵלֶק א', סִימָן קסב), לְעַנְיַן שִׂמְחָה, אִם אָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שְׂאֵף פַּעַם לֹא יִפְגֹּם. וְלָכֵן מְאֹד שְׂעֵבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׂעֵבֵר, תְּקַבֵּל אֶת כָּל הָאֲרָבָעִים יוֹם שֶׁל יְמֵי שׁוֹבְבִים בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִתְקַן אֶת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתָּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רפד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

א' קנד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך

אודות הלוואה שפכת לי וכו', אני בא בעוד יומים לארץ ואז נוכל לסדר את זה על הצד הכי טוב, וזה יהיה לי עזרה גדולה מאד.

בענין המקוה של הנשים, אני רק בקשתי עזרה כספית, אבל שאר דברים אני לא רוצה שאף אחד יתערב, כי פשוט זה שיך רק לבית הוראה, פה לא מדבר בעניני כבוד וכו', או בעניני משרות וכו', כי הכל מכרח להיות על הצד הכי מהדר על פי ההלכה, וזה שיך אך ורק לאחד מהמורי הוראה שמניתי שהוא ר' ... גרו יאיר, עם כל הכבוד מה שרוצים לעזור רק כספית, שאר הדברים שיך רק לבית הוראה, כי זה ענין של כריתות, ולא שיך בזה לאף אחד להתערב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' קנה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמות, י"ג טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַפָּה

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שָׂרָק אֶתָּה תִּהְיֶה אַחֲרָי עַל
הַמְקוּוֹה שֶׁל הַנָּשִׁים, כִּי אָנִי צָרִיךְ אֶחָד מֵהַמּוֹרֵי צְדָק, זֶה לֹא עֲנִינָן
שֶׁל כְּבוֹד וְכוּ', וְלֹא עֲנִינָן שֶׁל חֲלוּקַת מְשֻׁרוֹת וְכוּ', זֶה רַק הַלְכָה,
וּמָה שֶׁבִקְשָׁתִי מִנָּשִׁים שִׁיעֲזֻרוּ זֶה רַק כְּסָפִית, אֲבָל לֹא לְאַסּוֹף
אֶת הַבְּלַנְיּוֹת, שְׂאִינָן לְזֶה שׁוֹם קָשֶׁר לְאַף אֶחָד זֹלַת הַבַּיִת
הוֹרָאָה.

אָנִי מָאד מְקוּוֹה שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְנוֹכַח לִיפּוֹת וּלְשַׁפֵּר
אֶת הַמְקוּוֹה בַּתְּכֵלִית הַהַדּוּר וְהַיָּפִי.

הַמְאֻחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ד טַבַּת ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ
יָאִיר.

אֶתָּה צָרִיךְ לְקַחַת עֲצָמָךְ בְּיַדֶּיךָ, וְלַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. מָה זֶה נִקְרָאת חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה?
בֶּן-אָדָם צָרִיךְ לְזַכֵּר תְּמִיד מֵהֵיכָן הוּא בָּא, וְלִהְיֶיךָ הוּא חוֹזֵר.
הַנְּשֻׁמָּה שֶׁל הָאָדָם יוֹרֶדֶת מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵרוֹם גְּבוּהֵי
מְרוֹמִים, וּמִסְתּוֹבְבַת בְּזֶה הָעוֹלָם כְּפִי הַזְּמַן שֶׁנִּקְצַב לָהּ. דָּוִד
הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים ז, ט): "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה,
וְאִם בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה", אֲבָל צָרִיךְ זְכוּת גְּדוּלָה שִׁיִּגִיעַ
לְגִיל שְׁבָעִים-שְׁמוֹנִים. אֲבָל נִיחַ שְׂאָדָם חֵי בְּזֶה הָעוֹלָם
שְׁבָעִים שָׁנָה. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא),

רפו אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רע"א בַּנַּחַל

שְׁהַשְׁבָּעִים שָׁנָה זֶה כְּמוֹ רִבְעֵ שָׁעָה. כָּל-כֶּף פּוֹרַח הַזְּמַן, שְׂאָדָם אֵינוֹ חוֹלָם. לְאָדָם נִדְמָה שְׁשִׁבְעִים שָׁנָה זֶה הַרְבֵּה מְאֹד, אָבֵל בְּאֵמַת זֶה פּוֹרַח מֵהָר מְאֹד. וְאִם-כֵּן, אָדָם יוֹרֵד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹהִיכֵן חוֹזֵר? אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִזּוֹ לָמָּה צְרִיכִים לַחֲכוֹת עַד שְׂיִגְמְרוּ לוֹ הַשְׁבָּעִים אוֹ שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְאַחֲרֵי-כֵן יִחְזֹר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַדִּיף שֶׁכָּבֵר עֲכָשׁוּ יִחְזֹר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְאִיךָ חוֹזְרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? אוֹמֵר הַנְּבִיא (הוֹשֵׁעַ י, ב): "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹי"ה אֶלְקִיךָ, כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעוֹנֶיךָ, קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל הַיּוֹי"ה". אוֹמְרִים תְּחַכְּמִינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה לח): אֵינִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם אֶלָּא דְּבָרִים; הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה רַק דְּבוּרִים, שְׂאֵנִחְנוּ נִדְבָר אֵלָיו וְנִתְוֹדָה לְפָנָיו, וְנִגִּיד: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הִנֵּה הַנְּשִׁמָּה שְׁלִי יוֹרֵדַת מִהַשָּׁמַיִם, וְאֵנִי כָל-כֶּף הַרְבֵּה שָׁנִים פֹּה" [וְנִתְגַּלָּה לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ כְּמָה שָׁנִים אִתָּה פֹה], וְכֵן תְּבַקֵּשׁ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עַד עֲכָשׁוּ לֹא יִדְעָתִי מִמֶּךָ, עַד עֲכָשׁוּ לֹא יִדְעָתִי שְׂאֲסוּר לַעֲשׂוֹת מַה שְׁעָשִׂיתִי, עַד עֲכָשׁוּ לֹא יִכְלָתִי לְהַתְּגַבֵּר עַל הַזִּכָּל וְהַלְכָלוֹךְ שְׁעָשִׂיתִי, אֲנֹא מִמֶּךָ, תְּצִיל אוֹתִי עַל-כָּל-פָּנִים מֵהַיּוֹם, שְׂאֲדַע אִיךָ לְהַתְּנַהֵג, כִּי אֲנִי חוֹזֵר מֵעַתָּה בְּתִשׁוּבָה". וְכִמוֹ שְׂאוֹמֵר הַרַמְבַּ"ם, שְׁעָקֵר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְּבָרִים, חֲרָטָה עַל הָעֵבֶר וְקַבְּלָה לְעַתִּיד.

וְלִכֵּן הִנֵּה הַתַּחֲלָנוּ אֶתְמוּל יְמֵי שׁוֹכְבֵי"ם, שְׁהַשְׁבּוּעוֹת הִלְלוּ שְׁקוֹרָאִים בָּהֶם: שְׁמוֹת, וְיֵאָרָא, ב'א, ב'שֶׁלַח, וְיִתְרוֹ, מ'שֶׁפְּטִים, הֵם הַיְמִים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ בְּמִצְרַיִם מַה שְׁעָבְרוּ, וְיֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם, וְנִקְרַע לָהֶם יַם סוּף, וְהִגִּיעוּ אֶל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַפּוֹ

קִבְּלַת הַתּוֹרָה. אֵלּוּ הַיָּמִים, אֹמֵר הָאָר"י ז"ל, יְכוּלִים לְתַקֵּן מַה שֶּׁפָּגְמוּ מֵאֵז שְׁנַמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִפְלוּ בַּגְּלוּגּוּלִים הַקּוֹדְמִים.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! וְתִרְגִּיל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כֹּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי אֵין דְּבַר חָשׁוּב יוֹתֵר מִזֶּה. וְזֶה לֹא כָּל-כֶּף קֶשֶׁה, רַק תִּפְתַּח אֶת הַפֶּה, וְתִדְבֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִפְלוּ שְׁנַדְמָה לָךְ שְׂאִין מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ, זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, וְזֶה יוֹצֵא אֶת כָּל הַמְּרִירוֹת וְהַעֲצוּבוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, וְאִם יֵשׁ בָּךְ דְּכֹאזֵן, תִּסְפֹּר אֶת זֹאת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יִכְנִיס בָּךְ שְׂמִחָה עֲצוּמָה. כִּי אֵין עוֹד שְׂמִחָה עֲצוּמָה כְּמִי שֶׁזּוֹכֵה לְדַבֵּר אֶל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל הַוַי"ה" — אֵינִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם אֶלָּא דְבוּרִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְשִׁמֵּעַ קוֹלֵינוּ.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תְּדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יוֹצֵא אוֹתָךְ מֵהַזָּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ שְׁנִכְנַסְתָּ בָּהֶם, וְאֵז אֵל רַב טוֹב הַצָּפוֹן תִּזְכֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' קִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ד טַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

רפח אָשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֵלֶק רע"א בנחל

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהַתְּחִיזֵךְ בֵּיתֶךָ
שָׂאת וּבֵיתֶךָ עֵז הַעֲקֹר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַקְּדוּשָׁה תְלוּיָהּ
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה הַשְּׂכִינָה בְּעֶצְמָהּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַח
ל): שְׂאִין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ עֲצָבוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ עֲצָלוֹת
וְלֹא מִתּוֹךְ שְׂחוֹק וְלֹא מִתּוֹךְ קְלוֹת רֹאשׁ וְלֹא מִתּוֹךְ שִׁיחָה וְלֹא
מִתּוֹךְ דְּבָרִים בְּטָלִים, אֲלֵא מִתּוֹךְ דְּבַר שִׁמְחָה שֶׁל מִצְוָה,
שְׁנֵאֲמַר (מְלָכִים ב' ג') "וְעַתָּה קַחוּ לִי מִנְּגִן וְהָיָה כִּנְגֵן הַמִּנְּגֵן וְתָהִי
עָלְיוֹ יַד הַיְיָ" ; וְכֵן הוּא בְּדָהָר (וַיִּשְׁבַּח ק"פ:) דְּהָא חֲמִינֵן דְּשְׂכִינְתָא
לָא שְׂרִיא בְּאֲתֵר עֲצִיבוּ אֲלֵא בְּאֲתֵר דְּאִית בֵּיה חֲדוּהָ. אִי חֲדוּהָ
לִית בֵּיה, לָא שְׂרִיא שְׂכִינְתָא בְּהָהוּא אֲתֵר. כְּמָה דְּאֲתֵר אָמַר,
(מְלָכִים ב' ג') וְעַתָּה קַחוּ לִי מִנְּגִן וְהָיָה כִּנְגֵן הַמִּנְּגֵן וְתָהִי עָלְיוֹ (יֵד
י') רוּחַ אֱלֹהִים, דְּהָא שְׂכִינְתָא וְדָאִי לָא שְׂרִיא בְּאֲתֵר עֲצִיבוּ.
[אֲנַחְנוּ רוּאִים שֶׁהַשְּׂכִינָה לֹא שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת, אֲלֵא
בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ שְׂמָה שִׁמְחָה וְחֲדוּהָ, אִם אֵין בְּבֵית שִׁמְחָה וְחֲדוּהָ,
אֲזִי הַשְּׂכִינָה לֹא נִמְצְאָת שָׁם, כִּי הַשְּׂכִינָה לֹא נִמְצְאָת בְּמָקוֹם
שֶׁל עֲצָבוֹת], וְלִכֵּן בּוֹזֵה שְׂאֵדָם רַק שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה וּמִתְחִיזֵךְ בְּכָל מָה
שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שְׂכִינַת עֵזוֹ
יְתַבְּרֵךְ, וְזוֹכֵה לְהַדְּבִיק עֲצָמוֹ בּוֹ יְתַבְּרֵךְ.

נָא וְנָא תְהִיָּה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא בְּמִסְגְּרַת דְּף
הַיּוֹמִי, כִּי דְּף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְשׁוֹמְרַת אֵת הָאָדָם מִכָּל
מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים מִחֲלוֹת וְחֲלָאִים רְעִים, בְּשִׁבְלִיל זֶה הַסְּמִיךְ
מ"ם כָּל כֶּךָ מִפְּחָד מְאָדָם שְׁלוּמֵךְ גְּמָרָא, כִּי עַל יְדֵי לְמוּד גְּמָרָא
מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֵת הַד' מְלֵאכֵי הַשְּׂמִירָה, שֶׁהֵם רְאשֵׁי תְבוֹת
גְּמִרְא' גְּבִירָאֵל מִיכָאֵל ר'פָּאֵל אִוְרִיאֵל, הַדְּף הַיּוֹמִי שֶׁל

אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל רפט

היום זה יבמות צ"ג, ואפילו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרוס דף גמרא בגירסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר;

הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך, ומספר שבפולין היה אדמו"ר אחד מצאצאי היהודי הקדוש מפרשסחא זכותו יגן עלינו, שהיה לו הרבה חסידים אנשים פשוטים עד מאד אבל תמימים למרבה והיו אנשים קשי יום עובדים במלאכה וביגיעת כפיים כשיצא רבי מאיר שפירא זצ"ל עם הרעיון של "הדף היומי" הנהיג גם בין חסידיו דבר זה וצוה שכל אחד ילמד את "הדף היומי" ובאו אליו חסידיו ואמרו: רבי אתם בודאי יודעים שאנו אנשים רחוקים מלהבין דף גמרא בקשי אנו מבינים קצת "עין יעקב" וכן משניות אבל איך נבין "דף גמרא" ובפרט כל יום ללמד דף? ענה להם הצדיק דעו לכם שלמוד התורה בריים זו זכות גדולה עד מאד בשמים, ולכן תתאספו בכל עיר בבתי כנסיות שלנו [היה לאדמו"ר הרבה בתי כנסיות בהרבה עירות בפולניה] ותאמרו את הדף של אותו יום יחד, כמו כל עם ישראל לומדים את "הדף היומי", והזכות הזה תגן גם עליכם. ומספר שלא עבר זמן רב כל אלו האנשים הפשוטים הישרים והתמימים התרגלו ללשונות הגמרא ולדרך למוד מאמרי חז"ל ולשקלא וטריא בגמרא ונעשו לבני תורה עד שרבים וכן

רצ אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

שְׁלָמִים נַעֲשׂוּ לַמְדַּנִּים וְנִכְנַס בְּהֵם חֲמִידוֹ דְּאוּרִיַּתָּא וְלַמְדוֹ כְּכַר
בְּחִבְרוֹתוֹת יַחַד.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת
הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי אִי
אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם שֶׁמֵתְּפַלֵּל
אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֹז
הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרִכוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט)
"וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לְךָ הַיְי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲה
שֶׁהַצְּבוּר מֵתְּפַלְלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיֵס כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצַדָּקָה, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר
יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדְר מְצָלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי
בְּצַדָּק אֶחְזָה פְּנִיד", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְב"ם (פְּרָק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנֹת
עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוּדָם
כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּן מֵתְּפַלְלִין שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי
בְּצַדָּק אֶחְזָה פְּנִיד" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּבָה (אוּרַח חַיִּים סִימָן צ"ב
סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צַדָּקָה קוּדָם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי
שֶׁנִּזְהָר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיֵס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֹז
נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזַר תְּפַלְתּוֹ רִיקָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ד טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנֶחֱל רַצָּא

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזָקִי רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בְּזִכּוֹת הַשִּׁמְחָה, וּבִפְרֵט בַּעֲת שְׁאֵת מִתְפַּלֵּלָת
וּמִתְבוֹדֶדֶת עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי תִהְיֶי בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵינְ עוֹד
שׁוֹמְחָה כְּמוֹ שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל בָּא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מִכָּל צְרוּתָיו וְכוּ' וְכוּ',
וְשׁוֹפֵךְ אֶת לְבוֹ לִפְנֵי יִתְבָּרַךְ, שֶׁדָּבָר זֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל
בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ תְּהִלִּים מִזְמוֹר ק) עַל
הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ק) "עֲבַדוּ אֶת ה' הַיּוֹ"ה בְּשִׁמְחָה", וְכָתוּב אַחַד אוֹמֵר
(תְּהִלִּים ב' י"א) "עֲבַדוּ אֶת ה' הַיּוֹ"ה בִּירְאָה", אָמַר רַבִּי אִיבּוֹ בְּשִׁעָה
שְׁאֵתָה עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל יְהִי לְבָךְ שְׁמִיחָה כִּי לְאֱלֹקִים עֲלִיוֹן אַתָּה
עוֹבֵד; הֲרִי שְׁלֹךְ לִפְנֵיךְ כְּשֶׁאֲפִלוּ אָדָם מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׂזָה בְּחִינַת יְרָאָה, כִּי סוּף כָּל סוּף כְּשֶׁעוֹמְדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָרִיךְ לְפוֹל עַל הָאָדָם יְרָאָה,
עִם כָּל זֹאת הָעֵקֶר הוּא שְׁמִיחָה בַּעֲת הַתְּפִלָּה, כִּי מִתְפַּלֵּל
לְאֱלֹקִים עֲלִיוֹן, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמְדוּת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ע) עַל יְדֵי
שְׁמִיחָה תְּבוּא תְּפִלָּתְךָ בְּהִיכַל מֶלֶךְ; וְאָמַר (שֵׁם סִימָן פ"א) תְּפִלָּה
שְׁהִיא בְּשִׁמְחָה הִיא עֲרֵבָה וּמְתוּקָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמָּךְ אֶת כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה לְבִקְשׁ
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק הוּא יְכוֹל לְעֹזֵר לְךָ, וְאֵל תַּחֲיֵי בְּאִשְׁלִיּוֹת
כְּאֵלוּ יִשְׁעֵתְךָ תִּלְוֶיָה בְּאִיזָה בֶּן אָדָם וְכוּ', רַק הַסְּמִיךְ מ"ם
מִחֲלִישׁ אֶת הָאָדָם מִכְּנִיס בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְנוֹפֵל עָלָיו
כְּבִדּוֹת גְּדוּלָּה מָאד, עַד שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְהַתְּפַלֵּל לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְכֵבֶר סֵפֶר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רל"ב) גְּבוּר אַחַד חֲגַר
מִתְּנִיּוֹ לְכַבוּשׁ חוֹמָה חֲזָקָה. וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁבָּא אֶל הַשַּׁעַר, הִיָּה

רצב אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

אָרוג על הַשַּׁעַר מְטוּהּ מְקוּרֵי עֶכְבִּישׁ שְׁסֻתָּם הַשַּׁעַר. וְכִי יֵשׁ שְׁטוּת מְזֵה שְׁיֵהִיָּה חוֹזֵר מִמְּלַחְמָתוֹ מִחֲמַת הַסְּתִימָה שֶׁל הַקּוּרֵי עֶכְבִּישׁ? ! (וְהַנְּמָשֶׁל מוּבָן), וְאַחַר כֵּן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: הַעֲקָר הוּא הַדְּבוּר. שְׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר יְכוּלִין לְכַבּוֹשׁ הַכֹּל וּלְנַצַּח כָּל הַמְּלַחְמוֹת. וְאָמַר: אִפְּי עַל פִּי שְׁיִכּוּלִין לְהַתְּבוּדָד בְּמַחְשָׁבָה, אֲבָל הַעֲקָר הוּא הַדְּבוּר. וּמִבְּאֵר הַנְּמָשֶׁל מִמִּילָא לְעִנְיָן מַה שְּׁקִשָּׁה עַל הָאָדָם לְדַבֵּר לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְּבָרַךְ אוֹ לְפָנָי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים מַה שְּׁבָלְבוּ. וְכֹל זֶה מִחֲמַת בּוֹשָׁה וּכְפִדוֹת שֶׁלוֹ שְׂאִין לוֹ עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה, בּוֹדָאֵי הוּא שְׁטוּת גְּדוּל. כִּי הֵלֵא הוּא רוֹצֵה לְכַבּוֹשׁ בְּדְבוּרוֹ מְלַחְמָה חֲזָקָה שֶׁהוּא מְלַחְמָת הַיֵּצֵר, וְעִכְשָׁו כִּשְׁהוּא סְמוּךְ לְדַבֵּר, וְלְכַבֵּשׁ וְלִשְׁבֵר חוֹמוֹת וּלְפַתּוּחַ שְׁעָרִים עַל יְדֵי הַדְּבוּר, וּבְשִׁבִיל מְנִיעָה קְלָה מִחֲלִישוֹת דַּעְתוֹ וְכִיּוֹצֵא, יִמְנַע חֵס וְשָׁלוֹם מִלְּדַבֵּר? ! כִּי הֵלֵא הַמְּנִיעָה הַזֹּאת נִחְשָׁבֶת לְסְתִימָה שֶׁל קוּרֵי עֶכְבִּישׁ כִּנְגַד הַחוֹמוֹת שְׂרוּצָה לְשִׁבֵר בְּדְבוּרוֹ.

וְלִכֵּן חֲזָקֵי וְאֲמִצֵּי מְאֹד לֹא לְפַחַד לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר הוּא מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה שֶׁתִּשְׁפָּכֵי אֶת שְׂבָרוֹן לִבְךָ לְפָנָיו יִתְּבָרַךְ, וְכֵן תִּהְיֶי עֲקֻשָׁנִית לְגַבֵּי הַצְּדִיק וְלְדַבֵּר עִמוֹ וְלַעֲזֹר לוֹ בְּכֹל מַה שֶׁהוּא צָרִיךְ, כִּי זֶה חֵלְקֶךָ לְנַצַּח, וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קנ"א) בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּי בְּקִרְבַת הַצְּדִיק; וְכֵן (שֵׁם סִימָן קנ"ב) עֲקֵר שְׁלֵמוֹת הַנֶּפֶשׁ תְּלוּי בְּקִרְבַת הַצְּדִיקִים; וְהַסְּמִיךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכוּלָתוֹ לְהַכְּפִישׁ אֶת שֵׁם הַצְּדִיק, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שֵׁם סִימָן קס"ג) הַנוֹאֲפִים לְרַב הֵם מִתְּנַגְּדִים לְצְדִיקִים; וְלִכֵּן צָרִיכִים לְאֲזֹר מוֹתְנֵיו וְלֹא לְפַחַד וְכֵן לְדַבֵּר לְהַצְּדִיק וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כָּל מַה שְּׁצָרִיכִים, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַצַּג

(שם סימן ק"ז) לְפַעֲמִים עַל יְדֵי נַחַת רוּחַ וּמַעַט שְׁעוּשִׁים לְצַדִּיק עַל יְדֵי זֶה זוֹכִים לְעוֹלָם הַבָּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַיְחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ד טבת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

בְּאֵתִי פֶה בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה וְהַשְׂאֲרָתִי אֶת אִשְׁתִּי בְּמַצֵּב מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְלִכְן בְּאֵין בְּרִירָה הַחֲלֻטָּתִי לְבוֹא כְּדִי לְדַבֵּר הֵן עִם הַגְּבָרִים וְהֵן עִם הַנְּשִׁים עַל עֵתִיד קְהֵלְתָנוּ, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּבוֹא בְּיוֹם רְבִיעֵי בְּשַׁעַה 14:00 לְמִשְׁךָ שְׁעָה אַחַת בְּאוֹלָם שְׁמַחוֹת, כִּי יֵשׁ לִי דְבָרִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים לְדַבֵּר עִם כָּלֵל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵתָה אִישִׁית תּוֹפִיעַ, זֶה סֵךְ הַכֵּל שְׁעָה אֲבָל זֶה דְבָרִים מְאֹד מְאֹד הַכְּרַחֲיִים לְמַעַן עֵתִיד קְהֵלְתָנוּ, כִּי אַחֲרַת לֹא הִיִּיתִי בָּא, כִּי הַמַּצֵּב מְאֹד מְאֹד חֲמוּר עִם אִשְׁתִּי תַחֲוָה.

וּמִחֵר בְּיוֹם שְׁלִישִׁי תִהְיֶה לִי שִׁיחָה מִיְחַדַּת לְנִשּׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׁזֶה יוֹתֵר חָשׁוּב אֶפְלוּ מִהַגְּבָרִים, לְמַעַן עֵתִיד קְהֵלְתָנוּ, וְלִכְן רְצִיתִי שֶׁתִּהְיֶה בְּבֵית עִם הַיְלָדִים כְּדִי שְׂאִשְׁתְּךָ תּוּכַל לְבוֹא

רצד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רע"א בנחל

לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל בְּשָׁעָה 20:30, וְאֵת זֶה אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית וְאֵל תִּתְחַמֵּק, כִּי זֶה יוֹתֵר נְחוּץ עֲכָשׁוּ מֵהַכֵּל, וְלִכֵּן תַּעֲזֹב אֵת הַכֵּל וְתִתֵּן לְאִשְׁתְּךָ שְׁתִּבּוּא, וְזֶה גַם לְטוֹבָתְךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתַּעֲשֶׂה אֵת רְצוֹנִי.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, כִּי כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם חֵי יֵשׁ לוֹ תְקוּהָ, צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק חֲזָקִים בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ק.ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ד טֵבֵת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

בְּאֵתִי הִנֵּה בְּדַחִיפּוֹת לְמַעַן עֲתִיד קְהֵלְתָּנוּ, עֲזֹבְתִי אֵת אִשְׁתִּי בְּמַצֵּב קְרִיטִי, שֶׁבְּאֵמֶת לֹא הָיִיתִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֵת זֶה, אָבֵל לְמַעַן עֲתִיד קְהֵלְתָּנוּ הִצְרַכְתִּי לָבוֹא לָפֶה לְכַמֶּה יָמִים בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, שֶׁמִּחָר בְּעָרֵב בְּשָׁעָה 20:30 בְּדִיוֹק, שְׁתִּבּוּאֵי לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל, כִּי יֵשׁ לִי עֲנִינִים מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבִים לְדַבֵּר בְּעֲנִינֵי הַנְּהַגָּת קְהֵלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֱמוּנָה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית שֶׁתִּרְאֵי לָבוֹא וּלְהִבִּיא גַם אֵת שְׂאֵר נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְזֶה הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁכָל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרוֹת יִהְיוּ שְׁמָה וְאֵף אַחַת שְׁלֵא תִחְסַר, כִּי בְּבִיאָתְךָ אֵת עוֹשֶׂה חֶסֶד

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רע"א בַּנְּחָל רִצְהָ

לְהַרְבֵּנִית תַּחֲיָה, שְׁנַמְצָאת בְּמַצָּב קְרִיטִי, אֶקְנֶה מְאֹד מְאֹד שְׁתּוּכְלִי לְסִדֵּר מִי שִׁישְׁמֵר עַל הַיְלָדִים, וְאֶגֶב לֹא רִצִּיתִי שְׁתּוּבֹא שׁוּם בֵּת רַק כָּל נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ הַנְּשׂוֹאוֹת, כִּי יֵשׁ לִי לְהִבְהִיר לָכֶם דְּבָרִים קְרִיטִים מְאֹד מְאֹד לְמַעַן רְפוּאָתְהָ שֶׁל הַרְבֵּנִית תַּחֲיָה.

רַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ שְׁאֶסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם חַי יְכוּלִים הַכֹּל לְתַקֵּן וְיֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכוּלְתֶךָ לְסִדֵּר בְּשִׁבְלִי שִׁישְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים כְּדֵי שְׁתּוּכְלִי לְבֹא בְּזְמַן.

הַמְצַפֶּה לְרְאוֹתְךָ בְּדַחֲיִפוֹת

א' קסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר שְׁמוֹת, י"ד טֵבֵת הַתּשַׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קט"ז) אֶת הַצְּדִיק אֵי אֶפְשָׁר לְהַפִּיר מִבְּחוּץ כָּלָל; אֵינן דְּבָר כְּזֶה, מִבְּחוּץ הוּא נִרְאָה מִמֶּשׁ כְּמוֹ אָדָם פְּשׁוּט, כְּמוֹ כָּל אָדָם, כִּי הָעֶקֶר הִיא הַפְּנִימִיּוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֵבְרוֹ? וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל שֶׁהַעֲיִן מְטַעֶה מְאֹד, וְלִכֵּן אֶסוּר לְכַתֵּב אוֹ לִדְבֹר שֶׁהוּא בְּעַל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כִּי

רצו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

מאין יודעים דבר זה? הרי זה כלל גדול: "מי שאומר - אינו יודע כלום, ומי שיודע - אינו מדבר".

ולכן אסור להתבטאות בבטוי כזה על שום בריה שפעולם, כי זו סתם עבודה בעינים, והיום יכולים לעבוד על בן אדם ובקלות להוליך אותו שולל.

עכשו, אם יש אדם שיכול לעזור לך באמת למטה לא ללכת אצלו? העקר שיהיה אחד שיחזק אותך ויוציא אותך מהצרה שלך והדיכאון שלך, ויכול לקרב אותך אל הקדוש ברוך הוא, ולשמח אותך ולתת לך עצות איך להיות תמיד שש ושמח ובמצב רוח טוב, ושתוכל ללכת שלוש פעמים לבית הכנסת ולהתפלל את השלש תפלות - שחרית, מנחה וערבית במנין דיקא, וכן שתוכל להתחיל ללמד בכל יום מקרא, משנה וגמרא וכו' וכו' ולקיים את המצוות בשמחה עצומה, וכן להיות מערב בין הבריות וכו', ושתוכל להסתדר בחיים הן עם האשה והן עם המשפחה וכו'. ואם רב יכול להראות לך את זה, אזי אדרבה, למטה לא ללכת אליו ולא להפך כמותו? וכו' העקר שיוכל להביא אותך אל כל זה, שזה עקר השלמות בחיים, וכך ראוי לבלות את הזמן בזה העולם העובר וכו'.

ולכן אשרי מי שמוציא רב כזה שיכול לחזק אותו בחיים, כי בזה העולם עובר על כל אחד מה שעובר וכו' ואשרי מי שמתחזק מעמד, ואל זה צריכים צדיק שיוכל לשמר עליו שלא יפול מהדבקות בו יתברך ואף על פי כן יוכל להיות מערב בין הבריות, ואת זה מקבלים רק על ידי ההקדמות של רבנו ז"ל

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל רִצּוֹ

שְׁמַגְלָה לָנוּ אֶת עֲנִינֵי הַהִתְבּוֹדָדוֹת - לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ, וּמַצֵּד שְׁנֵי לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ט"ו טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק עַל אֶפֶס שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְנִכְנַס בְּךָ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַה בְּדִיוֹק עָלֵי עוֹבֵר מַה שְׁעוֹבֵר וְכו', וְכו', עָלֶיךָ לְזַכֵּר שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַבִּין אֶת דְּרָכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן נ"ב) מַה שְׁקִשָּׂה קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּהִכְרַח שְׂיִהְיֶה פְּכָה, אָדָם הוּא מְאֹד מְצַמְצֵם וְכו', אָדָם מְלֵא חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וְכו', בְּפֶרֶט שְׁפָגַם בְּכִרְיָתוֹ וְכו', וְשִׁכְלוּ וְדַעְתּוֹ כֹּל כֶּךָ פְּגוּמָה וְכו', אֵיךְ הוּא יְכוּל לְהַשִּׁיג רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹת? בְּדַאי יִהְיֶה לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדַאי יִהְיֶה לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הַנְּהַגָּה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאוֹתוֹ דְּבַר אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שם) כְּמוֹ שֵׁשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּן יֵשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, הַצְּדִיק דְּבוֹק וְנִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא שְׁשִׁים שָׁנָה, וְאֵיךְ אֲנַחְנוּ קְטַנֵּי עָרֶךְ פְּחוּתִים מְלֵאִים עוֹנוֹת הִרְהוּרִים רְעִים הִרְהוּרִים מְגַנִּים פְּגוּמִים בְּפָגַם הַבְּרִית וְכו', וְכו', רוֹצִים לְהַבִּין אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רוֹצִים לְהַבִּין אֶת הַצְּדִיק שֶׁנִּכְלָל בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא?

רחצ אֶשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדְךָ, תִּהְיֶה חֶזֶק לְבוֹא שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה קֶשֶׁה לְךָ, אֲבָל דַּע לְךָ שְׁזֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁמִסִּית אוֹתָךְ לֹא לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁאֵם תְּבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לְךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (לְקוּט בְּלֶק רַמְזוֹ תְּשַׁע"א) מֵהַ הַנְּחָלִים הִלְלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִים לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם טְמֵאִין וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִים, כֵּךְ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת בְּנֵי אָדָם נִכְנְסִים לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מִצְוֹת, וְלִכֵּן לֹא בַּחֲנָם שְׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם לֹא יִתֵּן לְךָ לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, בְּקִיץ זֶה חֵם מְאֹד, בְּחֶרֶף זֶה קָר מְאֹד, הוּא יִמְצָא לְךָ כָּל מִינֵי תְרוּצִים שְׁלֹא תְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁאֵם יִהְיֶה בְּאֵ לְבֵית הַכְּנֶסֶת הוּא נִמְצָא בְּמִנְחָה יִשְׂרָאֵל, וְאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה פֶּרֶק ח') מִי שֶׁהוּא מְשַׁכֵּים וּמְעַרִיב לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית הַמִּדְרָשׁ לְהַשְׁלִים עֲשָׂרָה, עַלֵיהֶם הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים נה, יט) "פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי".

וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדְךָ תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק, תִּצִּית אוֹתִי וְתִשְׁמַע אֶל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הֶרְבֵּי שְׁלָנוּ וְהוּא בִקֵּשׁ מְאֹד שְׁנִלְמַד אֶת הַסֵּפֶר שְׁלוֹ "לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן" וְאָמַר שֶׁהַסֵּפֶר שְׁלוֹ זֶה הָאֲתַחְלָתָא דְגֵאוּלָּה, וּמֵאַחַר שֶׁיִּצְא בְּעוֹלָם אֲנִי רוֹצֶה שֶׁיִּתְמַיְדוּ בּוֹ עַד שֶׁיִּהְיֶה שְׁגוּר בְּעַל פִּה, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ לְהִיּוֹת מִקְרֵב לְרַבְּנוּ ז"ל זֶה תְּלוּי רַק כְּפִי שְׁלוֹמֵדִים "לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן", שְׁאֵל יִטְעוּ אוֹתָךְ שֶׁיִּכּוֹלִים לְהִיּוֹת חֲסִיד בְּרִסְלָב בְּלִי לְלַמֵּד "לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן".

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל רַצֵּט

נָא וְנָא כָּל כֶּף חֶבֶל יוֹם בָּא יוֹם הוֹלֵךְ, וְאַתָּה שׁוֹכַח לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ כִּמָּה מְלִים, אַתָּה רוֹצֵה לְדַבֵּר שְׁעָה שְׁעָתִים שְׁלוֹשׁ, אָבֵל זֶה לֹא הוֹלֵךְ לָךְ אִזְ אַתָּה לֹא מְדַבֵּר, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה מִמֶּךָ רַק כִּמָּה דְבוּרִים, אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ אֵיזָה נַחַת רוּחַ אַתָּה גּוֹרֵם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזֵה שְׂאַתָּה מְדַבֵּר רַק כִּמָּה מְלִים, לֹא הֵייתִי מִפְסִיק לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבִּי וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּאַתִּי פֹה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ כְּדֵי לְדַבֵּר הַיּוֹם בְּלִילָה עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכוֹלְתְּךָ לְשַׁלַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ אֶל הַדְּרָשָׁה, וְאַתָּה תָּבוֹא מִחַר בְּצַהָרִים בְּשַׁעַר 14:00 סֵף הַכֹּל יֵשׁ לִי לְדַבֵּר שְׁעָה אַחַת וְזֶה עֲנִין חָרוּם מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קסג.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ט"ו טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשִׂי כָּל מָה שְׂבִיכוֹלְתְּךָ לְהַתְחַזֵּק, וְאַל תַּחֲיִי שְׂבוּרָה מְכֹל מָה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי הַחַיִּים לֹא קָלִים לְאַף אֶחָד, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים שְׁלוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תַּתְחַזְּקִי בְּאַמוּנָה

ש אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנַחֵל

פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ וְתִדְעֵי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא
מִתְנַהֵג לְבַד אֲלָא בְּהַשְׁגָּחַתּוֹ הַפְּרָטִית, וְלִכֵּן תַּחֲזִיקֵי מֵעֵמֶד לֹא
לְהַשְׁבֵּר מִכָּל הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ.

חֲזָקֵי מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה אַף שְׂאֲנֵי יוֹדַע שְׂקָשָׁה לָךְ
לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה מְרַב הַתְּסַכּוּל שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אָבֵל בְּכָל זֹאת יֵשׁ
לָנוּ רַבֵּי גְדוֹל שֶׁהוּא הַזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאָמַר
(לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
זֶה לֹא סֵתָם עֲצָה שָׂרְבָנוּ ז"ל נוֹתֵן לָנוּ שְׁנֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה אֲלָא הוּא
אוֹמֵר שְׂזוֹ הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׂפָה תְלוּיָה כָּל הַמִּצְוּוֹת, רַק
לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, לָמָּה? כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת שְׂמִינָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׂלֵבוֹ
שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, בְּזֶה שְׂאֵשָׁה שְׂמִינָה עִם הַמִּצְוּוֹת שְׂלָה, עִם
הַיְהוּדוֹת שְׂלָה עִם הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה שְׂלָה וְכוּ', וְכוּ', בְּזֶה הִיא
מְגַלָּה אֶת טַהַר לְבָבָהּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תְּהִי שְׂמִינָה
הַיּוֹם, אֵל תִּדְחֵי אֶת הַשְׂמִינָה לְמַחֵר, חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(תְּנַחֲוּמָא שְׂמִינֵי) אֵינן הַשְׂמִינָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח
הַיּוֹם שְׂמִינָה לְמַחֵר, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׂבִיכוֹלְתָךְ לֵהִיּוֹת שְׂמִינָה
הַיּוֹם הַיּוֹם הַיּוֹם דִּיקָא, כִּי הִנֵּה הַיּוֹם יַעֲבוּר לָךְ וְאִם תְּהִי
מְמַרְמֶרֶת וּמְדַכָּאת מֵאִיזוֹ סָבָה שָׂרַק לֹא תְהִיָּה וְכוּ', וְזֶה לֹא יַעֲזוּר
לָךְ וְכוּ', אֲזִי לָמָּה לָךְ לֵהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן?
תְּצִיִּיתִי אֶת הַרְבֵּי שְׂלָנוּ, אֶת הַצְּדִיק שְׂלָנוּ וְלֹא תַתְחַרְטֵי.

כָּל פַּעַם שְׂמִשְׁהוּ כּוֹאֵב לָךְ וְכוּ', אוֹ מִשְׁהוּ מִצִּיק לָךְ וְכוּ'
תְּרַגְלֵי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם

אֲשֶׁר שָׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחֵל שֵׁא

שְׁלֵף, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָב הַרְחֵמֵן שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וּבּוֹדֵאֵי שׁוֹמֵעַ גַּם אֶת הַתְּפִלוֹת שְׁלֵף, וְאֶפִּילוּ שָׂרָק תְּהִיָּה תְּפִלָּה קְצָרָה מְאֹד, אֲצֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר כָּל תְּחִנָּה כָּל בְּקִשָּׁה שָׂרָק מִבְּקָשִׁים מְמַנּוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּאֵתִי לִפְנֵי בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כִּי הִשְׁאַרְתִּי אֶת אֲשֵׁמִי תְּחִיָּה חוֹלָה מְאֹד, אָבֵל יֵשׁ לִי מָסָר לְמָסָר לָךְ, לְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׂבִיכוֹלְתָךְ לְבוֹא הַיּוֹם בְּלִילָה לְשַׁעוֹר בְּדִיוֹק בְּזִמְנִי, וְתִבְקָשִׁי אֶת בְּעֵלְךָ שִׁישְׁמַר עַל הַיְלָדִים אוֹ תִקְחֵי אֶת הַבָּנוֹת הַגְּדוֹלוֹת שְׁאֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִבּוֹאוּ עִכְשָׁו, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׂיִבּוֹאוּ רַק נְשִׁים נְשׂוֹאוֹת וְלֹא בָנוֹת, כִּי יֵשׁ לִי דְּבָרִים מְאֹד מְאֹד דְּחוּפִים לְדַבֵּר עִם נְשׂוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבוֹאֵי וְאוֹלֵי נִפְעַל בִּיחֹד לְרַפּוּאֵת אֲשֵׁמִי תְּחִיָּה.

הַמְּקַנָּה לְרֵאוֹתָךְ

א' קסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, ט"ו טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת הַתְּרוּמָה עַל סָךְ 10,000 אֶלֶף דּוֹלָר, עֲבוּר עֲזָרָה לְצֵאת מֵהַחֻבוֹת שְׁלִי, בְּזָכוֹת זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא רַחֲמִים עָלֶיךָ וְיִשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה וּבְכָל

שב אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

אשר תפנה תשכיל ותצליח, ואף אחד לא יוכל להרע לך, ואדרבא מה ששיך לך יחזור אליך ועוד יתוסף ברוחניות ובגשמיות גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' קסה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, ט"ו טבת ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

אין לי מלים להודות לך על החסד שעשית אתי שהלות לי 5,000 שו כדי לצאת מהחובות, הקדוש ברוך הוא יעזור שתזכי לצאת מכל החובות וישקם אותך ותהיי הכי מאשרת בתיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' קסו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמות, ט"ו טבת ה'תשע"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתראה להתחזק בכל מה שעובר עליך, אני יודע היטב היטב מה עובר עליך מבית ומבחוץ, אבל יש לנו רבי מאד מאד גדול, שהוא למד אותנו

אָשֶׁר שַׁנַּת תַּשַּׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחַל שֶׁג

(לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עח): אין שום יאוש בעולם כָּלֵל, אין דְּבַר כְּזֶה לְהִתְיַאֵשׁ, אִפְלוּ שְׁאֲדָם נִמְצָא בְּצָרָה הַכִּי גְדוּלָה, אֲסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֻמָּן, הוּא רַק מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה אֶל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּנוּ. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, אִיפֹה שֶׁתֵּלֵךְ, אִיפֹה שֶׁתִּסְתַּכַּל אִיפֹה שֶׁתִּסְתַּוְּבַב, דַּע לָךְ, שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, אֲלֹא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדֵּי נִמְצָא, וְנִתְלַבֵּשׁ בְּלִבוֹשִׁים שְׁנוּרָא לְמַרְאֵה עֵינֵינוּ: דוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, שֶׁהַכֹּל זֶה עֶצֶם עֶצְמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וַיֵּשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁאֵינָנו מְבִינִים.

סוּף כָּל סוּף עֲלֵינוּ לְזַכֵּר שְׁאַנְחָנוּ קְטִנֵּי שְׁכָל, קְטִנֵּי עֶרֶךְ, אִיךְ אָנוּ יְכוּלִים לְהַשִּׁיג רוּחַנִיּוֹת? ! וְלָכֵן אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן נב), שְׁעוּלָה לְכָל אֶחָד קְשִׁיּוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי לֹא יִתְכַּן שְׁאֲדָם עִם שְׁכָל כָּל-כָּךְ קִטְוֵן, שְׁיִכּוֹל לְהַבִּין דְּרַכֵּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִזֶּה בָּא שְׁנִכְנַס בְּאֲדָם כָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת וְקְשִׁיּוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — לָמָּה זֶה כָּךְ, וְלָמָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּךְ, וְלָמָּה אָנוּ סוֹבְלִים, אֲבָל אָנוּ קְטִנֵּי עֶרֶךְ, אִין לָנוּ שְׁכָל כָּלֵל, וְלָכֵן עֲלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רַבְּנוּ ז"ל אֹמֵר: כָּמוֹ שְׁיֵשׁ קְשִׁיּוֹת עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּךְ יֵשׁ קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיקִים, מַה זֶה צְדִיק? אֹמֵר חֲבִקוּק הַנְּבִיא: "וְצְדִיק בְּאַמוּנָתוֹ יִחְיֶה", צְדִיק זֶה אָדָם שֶׁעוֹבֵד אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁשִׁים שָׁנָה רְצוּפוֹת, וְאֵינוֹ מְסִיחַ דַּעַת כְּרַגַּע מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵיֵשׁ לָנוּ מִשָּׁג מַה זֶה? ! אָנוּ רַק הִתְחַלְנוּ לְחַזֵּר בְּתִשְׁבּוּבָה,

דש אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל

וּכְבָּר אָנוּ רוֹצִים לְהִבִּין אֶת הַצְּדִיק? ! אָנוּ מְלֵאִים חֲטָאִים וּפְשָׁעִים וְעוֹנוֹת, וּכְבָּר אָנוּ רוֹצִים לְהִבִּין אֶת הַצְּדִיק, עִם הַשָּׂכֵל הַמְּלַכְלֵךְ שֶׁלָּנוּ, הַצְּדִיק שִׁיגַע וְטוֹרַח לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁשִׁים שָׁנָה, וּמוֹכֵן בְּכָל רֵגַע וְשָׁעָה לְמָסַר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה? ! מִמֵּילָא יֵשׁ לָנוּ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעַל הַצְּדִיק, סִיּוּם רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר: אֲשֶׁרִי אָדָם שָׂאִין לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹדַע שָׂאִינוּ יוֹדַע, אֲשֶׁרִי אָדָם שָׂאִין לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, יוֹדַע שָׂאִינוּ יוֹדַע. וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַצְּדִיק, שְׁגִלָּה לָנוּ עֲצוֹת כְּאֵלוֹ לְהִתְחַזֵּק, זָכַר אֲשֶׁר יֵשׁ לָנוּ רַבִּי כָּל-כֶּף גְּדוֹל, שְׁצַעֵק "אֵל תִּתְיַאֵשׁ" ! זָכַר גַּם זָכַר, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֵא רַחֲמִים, וְאֵל תִּתְיַאֵשׁ בַּמַּצְבִּים הַכִּי קִשְׁיִים.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּקַּח עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ, תָּבוֹא לְהִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם: שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמַנְיָן, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִיּוּם ח'). כִּי זֶה מַחְנָה יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ כָּל זְמַן שִׁיְהוּדִי בָּא לְהִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּמַנְיָן, יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁהוּא בְּמַחְנָה יִשְׂרָאֵל, בְּרֵגַע שְׁמֻזְלֵזֵל בְּתַפְלָה אַחַת, הֵינּוּ שְׁפָה לֹא בָּא לְהִתְפַּלֵּל שַׁחֲרִית, פֶּה מַחְמִיץ תְּפִלַּת מְנַחָה וְכו', פֶּה גּוֹזֵר מֵהִתְפַּלֵּה וּמִדְּלַג, וְאוֹמַר רַק בְּרִכּוֹת, בְּרוּךְ שְׂאֵמַר, אֲשֶׁרִי וְכו' וְכו', דַּע לָךְ שֶׁזֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שֶׁלֹּאט לֹאט מְנַתֵּק אוֹתְךָ מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אוֹמַר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת הֵם שְׁלֹשֶׁת הַמַּחֲיִין: חֲכָמָה, בִּינָה, דַּעַת, וְזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִפְּגַם הַבְּרִית, מִנְּאוּף.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בְּנִחַל שֶׁה

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תַּעֲשֵׂה לְעֲצֻמְךָ חֵק, שְׂאֵתָה סוֹחֵב
אֶת גּוֹפְךָ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וַיְהִי מָה.

אֲבַקֵּשׁךָ מְאֹד, רַק תִּתְחַזֵּק וְאַל תִּהְיֶה שָׁבוּר, וְאַנִּי
מִבְּטִיחְךָ אִם תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, וְתִקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ רַק לְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר לְךָ עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טֵבֶת ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נִרוּ
יְאִיר.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד עוֹבְרִים מִשְׁפָּרִים וְגַלִּים, וְאִין אִף אֶחָד שְׂיִכּוֹל
לְהַנְצִיל מִזֶּה, וְהַסָּבָה הִיא פְּשׁוּטָה, כִּי הַגּוֹף מְרַכֵּב מֵאַרְבָּעָה
יְסוּדוֹת: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עֶפֶר; שְׂמֶשֶׁם, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'). יוֹצְאוֹת כָּל הַתְּאֻוֹת וְהַמְדוֹת
רְעוֹת שֶׁל הָאָדָם, מֵאֵשׁ בָּא הַכַּעַס וְהַעֲצָבָנוּת, מִרוּחַ בָּא
שְׂאֵדָם מִפְּטָט וּמִדְּבַר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, מִמַּיִם בָּאוֹת
הַתְּאֻוֹת, שְׂאֵדָם מִתְּאֻוָּה לְכָל מִינֵי דְבָרִים מְגַנְנִים: נֶאֱוָף,
כֶּסֶף, אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, לְהִיּוֹת זוֹלָל וְסוֹבָא, מֵעֶפֶר בָּאָה עֲצָבוֹת
וּמֵרָה שְׁחוּרָה וְדִכְאוֹן. הָרַב שֶׁל הַגּוֹף זֶה מִכַּח הָעֶפֶר, אֲשֶׁר
מִן הָעֶפֶר בָּאָה, כְּאֵמוֹר, הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת וְהַדְּכוּן, וְכִמוֹ
שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט), שְׂמִכַח הָעֶפֶר

שו אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחֵל

בָּאָה הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וּמִמִּילָא הַגּוֹף שֶׁל הָאָדָם נִמְשָׁךְ תָּמִיד אֶל הָאַרְבָּעָה יְסוּדוֹת הָאֵלוֹ, אֲשֶׁר לְכֵן הָאָדָם הוּא כַּעֲסָן, וּמִתְאַוֶּה לְכָל מִינֵי תְּאוֹוֹת, וּמִפְּטֹפֵט כָּל הַעוֹלָה עַל רִחוּ. מֵה שְׂאִין כֵּן הַנְּשֻׁמָּה הִיא חֵלֶק אֶלּוֹק מִמַּעַל, וְרוּצָה תָּמִיד לְהִדְבֵּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַעֲלוֹת מַעְלָה מַעְלָה מַעְלָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב תָּמִיד מִטָּה מִטָּה מִטָּה. וְלִכֵּן יִשְׁנֶה רִיב בֵּין הַנְּשֻׁמָּה וּבֵין הַגּוֹף, וְקִשָּׁה מְאֹד מְאֹד לְקִשֵּׁר בֵּין הַנְּשֻׁמָּה לַגּוֹף. אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב), שֶׁעֶקֶר הַעֲבוּדָה שֶׁל הָאָדָם, לְזַכֵּךְ כָּל-כָּךְ אֶת הַגּוֹף, שְׁגָם הַגּוֹף יִהְיֶה מְקֻשָּׁר אֶל הַנְּשֻׁמָּה, שְׂזָה מֵה שְׁכַתּוֹב: "מִבְּשָׂרִי אֲחִיזָה אֶלּוֹק", מִבְּשָׂר הַגּוֹף הַגִּשְׁמִי אֲרָאָה אֱלֻקוֹת. אֲבָל זֶה לּוֹקֵחַ הַרְבֵּה זְמַן, וְהַרְבֵּה עֲבוּדָה, וְהַרְבֵּה הַתְּמִדָּה וְתַפְלָה, לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי רוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ", "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּזְכֹּךְ לִי אֶת הַגּוֹף, שֶׁהַנְּשֻׁמָּה תֹּאִיר בִּי אֶת אוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא". וְכֵן צְרִיכִים הַרְבֵּה תוֹרָה לְלַמֵּד, וְכַךְ מִתְקַשְּׁרֵת הַנְּשֻׁמָּה אֶל הַגּוֹף.

אֲבָל זֶה לֹא הוֹלֵךְ קָל, וְלִכֵּן פְּעַם הַנְּשֻׁמָּה מִתְגַּבֶּרֶת עַל הָאָדָם, וּפְעַם הַגּוֹף מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם, וְעַד שֶׁמִּתְחַבְּרִים יַחַד לּוֹקֵחַ הַרְבֵּה זְמַן, וְעַד אִזּוֹ הַמַּצָּב הַנַּפְשִׁי שֶׁל הָאָדָם יְרוּד מְאֹד, שֶׁכָּל אֶחָד סוֹבֵל מֵה שְׁסוּבֵל. וְלִכֵּן צְרִיכִים בְּכָל יוֹם הַתְּחִיבוֹת חֲדוּשָׁה.

וּבְשִׁבִיל זֶה יֵשׁ לָנוּ אֶת רַבּוֹנוּ ז"ל שֶׁהוּא הָרַבִּי שְׁלָנוּ, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְאִם נַחֲזִיק מִמֶּמֶד, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ.

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל שׁו

וְלִכְּנֵן אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, תִּתְחַזֵּק, וְתִרְאֶה שֶׁהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֹו צְרִיכָה
לְהִיּוֹת הַנִּקְדָּה הָעִקְרִית, כְּשֶׁאֲדָם שְׂמֵחַ, מִמִּילָא הַגּוֹף
מִתְבַּטֵּל, כִּי הַגּוֹף הוּא גּוֹשׁ עֶפֶר, שְׂמֵשׁ נִמְשַׁכֵּת עֲצָבוֹת
וְעֲצָלוּת, וְהַנְּשִׂמָה הִיא חֶלֶק אֱלוֹק מִמַּעַל, וְכִשֶׁאֲדָם שֶׁשׁ
וְשִׂמְחַ, הוּא מְקַשֵּׁר אֶת הַגּוֹף לְנִשְׂמָה וְהַנְּשִׂמָה לְגּוֹף. וְלִכְּנֵן
תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר, וְאֵל תִּשְׁאִיר אֶצְלְךָ כְּרַגַּע עֲצָבוֹת
וְדִכְאוֹן, תִּשְׁמַע קְלָטוֹת שֶׁל שְׂמֵחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר אֶצְלְךָ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

א' קסח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טֵבַת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי סוּף כָּל סוּף מֶה נִשְׁאֵר מִהָאָדָם רַק זֶה
שֶׁשֵּׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם נִקְדַּת הַמְּצוּוֹת שֵׁשׁ בּו, כִּי יִמְיִנו כְּצֵל עוֹבֵר,
הַחַיִּים פּוֹרְחִים, הֵנָּה יוֹם הֵנָּה לְיִלְדָה וְהֵנָּה שְׂבוּעַ וְכוּ', וְהַכֵּל
פּוֹרֵחַ כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צו סִימָן ב') כְּצֵל יִמְיִנו עַל
הָאָרֶץ וְהַלְוָאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֹּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל
עוֹף בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עָף, וְדוֹד הַמְּלִךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים צ') יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ
בָּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן סִימָן
ש"א) שֶׁהַשְּׂבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים לְאָדָם כְּמוֹ רַבַּע שַׁעַה, וְלִכְּנֵן

שח אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

אֲשָׁאֵל אוֹתָךְ הָאֵם כִּדָּאֵי בְּשִׁבִיל רַבַּע שָׁעָה לְאַבְדֹת אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֵת הָעוֹלָם הַבָּא? הֲלוֹא בְּזֶה שְׂאֵתָה תִּשְׁמַח עִם נִקְדַּת הַטּוֹב שֵׁישׁ בָּךְ בְּזֶה בְּעֶצְמוֹ יֵשׁ מִצְוָה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמַח עִם הַטּוֹב שֵׁישׁ בּוֹ בְּזֶה הוּא מְגַלֶּה אֶת טֹהַר לְכַבּוֹ, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה סִימָן א') כְּשֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלֻבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וּבְכָל רִגַע וְרִגַע שֶׁהָאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַח עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזֶה הוּא מְגַלֶּה שֶׁהוּא מְאָמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְעַל יְדֵי זֶה מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עוֹוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעֲוֹלָם רַק לַהֲיִית׃ בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן כִּי אִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה הֲרֵי הַשְּׂכִינָה תִּשְׂרָה בָּךְ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (שִׁבְתָּ ל'): אֵינן הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ עֲצָבוֹת אֲלֵא מִתּוֹךְ שְׂמֵחָה שֶׁל דְּבַר מִצְוָה, וְלִכֵּן לָמָּה שְׂלֵא תִהְיֶה שְׂמֵחַ? הֲרֵי מֵרַב שְׂמֵחָה שֶׁתִּשְׂמַח בּוֹ יִתְבָּרַךְ יוֹפִיעַ לָךְ רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (יְרוּשְׁלָמִי סֵפֶה פֶּרֶק ה' הַלְכָה א') אֵינן רוּחַ הַקְּדוֹשׁ שׁוֹרָה אֲלֵא עַל לֵב שְׂמֵחַ, וְאֵל תִּדְחָה אֶת הַשְּׂמֵחָה מִיּוֹם לְיוֹם, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֵינן הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנָּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמֵחַ לְמָחָר, וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו') אֲשֶׁה בַּעֲלָה מִשְׂמֵחָה, וְכֵן תִּשְׂמַח אֶת יְלָדֶיךָ, וְכֵן תִּשְׂמַח אֶת כָּל יְהוּדֵי, אֲשֶׁר אֵינן עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזּוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֶצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כֻּלָּל, וְכָל יוֹם וְיוֹם הוּא שָׁשׁ וְשִׂמַח עִם הַיּוֹם הַזֶּה.

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל שֵׁט

נא וּנְא אַל תְּהִיָּה בְּטֻלָן תְּלַמֵּד הַיּוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁיִי עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת שְׁבוּעַ, וְכֵן תִּגְרוֹס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וְהַעוֹלָה עַל הַכַּל אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה יִבְמוֹת צ"ו וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַזֶּה אֲפִלוּ בְּגִירְסָא, הָעֵקֶר שְׁאֵל יַחֲסֹר לָךְ בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא שְׁזָה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי ג'מ'ר'א' רַאשֵׁי תְּבוֹת הָאֲרַבְעֵ מְלֵאכֵי שְׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים עַל הָאָדָם ג'בְּרִיאַל מ'יכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאַל.

הָעֵקֶר תִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמָּךְ מִכַּעֲס שְׁלֵא תְהִיָּה בְּכַעֲס עַל אֶף אֶחָד, וְעַל אֶף שְׁעָשׂוּ לָךְ עוֹלוֹת, עִם כָּל זֹאת דַּע לָךְ שְׁכַל מִי שְׁעוֹשֶׂה רַע לְשֵׁנִי וּבִפְרֹט מִי שְׁמַשְׁלֵם רָעָה תַּחַת טוֹבָה, כְּבָר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מְשַׁלֵּי י"ז) "מְשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא תִּמּוֹשׁ רָעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ", וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְדַבֵּר זֶה, כִּי מִי שְׁמַשְׁלֵם רָעָה תַּחַת טוֹבָה וּבִפְרֹט לְצַדִּיק הוּא יִקְבַּל אֶת הָעֲנֵשׁ שְׁלוֹ בְּצוּרָה כְּזֹאת שֶׁהוּא לֹא חָלַם עַל זֶה, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הַצַּדִּיק, וְתִזְכֹּר אֶת הַטּוֹב שְׁעָשִׂיתָ וְעוֹשֶׂה וְעוֹד יַעֲשֶׂה לָךְ, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְבֹזִיִן הַצַּדִּיק, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִקְפִּיד עַל זֶה בְּיֹתֵר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתִּדְבְּרִים הָאֵלּוּ יִפְנֹסוּ בְּתוֹךְ לְבָךְ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת ה'תְּשַׁע"ה

שי אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני פעלות שבעולם רק להיות בשמחה ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת תראי מה שעובר עלי וכו', ואף על פי כן אני מתחזק ומחזק אחרים, ואני יודע שזה לא קל אבל מי שמוסר את נפשו עבור השמחה הקדוש ברוך הוא משפיע עליו שפע רוחני ושפע גשמי, ולכן תעשי כל מה שביכולתך רק להיות שמחה ועליזה.

נא ונא תראי לזכר את החסדים שעשה עמך הצדיק, ולכן תראי לפרסם את הצדיק, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן י"ז) מי שמפרסם את הצדיק זוכה לשמחה, וזכרי היטב את כל הטובות שהצדיק עשה לך, ותשמרי מאד מאד מאלו הכלבים הנובחים המדברים נגד הצדיק, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קנ"ה) הדבורים שדוברים על הצדיק לסוף שדבריהם נהפך עליהם ונופלים למשכב, ורואים שכל אלו שמצערם את הצדיק לסוף מקבלים ענש כזה שלא חלמו, ולכן אשרי מי ששומר על הצדיק שלא יצא עליו שם רע, ואשרי ואשרי מי שלא גונב את הצדיק שאחר כך ישלם בנפשות רחמנא ליצלן.

נא ונא תתחזקי ותעשי חסד עם הזולת ועקר החסד הוא לחזק לעודד ולשמח עוד אשה שאין עוד חסד יותר גדול מזה, כי יש כל כך הרבה נשים מכות שעובר עליהם משברים וגלים וכזה שמחזקים ומעודדים ומשמחים אותם מצילים אותם

אֲשֶׁר שָׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בְּנֶחֱל שִׂיא

פְּשוּט מְמוֹת לְחַיִּים, וְלִכֵּן אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה כְּמוֹ לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח נְשִׁים מְכוֹת וּשְׁבוּרוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְשִׁיכִי בְּמִצְוָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת רַק לְחִזֵּק אַחֲרוֹת שְׂאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה.

אֲנִי מְכַרְחַח לְהַגִּיד לְךָ בְּזֶה שֶׁקִּבַּלְתָּ עַל עֲצָמְךָ קִבְלָה חֲזָקָה, אֲזוֹ בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ שְׂמוֹ יֵשׁ לְאַשְׁתִּי רְפוּאָה וְנִתְעוֹרְרָה וְכו', וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ קִבְלוֹת טוֹבוֹת, וְתִרְאֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוּב אוֹתָךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' ק.ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טֵבַת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַעוֹבֵד הַיְקָר בְּעִמּוֹתַת "יִשְׁמַח צְדִיק" ... יִשְׁמְרֵהוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

בְּאִתִּי לְהוֹדִיעַ לְךָ שֶׁהַיּוֹם נִתְחַלַּף הַהֲנַהֲגָה בְּעִמּוֹתַת "יִשְׁמַח צְדִיק" וְהַמְּנַכֵּ"ל הוּא הָרַב ... נְרוּ יְאִיר, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּצִיֵּת אֶת הוֹרְאוֹתַי, וְכֵן אִם יֵשׁ לְךָ אֵיזוֹ תְלוּנָה אוֹ בְקִשָּׁה תִּגַּשׁ רַק אֵלָיו.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שיב אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנַּחַל

א' קעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טַבַּת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְזָכֹר גַּם זְכוֹר אֲשֶׁר צָעַק רַבְּנוּ ז"ל בְּקוֹל עֲמוּק מְאֹד (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֵלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל! אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַתְיַאֵשׁ, כִּי רַחֲמָיו יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וּבַפְּרָטִיּוֹת לְאֵלוֹ שְׁפוּנִים רַק אֵלָיו וְלֹא בּוֹטְחִים בְּשׁוֹם אָדָם.

זֶה הַלְמוּד הָעֲמֵק שֶׁלְמַד אוֹתוֹ רַבְּנוּ ז"ל אֲשֶׁר מִכָּל צָרָה וְצוּקָה אֵין עֲצָה אַחֲרֵת לְאֵן לְפָנוֹת וּלְאֵן לְבָרַח רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיִרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּשִׁפְתֵי הָאֵם שְׁלוֹ (כָּל אֶחָד בְּאִיזוֹ שִׁפָּה שֶׁהוּא רְגִיל), כִּי הַדְּבֹר בְּשִׁפְתֵי הָאֵם מוֹשֵׁךְ מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֵל תַּתְיַאֵשׁ אֶפְלוֹ שֶׁהִגַּעַתְּ כִּבֵּר לְמַצְבִּים הַכִּי גְרוּעִים וְכוּ' עִם כָּל זֹאת זְכוֹר גַּם זְכוֹר אֲשֶׁר (תְּהִלִּים קמ"ה) "טוֹב הוּי"ה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", רַק תִּפְנֶה אֵלָיו וְתִרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

עֲלֶיךָ לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, וְדוּמָם צוּמַח חַי מְדַבֵּר זֶה לְבוֹשׁ לְגַבִּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּכְכֹל שֶׁתִּזְכֶּה לְמָסַר אֶת כָּל כְּלָף אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ כֵּן יֵאִיר עֲלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ.

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל שִׁיג

יָדַע שֶׁהַעֲקָר הוּא רַק "בְּטוּל" - לְבַטֵּל אֶת כָּל כְּלָף אֵלָיו
יִתְבַּרֵךְ, וּכְפִי שְׁמִבְטָלִים עֲצָמָם רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ בֶּן מֵאִיר
עָלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ מְכַל רַע וְאָף אֶחָד לֹא
יְכוּל לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוֹם רַע בְּעוֹלָם. וְאֲדַרְבֵּה, כָּל אֱלוֹ שְׁעוֹשִׁים לוֹ
רַע וְכוּ' יָשׁוּב הָרַע עֲלֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מִשְׁלֵי יז)
"מִשִּׁיב רָעָה תַחַת טוֹבָה לֹא יִמוּשׁ רַע מִבֵּיתוֹ", וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יָשׁוּב גְּמוּל לְרָשָׁע מֵה שְׁמַגִּיעַ לוֹ וְיִהְיֶה נֶעַ וְנָד כְּקִיץ עַד
שְׁיִמּוֹת מִיתָה מִשְׁנָה, וְאֵת כָּל זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִמִּי
מְדַבֵּר וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא שָׁלֵם לָךְ רַק רָעָה תַחַת טוֹבָה, וְלִכֵּן חֲפָה
בְּסִבְלָנוֹת וְתִרְאַה מֵה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְשִׁיב לוֹ כְּגִמּוּלוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קַעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טֵבַת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... תַחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יֵשׁ רַק מִיעוּט דְּמַעוּט חוֹגְגִים אֶת חַגֵּם שֶׁהוּא חַג גּוֹיִים,
וְלִדְעָתִי זֶה בָּא לָהֶם מַחְסְרוֹן יָדַע בְּחֹמֶר הָאֶסוּר הַזֶּה.

מְלַבֵּד זֹאת, הֵם שׁוֹכְחִים לְגַמְרִי כִּי זֶה אֲלֵפִים שָׁנִים אֲשֶׁר
אֱלוֹ הָעֲרָלִים הַנוֹצְרִים הָרְגוּ וְשָׁחְטוּ וְשָׂרְפוּ בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת
מִשְׁנֹת מְלִיוֹנִים מֵאַחִינוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, גְּבָרִים נָשִׁים וְיִלְדִים חֲפִים

שיד אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל

מִפְּשַׁע, רַק מִפְּנֵי שֶׁהֵם יְהוּדִים, וְעַדִּין בְּתוֹךְ תּוֹכֶם הֵם שׁוֹנְאִים
אֶת עַם יִשְׂרָאֵל כְּלָם כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (סְפָרִי
בְּהַעֲלוֹתָךְ) הִלְכָה בִּידוּעַ שְׁעֵשׂוֹ שׁוֹנֵא לִיעֶקֶב, וְעַדִּין הַשְּׁנֹאָה
שְׁלָהֶם כְּבִדָּה וְכוּ' וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם.

הַבְּעֵיָה הַכִּי עֲקָרִית שְׁשׁוֹכְחִים אֵלָיו שְׁחֹגְגִים אֶת חַגָּם,
שֶׁהַעֲמָלְקִים לָקְחוּ קוֹדֶם לְתָאֵי הַגְזוֹ אֶת אֵלֹו שֶׁהִתְבּוֹלְלוּ בִּינֵיהֶם,
וְאֶפִּילוֹ אֵלֹו הַמִּסְכָּנִים שֶׁהִתְנַצְרוּ רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן לֹא הוֹעִיל לָהֶם
שׁוּם דְּבָר, אֶלָּא לָקְחוּ אוֹתָם הָרֵאשׁוֹנִים לְעַבּוֹדַת פְּרָךְ בְּמַחְנֵה
הַסִּגְר וְהִתְעַלְלוּ בָּהֶם וְכוּ' עַד שֶׁהַכְּנִיסוּ אוֹתָם בְּתָאֵי הַגְזוֹ. וְאֵת
זֶה צְרִיכִים לְזַכֵּר וּלְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עֲשֵׂה
לָךְ עֲמָלְק", שְׂזוֹ מִצְוֹת עֲשֵׂה לְזַכֵּר תְּמִיד מֵהַ שְׁעֵשׂוֹ לְנוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחְזִיר אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קַעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת, י"ז טֶבֶת ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ
יְאִיר.

אֲתָה צָרִיךְ לְרֵאוֹת לְהִתְחַזֵּק עִם כָּל הַכּוֹחוֹת, כִּי
הַסְּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם בְּכָל מִינֵי
תַּרְגִּילִים, וּמְכַנֵּס בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, כְּאֵלֹו אֵינּוּ
שׁוֹה שׁוּם דְּבָר, אֲבָל בְּאֵמַת כָּל זְמַן שְׁאָדָם חֵי, יְכוּל לְתַקֵּן

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחַל שֵׁטוּ

אֶת הַכֹּל, וְלֹא רַק זֹאת אֶלָּא לְהַתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵימוֹהֵר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל, תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן, כֹּל זְמַן שְׂאָדָם חַי, יְכוּל לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: יְחִיד שֶׁשָּׁב מוֹחֲלִים לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אִם אֶחָד מֵרְגִישׁ שֶׁהוּא הֵכִי גְרוּעַ בְּעוֹלָם, וְאִין גְרוּעַ מִמֶּנּוּ, אִם חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה עִם לֵב אֲמֵת, לֵב נְכוּן, אֲזַי לֹא רַק לוֹ מוֹחֲלִים, אֶלָּא לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְמִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא אַתָּה, אַתָּה נִמְצָא בְּמִצְבַּב הֵכִי גְרוּעַ, וְחוֹשֵׁב שֶׁזֶה סוּף הָעוֹלָם, וְלָכֵן תִּקַּח עֲצָמְךָ בְּיַדְיךָ, וְתִרְאֶה לְהִיּוֹת רַק שְׂמַח, אֲזַי אַתָּה יְכוּל לְהַכְרִיעַ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְכַף זְכוּת, וּבְזֶה תִּבְיֵא אֶת הַגְּאֻלָּה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַכְנִיס דְּבוּרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְיִהְיֶה לְךָ טוֹב כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ...

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַעֲלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קַעֲד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה נִכְנָסֶת שַׁבַּת חֲדָשָׁה, שְׁעֵדִין לֹא הִיְתָה לָנוּ שַׁבַּת זוּ, וְלָכֵן הַשַּׁבַּת הַזֹּאת הִיא שַׁבַּת מִיְחָדָת בְּמִינָהּ, שְׂמַתְחִילִים סֹפֵר שְׁמוֹת, וְלָכֵן עָלֵינוּ לְשַׂמַּח כָּל הַשַּׁבַּת. וְחֲכָמֵינוּ

שטו אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

הקדושים אומרים (בראשית רבה, פרשה יא, סימן א'): ברכת הוי"ה היא תעשיר — זו ברכת שבת, כשהיהודי שש ושמיח כל השבת, הקדוש-ברוך-הוא משפיע עליו שפע גשמי על כל השבוע, ושפע רוחני, שתהיה לו הרגשה להרגיש את הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אל תהיה בטלן, השבת הזו זו שבת חדשה, שלא היתה מעולם, והשבת הזו לא תחזור אף פעם, ולכן אסור לה להיות עצוב לרגע, אם אתה רוצה שתהיה לה כל השבוע פרנסה בשפע, ותוכל לשלם את החובות שלך, תהיה שמיח כל השבת.

אך זה קשה מאד, כי הסמ"ך-מ"ם גורם בערב שבת וכוזחים ומריבות, כדי שלא נכנס לשבת בשמחה, ולכן עלינו לעשות כל מיני מאמצים להיות שמחים כל השבת, ובזכות זה ימחל לה הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיה. ולכן אבקש אותך, קח עצמך בידך בשבת זו, ותהיה רק בשמחה. ותתפלל להקדוש-ברוך-הוא היום ערב שבת, ותקבל את השבת בשמחה עצומה, ותכין את הבית לכבוד שבת, והשבת תעבר בלי שום מריבות, ותשתדל מאד שאשתך תדליק את הנרות ארבעים דקות לפני השקיעה, שזה תוספת שבת, ומי שמוסיף מוסיפים לו חיים ארכים, וברכה והצלחה בכל מעשה ידיו.

וכן תראה לעזר לאשתך להכין את הבית לכבוד שבת, ותאמר לאשתך, שבעת הדלקת הנרות תתפלל להקדוש-ברוך-הוא עליך ועליה ועל הילדים, וכל מה שאתם צריכים תבקש אז בעת הדלקת הנרות, שאז הוא עת רצון גדול בשמים, ובפרט לאשה, ויכולים לפעל אצל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל שִׁי

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׁרוּצִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁבֵת
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִזְכֹּר הַיָּטִב, שֶׁהֶסְמִיךְ-מִ"ם רוֹדֵף אַחֲרָיִךְ
לְהַפִּיל אוֹתְךָ בְּעֲצָבוֹת, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעִלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם
רַק לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה, וְאֵל תִּשְׁכַּח לְרַגַע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אָדָם צָרִיךְ
לְהַכְנִיס בַּמַּח שָׁלוֹם, בַּמַּח שְׂבָה שָׁלוֹם, רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְאֵז כָּל הַחַיִּים שָׁלוֹם יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרָת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם..

א' קעה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבֵת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טבת
ה'תשע"ה

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵךְ
שְׂאֵת וּבְיָתֵךְ עֵז, וְהַשְּׁבֵת הַזֹּאת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, תִּשְׁכַּח מִכָּל
הַצָּרוֹת שְׁעֵבֵר עָלֶיךָ בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה
בְּשְׁבֵת זוֹ דִּיקָא, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר מִה זֶה שְׁבֵת וְכוּ',
כִּי אִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ אֵיזָה אוֹרוֹת מְתַגַּלִּים בְּיוֹם הַשְּׁבֵת הִיָּה
רוֹקֵד מֵרֵב שְׂמִיחָה כָּל הַשְּׁבֵת שְׂזוֹכָה לְשִׁמְרֵךְ אֶת הַשְּׁבֵת, עַד כְּדֵי
כֶּךָ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֵת קי"ח:) כָּל הַמְּשִׁמֵּר שְׁבֵת
כֶּהֱלַכְתָּה אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוֹשׁ מוֹחֲלִים לוֹ, אֵין
עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵעֲבוּדָה זָרָה שְׂאָדָם נִתַּק אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵף עַל פִּי כֵּן הוּא מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מֵעַכְשָׁו אֲנִי

שיח אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל

שׁוֹמֵר שַׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלָיו אֹר כָּל כֶּף גְּדוֹל עַל נִשְׁמָתוֹ
עַד שְׁמוֹחִלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלֶן תִּרְאֶה
לְהַתְחִיל מֵהַשַּׁבָּת הַזֶּה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וְתִשְׁמַר
מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּבֵיתְךָ, כִּי
הַסֵּמֶךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שָׂרָק יִהְיֶה בְּבֵתִי
יִשְׂרָאֵל מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת כְּדִי לְהַפִּיל וּלְהַכְשִׁיל אֶת כָּל בֵּר
יִשְׂרָאֵל לְנַתְקוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת וּלְהַשְׁלִים עִם
אֲשֶׁתּוֹ וְעִם יְלָדָיו.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלֶן, כַּמָּה שְׂזֵה קֶשֶׁה לְבֹא לְבֵית
הַכְּנֻסָּת לְהַתְפַּלֵּל קְבֻלַּת שַׁבָּת, שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת
ק"ט) כָּל הַמְתַּפַּלֵּל בְּעֶרֶב שַׁבָּת וְאוֹמֵר וַיִּכְלוּ שְׁנֵי מְלָאכֵי הַשַּׁבָּת
הַמְּלוּיִם לוֹ לְאָדָם מְנִיחִים יְדִיהֶן עַל רֵאשׁוֹ וְאוֹמְרִים לוֹ וְסָר
עוֹנוֹךָ וַיִּכְפֹּר, מַה אַתָּךְ, הָאֵם בְּשָׁבִיל זֶה בַּעֲצָמוֹ לֹא כְּדָאֵי לְבֹא
לְבֵית הַכְּנֻסָּת? שְׁיִלוּ אוֹתְךָ שְׁתֵּי מְלָאכֵי הַשְּׂרָת? וְאַתָּה נִכְנָס
הַבֵּיתָה וְשָׂר עִם כָּל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ "שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מְלָאכֵי הַשְּׂרָת
מְלָאכֵי עֲלִיוֹן" וְכו', וְאַחַר כֵּן אַתָּה אוֹכֵל סְעוּדַת שַׁבָּת שְׁאַתָּה
צְרִיךְ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עִם זֶה, וְכֵן שַׁבָּת בְּבִקְרָתָהּ
וְתִלְךָ לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן וְתִשְׁמַע קְרִיאַת הַתּוֹרָה שְׁאֵז נִמְשָׁךְ עַל
הָאָדָם אֹר גְּדוֹל מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּי בַעַת קְרִיאַת הַתּוֹרָה זֶה עֵת
רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם בְּדִיוֹק כְּמוֹ בְּזִמְן קְבֻלַּת הַתּוֹרָה, וְאַחַר כֵּן
מִתְפַּלְלִים מוֹסֵף וְהוֹלְכִים הַבֵּיתָה וְאוֹכְלִים אֶת הַסְּעוּדָה הַשְּׁנִיָּה
שֶׁל שַׁבָּת בִּיחָד עִם הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים וְשָׂרִים שִׁירֵי שַׁבָּת, אֵיזָה
תַּעֲנוּג גּוֹרָמִים לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי זֶה, וְאַחַר כֵּן אַתָּה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רַע"א בַּנְּחָל שֵׁט

הוֹלֵךְ לְנוּחַ קִצֵּת וְקָם לְקִרְאָת מִנְחָה וְרָץ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל מִנְחָה שֶׁל שַׁבַּת קֹדֶשׁ שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי אֵז נִסְתַּלַּק מִשֶּׁה רַבְּנֵנוּ, יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְדוֹד הַמֶּלֶךְ, וְאַחַר כֵּן אֶתְּהָ אוֹכַל סְעוּדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבַּת וּמִתְפַּלֵּל עֲרִבֵית וְהוֹלֵךְ הַבֵּיתָה וְעוֹשֶׂה הַבְּדֻלָּה, אֶתְּהָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לַעֲבוֹר אֶת הַשַּׁבַּת בְּצוּרָה כְּזֹאת? חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת קי"ח) כָּל הַמְּקִיִּים שְׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבַּת נִצּוֹל מִשְׁלוֹשׁ פְּרַעֲנִיּוֹת מִחֲבָלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָם וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, וְהַשְּׁלֵשׁ פְּרַעֲנִיּוֹת הָאֵלוֹ עוֹבְרִים עַל כָּל אָדָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּבְזֶה שֶׁתְּלוּהָ אֶת הַשַּׁבַּת כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתִּי לָךְ פֶּה אֶתְּהָ נִצּוֹל בְּכָל יוֹם מִהַשְּׁלֵשׁ פְּרַעֲנִיּוֹת הָאֵלוֹ.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן קַח אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיָדְךָ וְתִרְאֶה מַה לִּפְנֶיךָ וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, תִּשְׁמַח כָּל הַשַּׁבַּת וְתִתְעַנֵּג מִזֵּיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

א' קעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טֵבַת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תִּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

שכ אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים שתחזיקו את עצמכם ביחד באהבה אחוה ורעות אשר אין דבר יותר חשוב מזה, בודאי זה לא קל כי טבע של האדם שהוא תמיד דן את הזולת לכף חוב, עם כל זאת רבנו ז"ל הזהירנו על זה מאד מאד שרוצה שאנשי שלומנו יחזיקו את עצמם ביחד, והסמך מ"ם לוחם על זה שלא יהיה אהבה ואחוה בין אנשי שלומנו ותמיד הוא מביא לנו דברים בלתי רצויים כדי שיהיה בנינו מריבות ואי הבנות, והכל מתחיל עם ליצנות, שאחד מתלוצץ מהזולת, ואף אחד לא קולט שהליצנות זה אבי אבות הטמאה, כי הרגע שמתלוצצים כבר שוכחים לגמרי מהקדוש ברוך הוא, ומי הם הליצנים? אלו הנואפים כמאמרם ז"ל (עבודה זרה י"ט). ובמושב לצים לא ישב, במושב אנשי פלשתים מפני שלצנים היו, וידוע מדברי חכמינו הקדושים שהפלישתים היו נואפים גדולים מאד מאד.

ולכן כל מי שעושה ליצנות מהזולת הוא מגלה שהוא נואף ביודעים ובלא יודעים, והליצנות מביאה את כל הצרות והיסורים על האדם, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ח): אמר להם רבא לרבנן במטותא מניכו דלא תתלוצצו דלא ייתא עליכם יסורים, אל תעשו ליצנות מאף אחד כי אתם ממשיכים על עצמכם יסורים בחנם, ואמרו (שם) כל המתלוצץ מזונותיו מתמעטים, וכן (שם) כל המתלוצץ נופל בגהינם וכו', ולכן אני מאד מבקש אתכם תשמרו מאד מאד מליצנות וליצנים, שמהם מתחיל כל הלשון הרע והרכילות שזה גורם

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנֶחֱל שְׂכָא

אַחַר כֶּף לַיְדֵי מַחְלַקַת שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יְכוּל לְסַבֵּל אֶת זֶה.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד וְתַעֲקְרוּ מִמְּכֶם אֶת הַלִּיצָנִים שְׁעוֹשִׂים לִיצְנוֹת מִהַזוּלַת עַד שְׁמַתְחִילִים לְדַבֵּר עֲלָיו לְשׁוֹן הָרַע, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲרִכִין ט"ו): כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין אֲנִי וְהוּא יְכוּלִים לְדוֹר בְּעוֹלָם, עַל יְדֵי לְשׁוֹן הָרַע מְסַלְקִים אֶת הַשְּׂכִינָה מִן הָעוֹלָם, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלִשְׁמֹר מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה בְּנֵינוּ שׁוּם פְּרוּדִים וְשׁוּם אֵי הֲבָנוֹת, אֲלֵא אֶחָד יַעֲזֹר לְשָׁנֵי בְּכָל הַתַּחֲוּמִים הֵן בְּפִרְנֶסָה, אִם הוּא יוֹדֵעַ אֵיזָה מְקוֹר פְּרִנְסָה שְׁיִגְלֶה אֶת זֶה לְחֻבְרוֹ, וְהֵן בְּעֵצָה אִם רוֹאֶה שְׁחֻבְרוֹ לֹא יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת וְאֵיךְ לְהִתְנַהֵג, לְתַת לוֹ עֵצָה אֵיךְ לְהִתְחַזֵּק, אֲשֶׁר אֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ, מֵאֲשֶׁר לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת הַזּוּלַת.

הָעֵקֶר לְהַשְׁתַּדֵּל שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה שְׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וּבְזִכּוֹת הָאַחֲדוּת שְׁיִהְיֶה בְּנֵינוּ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂרָה בְּתוֹכֵנוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עוֹקֶצִין פֶּרֶק ג') לֹא מֵצָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם

שכב אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחֲל

א' קעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁהַיּוֹם לִפְנֵי הַדְּלָקַת נֵרוֹת
שֶׁתִּשְׁפָּכֵי אֶת נִפְשֶׁךְ לִפְנֵי יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה הַעֵת רְצוֹן הַכִּי גְדוֹל
לְאִשָּׁה, וְהַתְּפִלוֹת וְהַדְּמְעוֹת שֶׁהֵיָא שׁוֹפְכֶת לִפְנֵי יִתְבָּרַךְ זֶה
מָאד מָאד מְרָצָה וּמְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תַּהֲיִי בְּטִלְנִית יֵשׁ לְךָ
מִצְוָה נְדִירָה שֶׁמְסֵרוּ זֹאת רַק לְאִשָּׁה, וְלִכֵּן תִּנְצְלִי אֶת זֶה
וְתִבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת כָּל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָה,
וּבִפְרָט עַל הַצְּלָחַת הַבַּעַל וְעַל הַצְּלָחַת הַיְלָדִים תִּשְׁפָּכֵי דְמְעוֹת
כַּמִּים.

נָא וְנָא תַּהֲיִי רְגוּעָה כָּל הַשַּׁבָּת וְתִשְׁמְרִי מְכַעַס שׁוֹזֵה עוֹקֵר
אֶת הָאָדָם מִשְׁרָשׁוֹ, תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת
רְגוּעָה וְסַבְלָנִית לֹא לְצַעֵק וְלְצַרַח וְכוּ', וְלֹא לְהַתְּפַרֵץ וְכוּ', וְאִף
שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מָה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת חֲזָקִי וְאִמְצִי
מָאד מָאד לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וְתִשְׁתַּדְּלִי שִׁיְהִיָּה רַגַע
בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְשִׁיְהִיָּה לְךָ אֲנַפִּין נְהוּרִין פְּנִים שְׁמִחוֹת כָּל הַשַּׁבָּת,
וְאִז תִּתְעַנְּגִי מִזִּיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ לִזְמַר "יוֹם תְּהִלִּים" יוֹם
הַשַּׁבָּת וְאֵת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר מָה זֶה כְּשֶׁאִשָּׁה אוֹמְרַת "יוֹם
תְּהִלִּים", הַלּוֹאִי שֶׁהֵיָיִת אוֹמְרַת כָּל יוֹם אֶת הַ"יוֹם תְּהִלִּים", כִּי

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בְּנַחֵל שְׁכָנֵי

הַתְּהַלִּים נַחֵלֶק לְשִׁבְעַת יְמֵי הַשְּׁבוּעַ, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהַלִּים", אָבֵל עַל כָּל פְּנִים בְּשֶׁבֶת לֹמֵר אֵת הַיּוֹם תְּהַלִּים שֶׁל שֶׁבֶת שְׁזָה הַדְּבָר הַכִּי גְדוֹל וּמִמְשִׁיף עַל הָאָדָם כָּל מִינֵי יִשׁוּעוֹת, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְקַיֵּם אֵת זֶה וְתִרְאִי אֵיךְ שֶׁכָּל הַחַיִּים שֶׁלְּךָ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.

רְאֵי לְהִתְחַבֵּר עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלַחֲזֹק אַחַת אֵת הַשְּׁנִיָּה אֲשֶׁר זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, בְּמִקּוֹם לְפִטְפֹט דְּבָרִים בְּטָלִים וּמִבְטָלִים עַדִּיף לְדַבֵּר דְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת לְחִזֹּק עוֹד אִשָּׁה, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה בְּלִי יִצְאָת מִן הַכֹּלֵל מַה שְּׁעוֹבֵר, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לְחִזֹּק נְשִׁים אַחֲרוֹת, זֶה לֹא מִסְפִּיק שְׂאֵת תְּהִי חֲזָקָה, יוֹתֵר טוֹב שְׁתְּחִזְקִי גַם נְשִׁים אַחֲרוֹת, וּבְזֶה שְׁתְּחִזְקִי נְשִׁים אַחֲרוֹת תְּהִי גַם אֵת מְחִזְקָת, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קפ"ד) כְּשֶׁמְחִזְקִים אֵת אַחֲרִים עַל יְדֵי זֶה מְתַחֲזְקִים בְּעֶצְמָם, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי לְעֶצְמְךָ חֶק לְעֶזֶר לְשִׁכְנוֹת, לְחִזֹּק לְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אוֹתָם וְזוֹ הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּבְמִקּוֹם לְפִטְפֹט דְּבָרִים בְּטָלִים מְאֻחַת עַל הַשְּׁנִיָּה וְכו', כְּדָאֵי יוֹתֵר לְחִזֹּק לְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח עוֹד נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

א' קַעֲח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וָאֵרָא, כ' טֵבֶת ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

שכד אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה להתחזק באמונת חכמים שזה עולה על הכל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח) ויאמינו בהוי"ה ובמשה עבדו, אם במשה האמינו בהוי"ה לא כל שפן, אלא אי אפשר לבוא לאמונה בהקדוש ברוך הוא אלא על ידי אמונת חכמים, ולכן צריכים הרבה הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שיהיה לנו אמונת חכמים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) שעל ידי אמונת חכמים אדם יודע איך להתנהג וכל החיים שלו הולכים ככר בצורה אחרת לגמרי, עד כדי כך שרבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות הצלחה סימן י"ט) על ידי אמונת חכמים באה הצלחה, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק ביתר שאת וביתר עז באמונת חכמים והסמך מ"ם מפחד מזה יותר מהכל, כי הוא יודע שפרגע שיש לאדם אמונת חכמים יש לו כבר הכל, עד כדי כך שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן ק"ל) על ידי אמונת צדיקים נמתק הדין, אם נגזר על איזה אדם דין קשה בזה שהוא מתחזק באמונת חכמים על ידי זה נמתק ממנו כל הדינים, כי הצדיק נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא בבטול כל רגשותיו, מבחוץ לא רואים כלום, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קט"ז) אשר מבחוץ לא יכולים להכיר את הצדיק כלל כי הוא נראה כמו כל אדם אבל הפנימיות שלו זה פנימיות אחרת לגמרי, ולכן אשרי מי שתחזק באמונת חכמים ועל ידי זה ימתק ממנו כל הדינים, ולהפך הסמך מ"ם מוציא את כל החצים נגד הצדיק הדבוק בו יתברך כי הוא מאד מאד מפחד מהצדיק, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות הרהורים סימן ז') מי שאינו מאמין בצדיק על ידי זה אין לבו נכון עם השם יתברך,

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רַע"א בַּנַּחַל שִׁכָּה

כִּי זֶה תְּלוּי בְּזָה, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מִלְּצַנִּים שְׁמִדְבָּרִים עַל הַצְּדִיק, כִּי לְבִסּוּף מִי שְׁמִדְבָּר עַל הַצְּדִיק נַעֲקֹר מִזֶּה הָעוֹלָם בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, וְלִכֵּן שְׁלֵא יִהְיֶה לָּךְ שׁוּם מִשָּׂא וּמִתֵּן עִם אֱלוֹי שְׁמִדְבָּרִים נֶגַד הַצְּדִיק.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן תַּתְּחִיל לְלַמֵּד הַיּוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ "וְאָרָא", וְאֵל תַּחֲכֶּה עַד סוּף הַשְּׁבוּעַ אֲלֵא תַתְּחִיל מֵהַיּוֹם, וְדַע לָּךְ שְׁבִיּוֹם שְׁהָאֲדָם לּוֹמֵד שְׁנִים מִקְרָא עִם הַתְּרַגּוּם מִבְּטָח לּוֹ שְׁלֵא יַחֲטֵא בַיּוֹם הַזֶּה, וְכֵן שְׁיִהְיֶה מְקֻשָּׁר אֶל הַתּוֹרָה, וְכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכּוֹלְתָּךְ לְלַמֵּד פְּרָק אִו שְׁתֵּי פְּרָקִים אִו יוֹתֵר מִשְׁנִיּוֹת, כִּי מִשְׁנָה זֶה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה עַל יְדֵי לַמּוֹד מִשְׁנִיּוֹת מְזַכְּכִים אֶת הַנִּשְׁמָה, וְכֵן מִשְׁנָה עוֹלָם כְּמִסְפֵּר פְּרֻנְסָה, וְעַל כָּלֵם תִּלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם, כִּי דָף גְּמָרָא לַיּוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן אֲנִי יוֹדַע שְׁזֶה קֶשֶׁה לָּךְ בְּפֻרְט עַכְשָׁו מִסְכַּת יְבָמוֹת זֶה מִסְכַּת מְאֹד קֶשֶׁה, עִם כָּל זֹאת תִּלְמַד אֶת הַדָּף אֲפִלּוּ בְּגִירְסָא אִם לֹא תוּכַל לְשִׁמוּעַ שְׁעוֹר שֶׁל הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי עַל יְדֵי לַמּוֹד גְּמָרָא מְשִׁיכִים עַל עֲצָמָם אֶת הַד' מִלְּאֲכִי הַשְּׁמִירָה גְּבִרְיָאֵל מ'כָּאֵל ר'פֵּאֵל א'וֹרְיָאֵל, לִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וּמַה שְׁזָכִיתָ לַחֲטוּף הַיּוֹם הַזֶּה זֶה חֶלְקֶךָ לְנִצָּח.

וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֶתָּה צְרִיךְ לְהִבִּין שְׁבִזָּה שְׁאֶתָּה

שְׂכוּ אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רַע"א בְּנִחָל

מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזֶה אֶתָּה מְדַבֵּק אֶת נַפְשְׁךָ בְּאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיס אֶת
הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קֵעֻט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶרָא, כִּי טַבַּת הַתְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

תַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְׁבִיִּדְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלֹא לִפְחַד
מִשׁוּם דְּבָר וְתַתְּחִזְקִי בְּמֵדַת הַבְּטָחוֹן, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר
הַמִּדּוֹת אוֹת בְּטָחוֹן סִימָן ז) מִי שְׁבוּטָח בְּהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְצִילוֹ מִכָּל הַצָּרוֹת וּבִפְרֻט מִהַרְיָגָה, יֵשׁ כָּל כָּךְ הַרְבֵּה
אֶסוּנוֹת בְּעוֹלָם וְכוּ', כָּל כָּךְ הַרְבֵּה תְּאוּנוֹת דְּרָכִים וְכוּ', כָּל מִינֵי
מִשְׁחִיתִים וּמְחַבְּלִים וְכוּ' וְכוּ', רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר עַל יְדֵי
שְׁמֵתְחִזְקִים בְּמֵדַת הַבְּטָחוֹן לְבָטַח בּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי זֶה לֹא
צָרִיךְ לִפְחַד מִהַרְיָגָה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תְּבַטְחִי רַק
בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתַצִּיֵּתִי אוֹתִי מִהַ שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, כִּי כָּךְ
אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם, (מִשְׁלֵי י"ט) שְׁמַע עֲצָה וְקַבֵּל מוֹסֵר לְמַעַן
תִּחְכַּם בְּאַחֲרִיתֶךָ, רַבְּנּוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מַה שְׁמַעִיק וּמַצִּיק לְךָ, שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְזֶה דְּבָר כָּל כָּךְ קָל, אֶת רַק צְרִיכָה לִפְתַּח אֶת

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל שְׂכּוֹ

הִפָּה שְׁלֹךְ וּלְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִזְזָה אֶת מִתְקַשְּׁרֵת בְּעוֹלָמוֹת
הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּהְיֶי חֲזָקָה מְאֹד
בְּדַבֵּר זֶה לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר מְדַבְּרִים עִם חֲבֵרָה
טוֹבָה וְכוּ' וְכוּ', וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן הַזֶּה, כִּי כָּל
אֶחָד עוֹבֵר בַּחַיִּים שְׁלוֹ מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים וְאִין לוֹ לְמִי לְסַפֵּר אֶת
זֶה, אֲבָל אִם מְדַבְּרִים עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי זֶה בְּאֵה
הַיְשׁוּעָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת יְשׁוּעָה סִימָן ג') עַל יְדֵי
הַתְּבוֹדָדוֹת בָּא יְשׁוּעָה, וְלִכֵּן זֹאת עָשִׂי תְּדַבְּרִי אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְתִסְפְּרִי לוֹ כֹּל מַה שְּׁמַעִיק וּמְצִיק לְךָ וְתִרְאִי אֵיךְ שֶׁהַחַיִּים
שְׁלֹךְ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי לְטוֹבָה.

נָא וְנָא תִתְחַזְּקִי בְּאַמוּנַת חַכְמִים שְׁזֵה יְסוּד הַיְהוּדוֹת
וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קצ"ג) הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מוֹחֵל עוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבְלֵי הַצְּדִיקִים, לִכֵּן עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד
מְאֹד שְׁאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְדַעַת מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֵה רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֵה
שְׂמִיחָה וּמְעוֹדֵד וּמְשִׂמַּח אוֹתָנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה
קְדוֹשָׁה כְּזֹאת "הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ" שְׁבוּנָה הַצְּדִיק, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי
רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ט) שֶׁהַצְּדִיק בּוֹנֵה הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ
וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁנִמְצָא בְּתוֹךְ הֵהֵיכַל הַזֶּה שֶׁהוּא חֲמָמָה שֶׁל אֱמוּנָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲזְרִי לִי מְאֹד מְאֹד בְּעֲנִיָּי
צְנִיעוֹת בֵּין הַנְּשִׁים, כִּי אֲנִי תוֹלָה אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֻלָּאִים
שְׁקוֹרִים בְּתוֹךְ קִהְלָתָנוּ בְּפֶרֶט מַה שְּׁקָרָה לְאִשְׁתִּי תַחֲתֶיהָ, רַק
מִפְּנֵי שְׁלֹא עוֹרֶרְתִּי מִסְפִּיק עַל הַצְּנִיעוֹת בְּקִהְלָה שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן
תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְּׁבִיךְךָ שֶׁאֵת תְּשַׁמְרֵי עַל צְנִיעוֹת, וְכֵן תַּעֲזֹרֵר אֶת

שכח אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

האחרות בענייני צניעות, כי הצניעות של האשה זה היפי והחן
שלה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שהדבורים האלו שאני כותב
בדם לבבי ולא בדיו יכנס בלבך, ונשמע ונתפשך בשורות
משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א' קפ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וארא, כ' טבת ה'תשע"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו
יאיר.

היום זה יום ההלולא של הרמב"ם הקדוש. ידוע,
שרבנו ז"ל אמר, כשיבוא משיח צדקנו הוא יפסק כמו
הרמב"ם. ורבנו ז"ל אמר, שהרמב"ם עשה טוב טוב עם
החבור שלו. ולכן אשרי מי שלוקח על עצמו להתחיל ללמד
בכל יום פרק או שני פרקים רמב"ם, שזה התמצית של
תורה שבעל-פה.

הרבי מסאטמאר זכותו יגן עלינו, ספר פעם כשהיה
בציון של הרמב"ם הקדוש, שהסבא רבה שלו הבעל
"ישמח משה" זכותו יגן עלינו, בקש את הקדוש-ברוך-
הוא, שרוצה שתהיה לו יראה כמו האבות הקדושים:
אברהם, יצחק ויעקב, ואמרו לו, שזה בלתי אפשרי, אז

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל שַׁכְּט

בְּקֶשׁ שְׁתֵּהיָה לּוֹ לְכֹל הַפְּחוֹת יִרְאָה כְּמוֹ הַנְּבִיאִים, אָמְרוּ לוֹ, שְׁזַה גַם-כֵּן בְּלַתִּי אֶפְשָׁרִי, אִזּוּ הוּא בְּקֶשׁ שְׁתֵּהיָה לּוֹ יִרְאָה כְּמוֹ הַתְּנָאִים וְהָאֲמוּרָאִים, וְאָמְרוּ לוֹ, שְׁזַה בְּלַתִּי אֶפְשָׁרִי, וּבְקֶשׁ כְּמוֹ הַרְבֵּנָן סְבוּרָאִי וְהַגְּאוּנִים, וְאָמְרוּ לוֹ, שְׁזַה בְּלַתִּי אֶפְשָׁרִי, אִזּוּ בְּקֶשׁ שְׁרוּצָה אֶת הַיִּרְאָה שֶׁל הַרְמַב"ם, וְנֵאוֹתוֹ, וְהַתְּחִיל לְרַעַד וְלִפְחַד בַּפְּחָדִים כְּאֵלוֹ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, עַד שְׁצַעֵק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: תִּקַּח מִמֶּנִּי אֶת הַיִּרְאָה, כִּי אֵינִי יָכוֹל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לַעֲבֹר אֶת הַיִּרְאָה הַזֹּאת. וְלִקְחוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַיִּרְאָה.

רוֹאִים מַה זֶה יִרְאֵת שָׁמַיִם! עַד כְּדֵי כֶּף, שְׂאֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לְהַחֲזִיק יִרְאָה כְּזוֹ, וְאֲנַחְנוּ מְסֻתּוֹכְבִּים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלֹא נִכְנָסֵת בְּנוֹ אֶפְלוֹ מַחְשָׁבָה שֶׁל יִרְאָה, לְרַעַד וְלִפְחַד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים מַה שְׂאֲנוּ רוֹצִים, וְשׁוֹכְחִים שְׂיֵשׁ כְּאֵן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וּמְסֻתְפֵל עָלֵינוּ, שׁוֹמֵר אוֹתָנוּ, וְאֲנָשִׁים עוֹשִׂים מַה שְׁרוּצִים, שְׁמִים רַגְלֵ לְזוּלָתוֹ, וְלֹא שְׁמִים לֵב, שֶׁהִנֵּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה, וְעַם כָּלֵם יְכוּלִים לְהַתְּחִיל, אֲבָל לֹא עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, תִּרְאָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל יִרְאֵת שָׁמַיִם. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן טו): כְּשֶׁאָדָם שׁוֹפֵט אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, אִזּוּ אֵינִן לוֹ מִשְׁפָּט לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם. וְלִכֵּן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְשַׁפֵּט אֶת עֲצָמְךָ לְפָנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֹל מַה שְׂאֵתָה עוֹשָׂה תִתִּיעֵץ קֹדֶם עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזַה הָעֲנִיָּן שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, תִּפְלָה וְהַתְּבוּדָּוֹת, וְלִבְקֶשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל דְּבָר וְדְבָר, וְאִזּוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמֵר

של אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

אותך, כי באמת מי שמרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כל החיים שלו כבר חיים אחרים לגמרי.

ולכן אשרי מי שזוכה להתבודד להקדוש-ברוך-הוא בכל יום, ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וכל מה שקורה עמו בגשמיים וברוחניות גם יחד, שייקש את הקדוש-ברוך-הוא, ואם תתנהג כך, כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

א' קפא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וארא, כ"א טבת ה'תשע"ה

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... נרו יאיר

רביזל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') כשהאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו זאת הבחינה הוא מעין עולם הבא, כי הרגע שהאדם יודע שכל מה שקורה אתו הכל ממנו יתברך, כי דבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון אז החיים שלו כבר חיים אחרים לגמרי, כי יודע שכל מה שעובר עליו הן טוב הן רע הכל ממנו יתברך והכל להזכירו לחזר אליו יתברך.

הצרכתי לנסע תוך ומיד חזרה כי המצב של אשתי תחיה די גרוע והרגשתי שאני מכרח להיות עכשו ברגעים האלו על ידה אף שעדין היה לי המון עבודה בעסק הרבים עם

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל שְׁלֵא

אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, עִם כָּל זֹאת אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְקַנּוֹת לְעַצְמוֹ מִדַּת הַרְחֻמְנוּת בַּפֶּרֶט עַל אֲשֶׁתּוֹ כִּי הִיא כְּגֹפֶנוּ, וְרוֹאִים גַּבְר שְׁמַתְאֲכֹזר עַל אֲשֶׁתּוֹ מְאִיזוֹ סְבָה שֶׁרַק לֹא תִהְיֶה בָּזָה מִגְלָה שֶׁהוּא אֲכֹזר שְׁאִין כְּמוֹהוּ, וּמֵאִישׁ כְּזֶה צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ כָּךְ עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן שִׁיחָה רס"ד) שְׁצְרִיכִים לְרַחֵם עַל אֲשֶׁתּוֹ וּלְעֹזֵר לָהּ כִּי כְּמָה הִיא סוֹבְלֶת צָעַר עֲבוּר, צָעַר לִיָּדָה, צָעַר גְּדוּל בָּנִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל הוֹלֵךְ לָהּ הַפּוֹךְ, וְהַבְּעַל הוּא אֲשֶׁר צָרִיךְ לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת הָאִשָּׁה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו') אִשָּׁה בַעֲלָהּ מְשַׁמְחָה, וְלִכֵּן אִם רוֹאִים אָדָם שְׁמַתְאֲכֹזר נֶגֶד אֲשֶׁתּוֹ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִמֶּנּוּ, כִּי הָאָדָם הַזֶּה הוּא חֵיָה בְּצוּרַת אָדָם וְאִין עַל זֶה שׁוֹם הַצְּדָקָה, אֲדַרְבָּא אִם הָאִשָּׁה רוֹדֶפֶת אֶת בַּעֲלָהּ וְכוּ', אוֹ מְשַׁפִּילָה אוֹתוֹ וְכוּ', אַזִּי צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת זֶה לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹת וְלֹא לְצִאֵת לְרִיב אִתָּהּ.

נָא וְנָא רֵאֵה לְהַחְזִיק מְעַמֵּד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאֵל זֶה תִּזְכָּה אִם תִּתְמִיד בְּלִמּוּד סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הוּא הַקְּדִים לָנוּ לְמוֹדִים עֲמוּקִים כְּאֵלוֹ שְׁאָדָם אֶפְלוֹ שִׁימְצָא בְּכָל הַצְּרוֹת שְׁבַע עוֹלָם יוֹכֵל לְהַחְזִיק מְעַמֵּד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מִגְלָה לָנוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוּי רַב וְנוֹרָא מְאֹד עַד שֶׁנִּזְכָּה לְפַתַּח אֶת פִּינוּ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵת הַגִּלּוּי הַזֶּה יְגַלֶּה רַק מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַנְּבִיא (צְפַנְיָה ג') כִּי אִז אֶהְפֹּךְ כָּל הָעַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקֹרֵא אֶל הַיְוִ"ה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל וּמְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׁיךְ עַל עַצְמוֹ גִּלּוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית

שלב אשר שנת תשע"ה - חלק רע"א בנחל

ההתגלות אשר אין עוד טוב ערבות נעימות זיו ידידות אור נשמת האדם, כמו שהוא זוכה להזכיר את עצמו ממנו יתברך.

וכן אני מאד מבקש אותך תחזיק מעמד ולא תשבר משום דבר תראה איך שאני מתחזק ואני מחזיק מעמד וכו' וכו', עם מה שעובר עלי וכו' וכו', ובפרט שקם עלי רשע מרשע טמא מטומא וכו' ושם לי רגלים על ימין ועל שמאל וכו' וכו', ואף על פי כן אני מחזיק מעמד ולא נשבר, כי תהלה לאל שיש לי את ההקדמות של רבנו ז"ל, ולכן אשרי מי שמתמיד בכל יום בלמוד "לקוטי מוהר"ן" שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל שהלמוד בספרו הקדוש "לקוטי מוהר"ן" הוא אתחלתא דגאולה, כי משיח צדקנו יפרש את ה"לקוטי מוהר"ן" באפן שכלם יוכלו ללכת עם עצותיו הקדושים.

ולכן אל תהיה בטלן תתמיד בספרו הקדוש של רבנו ז"ל, וכן תתמיד בשיחותיו הקדושים שבספריו "שיחות הר"ן" ו"חיי מוהר"ן", אשר הם שיחותיו הקדושים של מוהר"ן ז"ל שרשם מוהר"ן ז"ל ואמר רבנו ז"ל שעם כל שיחה ושיחה, שלו יכולים להיות איש כשר כמו שהוא יודע מה זה איש כשר, ולכן למה לא תקבע לעצמך קביעות ללמד בשיחותיו הקדושים של רבנו ז"ל וזה יתן לך הרבה חזוק להתחזק בכל המצבים שרק עוברים עליך.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך ואז טוב לך כל הימים.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַע"א בַּנְּחָל שֶׁלֵּג

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

א' קפב.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאַרְא, כ"א טַבַּת ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהֲצַרְכְּתִי תַכְף וּמִיד לְנִסֵּעַ חֲזָרָה וְאֶף שֶׁהָיָה לִי עוֹד הַמוֹן עֲבוּדָה בְּקַהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה אֲבָל אֲשֵׁתִי תַחֲיֶיהָ, נִמְצְאָת בְּמַצֵּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה וּבְמַצְבִּים הָאֵלוּ אֲנִי מִכְרַח לְהִיּוֹת עַל יָדָהּ וּלְכַן עִם כָּל הַנְּשִׁיִּים הַסְּלִיחָה.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִיכוּלְתַכֶּם לְהַתְחַזֵּק יַחַד וּלְעַקוֹר מִמְכֶם אֶת הַלְשׁוֹן הָרַע וְהַרְכִּילוֹת וְהַלִּיצְנוּת, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם עוֹבֵד שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת לְגֵרָם פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּבַפֶּרֶט בְּקַהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁבְּכָל פֶּעַם צִץ לוֹ רֶשַׁע אַחֵר וְעוֹשֶׂה נְזֻקִים, וְעַלִּינוּ לְהַתְחַזֵּק רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְהַתְחַזֵּק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד וְאֲשֶׁה תַעֲזֹר לְרַעוּתָהּ.

אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ תַּתְחַזְּקִי בְּעִנְיִן שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, תִּזְכְּרִי שְׂאִין לָךְ אִיפֹה לְבָרַח אֲלֵא רַק אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי רַק אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ זֶה הַבַּיִת מְנוּס הַיְחִידִי בְּשִׁבְלֶךְ, וּלְכַן תַּתְחַזְּקִי מְעַמָּד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי תִרְאִי וְתַתְּבוּנֵנִי אִיךְ שְׂאֵנִי מִתְחַזֵּק בְּמַצְבִּים הֵכִי קָשִׁים שְׂאֵנִי עוֹבֵר עֲלֵשׁוּ בְּרוּחָנִיּוֹת

שֵׁלֵד אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רַע"א בְּנִחַל

וּבְגִשְׁמֵיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַקְּדָמוֹת שֶׁקִּבְּלָתִי מֵרַבְּנוּ ז"ל,
שֶׁצָּרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְלְהִתְחַזֵּק מֵעָמֵד עַל אֵף שֶׁעוֹבֵר מֵה שֶׁעוֹבֵר.
אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתֵּרְאִי לְהִתְפַּלֵּל עִבּוֹר אֲשֶׁתִּי תַחֲיָה,
שֶׁיְהִיָּה לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(בְּרִכּוֹת י') אֶפְלוּ חָרַב חֲדָה מִנְּחַת עַל צְוֹאֲרוֹ שֶׁל הָאָדָם אֵל יִמְנַע
עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים, תִּמְיֵד תִּפְלָה מוֹעֵלֶת אֶפְלוּ שֶׁכָּל הַרוֹפְאִים
מֵיֵאָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן
חֵלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֲסוּר לְהִתְיָאֵשׁ
כָּל זְמַן שֶׁיִּכּוֹלִים לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלְהִשְׁתַּמֵּשׁ
בְּחֶרֶב הַתִּפְלָה, זֶהוּ זֶה.

אֶפְלוּ שֶׁקָּם גִּנְבַּ נּוֹאֵף רוֹצֵחַ וְכוּ', אֲסוּר לְהִתְבַּלְּבֵל מִשׁוֹם דְּבָר,
וְזָכְרִי הֵיטֵב מִי שֶׁגִּנְבַּ וְגוֹזֵל וְעוֹשֶׂה עוֹל לְזוּלַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא יִנָּקֵם בּוֹ נִקְמָה כְּזֹאת שֶׁהוּא לֹא חָלָם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁאֵין
לוֹ שׁוֹם שֶׁיִּכּוֹת עִם אֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיעַל שֶׁאֵין לָהֶם שׁוֹם טַפַּת
רַחֲמָנוֹת לְזוּלַת, אֵין לָהֶם שׁוֹם רִגְשׁ לְזוּלַת, אֵלוּ בּוֹדָאֵי אֵין לָהֶם
נְשָׂמָה יְהוּדִית, כִּי יְהוּדֵי הוּא מְלֹא רַחֲמִים לְרַחֵם עַל הַזּוּלַת,
וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁמִּתְאַכְזֵר עַל הַזּוּלַת בִּידוּעַ שֶׁאֵינוֹ יְהוּדֵי טְהוֹר
וְכוּ', בְּאִיזָה מְקוֹם הַמִּשְׁפָּחוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה הִתְעַרְבּוּ עִם
גּוֹיִים וַיֵּשׁ לוֹ גִּיד שֶׁל גּוֹי, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הָאִשָּׁה שֶׁקוֹנָה לְעֲצָמָה אֶת
מֵדַת הַרַחֲמָנוּת, וְתִמְיֵד מְרַחֲמֵת עַל הַזּוּלַת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שִׁבַּח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תִּקּוּן הַכֹּלֵלִי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות
החטאים והוא פגם הברית, רחמנא ליצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל
ישראל, רבנו הקדוש והנורא,
אור הגנוז והצפון, בוצינא קדישא עלאה,
אדוננו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

תקוֹן הַפְּלִי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּאִמִּירַת הָעֶשְׂרֵה מְזֻמָּרִים אֵלָיו לְכֹל הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּם שְׁבֻדוֹרָנוּ, וּלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, קְדוּשֵׁים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וּבְפָרֶט לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ, צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ נַחְמֵן בֶּן פִּיגָא, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁגֵלָה תְּקוּן זֶה.

לְכוּ נְרַנְנֵה לַיִּי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ : נִקְדְּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ
לוֹ : פִּי אֵל גָּדוֹל יֵי, וּמִלֶּךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הַרְיֵנִי מְזֻמֵּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי, לְשֵׁם יְחוּד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר
וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל :

טז א מִכְתָּם לְדוֹד, שְׁמַרְנֵי אֵל פִּי חֲסִיתִי בָךְ : ב אֲמַרְתָּ לַיִּי
אֲדַנֵּי אַתָּה, טוֹבֵתִי בַל עָלִיךְ : ג לְקְדוּשֵׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה,
וְאֲדִירִי כָּל חֲפְצֵי-כֶם : ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מְהָרוּ בַל אֶסִּיף
נִסְפִיָּהֶם מִדָּם, וּבַל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׁפָתַי : ה יֵי מִנַּת
חֲלָקִי וְכוּסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי : ו חֲבָלִים נָפְלוּ-לִי בְּנַעֲמִים,
אֶף נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי : ז אֲבָרַךְ אֶת יֵי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף לֵילוֹת
יִסְרוּנֵי כְלִיּוֹתַי : ח שׁוֹיֵתִי יֵי לְנִגְדֵי תְּמִיד, פִּי מִיִּמֵּינִי בַל
אָמוּט : ט לְכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֶף בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן לְבָטַח :
י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרָאוֹת שְׁחַת :
יא תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ, נַעֲמוֹת בְּיָמֶיךָ
נִצַּח :

לב * לְדוֹד מִשְׁפִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְיָ לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְּךָ לְשֹׁדִי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אִמְרַתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצוּאָה רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים, אֱלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פֶלֶט תִּסּוּבְּכֵנִי סְלָה: ח אֲשִׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִלְךָ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי: ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֶד אִין הָבִין בְּמַתְגַּ וְרִסָן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרָשָׁע וְהַבוֹטֵחַ בֵּינִי, חֹסֵד יִסּוּבְּכֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֵל דָּל, בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְיָ: ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׂ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכֵת בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי אִמְרַתִּי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׂוֹא יִדְבַר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יִדְבַר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שׁוֹנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר בְּלִיעֵל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחֵמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב: יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יָרִיעַ אֵיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

תקוּן הַכִּלְלִי

וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יי בְרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנֵּי קֶרֶח: ב פֶּאִיל תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי
מַיִם, פֶּן נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לְאֵל חַי מְתֵי אָבוּא, וְאַרְאָה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתָה לִי דְמַעְתֵּי
לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיחָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדָדִם עַד בַּיִת
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה תִשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי
וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנּוּ יִשׁוּעוֹת פָּנָיו:
ז אֱלֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֶּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן,
וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מִצְרַיִם: ח תַּהוֹם אֶל תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ
כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יי חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה
שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלֶה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סְלַעֵי לְמָה
שְׁכַחְתָּנִי לְמָה קִדַּר אֵלַיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרַצַּח בְּעֲצָמוֹתַי
חֲרַפּוֹנֵי צוּרֶיךָ, בְּאָמַרְם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיחָה אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה
תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמֵי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדְנּוּ יִשׁוּעַת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאֲיָבֵי אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמֵמֵי
תִּשְׁגַּבֵּנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דְמַיִם הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנִפְשֵׁי יְגוּרוֹ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתַי
יי: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוּן וַיִּפְּנֹנְנוּ עוֹרָה לְקַרְאֵתִי וְרָאֵה: ו וְאַתָּה
יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן סְלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כִּפְלָב וַיִּסּוּבְבוּ
עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מֵי

שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: י עזו אליך
אשמרה פי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני, אלהים
יראני בשררי: יב אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
והורידמו, מגננו אדני: יג חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו
בגאונם ומאלה ומכחש יספרו: יד פלה בחמה פלה ואינמו
וידעו פי אלהים משל בעקב לאפסי הארץ סלה: טו וישבו
לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: טז המה יניעון לאכל, אם
לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך פי
היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אזמרה, פי
אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז * למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי ** אל אלהים
ואצעקה, קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני
דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג, מאנה הנחם נפשי: ד
אזכרה אלהים ואהמיה, אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה
אחזת שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתי ימים
מקדם, שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי
אשיחה, ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנח אדני, ולא יסף
לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו, גמר אמר לדר ודר: י
השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי
היא שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי יה פי אזכרה מקדם
פלאך: יג והגיתי בכל פעלך, ובעלילותיך אשיחה: יד
אלהים בקדש דרפך מי אל גדול כאלהים: טו אתה האל
עשה פלא, הודעת בעמים עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני
יעקב ויוסף סלה: יז ראוף מים אלהים ראוף מים יחילו,

תקוּן הַכְּלָלִי

אָף יִרְגְּזוּ תְּהַמּוֹת : יח זָרְמוּ מִים עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים , אָף
 חֲצָצִיף יִתְּחַלְּכוּ : יט קוֹל רַעְמָהּ בְּגִלְגַּל הַאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל ,
 רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ : כ בָּיִם דְּרַכָּהּ וּשְׁבִילָהּ בְּמַיִם רַבִּים
 וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ : כא נְחִית כְּצֹאן עֲמָהּ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :

צ א תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אַתָּה הִיִּית לָנוּ
 בְּדֹר וָדֹר : ב בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וַתַּחֲוִלֵּל אָרֶץ וַתִּבֵּל , וּמַעוֹלָם
 עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל : ג תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דָּכָא , וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ
 בְּנֵי אָדָם : ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִלְיָהּ : ה זָרְמַתֶּם שָׁנָה יְהִיו , בַּבֶּקֶר כְּחֲצִיר יִחַלֶּף :
 ו בַּבֶּקֶר יִצְיִץ וַחֲלָף , לָעָרֵב יִמּוּלֵל וְיִכְשׁ : ז כִּי כָּלִינוּ בְּאַפָּהּ ,
 וּבַחֲמַתָּהּ נִבְהַלְנוּ : ח שְׁתֵּה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדָהּ , עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר
 פְּנִיָּהּ : ט כִּי כָּל יְמֵינוּ פָּנוּ בַעֲבֹרְתָהּ , כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֵ הֵ :
 י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרַת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן , כִּי גִז חִישׁ וְנִעְפָּה : יא מִי יוֹדַע עַז אַפָּהּ ,
 וּכְיִרְאַתָּה עֲבֹרְתָהּ : יב לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע , וְנִבֵּא לְכַב
 חֲכָמָה : יג שׁוֹבָה יְיָ עַד מָתִי , וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ : יד שְׁבַעֲנוּ
 בַּבֶּקֶר חֲסֵדָהּ , וּנְרַנְּנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ : טו שְׁמַחְנוּ כִּימֹת
 עֲנִיתָנוּ , שְׁנוֹת רֵאִינוּ רַעָה : טז יִרְאֶה אֶל עֲבֹדֶיךָ פְּעִלָהּ , וְהִדְרֶךְ
 עַל בְּנֵיהֶם : יז וַיְהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ , וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ :

קָה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ , הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו : ב
 שִׁירוּ לוֹ זְמֵרוּ לוֹ , שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו : ג הִתְהַלְּלוּ בְּשֵׁם
 קְדָשׁוֹ , יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ : ד דְּרָשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ , בְּקִשׁוּ פָּנָיו
 תְּמִיד : ה זְכְּרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה , מִפְּתִיו וּמִשְׁפְּטֵי פִּיו : ו
 זֶרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוּ , בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : ז הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ה זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צְוָה לְאַלֶּף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֵבֶל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֶל תִּגְעֻוּ בְּמִשְׁחִי,
וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֶּה-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֹבֵד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנּוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינּוֹ : כב לְאַסֹּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנּוֹ יַחֲפֵם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מֵאֲדָם וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לָפֶם לְשֵׁנָא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדֵּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֹבְדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בּוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֵׁן וַיִּחְשֶׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לָדָם,
וַיִּמָּת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֻדְעִים, בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, פְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אִישׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבֶּה, וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּף כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַזְּהַב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ, וְאִשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה : מ שָׁאַל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלָחֶם שָׁמִים יִשְׁבִיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוְבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהָר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֹבְדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקוּן הַכְּלָלִי

עֲמוּ בְשֵׁשׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירֵיכֶם : מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם,
וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ : מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקֵּי, וְתוֹרֹתֵיכֶם יִנְצְרוּ
הַלְלוּיָהּ :

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון : ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו : ג כי שם שאלנו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון : ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר : ה אם אשפחה ירושלים
תשפח מימי : ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי : ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה : ח בת
בבל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו : ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע :

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו : ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו : ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנבל וכנור : ד הללוהו בתוף ומחול, הללוהו
במנים ועגב : ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה : ו כל הנשמה תהלל יה הללויה :

אחר שסיים תהלים יאמר זה :

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל : ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה : ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו :

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס
לְכָבוֹד נְשֻׁמַת
חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,
אֶסְפֵּק לְרִיא הַמְּאִירָה
מְאוּר עֵינֵינוּ חֵיוֹת נְפִשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים
מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק
מוֹהַר־רַב רַבִּי אֶלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְהִ"ה
בֶּן
הַגַּהֲ"צ רַבִּי מְנַחֵם זָאב זִצ"ל
עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמִימָה
י"ז שְׁבַט תשע"ה
תְּהֵא נְשֻׁמַתוֹ עֲרוּרָה בְּצָרוּר הַחַיִּים תַּחַת
כְּנָפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגְזַן
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנִזְכֶּה לְהַנּוֹת מְאוּר
הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים
שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הספר הקדוש הזה הודפס

לזכות הרודף צדקה וחסד ראש וראשון לכל דבר
שבקדושה שלא נח ולא שקט, מאז הסתלקותו

של מורינו רועינו, עטרת ראשינו

מרן מוהרא"ש הקדוש זצוק"ל

לקיים צוואתו האחרונה ולהוציא לאור את כל
"חלקי שו"ת אשר בנחל" עד המכתב האחרון.

הרה"ח אלהנן מאזוז נ"י ומשפ'

שיזכו לשמש את מוהרא"ש בזה ובבא,

ומתוך נחת מכל יוצאי חלציו

ושפע כפול ומכופל

וכל מילי דמיטב.

אמן ואמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
מורנו ורבנו רבי אליעזר שלמה בן מלכה זיע"א

להצלחת

שמעון וליבי אבוקראט

וכל משפחתם וכל יוצאי חלציהם עד סוף כל הדורות ברוחניות
ובגשמיות, שיזכו להישאר עם הצדיק האמת בעולם הזה
ובעולם הבא, ושיזכו כולם לשמש את רבנו ז"ל מתוך אמונת
חכמים, שמחה, בריאות איתנה, פרנסה טובה בהרחבה, שלום
בית, חינוך ילדים, נחת דקדושה, לחתן את כל צאצאיהם בניל
צעיר מאוד סמוך לפרקם ממש באופן שיהיו שמורים מן החטא,
ויזכו להיות אצל ציון רבנו ז"ל בכל ראש השנה

ולחברדיל לעילוי נשמת:

נתן בן רחל ומשה ע"ה | סופי בת אסתר ויוסף ע"ה

אהרן בן סופי ע"ה | שמעיה בן רבקה ע"ה

אסטרלה בת רחל ע"ה | רפאל בן אסטרלה ע"ה

חגית בת ליליאון ע"ה | ניר בן שרה ע"ה

ולעילוי נשמת כל הנפטרים

תנ"ך
עם רש"י
חסידות
משניות
ברטנורא
מדרש
רבא
מדרש
תנחומא
ליקוטי
מוהר"ן
ליקוטי
תפילות
שולחן
ערוך

חדש! חדש!

האוצר היומי

תְּכַנִּית למוֹד יוֹמִית, בְּסֵדֶר קָצֵר וּבִהִיר
לְסִיּוֹם שְׁבַע עָשָׂר חֳלָקִים בַּתּוֹרָה בַּתּוֹרָה שְׁבַע שָׁנִים!

**זה הזמן להחליט איך יראו
ה-7 שנים הבאות שלך!**

**הצטרפו עוד היום
לאלפי הלומדים**

רוכשים סט מופאר, הכולל 42 כרכים מהודרים
ומקבלים ספריה
במתנה!

בעלות מסובסדת ובפריסת תשלומים נוחה

* 24 ש"ב בכרטיס אשראי | 12 צקים | אפשרות לרכוש את הסט גם בחבורות

בבלי
ירושלמי
תוספתא
זוהר
טו"ר
רמב"ם
תיקוני
זוהר
משניות
מוסר
יומי

ביידום
ומתנתם של
גדולי ישראל מכל
החוגים והעדות

מוקד הזמנות: *5610

הוצאה לאור
ניצני הקודש

ההבטחה הגדולה

”אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
’אשר בנהל’

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב”ה.
וכל חולה רח”ל שיקבל על עצמו להדפיס
כרך ’אשר בנהל’ - יתרפא.
וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו להדפיס
חלק ’אשר בנהל’ - יראה ישועה.”

(מתוך אשר בנהל קל”ה, לד’, רמב’)

לפרטים: 054-2287882

